

۴۱
بِعَونِ صَنَاعِ مَكِّينِ وَفَضْلِ خَلایِزِ وِزَمَانِ

انتشایست که در مدناکاری بکار آید و در سواد مطالب مختلفه عقده خط و کتابه ناسی به

تصنیف است بکار که حسن منقشی لقب معروف به ملک زاده صاحب فکر رسا

در طبع نام منشی نو کشور منقبول جهان شد

اطلاع۔ اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار فروخت کے لیے موجود ہے جو جسکی فہرست مطول ہر ایک شائق کو چھاپہ خانہ سے مل سکتی ہے جسکے معاینہ و ملاحظہ سے شائقان اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہیں قیمت بھی از زبان ہر اس کتاب کے ٹیٹل بیچ کے تین صفحہ جو سارے میں انہیں بعض کتب انشا فارسی وارد و رقتیات و علوم نایاب زمانہ وغیرہ کی درج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہو اس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے قدر دانوں کو لگائی کا ذریعہ حاصل ہو

کتب منشآت فارسی

انشا بے بہار عجم۔ بالترجمہ الفاظ فارسی در رقصات کہ کوئی عربی کی لفظ نہیں الی مصنفہ مولوی لمانت علی۔

انشا فی قصص انسان۔ انشا آموزی کے واسطے بہر قسم القاب و آداب کے صفات کے فقرے مصنفہ منشی حفیظ اللہ۔

انشا خلیفہ مع اشعار کا آمد خطوط نویسی مشہور انشا دہی از خلیفہ شاہ محمد مقبوی۔

انشا تمیز۔ مصنفہ منشی کالی رائے تخلص تمیز۔

انشا ماد و صور ام۔ مصنفہ منشی ماد و صور ام۔

انشا منیر۔ خط نستعلیق مصنفہ میر صفائی منیر لاہوری ایضاً۔ بخط شکست۔

انشا بے بہار ہند۔ رقصات بعبارت عاری مسجع تصنیف عبدالعزیز آرومی۔

انشا جامی۔ مصنفہ امجد الرحمن جامی۔

انشا طائر و جید۔ از منشی مرزا طاہر و جید۔

انشا فائق۔ مصنفہ مولوی محمد فائق۔

انشا دولت رام۔ مصنفہ منشی دولت رام۔

انشا صفدری۔ اسٹین رقصات فارسی مقابل

اوسکے رقصات اردو میں تصنیف مفتی غلام صفدر لاہوری۔

انشا سے گلزار عجم۔ مصنفہ مولوی قبول احمد فاروقی۔

انشا مفید۔ تصنیف منشی لکھن رام پٹیت۔

انشا دلاویز۔ تلازم شرطیج میں مصنفہ مولوی عبدالعزیز آرومی۔

انشا عجیب۔ اسٹین رقصات میں سوا سے

لفظ فارسی کے لفظ عربی نہیں ہو مصنفہ منشی محمد جعفر۔

طہیر الال انشا۔ مصنفہ منشی محمد طہیر الدین۔

انشا صفیر بلبل۔ مع صحت نامہ یہ بڑے رتبہ

کی انشائیں عبارت کی ہو مصنفہ مولوی عبدالنہان

علوی خوجی جکا پایہ شہنگاری میں ہجرتہ قدما ہو۔

انشا و لکشا۔ جلی قلم مصنفہ منشی فتح چند۔

انشا بے نقاظ۔ سب رقصات مستوفی نقاظ

میں میں تصنیف منشی کاشا پر ساد۔

انشا لطیف۔ اسم با سنی ہو تصنیف منشی

ہیرالال۔

رقعات عالمگیری۔ جو خود بادشاہ عالمگیر نے طرف

شاہزادگان کے تحریر فرمایا۔

رقعات عزیز می۔ مصنفہ مولوی عبدالعزیز آرومی۔

رقعات قتیل۔ جبین سلیم عبارت مطابق حکم

اہل زبان ہو مصنفہ مرزا محمد حسن قتیل تخلص۔

رقعات ابو الفضل - علامی وزیر اکبر شاہ -

پنچرقعہ مصنفہ ارادت خان واضح اور شہو پنچرقعہ
شہوری ہر پوری حاشیہ پر دو شرح ہیں -

۱- شرح - از عبد الرزاق مینی -

۲- شرح - از مولوی عبدالحمد -

رقعات بیدل - مصنفہ مرزا عبد القادر بیدل -

رقعات کچھی نرائن - مصنفہ منشی کچھی نرائن -

رقعات مظہری - سلیس عبارت کے رقعہ مصنفہ

شیخ محمد صادق حسین -

رقعات امان اللہ حسینی -

رقعات نظامیہ -

رقعات گلستان حکمت - از مولوی عبدالغیر

صاحب آروی -

پنچرقعہ ولایت - مصنفہ سید ولایت حسین -

رقعات فیض الگین - مصنفہ منشی نذیر کشور -

رقعات نامی - مع تقریظات تصنیف مولوی

حکیم الدین بیہ ماسٹر اسکول -

دستور المکتوبات -

دستور الصبیان - مصنفہ منشی نونہ مراد -

فیاض و بستان - مکتیب بین از منشی ولایت حسین

گلزار ولایت -

بکام مسلسل - مصنفہ منشی چندر کاپر ساد -

لایق الائمہ نامہ - مصنفہ سید محمد علی خان عرف نواب

دولہادہلوی -

آکٹائش نامہ - مع فرہنگ لغات تصنیف منشی

راجکرن صاحب -

توقیعات کسری - دستور العمل خسرو یہ نوشیوان

مصنفہ و مدونہ مرزا جمال الدین طباطبائی -

ابو الفضل - ہر سہ دفتر محشی بخشی مولوی ہادی علی

اشک و حوم -

رسائل طغرا - مع رقعات طغرا محشی -

حسن عشق - عبارت متین ہر کہ جبین کتبی الی حسن عشق

بین زو عبارت آرائی دکھایا ہر تہ نشاری کا ہر جایا ہر

مصنفہ نعمت خاں عالی -

مینا بانار - رنگین عبارت مصنفہ ارشد خان واضح -

شرح مینا بانار - نادر شرح ہر از مولوی امام بخش

صہبائی دہلوی -

سہ شہر ظہوری - مع مقدمات ثلثہ ظہوری شہر ظہور

از ملا نور الدین ظہوری ترشیزی -

شرح سہ شہر ظہوری - شہر نورس کی شرح ہوا

مولانا محمد عبداللہ -

شہنم شاو اب - از ملا علی گڑے تفرشی برے

رتبہ کی انشا ہر جسکو مولوی ہادی علی اشک نے

تحشی فرا کر کے ساتھ فرہنگ اسکے لغات کی ہضم کی

کلیات سہ شہر - مرزا اسد اللہ خان غالب دہلوی

تین شہر -

۱- شہنچ آہنگ -

۲- شہر و مقبوعہ -

۳- شہر مہر نیم روزہ -

منظر العجائب - فقرات و الفاظ معذات ہر جگہ

جو کار آمد انشا گاران ہیں مصنفہ مرزا محمد حسن قنیل۔

تاج المباح۔ رنگین فقرات صفات میں بہت عمدہ کتاب ہوا ز جلوہ نما کی طبع و قلم منشی النور حسین تسلیم سہ سوانی۔

مقتضی الصفات۔ فقرات مفاتیح از منشی راجہ راجہ صفات کائنات۔ یہ پیش کتاب ہوا حسین سب اساتذہ کی نثر و نثر سے فقرات صفت ہر طرح موجودہ کائنات کو انتخاب کر کے ایک گنجینہ مرتب کیا بہ صفت کے ساتھ اہل اساتذہ کے فقرات لکھ کر پھر مصنف نے اپنے فقرات لکھے ہیں شائقین انشا نگار کے واسطے یہ کتاب بمنزلہ ایک استاد کے ہو مکتبہ سیالکوٹی مل و پتہ صحیفہ شاہی۔ حسین حمید القاب آداب کا مکتبہ عربی فارسی اشعار ہر قسم کے جسکا استحضار انشیون کیونکہ واسطے ضرور ہو جلد اول میں مرتب ہیں یہ وہ کتاب ہو کہ ملا حسین واعظ نے واسطے شاہزادے کے تدوین فرمائی نہایت مفاتیح سے بھی۔

منشآت و منتخبات درین مہمیدیان

انشائے خرد و افرور۔ رقتات و عرائض و پروانہ نویسی وغیرہ کا طریق آموزی مصنفہ منشی قمر الدین انشا سے ماہ و ہورام۔ اردو پورا ترجمہ۔

انشائے بہار بخیر ان۔ رنگین عبارت اردو سبھی مصنفہ مولوی غلام امام شہید۔

انشائے دلبریا۔ مصنفہ منشی ربیو بقیہ برساو۔ انشا سے سرور۔ بہت عمدہ انشا ہو جسکی بول چال کا لطف موافق محاورہ اردو ہوا مرزا راجہ جی ایک ہر

صاحب فسانہ عجائب مرتبہ سیدی میر احمد۔

رقتات اردو۔ ہر قسم مراتب کے رقعے مولفہ منشی عطاء علی صاحب تخلص خاک۔

دستور الصبیان اردو۔

حلوائے بے دو۔ دستور العمل نیک چلنی کے مع حکایات از حکیم محمد حسین۔

عجو و ہندی۔ رقتات چکیدہ خانہ حضرت نجم الدولہ میرزا اسد اللہ خان غالب دہلوی سلیس عبارت موافق و وزمرہ بول چال اردو سے معلی کے مرتب۔ جو دھری عبد الغفور۔

علوم نایاب زمانہ

پنج گنج خسرو می۔ کیا عمدہ کتاب صنائع کی ہو کہ حسین ایک کتاب سے پنج گنج نامین پر جس جاتی ہیں چار ششوی اور ایک نثر کہ ہر ایک نیا افسانہ ہو۔

وانش نامہ جہان۔ بطور ریاضی و حکمت فلاسفہ کے بیان پیدائش زمین و افلاک کا اور اوکی گردش اور جو چیزیں کہ اوکی گردش سے پیدا ہوتی ہیں مانند قوس قزح زلزلہ نباتات و حقیقت پیدائش حیوان و انسان کا مذکور بہت کار آمد و سود مند رسالہ ہو دیکھا گیا کہ زے میں سما یا ہو مصنفہ حکیم غیاث الدین علی انصاری رسالہ منازعت تقدیر و تدبیر مصنفہ مولوی نجم الحق زیندار ضلع بستی۔

شرح معانی فیض الہدی۔ اس شرح میں اول اصول و ضوابط فقہ کے لکھ کر حضرت مولوی امام بخش مہمانی نے شرح کی کہ

به عرصه کیمیا فضل خلایز و زمان

انشاء است که در مد غنای بکار آید و در سوره طالع مختلفه عقدہ خاطر کشاید نامی به

تصنیف اشاعه کامل فن منشی لقب معروف به ملک زاده صاحب فکر رسا

در طبع می منشی نو کشور مرغوبین جهان باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

نشی حکمت کماله نیروی چون بارادت ازلی بانیشای صلیقه شریقه کائنات پر یافت و سیاحت این نوآیین نامه
بیست و یکم بنام نامی و هم گرامی مجموعه شایسته حد و ث و قدم حضرت آدم علیه السلام معنون گردانیده ندای از جلال
فی الارض خلیفه در طاهر اعلی انداخت و چون وجود مسعود فیض آموخت حکم علی غایب در خانه کتاب بود و ظهور آورد
تجلیت نظامت ^{ازین} استبداد بر نوخته بغلغله و هو خلیفه استدنی الارض سامعه زمین و زمان گوهر گین ساخت
تادیه ای ^{ازین} غنانت و امضای امور ملکات اسرار خفیه عقل علیه و انوار سینه نفوس جلیله که در وی مبین کرده بود
بر فراز پیدای آمد بعد از آنکه اولاد ایجادش کسوت ایجاد پوشید مقتضای استعداد ^{ازین} فطری و قابلیت اصلی هر یکی
متوجه بجای گردید و چنانچه بعضی از بهر کتاب معرفت الهی تحصیل دوام آگاهی بنیان خانه تجرد شفاقه صفو مکرده
بایدت و ارشاد بیاراستند و گریه و بی عبارت کارگاه خلق اشتغال و زبیده پس از تجربه و استعمال از بهر نظام حال
عباد و سرانجام همات عالم کون و فساد و انشای نهامی بزنگاشتند تا مستفیدان سعادت نشان بقدر فسر و غنم
در سانی بمطالعه آن از علم بر امور مجهوله و اطلاع بر وجوه مقوله کامیاب شوند تا این زمان اسباب معاش عالمیان
بر دستور و قانون شنیدنیان منتق پذیر میگردد و هر که را بنابر شرف ذات و کار و مقام نفس باید دانش و یری می افزاید
لا محاله در هر بخشی که مدگاه و شمشیر باشد تصرفات شکست ناپذیر تا آنکه کمال این فن به کترین اندیشه سازد از امکان کامل الوجود
منتظر اعلان می آید با بجهت مبنه نشی که بین الاقوان ملک زاده معروف است چون و منشآت پاستانی با معنی

انظر در نگار نامه است دریافت که عزیزان پیشین هر چند از بندگی فکرت و نیروی طبیعت و دستور مکاتبات و حسن
 خطاب و در جواب در هر باب بدون ساخته باری منت بر سر و درش طالبان این فن گذاشته لیکن آنچه در
 مدعاکاری بکار آید و بهنگام تسوید بر طالب مختلفه از باب دولت و اهل عاملت عقده خاطر بازگشا سزاوارست
 فرودشته بعضی عنوان و حائمه مراسلات با تحقیری از حالات دنیوی و مقالات فخریه بر نهشته و سزاوار احوال
 انجمنی روزگار و کیفیت تغلب و وضع میل و نهاده که در زبان احتیاج ترسلان را دوست یاری نماید ^{نویسنده}
 قلم نیارده برین تقدیر این جزو محقر و ذره حقیر به ترتیب مجلدی مشتمل بر دو دفتر پر دانه و دفتر اول ^{نویسنده}
 خویش که در ایام لوگرمی سلاطین و خوانین و بهنگام تقدیر خدمت دیوانیان معامله دان از اسوله و اجوبه و
 غیر آن بحسب روی بکار نگاشته بود و دفتر دوم بکتابات دیگر نشانیان منقح نویس از فراین مطاعه با و شاه
 مناشیر عالی و والا شاهی و نشان فیض عنوان شاهزاده عالی تبار و عراض نوییان بجناب سلطنت و محاکف
 اخوان الزمان بیاران و آشنایان آنچه دل گیرین دید و هر قدر توانست شرح نموده مرتب گردانیده
 یادگاری بر درگاران باز گذارشت تا فرزندان ارجمند و بنیای سعادت پیوند و دیگر مستعدان بهوشمند
 هرگاه بخوانند و طویر گذارش کلام و طریقه تمهید مقاصد گوناگون و طریق دولت مندگان کار آموختن و در کارش مطالب
 متنوع باز دانند بلکه طبیعت و توان فکرت اینان افزایش پذیرد و تعریف فن انشا بر وفق قول تقدیرین
 و متاخرین و انتقال طبع خود اگر چه در آغاز کتاب کا ز نامه نغشی بشرح و بسط رقم نموده اما چون این مجلد نگار نامه
 نغشی سخی میشود و ویرانی فائده سایر الناس از سواد به بیاض می آید سطر الزان که در زخم احقر موجود آمده
 درین مجموعه به پیوسته تعریف فن انشا و لغت عربی هم مصدر است یعنی پیدا کردن مصدر است
 چون شود روشن به آخر فارسیش دن یاتن به و در اصطلاح عبارات است از مکه دانش فطری و مداد علم کتب سخی بدان
 قادر بود و بر یکجا عبارات خریله و تخیلی مضامین جمیده در ادب سخی مخصوص و بالفاظ فقرات نشأت با تقدیم محتاج نباشد اصل
 این فن یعنی ماهیت انشا را بلام کلمات بلاغت سمات است بذریع تحصیل علم صرف و نحو و بدیع و بیان
 و منطق و معانی و فروع و سرعت فهم و انتقال النفس به طریق فکر و قوت حافظه و تتبع تراکیب فصحا و بیجا و صنوع
 انشا فقرات مشهوره که بحث حسن و قبح آن در و میر و در غرض انشا تسطیر رساله رنگین و مقاله متانت آیین
 به نحوی که حفظ مرتبه کاتب و مکتوب ایبه فوت نشود و تکمیل این فن دست نمیدهد الا بکثرت استعمال تا منشی
 بر فطرتی که از زبان همان عامه شائع است و در تحریف و نشیانی نمی آید اطلاع پذیرد و بر کلمات که مختار
 و متر و ک دولت مندگان است و قوت یافته عبارت عام فهم خاص پسند زبان ز در روزگار بر نگار و دو
 از اطلاق و ایهام آتم از واجب دانسته لفظی از قانون محاوره بیرون نیندازد و تعریف

نشیان بلاغت نشان اگر گره و متقدمین نشیان بلاغت نشان و دبیران نادره بیان که
در پیشین زمان بروی کار بوده و نگار و نگین طرانی نیست پذیر ساخته اند چون اسامی آنان در کتابی
کتاب پاستانی بنظر نیامده اند اما بعد از آنرا جمعی از سخن پردازان ایام سابق و زمان حال که بفضل و کمال آنها
اطلاع داشت و بیاجله این مجموعه بدیعه مزین ساخت و بر قابلیت و استعداد هرگز کشف نبود مقصدی
ذکر وی نشد باجملا از رقم سنجان پاکیزه نگار ایران و یار استاد همه حضرت شیخ شیراز است که کتاب گلستان در
تشریفات خوش عبارت مدون ساخته بعد از آن حکم نصیر طوسی که اخلاق تاهری را بقوت علمی بکمال متانت
نوشته و بعد از شیخ شرف الدین علی نیرودی که در تصنیف طفر نامه تیموری بسیار خوب پرداخته و بعد از آن
خاند میر شاه هروی که وی مصنف تاریخ روضه الصفا که در ترمیمی آن نسخه خامه داد و بخودری داده قانونی
شایسته در جهان باز گذاشته بعد از سکندر بیگ مصنف تاریخ عالم آرای عباسی آئینه عبارت صافی
چهره نمای بلاغت گردانیده در هندوستان جنت نشان گردوی که در زمان خلفای اسلامیة مروج طراز
بوده اند این ذره حقیر بر حالت و حقیقت آنها علم ندارم اما در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی شیخ ابو الفضل
بن شیخ مبارک در ضمن انشاء طرح تازه بر نهاده پایه سخن را با وج کرسی رسانیده و امین احمد رازی
کتاب هفت اعلیم نهایت و پذیر نگاشت و مصنف تاریخ بدوئی محمد قاسم فرشته یابین دل گزین چهره افروز
ناظر حسن کلام گردید و در زمان خلافت حضرت جنت مکانی مقدم خان معروف بشریف الملک جهانگیر
را عبارت صافی و شسته نوشت و در عهد سعادت محمد شاه حضرت فردوس آشیانی سر آمد فتح نویسان
و متو را عظم افضل خان مرحوم بود و بعد از اسلام خان دیوان چون علامی سعد الله خان سند دیوانی خاقانی
بیار است بنا بر قوت طبیعت و نیروی طبیعت هر چه نوشت استادانه و فاضلان نوشت لیکن هنگام مطالعه
از روی انصاف باجملیان خلوت خاص میگفت که من هر چند در فراخنای فن انشای دویدم به پسر
شیخ مبارک نرسیدم رحم الله علی من النصف و چون در ایام وزارت خان مذکور بودین شاه شاه نامه
یعنی تاریخ شایعانی بمیان درآمد و در او اکل حال میر جلاله ایرانی بقدر کم این خدمت مامور شد و پس از چند
که او منشآت خویش بنظر اشرف اقدس گذرانید و محمد علامه عصر وزیر دانشور آزرانه پسندید شیخ خید الدین
اماموری شاگرد و به واسطه شیخ ابو الفضل سرانجام این امر خطیر سر بلند ی یافت چنانچه مومی ایه در دو دفتر
بطرز دل خواه و طور دلپسند نگار بنده گردیده نادره یادگاری و تسلیت آباد کنند داشت و چون بسبب
فتور حواس از کار باز ماند اخوین دفتر بعضی را اتهام شیخ محمد وارث شاگرد رشید شیخ معفود با تمام میوست در
سرکار بادشاها و دارا فکوه قاضی محمد افضل سر دفتر خاص نویسان بود که رقعاتش زنگ از آئینه و لعلهای

مستعدان می زدود و شیخ عبدالرحیم خیرآبادی ملا ایندنا ایرانی و بنیدی داس هند و نیزه را بنای جنس تبرج و است
 و شیخ بیست الله منشی بادشا نهاده و در بخش و تمهید مطلب و ترکیب عبارت بدو طوطی نمایان ساخت بیست
 اخوان از زبان میگفتند که در سواد اعظم هند وستان بعد شیخ ابوالفضل مثل او منشی دیگر با صابت فکر و جودت
 ذهن بود و طوطی زیاده و از منشیان کپهری دیوان اعلی در سر آغا زیام سلطنت چند ریحان بر زمین لاهوری بن الاثر
 امتیاز پذیرفت اگر چه دست مایه علمی نداشت اما بنا بر کثرت استعمال بالقطا فقرات نو آیین و استنباط طوطی بران
 از کتب پاستانیان خط موطو است نگاشت و شیخ عبدالصمد جوپوری مصاحب جعفر خان هر چند بیست
 منشی گری در دست نداشت اما در و لیکن برگاه در خدمت خان مبرور تسوید مکتوبی به نمود بسیار نگین و ساده
 پرکار مینوشت و شیخ طالع یار عرف او در برج منشی رستمی کی که بعد حلت خان مومی ایبه بر زار جبهه شگه تعلق
 پذیرفته به پایه نبی و دمسازی رسید و در مهمات ملکی و معاملات خانگی راجه مشار الیه تشار و موثمن گردید
 در مدعا نگاری سحر سحری بکار میرد همانا که القاسی ربانی و تائیدات آسمانی توان فکرش می افزود و اکار
 ورق ازین دست نگارین ساختن مجال هر یکی از نکته آفرینان نیست و در عهد مبارک حضرت سلیمان تربت
 ابوالمظفر محمد بن محمد او رنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی خلد الله ملک چند گاه ملا ابوالفتح تهنوی که کتاب خان
 خطاب یافته بود و خدمت منشی گری حضور ساطع النور پر از اخت چون بغرور و استکبار علمی مثل خودی در عالم
 دنیا موجود نمیدانست بمفهوم کشتی با لنگ الاوجه جوانا مرگ بلکه شادی مرگ شد پس از آن میرزا محمد کاظم
 خلف ملا ایندنا ایرانی که بشیوه ربانی اشتهار یافته بود پیش افتاد و در نگارش عالمگیر نامه یعنی تاریخ همایون او رنگ
 شاهی کار دست بسته کرد و چون بمقتضای پاس ادب و آداب شریعت غزا و اجرای احکام ملت بیضا تسیف
 تاریخ کرد در داستانهایش ثبت قضایا و بعضی محل بخلاف واقع هم میشود و در مدایح خسر و انداز راه خوش آمد
 اغراق الصفت بقلم می آید برضی مقدس بادشاه دین پرور موافق نیاید لاجرم میرزا ندکوه بنجد دست دارا انشا که
 پیشگاه معلا مامور گردید از آن باز که آن رنگ پیرای گلشن بیان رخت هستی ازین سپنج سدرای بر بسته ملاذ
 محمد دم تهنوی هم منشی و هم صدر الصد و است و از منشیان سرکار بادشا نهاده گان تا احرور و شیخ منشی بلند
 نامی نیافته که ذکرش درین تذکره رود دیگر ایامی معدود ملا عبدالحق پنجابی بنشیند گری سرکار بادشا نهاده جهان
 و جهانیان ولی العبد محمد معظم شاه عالم بهادر استثنایافته بود و بنزد و علمیت اشکتاب می نمود چون با فقر و غریبا
 و افتاد از جابر افتاد اکنون منشی کامل الاستعداد همه جادو کار است و دست بهم نمیدهد و انچه جستم و کم دیکم
 در کار است و نیست به از نه معنی بود انسان که بسیار است و نیست به و از منشیان دیوان گاه و زار است
 اعلی کند چند و بلوی و در ویران کپهری میر سامان بسل شگه نامی از هم چندان قصب السبق در یزد و دیگر

از میان تا در قید نامی حیات بود ز نگین طرازی فرا نمود و شیخ عنایت الله و شیخ محمد صالح کنبو بر نگین نویسی
شهره آفاق شد و الهدا و افغان ملکانی اگر چه بدر بار گیسوان مدار نیاید اما در میان وطن کارستانی بدیع نمایان
ساخت و از خوانین بلند مکان عاقل خان چمن آرای باغستان نظم و شعر گردید و امانت خان خوانی مشهور
بمیر محمد حسین الدین احمد که مدتی دیوان خالصه و الا بودی سوده آثار قادر الکلامی آشکار گردیدند و میر محمد رضا منصب دار
بر برهنه نوی خفته فوق اکنون گشته نشین است و در رسانست کلام و شایستگی طرز جاد و قلمی بر فراز پیدای آورد
به دین بر سر که به چه در آید احتمال که سخن پردازی اسم آید تصنیفات خویش درج نماید و الله فوق و المعین
نعم المولی و نعم النصیر باجرای حال منشی سگال و باعث تالیف این نگار نامه سمیت
و اتصال از آنجا که در مخفون شباب بین خدمت خدا مردان حقیقت یاب مایه سغیه و نبوی از طلاق دل
بر انداخته بود و آنکه به گام رهبر عادت ازلی برین بیداشت که اسباب تعلق جسمانی از چشم ظاهر نیز بر افتد و
در اتم صحبت خاک نشینان آسمان پیاپی و ظاهر خوابان باطن آرای که سلطنت و کون در نگاه همت آنان و زنی
ندارد و چهره تجرد بر افروزد و بگوید که نیم نفسی آبی بر آتش درونی برزند و روحانی پر شکلی نقش دارد و بخورد این رنجور
نفسانی در دبدبه فرقه گذری انشا و مرهم دبی دست نداد و بلکه بیماری از در خود آگاه بنظر نیاید جمعی در خانقاه
دیدند که خود پرستی را خدا پرستی میخواندند و گروهی در صومعه یافته آمد که تن آسانی را روح پروری میپنداشتند
صورت ایشان مانا سرب جهان معنی بود که چون تشنه لب با دویه از در رسیدند و دریای توحج پنداشته تظه
از نان بدانشجوی شتافت هر گاه با معان نظر آن المعان را نمود و بیسو و می یافت سوخته پابر سیکرد و بدین جهت
دست بایکده کسان دراز و دمان بلقمه دیگران باز نمی شد و بر اتمه مقرر و وظیفه مقدر که از مبدل و فیاض میرسد
خورسندی میرفت چه تجردی که از سلسله بیم و امید دوازده باند و از اندیشه پیش و پس فراغ ندهد لباس تعلق از ان
بتر است و کنج خلوتی که صد هزار خیال باطل در سر نشاند و دل را در پی گوناگون مقصدهای بی سر و پای
بر و داند از دایره هنگامه کثرت بدتر ناگاه بدرقه توفیق رفیق گردیده و بر در دولت سلسری مجمع البحوث صوت
و معنی و مقتدای دین و دنیا سواد دیده دل بیداری سرور سینه حق گذاردی صفای مشرب روشن ضمیر حضرت قاضی
حمید بن غلام رسانید و حال این توانگر صوری در دیش معنوی شهود و معان گشت که نه از تعلق نفور است و نه
از تجرد مغرور و نه از بند هستی نیزار است و نه از تصور نیستی در آزار نه با خود پیوسته است و نه با غیر دل بسته
حاضر در و پروردگار از مدتی در پی دید و یافت چنین مجبوت لطیف کوئی و آلهی جهان گردی و صحرانوردی میکرد
قدری دم سایش بر کشید و از نگار پوی دایمی باز رسته نخی در پیکاه جمعیت بیارامید چنانچه بعد وفات خان ضلوع
سکان لشکر خان میر بخش علی الرحمة و الغفران کرد و خواگی کردن و بنده پروردان عدیل و نظیر نداشت هر چه

بر غرض خاطر فاتحه جمع شده بود و در ساخت و چون بموجب حکم تقدس سعادت با سعادت الویه نصرت پیکر
از ملک دکن به لشکرگاه بادشاهی واقع شد و قلب وضاع روزگار یعنی محمد اکبر بادشاه هزاره بخدا انکدار
در دلهای انگلیخت و بادشاه هزاره جهان آرای عالم کشای تبعاتب آخر حله نور و صحرای ادبی دستور می یافت
و از او از غلغلای آسای افواج ظفر پیرای میولناک شده بگری ای الکه سید مقهور گردید لاجرم حضرت شاه علیان
پناه بحضرت خلافت دستگاه آمد عساکر جهان بیابا اتفاق بهم بفرمیت استیصال غنیم بد مال که منتقل حایت باغی
شده بود دپاره دکن نهاد با وجودی که همو اگر مدها مبارک رمضان در میان بود مقام و آرام هیچ مکان
دست نداد و بکوی متواتر نزول اجلال او دوی معلی بدار السور و بر پانیور سایه بان افراخت درین شهر
فیض بهر رحمت خان بسبب و هم و وسواس که از کثرت طلب و تنخواه سپاه و قلت حصول محال طاکیر
بهم رسانده بود از خدمت دیوانی استعفا نمود و از تفریق خان مشارالیه شرف خان چندی برین مسند نشست
و چون نسق و نظم برگشت از موسمی الیه سرانجام نیافت لاجل دیوانی محال قبول سرکار و الایتمه بخت
ایواب الممالک در المهاد رشید خان که اکنون دیوان خالصه شریفه است کحاق پذیرفت و دیوانی دولتیخانه
اقبال کاشانه از اخراجات خزانه تنخواه مواجب خدم و حشم و غیر ذلک بشرف خان بحال ماند بی چند روز
شاه عالم پناه از پیشگاه سلطنت و جهاندار می با عظمت و شکوه و لشکری ابنوه تباخت و تاراج
الکه غنیم عاقبت در حیم مرض شده خیام سپهر اقشام بآنسو بر فراخت و بعد کوچ افواج قاهره حضرت
خلل الهی خلیفه الرحمانی میرزا محمد ایرانی را که از اعیان و اشرف و عمده سادات عراق عجم است بمخاطب
بشارت خان و اضافه منصب سر بلند ساخته دیوان سرکار بادشاهی مقرر ساخت چنانچه بن صاحب السیف
و اعظم حکم قدر تو امان بسرعت و استعجال ط مسافت نموده بمحکمه و اقبال پیوست و شمول غنایات
جهان افروز را عالی متعالی گردیده و ریساق فتح یشانی آهنگران خدمت نمود که مور و تخمین و افزین گشت
پس از آنکه سرزمین گروه شقاوت قرین رو بخوابی نهاد و از اهل لغی و عناد اثر می نمایان نشد مراجعت
بالفرو رت بلشکرگاه بادشاهی چهره نشاط برگشود و عمله و فعله کپیری دیوانی که بر طبق امر جلیل القدر در
او رنگ آباد مبارک بنیاد مانده بود طلب حضور شد و این پیر ضعیف از ان رو که در موسم برشکال
تاب سفر نداشت بگرامی توجه دیوان مهربان و صداقت عزیز می از بایری و دوستان در آرامگاه اجابت
اقامت یافت و چون بنین عمر بقصد پیوسته نفس چند که از حیات مستحار باقی مانده را یگان از دست برقت بهتر
چنان دید که مسودات پیرگنده خود را درین فراغ وقت فراهم آورد و مجموعه تازه طبع ترتیب داده و یادگار
بجوده روزگار باز گذارد نهاد با امید عطای ربانی و توقع تائیدات آسمانی که دایما شامل حال خدایه و فقر باشد

است دست بقلم باز ساخته بقدر طاققت بشری بتلخیص و تمیق این مجموعه شامل پیرداخت بود که در باب دانش سینه گام
سرسره انصاف از دست نوبند و برنخمان و لا و نرنگل فرین انشای عیب و سهو و بیان کرم و لطف بر پشت تار
حضرت رحیم زکریا بر عظیم بایند و راه شعبان سکه موانع و سکه فهرست کتاب فرخنده خطاب
شتمبر و دو فقر و خاتمه و فقر اول متضمن بسودات جامع این نویسنده مجموعه محتوی بر چهار صفحه صحفه
اول نگار ششای شانزده هاست و الا تبار عرض و مکاتبات و نشانهای فیض عنوان صحفه دوم صحاف
نویسنده عالیشان صحفه سوم نوشتجات و دیوانیان کاروان از عرض و مراسلات و پیر و انجبات مالی و مسامحت
و اسناد خدمات و دستکات و غیر ذلک صحفه چهارم خطوط غریزان و دوستان که پیشتر به تکلیف آنان
و معدود به بحسب روزگار ترتیب پیوسته برسم یادگار درین مجموعه متدبج گردیده و در بعضی صفحات که جهت
از مسودات دیگران از اسوله و احوال بنابر اقتضای محل اندراج یافته اسم هر یک بشرقی نقش تحریر پذیرفته
تا خواننده طرز کلام آن جماعت بمنزله استعداد و فراخچیده بطور و طریق حسن بیان منشی محقر موانع نماید و در
عین مطالعه سیاق و سباق عبارات و دست و بلند مضامین با معانی نظیر باز دیده سر رشته انصاف از دست
ندید و فقر دوم متضمن منشیات دیگر و بیان نکته نبع شتمبر پنج صفحه اول خزین مطالعه بادشاهی و گشتاد
و خاتمه صحفه دوم مناشیر عالی و الا شاهی و بر نه از عرض و مکاتبات که غالباً بقلم اقبال بخط قدسی بخط
نگار یاب شده باشد صحفه سوم عرض و مکتوبات خوانین بلند مکان صحفه چهارم منشیات سر دفتر استادان
روزگار شیخ طالع یار عرف او در ارج منشی رستم خانی صحفه پنجم گایین نامهای مستعدان متبع نویس که
خواندنی دارد و غور تصفات طبع و قنادی اینان خاطر دقیقه یاب از انشای می آرد خاتمه و دقیقه نا با اعلی القلیل
و القلیل بدیل علی الکثیر و الخفنه بدیل علی البدر الکبیر و الله ولی التوفیق و نعم المبین و نعم النصیر آغاز و فقر اول
شتمبر چهار صفحه بر صفحه متضمن ابواب صحفه اول نگار ششای شانزده هاست و الا تبار ناماد منحصراً
باب اول از عرض و مکاتبات و نشانهای عالی و ولین باب از عرض و مکاتبات
شانزده مغزالدین بدرگاه مقدس بادشاهی در شکر عطا خلعت آنکه میرساند
که خامه خلعت سرا با سعادت که از وفور بنده پروری و پرورده نوازی براس سرپندی و سرافرازی غازی از
قد ویت نهادن پیشگاه فضل کرم که امت عطا یافته بود دست دوم شرفیقه در منزل کنار دریا به بخت
شرف و وصول از فی فرمود فرق و مباحات کترین خانه زادان بنده و طین برافراخت مراسم استقبال
آداب تسکیمات آنرا بجا آورده چهره عبودیت و انکسار بسجود و شکر و سپاس عنایات جهان افروز نورالکین
ساخت امیدوار است که بر بهمنی از روی انضال و کار فرمای اقبال عدد مال خانه زاد و فدوی مصدق دستی

گردیده مورد تزارش و الطاف حضرت خاقانی جهانیانی شود هر چه زودتر بتقییل پایه سریر خلافت میرسد
 بر هیچ مقاصد دینی و دنیوی مرجع است سعادت و جهانی اندوز و با تقییه عنند داشت مرید فدویت
 آئین محمد خدایین بسامع جاه و جلال میرساند که نور چشم فریقده از سراسر خواص پور کوچ کرده بر تالاب
 رجون یکسختیم کرده این طرفه آنکه راه می بادی منزل نمود پیر و مرشد حقیقی سلامت دریا بصفت بسیار
 دور و دراز و دشوار عبور است و پیش از بادی مسطویا دریا رکاسه که تالاب یا چاه داشته باشد نشان
 نیند بند و راه هر جا که نزل میشود و عنند داشت خواهد نمود با تقییه میرساند که بخت یکم شهر فریقده از دریا
 بخت گذشت بر لب آب نزل کرد و چون از بر غیر فرخنده اثر منفعت اعلام نصرت فرجام که از روستا
 عظمت و شکوه نزل در تمام کوه و لوزه در اندام کرده شقاوت پشروه انداخته جان این مرید عقیدت
 آئین بر زبان راه پیاسه در یکی گوشه است فرود از رستقام نمود در شکر عنایت و و با تقییه
 میرساند که واسعت است آنگاه از دار استغفار فضل و کرم براسه این مرید محرمت شده بود در فریضه الضی
 در مقام حس با بانی عادت استغفار نشسته تسلیمات ذره پوری که همیشه شامل حال این فدویت بتقدیم
 رسانید از توبائش کمال بر خود باید موافق حکم جهان مطلع بنوعی که یکم عمیق نوشت است استعمال این
 دو اتوا بد نمود از میامن توجبه تقدیس امیدوار است که زود شفا خواهد یافت مبارکباد و عید الضی
 میرساند که عید سعید الضی بر ذرات اقدس و شخص مقدس مبارک و فرخنده باد آداب تسلیمات تنیت
 و مبارکباد این روز شریف که با عتقاد فدویت نهادج اگر معنوی ست بجای آرد و از جناب ایزد و جلال
 مسلمات نماید که بر روزی در ایام سلطنت جاودانی طراز نبش طعید و هر شب بکلیا من لیل القدر
 مقرون داراد ایضا میرساند که رسیدن خود ببلده پشاور و آمدن چهار اجه تبارخ بستم شهر ذی حجه
 عرض داشت که جناب عالمیان آب ارسال داشته بود از نظر انور گذشته باشد بعد از آن بخت و دویم
 ماذن که در خط راجه ارم شکر در بخت و چهارم خط امیر خان دید چون سر راه جل و اوقو شد بلو و مرغابی
 بسیار داشت دوسه دست جاتو سر داده و زاول یک مرغاب و در دیگر و متقل و یک مرغابی
 شکار کرد و در شکارگاه گفته جانی خان راجه مذکور را رخصت پیش داد و القاب مشتعل استغفار
 تقصیرات در ایام عاشورا میرساند که چون این سفر نخستین مرتبه مجوری از سعادت اندوزی
 حضور فیض گنج و شب و روز از پیشه سیدار که مباد از راه قلمت سر نایه دانش و کثرت اعتیاج بلرنگ
 لازم الاتیاف و نوال و فطرا آنچه در خور پیشگاه چاه و جلال تواند بود و این مرید عقیدت آئین سر زده
 باشد اندازد این روز عید ک عاشورا که زمان مخوفات و آوان صغ خلیات ست زبان عبودیت

بیان را بدو خواست بخشایش آنچه سود بسیار صورت سنوح پذیرفته باشد یکشاید بخواه اے اجابت انما
 کریمه ربنا لا تؤخذنا ان نشینا اذ اخطانا از پیشگاه فضل و اصطیاح امید و ابر پذیرا اے پر بخشش و عفو و تعصبات
 می باشد ظلم ظلیل و الا شاهی ابدالد بهر خود و مبطوط باد بالحقها چه میرساند که درود رحمت آموزد و نشین
 عایدشان هدایت عنوان مانند نزول آیه رحمت از فلک انفصال که امنت شرف اغزاز و غرافیه بخشید
 نوید قدم سعادت لزوم پیرو مرشد حقیقی باین حد و حیات بخش مرید فدوی و فرمغ دروغ نصاح
 و مواعظ آن شمع راه هدایت و یقین گردید شکر الهی تقدیم رسانید و ترغاف از اوج سپهر برین گذرانید
 مراسم آداب و مراتب تسلیات بجا آورده از فضل و کرم الهی امیدوار است که از شاد لازم الانقیاد و استبصار علی
 دین و دنیا ساخته قدم از سر نهوده بسعادت تحصیل شرف تقبیل کتاب فیض باب سرعت هر چه تا متر
 کامیاب گردد و در مبارک باد و سالگره سوده آنکه فرخنده جشن سالگره مبارک که چاهچشم گیتی گلشن
 و بهفت انجم آسمان روشن گردانیده آوازه بهجت و شادمانی در فرود سرت و کاهرا نی بگویش بهوش
 عالمیان رسانیده بر ذات اقدس و غطر طهر قبله دین و دنیا مبارک و بیمن باد و برین روز جهان
 افزون گردد که بخت خدا داد و دولت قوی بنیاد هزار گونه گوهر مبارک که در فرسوق مقدس افشاند و انفاص
 میهمان خطه خاک و او را در صومعه نشینان عالم پاک در دعا طول بقا اے گیهان خداوند با وج بهفتین فلک
 رسیده مرید فدوی آداب تسلیات و مراسم کوشا طرباب بند با اے عقیدت آئین بجا آورده و خلاصه
 دل و جان بآئین شاربقدسی محفل روان نموده زبان عبودیت بیان در جناب اینز و منان کشوده که
 رشته عمر روز افزون پیرو مرشد حقیقی از که سالگره تسبیح هزار دانه کناد چون درین هنگام میمنت
 فرجام از قرب بساط سلطنت مناده و مانند بر فیض اندوزان حضور با طمع النور رشک برده است دعا
 مینماید که سعادت و الاملازمت که بر جمیع مقاصد صوری و منوی مرجع است هر چه زود تر روزی شود
 ایضا عرض داشت مرید فدوی آئین میخالدین زمین عبودیت بلباد و بلبو سیده ذره مثال
 بمسامع جاه و جلال میرساند که بوسیده آوازه مراسم تنهیت و مبارکباد و وصول روز سعادت اندر فرست
 افزون سالگره مقدس خطه که بهار گلشن امید عالمیان و سحاب مزین تمنا اے جهانیان ست زبان قد و قوت
 بیان را فیض اندوز غر و شرف و جهانی میگردد اندحق سبحانه و تعالی طالع و ام بقا اے خوات اقدس را
 نصارت بخشش باض آمانی و امانال جمهور عباد و طراوت بخش مزین امید کافه آنام داراد آفتاب غللتاب
 سلطنت ابدی لاتصال هزاران سال بر مفاصل جمیع بنده اے تابان و در نشان باد مبارک که با و
 ولادت شانه را ده آنکه میرساند و بریر سینه آوازه مراسم تنهیت و آداب مبارک که با و ولادت با سعادت

بادشاهزاده والارنب عالی تبار که بهار پیرایه گلشن مقصد اولیای دولت خدا و او چهره افروزه حصول تمنای
 احباب سلطنت بیدنیاد است زبان عبودیت بیان را شرف اندوزد عامیگر و اندک حق جل و علا تختستان
 عظمت و اقبال و جنتستان ابهت و احوال قبله دین و دنیا را جاودان و دیر و مند دارد این نوباد و بوستان
 شهر یاری را در سایه خورشید پاییز و مرشد حقیقی از کمال عمر طبعی کا سیاب گرداناد مبارکباد و ولادت
 خلف شاهزاده عظیم الدین آنکه میرساند که مراسم آداب شصت و مبارکباد ولادت با سعادت خلف
 شاهزاده نامدار کامکار محمد عظیم الدین که بهار پیرایه حدیقه آمانی و آمان اولیای سلطنت ابد قرین و نشاط بخش
 دلهای مریدان عقیدت آگین است بجا آورده از حضرت فیاض غلا لا طلاق استمد عاری نماید که تختستان
 دولت و اقبال جاوید مال قبله و کعبه دین و دنیا را همیشه بر دهنده دارد و این نوباد و بوستان جاه و جلال
 در سایه خورشید پاییز و مرشد حقیقی کا سیاب کمال عمر طبعی گرداناد و در مرشد حقیقی کا سیاب کمال عمر طبعی گرداناد
 قبوله فرزند ارجمند بسوده آنکه میرساند که خلیفه گلشن سبزی که از اسطوار ابر بهار اگر ام الفضل عام والا
 جناب شاهی به چارچوبین گیتی را طراوت بخشیده و با فائز انعماء جو مبارک میرسد و احسان بر دوام علیای
 حضرت عالم پناهی نهال آمانی و مال کافی آنام را شجره حصول مقاصد و مرام بر دهنده گردانیده و تبارخ فلان
 ماه بنده عقیدت آگین را پیرایه عطا فرموده و خان زار نور رسیده بچین حال بچود آستان قدسی
 بجا آورده چون مرید قدوسی که ارمیت این عظیم از پیش باب تفضل اینودی پیمای من تو جهات باطن
 اقدس پیرو مرشد سید انداد آداب تسلیات آنرا بکمال ادب و انکسار بتقدیم رسانیده امیدوار است
 که از درگاه عالم پناه بمرحمت اسم تسمیه نامور و کامیاب گردد و زیاده ازین ترک ادب دانسته بدعا
 اختتام نمود و آفتاب بهمانتاب سلطنت و شهر یاری ابد الدهر تابان باد و در ولادت صمیمیه
 پا لقا به میرساند که چون کار با مشیت قادر مطلق حوالا است و هر چه از نهان خانه بطون بر خلاف
 خواستش نبوده بجز مظهر و میرساند بحکم ماضع الله فهو فی اصلاح حال او دران بود و لهذا تبارخ فلان ماه
 صمیمیه در خانه این مرید مبتول شد اگر چه در علم اسباب مقتضای نشای بشری دلهای ارباب
 تعلق از وجود نباتات به اختیار مکرر و طولانی میشود لیکن از ان رو که قدوسی عبودیت پیشه ساینشین
 شعله کبریت و تفضل پیکران قبله و کعبه جهان و جهانیان است ازین رو بگذرانید و نشانه ناکرده پانینگی
 غلط تلیل ابدی التخلیل حضرت پیر و مرشد حقیقی تا بقای دهر و نباتات عصر از جناب اینودی سیدت
 پیمای امیدوار است که هر لود نور رسیده از پیشگاه عنایت والا به شرف تسمیه سربایه سعادت علوی
 اندوز و آفتاب سلطنت و جهان یاری بر مغارق جمیع بنده گان تابان و درخشان باد و در شکار عطا

این
 است
 این
 این

به پیچیده می رساند که عطا به پیچیدگی و تکرار و بند و ق خاصه از پیشگاه تفضل و مکرمت بیکران علم مغفرت و مبادات
 مرید عقیدت آگین بند و طبعین برافروخت تسلیات ادب آنرا باین بند مایه فدویت اما او ساخت و چون
 او را شک تو ترغیبات عالم افزو از حد بیان در اندازد ترجیح بر بیرون شناخت لهذا تقوید کلام ترک و ب
 دانست بدعا انتقام نمود آفتاب عالم تاب سلطنت و جهان بینی از انق اقبال جاودانی بر ساعت ربع مسکون
 ابدانه هر ساعت و لامع باد بالقاء به می رساند که حسب تکلم قدس که او را بنام میر بین الدین شرف و در عطا فرمود
 غایتا امان الله نهشت چهار پنج در دست که مرید فدوی درین منزل تقریب شکار مقام نموده و مردم تپینه شکر
 نظراته بنور رسیده تا فراموش آمدن مردم در اینجا توقف نماید یا کوچ کند هرگاه مردم جمع شوند روانه پیشتر گردد
 یا صورت حال باز عرض داشت نموده مطابق حکم و الا بعمل آورد و در هر باب بخومی که فرمان رود و مطابق
 آن عمل نماید با القای به آنکه می رساند که از پیشگاه تفضل و مکرمت و دیوزد و موده نیک که براسه مرید فدوی محبت
 شده بود و رسید آداب تسلیات این غایت و الا را باین بند مایه عقیدت اما بتقدیم رسانید چون از عهد
 سپاس عطا به جناب فیض باب شاہی که بسان نعمایه آتی متوالی و متواتر است هیچ وجه نمی تواند برآمد لهذا
 به غیر اقرار نموده بدعا ختم نمود آفتاب جهانباب سلطنت جاودانی طراز هزاران سال گیسان افزو باد بالقاء
 می رساند که مشو لامع النور مکمل بدر رعرز و محط بلالی متکالی خط قدسی مخط که هزاران جهان مابنده فدویت نشان
 مشار بهر لفظ و حرفش باو تنضم بر رسیدن عرض داشت بنده فدوی و صد و ارشاد واجب الاتقیاء و در بد
 توقف کوچ تا حصول حکم حضور فیض کنور و اجتماع متین و ارسال فهرست آنها و ظهور و حلیل القدر رعایت شدن
 احدی که از ان جماعت تا یک هفته نزد کمی منصب با افراد و قایع بجا آورد که از راه بنده نواری محبت شده بود
 پر تو وصول سادت نزول بخشیده سرایه اعتبار و افتخار این مرید عقیدت شعار گردید تسلیات آداب شکر این
 ذره پروری را باب بند مایه عقیدت اما بتقدیم رسانید امید و راست که توفیق تحصیل بهره دولت امتثال
 احد الا قدر یافته بر طبق ارشاد هدایت مواء کار بند گردد و در شکر محبت اصلاح بعضی الفاظ
 می رساند که محبت ارشاد هدایت مواء غایت قدسی اصلاح در سهو بعضی الفاظ حرقوم نام امان الله و حسب
 که ملا عبد الخالق باین مرید نوشته معلوم نمود آداب تسلیات آنرا باین بند گان عقیدت آگین بتقدیم رسانید
 چون از راه قلت سرایه استعداد بارشاد واجب الاتقیاء و کثیر الاحتیاج است در همه حال امیدوار تربیت می باشد
 و در شکر عطا به فیض عرض داشت مرید فدویت آگین مغفرت عالم افزو باعث سر بلند می مرید عقیدت
 می رساند که از رسیدن فیض شکر که قرار از پیشگاه تفضل و مکرمت عالم افزو باعث سر بلند می مرید عقیدت
 آگین گردید تسلیات آداب آنرا بداب بند مایه فدویت اما بجا آورده و طول کلام این عطا و در دسته و بجا

طول بقای ذات مقدس اختتام نمود و در مبارک کباب و تولد خلف شاهزاده محمد عظیم میرساند که باستیاع
 خروجه فرج افزای بجهت پیرایه تولد فرزند ارجمند در خانه برادر نامدار کارگاه محمد عظیم الدین ابواب مسرت شادمانی
 بر روی این فدویت و ثمار مفتوح گردید تجویز ادب و ذریعه حرام تنهیت زبان عبودیت بسیار
 بهصوف تحیات کشوده تسلیمات مبارکباد آنرا بآداب بند با بای فدویت نشان بجای آوردن قبل و ملاطفت لیل
 تربیت و سایه گرانیای حرمت پیرو مرشد و جهان را بر مفارقت جمیع بندگان عقیدت سیما فخلد و مبدو و اود
 در اظهار المجدالی میرساند که امتثال امر و الاقدار اگر چه بهین عبادت ربانی دانسته و دوری از براط
 سلطنت سناط با اختیار کرده و بگرای سمت مامور گردیده لیکن دانا س نهان و آشکارا آگاه است که در این
 منزل از الم حرام ملازمت قدسی چه مقدار حرارت کشیده بهر حال پاس ادب بندگی در قبول فرمان میداند
 و از جناب علم آب استوعاب تو جهات باطن الهام مواظب بنمایند که بر وفق ارشاد هدایت سواد پیر انجام خدمت
 چهره عبودیت آنرا و خسته زودی شرف اندوز تقبیل آستان سپهر تو امان گرد و ایضا میرساند که الم محرومی از
 سعادت حضور لامع النور که سرمای شرف و سرور این مرید فدوی است اندر هر چه سرور و خلد و سخت تراست
 لیکن امتثال حکم گیتی نقاد باعث تحصیل مقاصد کونین دانسته فرقی اعتقاد بر خط فرمان نهاده امید و ارادت
 که بهیمن قدسی تو جهات پیرو مرشد حقیقی زود و ترفیض یاب تقبیل آستان سپهر تو امان گرد و الا جان منشی
 امیرشگاه افضل مکرمت و الا پیش مرید عقیدت آمار رسید و فدوی تسلیمات این عنایت را بآداب بندگی
 فدویت آگین بتقدیم رسانید ایضا میرساند که الم حرام از سعادت ملازمت کیمیا خاصیت از حد بیان
 و اندازه ترجیح افزون است خاطر فدویت آگین ازین رهگذر بغایت مکدر و محزون تاج بر کمال هر چه زود تر
 از تحصیل شرف تقبیل آستان جاه و جلال کامیاب گرداناد و امر فرایز فلان جا کوچ کرده فلان جان منزل نموده از فرم
 متعینه فرج منصور چه از بند با بای و رگاه با و شاه بی و چنان ملازمان سرکار و الا شاه بی تا حال سوامی فلان دیگر
 در معرک نصرت قرین نرسیده امید و ارادت که منتظران محبت حضور ساطع النور تا یکیدی بآنگاه خواهد کرد که حاضر
 شوند در شکر وصول خلعت میرساند که بوصول کرامت مشمول خلعت فاخره افتخار بخش دنیا و آخرت
 که طراز آستین مغرب جاه و نگار گریبان دولت و دستگاه بود چون فلک اطلسی سر بلند می افروخته و چون آفتاب
 خاوری چهره شرف افروخته تارک مغافرت و مباہلت بر فراز آسمان مفتوح افزادت سجد و شکو این عنایت
 تازه و تسلیمات سپاس این حرمت بے اندازه اگر چه از امکان ناصیه عبودیت نشان بیرون است
 لیکن بذریعه سینه آدای آداب بندگی فرق نیز بر آستان حضرت مجید الدعوات نهاده زبان عقیدت
 بیان را بدعای امتداد و بقای سلطنت خدا داد و دوام ایام دولت ابدی عباد سعادت اند و زیارت و بندگان

ہندو فدیہ کی پہچان پائیہ تقدیم مسلمہ تقبال دلو از ہم کو نشات پرداخت تمامہ ز نور شید شو و خلعت پوش
 شریف کریمت نواز دسر و دوش بہ اقبال کہ عالم زندش حلقہ درہ در بندگی شاہ بود و ملکہ بگوش بہ آفتاب
 جہاں تاب سلطنت و جہاں بانی ابدالہ سربان و درخشان باد و ربار کیا و تسخیر ملک پیر ساند کہ سبک
 آداب مبارکبا و نہضت فرخندہ اثر الویہ عالم کشائی پیش آنگے فتح و ظفر بغزم نلان بداب بندہ ہائے فدویت
 آما بجائی آر داز تائیدات ایزد متعال اسید وائق دار و کہ بشکر نگاہی اقبال عد و مال کہ ہمیشہ گرہ کشاے
 معاقد مقصود و چہرہ افروز نصرت و بہبود است این غریمت سعادت اتعال ہزاران فرخی و فیروزی
 دولت و بہروزی مقرون میشود زیادہ ترک ادب شناخت و بدعا قتم ساخت عرلیضہ شاہزادہ
 محمد و ولت افزا بجناب والا شاہی عرضداشت بندہ فدوی دولت افزا کہ عین ادب
 و انکسار برین عبودیت و افتقار سودہ ذرہ و ایچوقت عرض فیض اندوزان حضور ساطع النور پیر ساند
 کہ چون تحصیل شرف تقبیل عقبہ فلک رتبہ مقہمائے تمناے این عقیدت آگین است لہذا ہزاران
 نیاز دنیا شیش از حضرت رب العزت سالت نمایند کہ بفضل و کرم خویش نہ و در برد یافت این دولت
 عظمی کہ سرمایہ سعادت دین و دنیا است پیر ساند زیادہ ازین جہات راترک ادب دانستہ بدعا قتم نمود
 ایضا پیر ساند کہ بعد استدعاے فتح و نصرت اولیائے دولت ابدیت از جناب اہانت مآب و اہل العلیات
 اسید دار است کہ سعادت آستان بوسی عنقریب نصیب فدوی گرد و پیر و مرشد حقیقی سلامت و نیولا
 شیخ عبد اللہ خلف شیخ نظام حسب الحکم مقدس معل و دکتب این فدویت آما آمد و خواندن قرآن مجید را
 از بندہ شیندہ بعرض اشرف اعلیٰ خواہد رسانید کہ خوب بخواند و صلاحیت آن دار و کہ حضرت شہنشاہ
 بعد ازین ہرچہ ر خواہد داد عرضداشت خواہد کرد و آفتاب سپہر عالم پناہی ہزاران سال ساطع و لا ینفد
 و یکم شرح جنتی کہ بر خلیفہ عرلیضہ می بندند آنکہ عرضداشت بجناب عالیان مآب والا شاہی و یکم ستودہ
 مقرر است کہ شاہزادہ ہائے در صغرسن بسم اللہ الرحمن الرحیم را بخط خود بنویسند و متن عرضداشت
 منشی نے نویسد ایضا پیر ساند کہ چون بروفق تمناے عقیدت آگین نوید سراسر اسید مبارک وصول
 مقدم فیض توام باینجہ و سعادت آمو و سامع افروز گردیدہ لہذا معروض میدار و کہ بندہ بہر مکان کہ مامور
 شود باستان بوس قدسی افتخار و جہانی اندوزد و این مرید از تعلیم قرارت قرآن مجید فارغ شدہ
 و سوائے آن چہ از قلم کلام وحی پیام نمودہ بدعاے بقاے دولت روز افزون قیام دار دایرہ متعال
 لعل عواطف و انصال حضرت والا شاہی را بر ہر فراق جمیع بندگان بسو و مدد و دایرہ ایضا عرضداشت
 مرید عبودیت آگین زمین خدمت بلب آدب بوسیدہ بعرض شرف اندوزان محفل جاہ و جلال فیض

یابان انجمن خلد مثال میرساند که دوازدهم ماه حرم حضرت گیتی خداوند از راه کمال عنایت مرید عقیدت بند
 یاد فرمودند که امر از سعادت ملازمت معلی نماید چنانچه حسب حکم جهان بقادر دولت حضور ساطع النور در
 از روی توهمات خاص و تفکرات افزون از قیاس نخستین از در پس و تعلیم تنفسا شد بعد از آن اوستی
 یا قوت عطا کرده بخصت انصاف بخشیدند این قدر وی آداب تسلیمات را بآب بندهای ارادت آئین
 بجا آورد و مراجعت نمود اکنون از فضل کرم ربانی امیدوار است که شرف ملازمت والا که بر جمیع آرزو
 مرجع است هر چند و تری و زری شود و زیاده ترک آداب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب سلطنت عظیم
 آل هزاران سال جهان افزور باد و عرضیه شانه را و حجت اختر غفر داشت بنده قدویت سیر حمزه
 فحمت اختر جمین عبودیت بر زمین آداب نیکو نهاده ذره و ابر بوقف عرض مستفیضان حضور ساطع النور
 فیض گنج میرساند که پیوسته بدعا نصرت و فیروزی اولیای دولت ابد بنیاد مشغول بوده
 و تحصیل سعادت تقییل آستان سپهر تو امان هزاران نیاز تمنا نموده امیدوار است که غنقریب حصول
 آن کامیاب گردد و پیرو مرشد کامل سلامت دین ایام بمنیت فرجام شیخ عبداللہ و لد شیخ نظام حب کلم
 اقدس اعلی بکتب بنده آمده و تراوی قرآن مجید را شنیده بعرض اشرف ارفع رسانید که خوب میخواند آفتاب
 پای حضرت والا شاهی بر مفارق عالمیان ابد اللہ هر خلک و بسوط باد ایضا میرساند که چون نوید سپر امید
 مبارک و مول فیض شمول موبک نظر قرین در ایام معدود بانجده و سعادت آمد و سامعه افزوز جهان
 گردیده ازین رهگذر این عبودیت سرشت بر خود باید که انشاء اللہ تعالیٰ علی اسرع الحال تحصیل شرف
 تقییل قصبه جاہ و جلال کامیاب دولت جادوانی میشود زیاده ترک آداب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب
 سپهر سلطنت و شهر یاری هزاران سال عالم افزور باد بالنون والصاد عرضیه و سپهر افزور و صعبیه قدیمه
 شاه عالم عرض داشت مرید صادق العقیدت ویر افزور آداب زمین بوس آستان قدسی بجا آورده
 بمسامع تفاق جماع جاہ و جلال میرساند که چون آرزو دار اک ملازمت والا منتہای منتہای این مرید
 ریح الارادت است از آنرو همیشه از جناب و اہلباطنا استدعا مینماید که غنقریب حصول این نعمت
 عظمی که وسیلہ کتاب دین و دنیا است شرف اندوز گردد ایضا بدعا دای آداب تسلیمات مبارک
 بمسامع جاہ و جلال کعبه آمانی و آمال میرساند که استدعا نصرت و فیروزی اولیای دولت جاد وید
 طراز شبانہ و فریست والمنتہ مد تعالیٰ که دین ایام بمنیت فرجام غرقه فتح قلاع دشوار کشا که بمیاسن اقبال
 عدو مال چہرہ ظهور افزوز خستہ سامعہ افزوز جهانیان گردیده و دلہاسے و عالمیون مالا مال حجت و سرور ساخته
 امید که این نتج نمایان مبارک و فرخندہ باد و فتوحات تازہ و نصرت ہاسے بے اندازہ علی الدوام بہشتیان

سلطنت ابدی و زری شود با انون و الصا و بخدمت والد ماجده عرض داشت فرزند نیازمند
 و برادر و بعد ادا آداب که باید و آئینه کشاید معروض میدارد و کچون خدو جانفراست مبارک مقدم فرمود
 کعبه دینی و دنیوی پیر و مرشد حقیقی بایند و مسعود خاطر افروزد گردیده امیدوار است که انشاء الله العالی
 بشرف تقییل آستان قدسی سعادت و جهانی اندوخته باد و اگر خدمت سایه نیز بهجت پذیر جاودانی گردد و سایه
 اشفاق پیرایه علی الدوام بر مفارق فرزندان گسترده باد ایضا عرض داشت فرزند آرزو مند و برادر و بعد
 ادا آداب ادب و اخلاق معروض میدارد و کچون در نیواضعف و نقابیت بدن شریفه صاحبه باجده مسوع
 گردیده اند خاطر صادق العیقت بکورت و لال اگر آئیده بسیار فکرمند است امید که فضل و کرم آید و مثال
 علی اسرع الحال صحت کامله و شفا عاجله نصیب کناد و خبر عافیت اثر اشتقامت ذات سایه مکرر از دست
 مهربانی زد و قلمی شود و چشم ترمش را به انتظار و دل عقیدت منزل مضطرب و بیقرار است سایه عطوبت
 پیرایه علی الدوام مستدام باد ایضا عرض داشت فرزند آرزو مند بعد ادا آداب عقیدت و بندگی بوقف
 عرض سینه میرساند نشانی که از روی لطف و کرم شرف صدور یافته بود و پر تو و رد و انگشت سیما آنرا
 بتقدیم رسانید به برادر و خور و برادر بجان برادر نامدار کامکار و الانسب علی تبار همیشه در سحر محبت
 پای پیر و مرشد حقیقی کامیاب دولت و احمی و صحت بدنی باشند بعد بلوغ سلام اخلاص پیام و اطهار شایان
 دیدار بهجت التیام مشکوف بنمایند چون درین ایام خیر انجام چنان مسوع رفت که بدن شریف و غفر بلیف
 گرامی برادر و چند روز کسند بود بکرم ربانی صحت اصلی زود و زود و سعادت ملازمت میل
 چهره افروزشادمانی گشت لذا خاطر موافقت پیوند اندکی بلال و کدورت و بسیار لبشادی و بهجت
 گردید که هر جا عاقبت مقرون بعافیت باشد او اهل حال اگر آزار هم گردد و از قبل خیر محض است امید
 که این شفا خدا داد بر ذرات عالی صفات مبارک باد بعد ازین غبار کلفت و الم از تیج رنگد بر بدن و در کار
 فرخنده آثار مسعود عرض بخدرات شهبستان عظمت و اقبال که آسمانی کاتب
 و مکتوب الیه بسرخ مرقوم است نگاشته شاهزاده محمد مغرالدین اول به نواب
 بانی صاحبه حیو جده ماجده عرض داشت عقیدت سزاغلاص این محمد مغرالدین بعد از ادا آداب مراسم
 تسلیات بفرع خباب رفیقہ بینو میرساند که در تنبیت عید الضحی که اشرف ایام است آداب کوشش بجای آورد
 امید که این نیامن روز بهجت افروزد بر خلاصه ماجده مکرر مبارکباد الله سبحانه و تعالی آوان حیات بابرکات
 بیخنده نشاط عید قربن داشته غبار لال از پیرامون خاطر قدسیه دور دارد این نیازمند را هر چه زود تر در
 خدمت سلسر سعادت که بر جمیع مقاصد مرجع است بهره و گرداناد بمنه و کرمه بوالده کلان بانی بیگم

عرضداشت بجناب فرمودند نواب بالی صاحب جو میرساند که عنایت نامه نامی و قدسی میفرستایم که مرقوم کلمه عظمت
 طراز شده بود و در حصول بخشیدنی از ادب تقدیم رسانید بقضای ارشاد و گرامی استرخاص صاحب دقت دینی
 و دنیوی پیرو مشقه حقیقی سعادت جوادانی میداند امیدواریم که بر کرم کار ساز چنانست که نعمت حضور سر اسرار بخت
 و سرور و برزودی و خوبی نصیب انقیدت آید گریه و سایه اشفاق پیرایه غلغل و بسط باد و بر مبارکباد
 سالگره شاه عالم میرساند که بذریعہ منیہ تمهیت و مبارکباد و رسول روز سرت افروز سالگره حضرت
 پیرو مشقه حقیقی که با کائنات نامی و مال جهان و جانیانست زبان عقیدت بیان سعادت اندوز جوادانی
 گردانیده معروض میداند که این تمهیت عالم آری بر صافیه الزمان مبارک و خسته و فرخنده و میمون باد
 بوالدیه کمان عرضداشت فرزند اخلاص آگین محمد منور الدین بعد از ادا سعه مراسم تسلیات و آرزومندی
 موضوع مبارک و در تمهیت عید سعید و منیت نمود آرزو و کمال ادب که نشأت بجای آورد و بنا بر وفور
 اخلاص که مستند عقیدت است مشهود میگردد و اندک میامین این روز سعادت اندوز بر ذات شریفه صاحب
 شفقہ مبارک و خست باد الله سبحانه تعالی اوقات فرخنده ساعات ابد و دام بخت و سرور و سعادت گرداناد
 ایام التفات مستدام باد بوالدیه خود و میرساند که از استماع خرده سرت پیوند تولد فرزند سعادت مند
 در خانه بادر عزیز نامدار کامکار و الاعتبار شانزده محمد عظیم الدین بر تبره خورسندی و شادمانی روئ داده که
 از عهده تحریران نشه توان بر آمد حق جل و علا سایه بلند پایه حضرت پیرو مشقه بر سر جمیع خدمت شریفان
 خلد و نمود و داشته وجود آن غنچه نو دیده گلستان دولت و اقبال را بران شفقہ حیران و برادر نامدار
 مبارک و میمون گرداناد و بخدمت والدیه عرضداشت فرزند اخلاص مند محمد منور الدین بعد از ادا
 مراتب خاص دعوات آنکذا طبع سعید بر ذات شریف صاحب شفقہ حیران مبارکباد و میامین این روز
 دل افروز باعث و دام بخت و جوادانی سرت شود مراسم کور نشات می آید و بهر حصول خدمت سامیه
 شبانه روز استقامت و امید که بادر یک این سعادت زود بهره و رشود ایام شفقته پاننده باد ایضا
 عرضداشت مخلص می منور الدین بعد از ادا ادب بندگی معروض میدارد که چون سجد جامع نزدیک
 منزل گاه این خیر خواه است از جناب والا ماذون شود که روز جمعه برائے ادا سعه نماز جمعه و بخت
 دیدن شیخ خان محمد در پیش برود در باب جان برن فرنگی التماس مینماید که چون او علاج پاسباننده
 خوب کرده است و اضافی که سابق باو حکم شده بود بکفایت بی بی جانو موقوف مانده امید که این معنی بعرض
 پیرو مشقه حقیقی برسد و یکم محمد تقی پروا نگاشته شود که اضافی از هیچ غایب یک چکاره تراوان نمنده تیار کرده اند اگر حکم
 اقدس صادر گردد و در کوشش بنده در رفته شکار برود و ایام بکام باد برادر برادر بجان برابر کار و ادا

عالی تبار و عاقل شستگان بر صند بار همیشه در یاد حال عافیت اشغال خویش دانند و السلام عرض می شود که هر
 پنجشنبه است که بخواهد خود و عرض داشت فرزند از روز و مندرج به خسته آخر بعد از ادا آداب اخلاص معروض
 سیدار و که چون نویخت جاید مبارک مقدم سادت توام قبله جهان و جهانیان بانجید و دافین آمو و سامعه
 از روز خلافت گردیده اند متوقع است که تقریب بشرف تقبیل غنچه جاده و جلال کامیاب شده بادارک
 نسبت سامیه نیز بهجت و انبساط حاصل نماید سایه عطوفت پیرایه علی الدوام بر مغارق فرزند ان بسط عباد
 بحق رب العباد ایضا عرض داشت نویسد عقیدت مند بعد از ادا آداب تسلیات معروض سیدار و که چون
 آرزو می شود که اندک خدمت شریفه روز فرزند است اندک اصول نعمت حضور سر حضرت و سرور از
 جناب الهی مسالت می نماید از طرف و که می آن غراسه و غم نوایان است که دریافت این سعادت از
 نصیب گردد و سایه اشفاق پاییز زندان گشته بادارک و و هم یکا تبات کشته اند و که
 بهر که گزینش شده برادر و خور و بدستور و غنچه میسود برادر که ان پایش یکا تبات
 بنویسد مسوده و غنچه شانه زاده محمد عظیم و در خدمت محمد خدای پین و در اختیار نویسد
 نویسد عرض داشت محمد خدی محمد عظیم بنام آداب انفعیم و شرافت لوزم که می تقبیل بجا آورده و در خدمت
 که چون صورت پیرایه اصداف اشباح و که است از ادا آداب انفعیم و شرافت لوزم که می تقبیل بجا آورده و در خدمت
 انگریز مشرف می سازد و فضل حبیب و لطف جلیل خویش نخل زندگانی این خلوص میسی انفعیم و شرافت لوزم که می
 شمره و آینه و پیرایه که است فرموده اند بعد از ادا آداب انفعیم و شرافت لوزم که می تقبیل بجا آورده و در خدمت
 با تقدیم میرساند حق جل و علا سایه عطوفت پیرایه انصاج مهربان را غنچه بسط و ادا آداب برادر عزیز
 نامه کار کار و انانسانب عالی تبار پس از سلام محبت انجام معلوم نمایند که که تقصیر نویسد تولد فرزند از جمله
 در خانه آن والا تبار کاشته بود و در سید ابوب سرت و شادمانی بر خاطر دوستی ناشر مفتوح گردانید و در خلا
 وجود و سعادت آن نورمال چنین دولت را بران گزینی برادر و بجان برابر مبارک و میمون گردانیده و در نظر جلیل
 حضرت پیر و مرشد حقیقی معرطی رساناد و مارا همیشه در یاد حال عافیت اشغال خود دانند و همیشه و غلص
 میسی محمد و دولت از ان توقف عرض میرساند که توجه آن مهربان شهر صیام تحت اقدام پیر و مرشد حقیقی
 بانجام رسانیده حق جل و علا این عید را بر قبله و کعبه و جهانی و انصاجه مهربان مبارک و میمون گرداناد
 و همیشه بحیث جان داری دعا ایجابت انما نموده امیدوار است که از ثواب موم بهره موفور بذات
 بابرکات نصیب شود و بحق محمد و آله الایجاد به برادر و کلان عرض داشت غیر نوا میسی محمد و دولت از
 آداب تحیت و تقدیم و احترام تحویل و نگه بجا آورده معروض می نماید که علی الدوام فتح و نظره اعلام ملک انتقام

بتایم بمقتضای آستان پیر و مرشد حقیقی از جناب ایزدی استمداع نموده ادرک ملازمت گرامی را نیز خواهان است
 امید که غفر بقیل سده سده شال قبله جهانیان شرف اندوخته بدر یافت نعمت سامی خدمت چهره افروز
 بهجت و سرور گردد و سایه عالی پایه صاحب عطوفت گستر علی الدوام بر یفارق خیر خواهان محدود باد شرح
 چنانچه که خریدیم بنیدند بخدمت صاحب شفوق جبران شاهزاده منوالدین نگاشته حجت است
 به محمد عظیمی عرض داشت فیرا نیش احکام کیش خود بنده آداب تعظیم و لوازم تحیت و مکیریم ادا نموده معروض
 سیدار دکه چون ادرک گرامی ملازمت بر حمله تمامه صوری و معنوی است و درین زمان مینت اتران
 فزوده جان فراسه مبارک وصول فیض مشمول موبک نصرت قرین والا شاهی با بخند و وسوسه و سماع افروز گردید
 امید وار است که بشرف تبلیغ آستان سپهر تو امان سعادت و وجهانی اندوخته بدر یافت نعمت
 سامی خدمت نیز کامیاب گردد و سایه عطوفت معاص جویان بر سر خیر خواهان جاودان محدود و یاد
 خط تعزیت نوشته از استماع قضیه نامرضیه فلان بسیار مرموم بتیالم شدیم چون بیکس را در عالم دنیا
 اجازت استقامت نداده اند و جان و مال بنده داده خداست که همه را بجا ریت سپرده برین تقدیر درین
 قسم قضایا بنیر از صبر و شکیبائی چاره نیست درین صورت بهر لول منین بقضاء اللہ بشورت و انش کامل و خوشحال
 خاطر خویش به بقای سایه بلند پایه ذات مقدس پیر و مرشد حقیقی که سرایه حیات و میرایه زندگانی مریدان
 همان است تسلی دهند و بار ازین واقعه ناگزیر بنایت متاسف و متاثر نمانند و السلام باب سوم
 نشانها سے عالیہ شاهزاده منوالدین به عمارا جسونت شکوه عرض داشتی که شتمند ادا سے
 در اسم نیست و مول موبک ظفر قرین باین سرزمین ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه درآمد و جبه که در باب
 امر از ملازمت بعد وصول سر اوقات فیروزی سمات بکوالی پشاور مرقوم نموده بسیار موجه است پیرایه
 آستان پذیرفته باید که ملاشتاق خود انکاشته بخو سے کرنگاشته انداز قوه فعلی آرند و مراتب اشتیاق
 نسبت بخویش روز افزون شناسند ایضا عرض داشته که درینو لا مشتمل بر تردد و جان سپاری خود و مقابل
 انانند اعده و ابلاک داعدم آن کرده شقاوت پیروه ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه درآمد و باعث
 جرمی شد اما بخاک آن سرور احرمت بمقتضای صدق عبودیت همیشه مصدر تجلید و مردانگی بوده آبرو سے
 خویش در جناب سلطنت و جهان بینی افزوده درین ایام فرخنده فرجام که از منضت ریایات عالیات جاه و
 جلال با بخند و در رسیدن موبک فیروزی اتصال به پشاور قوت انظر بهم رساننده باید که بخاطر جمع و در قلع
 و جمع قلمه باغیه جبهه بلنچ بکار برد و التفات ملاشتاق عال خود شناخته در خور نیکو بندگی از درگاه عرش شتابان
 شاهنشاهی امید و انتیج باشد بر حمت خان دیوان سیادت و نجات پناه لائق العافیت والا احسان

محمد علی

قابل للطف والا ائتمان رحمت خان مشمول عواطف والا شاه بی بوده بداند عرض داشته که مشتمل بر خلوص عقیدت
 به تنبیه مبارک و تکرار سلطان و شکرم وصول نشان عالی و خلعت خاص ارسال داشته بود و از نظر گرامی گذشت
 آنچه در ماده مطالبه سرکار با و شاه بی و سرانجام خدمات سرکار معروض داشته بود و موضوع پیوست حسن اخلاق
 آن سیادت باب نسبت بحجاب عالی از آن زیاد است که محتاج باظهار باشد توجهات مارا در باره خود و در
 نزول شناسد بشیخ عبدالحق مشی غفر له نام کمالات استساب شیخ عبدالحق توجهات عالی متعالی
 شاهی مفتخر و مبارک بی بوده معلوم نماید عرض داشته که در جواب سابق ارسال داشته بود دیگر اجماع مطالعه در آید و نتایج
 از تضرع حقیقت میرسانان بر سر و نسبت ارسال پیوسته جوابش در سیمیه میباید که پاسخ نشانها سه علیه و
 مینوشته باشند تا پاس انتظار بماند نیاید و کار با سه بموجب حکم واجب الانقیاد صورت پذیرد و امر و
 آخر شب میرسانان مذکور به اجازت ما بر خاسته بشهر رفته ظاهر آبگیر که ایشان نیز میگفته که در طریق قرار باد
 رفاقت نمایند چون انتمی بوضعی عالی رسید بنا بر مصلحت وقت سرگرد و با سه آنها را اساتخه نظر بند داشته
 زده داده رضا مند ساخت چنانچه اضنی نامه هر کدام به دست ابلان یافت که از نظر منو بگذرانند تا اگر
 عرض مندی صورت این معاملات در لباس دیگر معروض والا اگر و اند مقرون بصدق نشود و با وجود
 این همه احتیاط و حسن سلوک با مردم اجیر و کرایه کش اگر بمقتضای بشهر منظر بیجور و اذیت واقع شده
 باشد بخیر که از حضور کرامت گنجوار و رشاد و وصال در آید بلند بوج مقدم شتران که یکی در شهر است
 و برادرش که در لشکر قدرت بیکر حاضر بود و سفت هزار رفیق علی الحساب از سرکار گرفته اند و دانه
 که موازی پانصد و چهل شتر سرانجام نماید بلند مذکور تاکید بلیغ بکار برد که شتران حقوق را موجود و معیبا
 ساخته بوقت و هنگام بالوزنک تمام بنزول گاه عسکر فیروزی قرین حاضر سازد و درین باب کمال تدوین و اند
 بمیر محمد معصوم وزارت پناه لائق العنایات والا احسان میر معصوم توجهات حضرت شاهنشاهی مفتخر
 و مبارک بی بوده بداند عرض داشته که اصلاح داشته بودند بمطالع گرامی پیوست و مضمون بوضوح انجامید چون
 زرد در خزانه رکاب سعادت انتساب مطلوب است و سیادت و وزارت پناه قابل المحرمات والا ائتمان
 امانت خان از عقیدت گزینیان با اخلاص است باید که از آمدن زرد خزان با و شاه بی خبر دار بوده
 تتمه طلب نقدی سرکار عالی از سرکار خان مشارالیه زود دیگر و همچنین از جاگیر سرگاه بیاید به توقف
 و تاخیر بحضور برساند بوسیله دربار معلوم نماید که بوزارت و کفایت پناه عنایت خان مقدم
 بوده سعی نماید که زرد با سه محال جاگیر را هم میفرستاده باشد چون میرسانان سابق تلافی موافقت
 بان قابل العنایات معاش سینمود و بنابر حال این وزارت پناه او را بر طرف سائیم و توجهات

نسبت بخود روز افزون و اندر حکیم محمد حسن خان حکمت و عظمت پناه حسن خان بنایت والا شاه
مفتخر و بسیار بود و معلوم نماید که چون این خطبه را در روزی از روزان درگاه آسمان چاه است این نگاه
فضل که کم امید و اگر چه در روزی از روزان بر او ری سرور باشد باید که این مراتب را باین شایسته بر حق
فیض اندوزان انجمن چاه و جلال برساند اگر عافیتی در باب او داشته باشد نزد افضل است صغیر و دم
صالحی و کویسیان عالی شان متضمن بر دو باب اولین باب مراسلات و ثانی
بر دو اجابت اول مراسله نگاشته لشکر عثمان ذاب است طالب علی القاب فروغ خاصه عظمت
و اقبال مرکز دایره جاده و جلال پناه مجاز یکدل انجمن خلصان و قاضی و از ان سال رفت بخش پای
قد و منزلت یاد و یاد از طریق مراسم پناه مندی در زمین حرایب خیر و نیشی و شرفی دریافت صحبت فاضل
البرکت و عالم بوجدان منیر حقیقت و ان نموده مشهور است آفتاب نیایه میگردد و اندر مقام و واجب الاغراض
عظمت طراز در هنگام فرخنده در جام که خاطر اختصاص و ظاهر کمال نعمت و صدق در عافیت و سلامت ذات
رفیع الدرجات بود از رنگ نسیم صبا چمن و پر تو شمع با نغمه و در و مسود و فرمود مشام یکدل را و فرمود که
یکجستی را فرمود و آگین کرد و ایند در باب تقسیم و به حق الله بر سخنان بلده دارالامان ملتان بخط خسته
نمط اشارت و سحر یافته بود که فیض خود بار باب استحقاق برساند تقدیریم این امر خیر پیرایه حال و مال
الحاکم شده و به هر قوم و به هر مره تقدیر و صلوات اهل انزو و او جماعه سکین و محتاج با احتیاط تمام مقسوم ساخت
پس از او اسه حق این خدمت که موجب تحمیل ثواب و الاخطاب بوده طوایر تقسیم بر علی سبیل التفصیل
ارسال داشت چون در غیر زمان اندر کلام هدایت پیام الله تعالی و الشفقه علی خلق الله و الشفقه
سر طبع عباد است و بعد از فیض خود و صورت ظهور و یاد آید چنانست که مره این شایسته
عمل درین جهان با عیش و فراخ و دولت و دران جهان فریفته قرب و منزلت در بارگاه بادشاه حقیقی
باشد و تقویت که این اخص مندا و خواهیم تقدیر پنداشته بهر گونه کار و خدمت که لائق شناسند با علم
آن مردان منست و ممنون عافیت بر گانه است یافته باشند ایام دولت و اقبال و لایزال باد و در قدرت
در رفیع و اقبال و ثبات منقیرت نشان جعفر خان بر چند صوفی خاطر که اعی بنایت غبار آموذ و حاشیه ضمیر هر
تغییر نهاده است که و رسته اند و و شده باشد اما چون در نظر خود او بدان دانش بر کمال طرح جهان صوت
خیال و نقش نشان پیش ستم تواند بود و در بر سخنان حقیقت آگاه میدانند که بقا ستم جاویدی و نبات
و انکی فتنوس نباشد سال واجب الوجود است و صور مکنه بر مثال عکس آب و آینه و دانی و توانی ندارد
برین تقدیر یقین حاصل میشود که به شورت خود و درین و مقام رضا و تسلیم سر بر خط فرمان ایزدی گشته باشند

چنانچه

خداوند اناست که ازین قضیه در انراش چه عصبه حاصل می شود و چه نعت اندویدی بر دلها سے ارباب محبت و اولاد
 لیکن باتضا نمیتوان آنوقت نواب عالیجاه سلامت درین خبر و زمان که سلوک معاش عزیزان وقت معلوم
 بکنان است و تمام مهندستان جنت نشان نواب عظیم الشان سلمه الله تعالی بخوان مغفور بقدر دانی و
 حق شناسی مذکور است خاص و عام میشد الحال که خان میر و رفیع و دوس برین خراسید بزرگی که از چشم حیرانی
 و غلصه نوازی توان داشت و جوهر شناس عروم تعلق لباس توان بدو بد و ن و جوهر فیض آموذ فلذه بهیم
 که میامن ذات عالی در حیات بسیار سال نیت پیرا سے مهند دولت و اقبال باد و بعد ازین رنگ
 طلال بیخ ریکند بر حرارت باطن خورشید مثال عساده به مختار خان امارت و ایالت و تربیت صفوت
 و نجابت شریکت محبان ملا و خلصان اعتقاد خان عالی شان پیوسته مهند آرا سے دولت و اقبال باد
 شوق دریافت ملاقات گزینی که سر پای استعاش عاودانی است حواله الشهادت خبر نمفته دان نموده
 مکشوف خاطر عطف و تاشه میگردد که چشم جانی از شاد باده نقاشه نورانی هر چند بحرمان سو سو علم است
 لیکن بمقتضای روحانی و خلوت خیال بهر جا که بگریم به آینه رخ تو بود و بر برم به توقع چنان که اقرب
 معنوی هر دم نه زخم جدایی است اتصال صورتی تیر در مان سار جان مشتاق گردد و ارسالی صحائف و دست
 که چند گاه در خیه تعویذی افتاده بود و چه آن غالباً که معلوم را سے زمین شده باشد که استماع واقعه کشیدی کانچه
 حردش بر شام تینی ناشکفته فرد نیت چندان که در کلفت بر صفت باطن حیت که عالم در دیده تار یک نمود و جان
 لباس دنیا مستعار است و اساس این خانه نایا مدار ناچار هر چه پیش آید در مقام رضا و تسلیم فرمان پذیر
 تقدیر باید شد بار سے غلک تیز و خدایا که درین مهیبت و لوازش خان برادر بهار الخلد و داشتند که
 شکیب افزا سے تمیایان با لکین عطف و پد را نه مرغی فرموده آنچه مستلزم موافقت تواند بود و بجا آورد
 و چرا چنین نشود که بنا بر اتحاد و یگانگی و فرزند ان جانیین میااست و بیگانگی متصرفیت و چون
 از حظ وکیل در بار معلی ظاهر گردید که در جناب سلطنت تجویز صوبه دار می نرسد نگاه کشید به نظیر بنام نامی
 در میان است خاطر مودت آگین نشاط وانی انداخت که نسبت بعد مسافت صوبه دکن اقامت
 ذات محبت مقامات درین مکان جنت نشان که پد را الامان ملتان اندک فاصل دار و غیرت مینوان شمرد
 توقع که شاید مقصود بوجه حسن رو سے نماید مبارک کباب و خدمت بنده طهار شوق و محبت مکشوف
 خیر اتحاد و تصویر میگردد که درین نهنگام نخست فرجام مژده نشاط پیر رسید که خدمت دار و غلغله غلغله
 معذرت پیشگاه سلطنت عظمی بآن اقبال مرتبت تفویض یافت از انجا که خدمات قریب بساط نفیس مشاط
 اقدس مقدمه عزیز قدر و منزلت است خاطر طاعت آموذ و نهایت شادمان گردد و پدید امید که این پایه دولت

پیرایہ مبارک و میمون شود چون رابطہ معنوی برادر می خان عالی شان بلند مکان مختار خان جو نیابین
 تمہید رسوم تکلیف رکعہاے نمید بد و تقرب آن بسالت و سنگاہ در بارگاہ مقدس باعث حصول طلب
 خویش دانستہ می کید برین تقدیر یقین کر آئین مراتب کجستی و حفظ الغیب ہمہ وقت نصیب العین شریف
 خواهد بود و در ہر چند گاہ تہنیکہ محاصرت طر از مشتمل استقامت حال خیر مال حوالہ وکیل در بارگاہان مدار
 خواهد بود کہ بمطالعات انبساط و مواد دوستی می افزوده باشد ایضا میگرداند کہ امتداد ایام در وصول صحیفہ
 خلعت پیام مخصوص درین تہنگام کہ شورش ملک و کھن بمیان آمدہ باعث مگرانی تمام گردیدہ چنانچہ چشم محبت
 بر شاہراہ انتظار باز است ہر چند در عالم معنی دیدہ دل از تصور بقاع نور آماے رویت بر و اومیت
 میدہد اما نشاء صورت بے و رو و تہنیکہ الوداد مخصوص در زمان مساعدت جسمانی کہ بدیر انجامیدہ باشد
 جمیعت باطن روے نمی نماید برین تقدیر مقتضای رابطہ دوستی آنست کہ بتوسط جریان نامر و خامہ
 مودت پیوند نہالی این آرزو و پیوستہ گل بے بستہ باشد زمانہ تو بیا لد ہی دل و جانم چہرہ داستان
 محبت و گہرہ بر خوانم بہ عاقل خان خان تہرہ نشان مہربان دوستان سلامت خاطر محبت آگین
 ہمیشہ جویاے خیر عافیت و صحت ذات مصدر حسنات است از چند گاہ کہ نامہ نامی بر رسیدہ و کوچ
 از روے معلی بسمت دارالخلافت بمیان آمدہ استخبار احوال خیر تاج شتر میرود در نیوقت کہ دست اند
 ہمہ نشانہ اند اگر چہ تکلیف خط و ابلاغ پیام دور از قاعدہ دالی میداند لیکن ازین جہت کہ خاطر پیوستہ
 متعلق بآن طرف است اگر از بہر و لنوازی این واقف آستان اخلاص آئین یاد آوری مرعی شود
 در سلوک اہل معنی کہ محبت کل خاصہ انجماست مستند نتواند بود صلاحات ظاہر و باطن روزی باد
 حسب الحکم آنکہ چون درینو لا از روے افزاید و فاعل چکلہ شہر بند بعض مقدس رسید کہ وضع خط و یاد
 تابع چکلہ ند کو رشیکہ سے میان جنگل قرار گہرہ و احتمال کہ از مولت آن حیوانات قوی پنجہ آسیب گرد
 بجان و فال ساکنان حوالی آن بیشہ میرسد لہذا حکم جہان مطاع شرف ارتفاع یافت کہ چون رفتن
 ایشان را سلطنت لاہور از ہمان راہ اتفاق افتادہ و در باب جلالت را بشکار شیر سیل تمام میدہد
 و زنی صورت بہر مقام کہ در اثنای راہ شیر سے ظاہر شو و بنفس خود در زدن و انداختن این ہودیات
 واجب القمع قیام نمایند و الا بہر دم بگویند کہ در ان نایست بہر خلج کہ شیر سیا بند پاے تجدد افشہ وہ کارش
 بانجام برسانند زیادہ چہ ابرام رود و در تعزیت اہلیہ نوشتہ شد از استماع قضیہ ارتحال پردہ نشین
 عصمت و جاکہ درینو لا باعث کفایت و طلال خاطر گردیدہ ازین رگہز کہ در عالم اتحاد و لہذا از پنج وراثت
 ہم متاثر است کہ درت بسیار سے رو نمود لیکن چہ توان کرد کہ در جہان کون و فساد چہ کس نصین

مصائب ناگزیر رستگاری ندارد و ناچار طریق تسلیم و رضا باید بود و بے اختیار مقام اصطبار اختیار باید کرد و حق عز و کمال عمر طبیعی بآن عمده و دوام امارت و اعتدال است کنایه اینست که غنچه و دوام امارت سلطان خاندان ایالت سالی پناه خوشبختی و حفظ و نهایت این روی باشد در واقعه خاسوز و قتیله و کشتن جان و عمر منقور که دافع ناکامی بود و لهاسه اجباب گزاشته ازین پس پی سره و گذشته و سوگواری گشت که زبان برسان از حرکت باز نیاید و قلم در رقم خون سینه بند و در هزار افسوس که سر و جبهه تبار اقبال از تندی باطل و شکست و سدیف که نال بوستان جاه و جلال از برگ ریز فنا از هم فروریخت اگر چه غم و الم این ماتم جلگه گزین مخصوص بآن نقاره و دوام صفوت دانسته آید لیکن بمقتضای انحاء و دانی عالم و دیده بوستان یک رنگ هر یک بنماید و آه سر و دل بگره می بند چه توان کرد که آن در و لادوار ابد و ن تسلیم و رضا و انانیت ناچار طریق اصطبار باید گزید سر بر خط تقدیر این روی باید نهاد و رین صورت بسیار که بر مهنوی دانش فطری اولاد براسه طول حیات با و شاه دین پناه فیض ستیز است و عابر داشته و بعد روح پر فتوح آن سفر گزین عالم قدسی را بقا تمه فایده مروج ساخته از بزج و دفعی که ستلزم حال ماتیان است باز خواهند ماند و از بهر دلدهی و ابلت تکان که بهمه را اکنون چشم امید بسوای ایشان خواهد بود و بصیرت شکیب تمسک خواهند نمود که بقای جاودانی مرقات واجب تعالی را مسلم است ممکن الوجود را عاقبت ازین خلکان ظلمانی بایک گذشت و در هر چه سرگردگی و بزرگ منشی است بجا آورده آنچه باعث پیش آمد رویی در حجاب معلی گرد و بکار خواهند برد که انشاء الله العزیز قدر و منزلت آن فر مغ ناصیه دولت بیایه خان رضوان مکان ارتقا نماید و این معنی موجب خوشدلی مبدان شود و در تعمیریت خبر کلفت اثر احوال و زیر اعظم خندان که در غم بود و لهاسه بوستان ریخته و القدر غبار که درت بر صفحات نماز مبدان ریخته که قلم در رقم اشکبار میشو و زبان در بیان از تحک باز نیامد اگر چه در و این ماتم مخصوص بآن نقاره خندان مجد و اعتدال است اما از اینجا که چنین بلند اقبال صاحب کمال گاه گاه بعالم وجود شتافته باعث آبرو جاه و جلال میگردد و از اینگونه دستور کامل الذوات بعد زمانی در از کسوت سرگردگی پوشیده پایه شانشی آفتاب روزگار بر دس کار نه آه و اندوه این مصیبت فی الحقیقت بمجموع افراد انسانی شامل است چون لباس حیات مستعار است و اساس این خانه ناپایدار برین تقدیر ناچار فرمان پذیریشیت ربانی بود و بصیرت شکیب باید ساخت یقیناً آن عمده و دوام اقبال بمقتضای خواهی رسیدنا بقضای الله خود را از عادات عوام الناس و ابلت تکان عرف در رسم باز داشته و از بهر طول بقای حیات با و شاه خلد الله ملکه جان در اندامی برادر از و لهاسه که بر یک شالیه میسند است و نامدار می وزنگ افروز از انجمن دولت و کامگاریت و عاقلان

روح پر فتوح آن رہ گیا سے نرہنگا رہد معانی را بقا تو فایمہ شاد و خواهند داشت کہ چارہ این رنج و درمان
 ناپذیر بحر رضا و تسلیم نیستی ان یافت ایضا از کلفت و اتم قضیہ جانکاه نواب غفران پناہ و دستور اعظم کہ ملت
 را در عکسہ تنگدلی انداختہ نویسد کہ آہ در جگر و نفس در گلو گریہ سے بندہ و دامنوس کہ سر و گشتن و دولت
 و اقبال از پا و رافتاد و نہال سر بلند چمن جاہ و علای از ہم فروریخت سے اینجا تجرے شدہ بر و نہاد کشت بادنت
 نہ ہم میگذارد از اینجا کہ بقا سے دائمی مخصوص بذات واجب الوجود است و بقا سے کشتی مالک الا وجه ہم
 از دار دنیا باید گذشت درین صورت ناچار سر بر خط تقدیر آہی نہاد و بصبر و شکیب باید ساخت
 منت خدا را کہ اساس این ماندن سعادت نشان بارکان ثابۃ اخلاف نامہ را کہ مگر قایم و پایدار است
 و با وجود چنین زلزلہ پر آشوب غلغلہ در بنیان این دو تخوانہ فیض کاشانہ واقع نیست اکنون اصل چنان
 بینماید کہ طول حیات حضرت خلافت پناہ و درخواستہ روح پر فتوح آن سفر گزین عالم نورانی را بقا
 فایمہ روح داشتہ آید کہ علاج در بے درمان بدون تسلیم و رضا نیستی ان یافت باب پروا بخت
 سیادت تاب غرت آیات میر محمد ہاشم محفوظ باشند خطے کہ بعد از مر اجبت از کہ مظلومہ با چادر تصویر کہیمہ شریفہ
 و علیہ مبارک نقش نعلین عرش فرسایہ ارسال داشتہ بودند و خجستہ ہنگام بسادت زیارت ہر جزا
 انرا انبساط جاودانی دست داد از اینجا کہ در جہان تعلق و اسباب از مغان احباب خالق تر ازین مقصود
 نمیشود و فرستندہ را نیز نواب عظیم سے آید در نرسورت ہر چند درین ایام دست از قلم و قلم از کار
 باز داشتہ باشند اگر چند سے از تصویرات مانی نگار کہ در زمان سابق بر منہ غرائب نقش پذیر شدہ باشند
 بفرستند ہر شہ سواد اخلاص خواہند افزود و پیام ملا مستشری فضیلت آب کمالات اکتساب ملا
 مستشری محفوظ باشند خطے کہ فرستادہ بودند بطلانہ درآمدہ انچہ داشتہ اکتش در شکر شیر و سونہ شکن
 متاع خانگی خویش بر نگاشتہ است و او وجہ بایحتاج نمودہ بودند معلوم شد ازین جہت کہ درین حادثہ عظیم
 سفرت بسیار سے مسلمین رسید خاطر ہر گزین ملال پذیرفت چون بر اسرار غیب پے نئے توان برود
 کہ در حد و ث چنین واقع حکمت ایزدی چہ تقاضا میکند ناچار سر بر خط تسلیم نہاد و سلامت جان و دل
 ناگمان نفس موہبت ربانی باید دانست بر سے مدد خرج ایشان بالفصل موازی یکصد فروار شالی از
 تحویل عامل جاگیر سرکار نخواہ شدہ آنرا از و گرفتہ صرف ضروریات نمایند و توجہ و مہربانی شامل حال
 خود شناسند و در آمدن حضور و ماندن آنجا اختیار با شما است و در آنچہ جمعیت و یہودی انکار نہ
 بعل آرنج صغیرہ سوم نوشتجات دیوانیان مشتمل بر پنج باب باب اول عن الخ باب
 دوم مرسلات باب سوم پر و انجات معاملات مالی از اسولہ واجوبہ باب چہام

اسناد خدمات بدستور و ضابطه باب پنجم و تنکات کار خانات و غیره و لکب باب
اول عرض بدرگاه مقدس بادشاهی عرضداشت کترین بند با سه فدویت آئین فلان چین
مجدویت بر زمین عجز و انکسار سوخته ناصیه عقیدت بسجود و طاعت و انقراض سعادت اندر نمود و بدیده ایستاد
پایه سر بر خلافت مصر میرساند که فدوی و درگاه معلی از پیشگاه فضل و امتنان بخدمت دیوانه سرکار تعالی
سرفراز است و اهل خدمات از حضور کرامت گنجور یا مورد که هرگاه فتور تصور و راهی از اموضانه
متعلقه خود ملاحظه نمایند کیفیت آنرا موعوض مقدس گردانند بدینچه حکم گیتی نقاد شرف ایراد یا بدلیل آیند
برین تقدیر باین اندیشه که اگر در عرض صورت حال تهاون و تقاعد و دور و عتاب بادشاهی خواهند
جسارت با تهاوس بینمایند که فوجداران سرکار خالصه شریفه در محال جاگیر سرکار عالیقدر بر عایا و بیایان
بسیار میرسانند و کما شتهای آنها با تهاوس و انقراض باب غرض بمواخذه جریمه و مصادره حرام حال کشاوت
و عدم ناتوان میشوند از نینمی باعث خلل در معاملات و تعویق در جهات میشود امیدوار است که بر این
جهان مطلع و غلطو پاید که خلاف امر شریعت غرض احدی از فوجداران و تهاون داران آن محال و قریح
بیوجه بند با سه خدایان را نرسانند آفتاب خلالت و جهاندار نمی هزاران سال عالم افروز و یار و یار
والا شاهی عرضداشت فلان ذره دار از حنیف عجز و انکسار با وج عرض شرف اندوزان تقبیل عینه
فلک رتبه میرساند که بیامین اثبات و بدیده انفصال قدسی شاهی روانه مقصد گردید اگر چه ره نور و
در حله فدویت و امتثال امر اشرف روزی چند بدوری صورتی از اکتساب سعادت تلخیص شده
سدره مثال راضی شده بیست ماموره میرود و اما خدا آگاه است بر حرمت ضمیر الهام پذیر که مورد
تجلیات ربانی است نیز کمابیه منکشف خواهد بود که ذره احقر از شدت آن چه حرارت میکشد امیدوار
که انیز و تعالی در معدود ایام بهره یاب سجود آستان ملائک پاسبان گرداند ایضا ذره دار بر عطف
عرض ایستاد با سه پیشگاه جاه و جلال و متکفان آستان سپهر شال میرساند که منشور لامع النور فیض گنجور
از مطلع و نور عنایات جهان افروز و زکات شمس من وسط السما و القمر من فوق العلی شرف ظهور و غرور مول
عطا فرموده فرق غرت و افتخار ذره خاکسار با وج فلک دوار از فراخت لوازم استقبال و آداب
تسلیات آنرا بتقدیم رسانیده کیسای سعادت ابدی و سرمایه مباهات سرمدی اند و خست دور
شکوه و سپاس فضل و کرم خدای که بهر وقت شامل حال بنده فدویت اساس است جبهه نیاز و نیاز
بسجود بندگی برافروخت پناه جانیان سلامت الم موعوضی از استغاضه انوار حضور آفتاب اشراق
اگر چه برین عقیدت سرشت بنایه سخت و شاق است لیکن با مثالی امر اشرف دلا شاهی که

فی الحقیقت اطاعت حکم الهی است وادی مقصد کوچ بکوچ نور دیده سیر و دنیا بنجه بست و پنجم ماه حرم بدار السور و باران
رسیده و بست و بنجم روز پیش کردید امیدوار است که غفریب میامن مکرمت و انفضال عالم پناه میسر گردد
بادشاهی ملحق شود و آفتاب سلطنت جاوید مال نیز این سال بر مغارتی ساکنان چار سوسه هفت تخم فرزندان
و تابان و دریشان باو بگو رب العباد ایضا عرض داشت فدوی رنج الاعتقاد و عاونا میسر و بست
بر زمین استگانت و ابتهاج رسیده چنین عقیدت بسجود و بقیه سدره شال نورانی نموده ذره و از موقوف
عرض باریان و ساکنان درگاه عالم پناه و مستغنیان آستان سپهر لولمان میرساند که چون انقیاد و گیتی نقاد
بند با سعه فدویت آمار سرایه کامیابی دین و دنیا است لهذا فرق اطاعت بر خط قبول فرمان نهاده
و دل عبودیت پیشه را با ستیجا حاصل و و اعم تسلیم سده فلک احتشام میباید و دانی داده ره نور
سمت مامور است چنانچه کوچ بکوچ منازل نور دیده چهارم ماه رمضان بگذرد که پوز کشار در یازده
رسید پنجم از آب عبور کرده امیدوار است که به پیش آهنگی اقبال لایزال مکرمت و انفضال بر کمال
حضرت والا شاهی و بر خدرو زبشکر فیروزی اثر بادشاهی میرسد ایضا میرساند که میامن مکرمت
و انفضال والا شاهی که بهمه حال نیر بخش بند با سعه عقیدت اما است بستم ماه بعکس نصرت اثر
بادشاهی ملحق گردیده در منزله که در دارالخیر اجمیر شیرده کرده فاصل داشت عرض داشت از نظر
مقدس مطهر گذشت و جهت با سعه پیش کش بدرجه اجابت پیوست و از میلان فراج مبارک گیتی
خداوند چنان تفرس رفت که از روئے کمال اختیاری تقاضای نور آما سعه صاحب و قبله آفاق که در
خاطر ملکوت ناظر ملکین و استقرا پذیرفته بادرک سعادت ملازمت مطهر شرف گشت خان جهان
بهادر بصوبه دکن و متوری یانت در تصویرت هر قدر عنایت عالم افزو نسبت بحال موی الیه بذل
خواهد شد و هر چند تیریه سباب و لوازم روان شدن حضور کرامت گنجوا قدس اعظم و در مبنی مسمود
خواهد شتافت مولوق مرضی اشرف خواهد بود و بعد از این هر چه روئے خواهد نمود عرض داشت خواهد کرد
ایضا عرض داشت فدوی صادق الاعتقاد فرق عبودیت بر خاک آستان ملایک پاسبان نهاده
چنین عقیدت را بسجود درگاه عالمیان پناه فروغ جاودانی داده ذره و از کمال عجز و انکسار بوقف
عرض طائفان سده سدره اساس و عاکفان بقیه سپهر ساس میرساند که بورد و فیض آموختن
عایشان آفتاب لمعان که از پیشگاه تفضل بیکران کرامت صدور یافته بود و کیمیا سعادات ابدی
و سرایه مباحات سرمدی اندوخت لوازم استقبال و آداب تسلیات آنرا با مین بند با سعه فدویت
آگین تقدیم رسانیده ناصیه خلوص عبودیت بسجود و شکر و سپاس این نعمت عظمی بر افروخت و بهر

تحقیق عمل و تحقیق محاسبه محمد هاشم امین و کرد و رمی معذول برگزیده دارد و کج و بختی در منصب و تعیین خدمت باو بشهر ظاهر و بیانت و در انتخابی بموجب امر عظیم القدر که کمیاب بی بی پر دانه عرض داشت خواهد کرد پیش از رسیدن فدوی بحضور مقدس مبلغ القدر و ام از حال جاگیر صوبه پنجاب انتقال یافته عوض آن از برگزیدگان سرکار قنوج تن گردیده چون هنگام تحصیل محصول فصل ربیع در رسیدن و امسال برگزیدگان پنجاب باضافه مناصب تشخیص یافته بودند بمعرض مصلی رسانید که اگر درین فصل جاگیر بدستور سابق ماند و از آغاز سال تغییر و تبدل بمیان آید محض عنایت است بر زبان الهام بیان گذشت که محالی که در عوض مرخصیت شده ربیع آن محال هم خوبست اطاعت حکم گیتی نقاد و مرجع به جمیع مطالبانسته تسلیمات بجا آورد و بفرقی بر بلوغ جهان مطلق انسان و اعمال محال مذکوره اگر در سرکار خالصه شریفه مقرر بودند بالفعل مسلم و بحال داشته ایضا عرض داشت فلان جبین عقیدت سیار البه و سده سدره مثال آبرو و جاودانی بخشیده و جان عبودیت آمار بطواف عقبه اعتلا و اجلال مایه اندوز سعادت و دو جهانی گردانیده ذره و ابر بموقوف عرض فیض پذیران انجمن خلد آئین و باریابان فضل چهره ترین میرساند که بورد و ذکر است آمو و نشور ساطع النور در خشنده سطوح سر ق غرت و افتخار بزرگ و عظیم افزاخته لوازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بداد بنده های عبودیت بجا آورد و فیل کج دندان و چهارده ماده فیضان هنوز پیش فدوی والا در گاه نرسیده هرگاه میرسد بموجب امر جلیل القدر در زمان صعود و از نظر اشرف خواهد گذرانید مبلغ ده لکه و پیه که در مستقر الخلافت اکبر آباد موقوف بآبدن خزان صوبه آل آباد مانده بود و براسه سرانجام مبلغ مذکور نشو و آلان بهم فرستاده بتصدیان آنجا تا یکید بر تا یکید نوشته چنانچه بست دوم ماه فلان بتوفیق ربانی مصحوب فلان روانه حضور پر نور شد و سوله مبلغ مسطور این مقدار که از محال جاگیر نزد و کرد و بار دوسه مصلی رسیده بود آنرا بطریق نهی فدوی مقیمه ابلاغ نمود ایضا عرض داشت فدوی راسخ الاعتقاد جبین عبودیت باستیفای تقدیم بهج و سده سدره مساس نور آما و جاودانی گردانیده چشم عقیدت را بجنایه تلخیم خاک آستان فردوس اساس توتیا س سعادت جاودانی کشیده ذره و ابر محض استکانت و انکسار باوج عرض فیض یا باریابان بارگاه و فلک اشتباه و مقشبان نورگاه حضور قدسی ظهور میرساند که دویس نور یعنی و نشور ساطع النور فیض کجور نور و دهم ثانی بر عین پر تو و وصول شرق موصول بر فرق عبودیت و افتخار فدوی جان مشار انداخت لوازم استقبال و آداب تسلیمات آن دو خزر گردان ارباب ارادت و میکمل باز و اهل سعادت جدا جدا آئین بنده های عقیدت سیما بجا آورده کلاه گوشه غرت و اعتبار باوج فردان برافراخت و با داسه شکر و سپاس عنایات بیرون از دهم و تو جنتا

افزون از قیاس روح و روان را که خلاصه خلقت بنی نوع انسان است خداے پیش باب خباب عالم آب
 ساخت نقل حسب الحکم گیتی متفاد بجنس از نظر اشرف بگذرانیده و در نیوقت اینجهمعرض استفسار و در آنقدر
 و هم و استعدا و معروفی اقدس گردانید و عرض داشت که قبل از ورود و ذکر است آموختن شایسته عالیه بموجب برینغ
 جهان مطلع نوشته تیار داشت از آن رو که بدین مقدمه فلان متضمن مطلب دیگر هم بود و ارسال درگاه
 و الا نمود چون در باب تنخواه برگشته شا بهمان پور به تیول و کلاے سرکار بعضی اسے رسانید بر زبان
 الهام تر جهان گذشت که فلان هنگام رحلت التماس کرده که این برگنده بدستور سابق بحال ماند برین تقدیر
 از جاگیرش برنخس آید اینقدر دایم همه جاگیر صوبه پنجاب که مطلب و کلاے سرکار و الاشاهی و در سرکار پادشاهی
 مانده است انشاء اللہ تعالیٰ در جائے مناسب تنخواه میگردد و فلان فوجدار و این اقطاع سرکار و وقت تنوع
 عرض داشت که بدرگاه عالم پناه فرستاده بود و بجنس بجنس و فیض گنجور ارسال داشت امید داشت که از پیشگاه
 فضل و کرم خسر وانه خلعت فاخره و نشان عالیشان براسے او مرحمت شود و ایضا عرض داشت بنده فید
 نهاد و معاونین اطاعت و انقیاد بفرمان ارادت و اعتقاد و رفته جین عیودیت و جان نشاری سجد گزاری
 عقبه سپهر بنیاد و برافروخته ذره مثال از حقیقت استکانت و اتهمال بموقف عرض حاشیه نشینان بسال
 سلطنت مناط فردوس بهار و ایستادگان آستان سدره نشان گیهان مدار میرساند که دوازده هم
 ماه جمادی الاولی پور و فیض آموختن و الا منشور سامع النور متضمن بشارت سخاوت اتما است از انویر اقبال
 طراز مبارکی و به روزی بفرمیت او را که مقصد اسے کامیاب شرف و افتخار کوینین گردیده بنوید
 جهان فزای قدم سیمت لزوم بر خود بالیده فسق غرت و اعتبار باوج ظلمین برافراخت و محرم
 استقبال و آداب تسلیات آن صمیم نمونه آیه رحمت رحمانی باین بند باے عقیدت آگین بیا آورده
 ناصیه دل اندیشانی سهو و شکریه سپاس عنایات بمنتهاے خسر واتی نورانی ساخت از پیشگاه
 کرمیت و اقبال امر واجب لا یشال بفر تفاوت پیوسته که تا تواند خزانه اسے بسبیل الاتصال ارسال نماید
 و کیفیت جاگیر باے سرکار عالیقدر که در هم و بر هم بمسامع حقائق جماع میرسد که باهو معروفی مطلع
 گردانیده چنان کند که تفاوتی و نقصانے بیان نیاید قبله دین و دنیا سلامت در باره رسانیدن
 زره بر کاب مخفی انقباب کمال سعی و پیش داره و لیکن فرستادن خزانه بیکدست بطریق نهی و وی
 بنابر فتویٰ که از چند گاه در اعتماد مرافان راه یافته سیاه و در نیوقت که بنحوست یک لکه روپیه بالفعل
 بحضور پور و فرستاده و از مرافان موکب اقبال نشان بهیکس نموشتن نهی و وی راضی نشد مقدون اصلاح
 کار ننه عیند و اگر معینت از کاب غیر و فرسی آب مرحمت شود و زود با پنج پور به بعد تنخواه از باب طلب

موجودات خزان مصحوب آنجماعت بلا اجمال ارسال از دو حقیقت قبول و کلا سه سرکار عالی نیست که هم سال و سه
اول حال سبب قلت بارش باران و اکثر محال آفت خشکی و سه داده و بعد از اعلان فرستاده اند غایت فلان
بسیج نیز داخه بلکه بند و بست سابقه را به نظام ساخته و تشخیص جمع و تحصیل مال خیل سستی و کوتاهی و زنده چون
تافیه ایام فصل به بیع بغایت تنگ بود و غزل و نصب حال در چنان هنگام فائده نمود و بالفرد و فصل مذکور
همان جماعت را مسلم و برقرار داشت تاکید می و تهدیدی که مستلزم وقت دانست بکار برد و از ابتدا سه
فصل خریف و بعضی محال تقصیری که از افراد جدا گانه بعضی والا میرسد امنا و کرد و ریان و دیگر تعیین نموده
در چکله اسلام آباد و غیر ذلک نیز غریب عالمان کار آمدنی منصوب ساخته صورت حال برسم اجمال با شریسته
جمع و وصول و لم لصل بعد انجام ایام تحصیل عرض داشت خواهد کرد و در تحقیق و تفتیح عمل سابق و باز پرس
و بازخواست مال سرکار فیض آثار و نظام محلات و الزام معاملات تنی المقدمه و بعد موقوفه بجای آورد و خواه
و از میامین اقبال جاوید مال امیدوار است که در سال آینده فصل و کرم به بانی فتح الباب آسمانی بخور
عطا فرماید که به نردول باران بموسم حریه یا دانی بحسب خواهش و درخواستان بمنظور ظهور آمده با فروز و
محصولات تلانی باقات سال گذشته صورت پذیر شود و بدین وسیله و ثلوق عبودیت فدیوی بوجبه
اسن مکشوف بار یا بان فضل اعتلا و اجلال گردد و آفتاب جهانتاب سلطنت ابدی و نور بر رفارق
ساکنان ربع مسکون هزاران سال تابان و درخشان باد و رشک عطا به خلعت عرش داشت
فلان فرق عبودیت بر زمین خاکساری مالیده و چنین عقیدت بنیاد پذیرش جان سپاری گردانیده
ذره وار بموقف عرض شرف اندوزان محفل سپهر قرین و متفیضان النجمن بهشت آیین میرساند که درود
کریمت آمد و منشور لامع النور سعادت گنجور یا خلعت فاخره و حرمت طراز تارک افتخار و اغاز در حقیقت
باوج آفتاب رسانیده جان عقیدت آمار فلک بالا پالانید لوزم استقبال و مراسم تسلیمات این نعمت
عظمی و عطیه کبری بجای آورد و در شکر و سپاس عنایات عالم روح و روان را که اشرف اشیاء بنفس
آفاق است فدای آستان فردوس تو امان ساخته زبان عبودیت بیان را کامیاب و عاگردانید
کتاب سراج اطلسی را در دوار و زمین گروی را ثبات و قرار است ابشام بهار جا و جلال و انبیا و پیغمبر
فیض نوال حضرت والا شاهای نزهت افزای دین و دنیا و همین پیرایه حلیه جا و دانی عطا باد بحق
رب المشرق و المغرب و خالق النور و السواد ویرحم الله عبد اقال آما ایضا عرض داشت فدای سعادت و اقبال
بعد از اوست مراتب زمین بوس عبده آسمان رتبه ذره وار بر من استاد با به موقوف عظمه بهار و جلال
و بار یا فتهما به محفل فردوس مثال میرساند که نشان عالیشان فیض ترجمان یا خلعت و حرمت طراز

که باین جان نوازی و سرفرازی کثیرین فدویان از پیشگاه فضل و امتنان شرف صدور یافته بود که هست
 و در وسعت آمو و عطا فرمود فرق غرت و اعتبار حقیر با وج عظیم برافراخت لوازم استقبال و آداب
 تسلیات آنرا بتقدیم رسانید و در شکر و سپاس عنایات و تفقدات عالم افزو که افزون از اندازه قیاس
 بشود و بیرون از احاطه ادراک مختصر این خبر و مختصر بود جان و روان را که خلاصه خلعت نبی نوع انسان است
 فدای خاک آستان سپهر تو امان ساخته زبان عبودیت بیان بدعا طول بقای ذات اقدس و شخص
 مقدس که سرایه حیات جهانیان در پیرایه زندگانی زمانیان است گوهر نثار گردانید مع ذلک **هـ** از
 دست وزیران که بر آید به کمر عمده شکرش بدر آید به خلل طلیل ابدی التخلیل حضرت والا شاهی بفرار
 عالمیان عموما و بفرسوق فدویان خصوصا تا انقضای زمان خلد و بمسود و حمد و بادی حق رب العباد
 ایضا میرساند که بتاریخ فلان بتقدیم شریف آداب استقبال و تسلیم بلاکل مراسم تجلیل و تکریم خلعت فاخره
 که افتخار بخش دنیا و آخرت بود و بوالا پایی صورت نگار گریبان دولت طراز آستین سعادت رازنگ
 آنرا سیم نمود و فرق غرت و اعتبار با وج فرزدان برافراخت و ناصیه بندگی بادای سجدهات شکر و سپاس
 این مرحمت افزون از دهم و قیاس نورانی ساخته زبان عقیدت بیان را بدعا و دوام دولت
 ابد بنیاد و خلود و عظمت خدا داد شرف اندوز گردانید آئین تافک اطلسی از طلیعه خورشید غاوری
 لباس زرین و برگیر و وسو او شام از طلوع ماه منور بفرش سیم بافت آرایش پذیر و برق جهان کشاکش
 با علم ظفر برچم والا شاهی منضم باد و خلایع بخش و انعام عام حضرت عالم پناهی ساعی الدوام تارک افزونان
 عرصه هفت اقلیم شود ایضا میرساند که بوصول مکرمت شمول خلعت فاخره افتخار بخش دنیا و آخرت
 که طراز آستین غرجه و نگار گریبان دولت و دستگاه بود چون فلک اطلسی سر بلند می انداخت و چون
 آفتاب غاوری چهره شرف افزوخته تارک فرزد مباحات بر فراز آسمان هفتین افراخت سجود شکر این
 عنایت تازه و تسلیات سپاس این مرحمت باندازه اگر چه از اندازه ناصیه عبودیت کین بیرون
 است لیکن بذریعہ سینه آدای آداب بندگی و تقدیم لوازم پرستندگی فرق نیاز بر آستان حضرت
 مجیب الدعوات نموده زبان عقیدت بیان را بدعا و دوام دولت
 ابدی امتداد سعادت اندوز ساخت **هـ** تا ماه خورشید بود خلعت پوشش به تشریف که امند فرزند
 بر دوش چاقبال که عالم زندش ملقه و در بندگی شاه بود و ملقه گوشه آفتاب عالم سلطنت و جهان داری
 ابد الدهر تابان و درخشان باد ایضا رواتب عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی
 بجا آورد و در بار بفرش منتسبان عتبه علیه سپهر تو امان و متفکمان آستان فرودس نشان میرساند

که درین هنگام بمنیت آغاز سعادت انجام که سامع زمین و زمان از مصیبت جشن سالگره مبارک شانه زده نلوا
 بهجت و سرور و با صبر و کین و مکان بمشاهده تکلیف نریم بقدرش بمقیرین فرادان اصناف و نور بود و در
 منشور لامع السطور فیض گنجور باطلعت خاصه این جشن مقدس دست نوازش استقبال و آداب تسلیات
 آنرا بتقدیم رسانید و چنین عبودیت را بسجود و شکر و سپاس این موهبت عظمی روشنی بخشید امید که میامن فیوضات
 روزگار بهایون آثار خصوص این سال خسته فال بتاییدات ایزد متعال نخستین برزوات خسته و بلعده بر اجاس
 سلطنت ابد اتصال فرسخ و فرخنده و مبارک و میمون باد و رشته ایام حیات سماوی برکات حضرت پرور شد
 عالمیان با ستاد و زمان بسلامت و عمر حضرت توأم شود بحق رب البواد ایضا ذره و ابرموقف عظمی انجمن آریان اقبال
 و مخصوصان محفل سپهر شال میرساند که منشور ساطع النور لامع السطور که نامیده و الا ش بنگارش خانه اقبال نشان درخت
 و سرخشا ش بقدری تحیر قدوسی ترجمان فرزندان بود و پر تو و درود سعادت آموذ بر سرق قدوسی بیان نشان
 انداخت مراسم استقبال و آداب تسلیات آنرا بجا آورد و روح و روان را که خلاصه بود و وجودی نوع انسانیت
 فدای تحریک قلم حرمت بیان ساخت در شکر عنایت بیکران والا شاهی و اداس سپاس تفقدات حضرت
 عالم پناهی عرق نیاز بر چنین و چشم غمخیز زمین دار و بدوون قربانی شدن و در راه عبودیت جان شاری
 کردن پیچ گوشت نمیتواند که شمه از مراتب شکر را به محرم و الطاف افزون از و هم و قیاس برگذار و ایضا میرساند
 که منشور ساطع النور لامع السطور کلک بلائی متلائی شجاعت شهاب و ابر نیسان خانه اقبال و شمع بدر غرق قدوسی
 نگارش دست در یانوال که جان عقیدت اشتغال فدای هر حرف در سعال باد و در زمان سعادت اتصال
 پر تو و در و فیض آموذ و افکنده سرق شرف و افتخار ذره خاکسار بذره طلیس برافراخت لوازم استقبال و آداب
 تسلیات آنرا باین بنده با سعادت فدایت آماذ انموذ چنین شکر و سپاس بسجود این عطیه عظمی و موهبت کبریا تو را کین
 ساخت حسن خدمت و خوبی اندیشه این عبودیت پیشه اگر در محفل جاه و جلال غرقبول یابد سر اسرار برکت
 ارشاد هدایت مواد مرشد و بادی جهانیان است والا انه وجود بے بود ذره ناپیچر آید که نگاه التفات
 آفتاب عالمات را شاید لیکن ذات اقدس و شخص مقدس شهر یاران والا شکوه فردغی است از جمال با کمال حضرت
 آنی در نی صورت چنانچه فیضان نعمت و رحمت عام او بجان و تعالی بیواسطه غرض و ملاقه علت همه وقت
 شامل حال کافه انام میگردد و اگر فضل و کرم جناب والا شاهی نیز همان منوال جلوه ظهور داده تشریف تمجید
 بر بنده با سعادت اعتقاد و عطا فرماید هانا که منظم افضل فضائل اخلاق الله که عبارت از رحمت رحمانی اوست
 خمر اسم بر اوج گاه بیدای آید باشد ایضا عرض داشت فدویت نهاد مواد چنین صدق ارادت بنماک
 آستان فیض نشان نهاده و در س عقیدت بقبله اقبال مقبلان و کعبه حاجات عالمیان آورده ذره وار

بموقف عرض طائفان سده سده اساس و ماکفان عقبه پیر خاص میرساند که منشور لایح السطور کرامت بخور
 که سر پانور افشانی بدینضایف نگارش دست مبارک خورشید آسیا سیمای آینه حقائق نهاداشت پرتو و رعد
 سعادت آمد و انگنده شرف افتخار افزون از اندازده او بام و افکار بذر خاکسار عطا فرمود و لایح استقبال
 آداب تسلیمات آنرا بتقدیم رسانید و از وفور عنایات عالم آرا که در ضمن آن ترجمه نسخ المام الهی نسبت بحال
 عبودیت اشغال چهره افزور یافت چندان بر خویش بالید که در پیر این بکجید خود بخیمه حکیم محمد تقیم رفت
 و احکام قدسی گذارش نمود حکیم مشارالیه طاهر ساخت که اکثر ادویه مطابق امر جلیل القدر بیشتر ارسان داشته
 و آنچه بالفعل حکم شده بسر بیام داده میفرستد جان برن فرنگی و سدانند کمال را و اندک و در او بام
 عطار بدایه الخلفان شاه جهان آباد است قدوسی و الادرگاه در هر باب بهر چه مامور می شود نشان جان
 در انصرام آن باعث سرخروی هر دو جهان اندیشیده حتی الامکان تقصیر نمیکند و خواهد کرد انتظام امور
 مضاف خدمت مامور موجب گردد و بی جا و بی دانی دانسته لوازم خلوص بندگی بجای آورد و خواهد آورد
 نشان عالیشان که سابق بنام کتیرین بندگان غرضدار یافته بود از نظر اقدس اظهر گذاریده و عرضداشته
 در جواب آن رساله داشته اند که شرف اندوز مطالعه والا شده باشد بهتر و الا خلاصه منتهی انیت که
 حضرت گیهان خدیو گیتی خداوند فرمودند که فرمان قدر توانان در جواب مطالب مرتومین نشان
 مصحوب قراول خان صادر میشود و آفتاب بهر سلطنت و جهاندار می ابد الابد تابان و در نشان ایضا
 وزه و از بغیر عرض ایستاد بایه موقف عظمت و جلال و باریافتگان پیشگاه پیرشال میرساند که نشان
 عالیشان قدسی تحریر نامه اقبال فیض مثال پرتو و سعادت آمد و انگنده فرق غت و افتخار و خاکسار
 بامیج فرقدان برافراخت آیین استقبال و آداب تسلیمات آنرا بجا آورده بجنس از نظر اقدس اظهر گذاریده
 و در مرتبه بطالعه و الادراورده فرمودند که فرمان و بی بیان در جواب این مطلب مصحوب قراولان
 صادر میشود و حکیم محمد حسن سزاملی نماید که همراه مومی الیه بر و چون اینصورت مکرر بر زبان المام ترجمان
 بلوه ظهور داد و در نیوقت قدوسی مورد رض داشت که اگر برود خوب است حکم شد که خواه خواه می باید شود
 اتعاس نمود که چون بنده خانه زار است و فرمان پذیر و مدتی خود شرف اندوز خدمت حضور که کرامت
 انور بوده و بدینش صلاح خان در بندگی آستان عرش نشان جان شاد گردیده برین تقدیر از قبول حکم
 بهمان مطاع چه گیر دارد و درین مذکور است آثار کمال انبساط از چهره جهان افزور مبارک نمایان بوده
 بهدین بنهنگام روح الله خان لوازم صدق عقیدت و اخلاص نسبت بنجاب عالم تابعه بخوسه عیان نمود
 و مقالات خالصه بفرز بعض مقدس رسانیده که از دیگر بر نیاید و مثل روح الله خان شاید که این

قسم حسن او نماید چنانچه خلعت از رویه فریادان غنایت بیکم شمار الیه حرمت شده و در باب سرانجام کار خانات از پیشگاه خلافت تاکید رفت که زو و برکاب نصرت انتساب برسانند مانند حسن خان محض حکمت بود و عین مصلحت و هر چه بنفع ظهور آید از قبل کا صغ الله کو خیر تر آن دانست عقیقت شریعت در ماده کار خانات اهتمام تمام دارد و لیکن تصدیق حاضر نیستند و کار خانات متفرق اند بهر حال قدغن بکار بر چه در کار میشود و سرانجام داده انشاء الله تعالی بپای هم روانه می سازند و فرستاده حضرت والا شاهای تبارک و تعالی علی الدوام جهان کباباد ایضا میرساند که منشور ساطع النور بعنوان بجز قدسی منوط که هزاران جان مگرانی خدا را هر حرف و لفظ آن باطنی کیفیت استقبال فرمان لازم الا متثال که بالهام محض و محض الهام از پیشگاه خاطر ملکوت انتظام که محل ورود فیوضات سبحانی و مورد و فور تحلیات ربانی است مقرر بر زده بود و پیر تو نزول حرمت موصول انگنده فرقی غرت و افتخار این ذره خاکسار با وج عظیم رسانند مرا بهم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بجا آورده مطابق امر جلیل القدر از نظر اقدس اطهر گذرانید حضرت غفر له سرایا این صیغه قدسی بنیان را بود الا مطاعه خاص در آورده بغد و بیت اختصاص حواله فرمودند پیر و مرث حقیقی سلامت ببلغ شش لکه و هفت هزار روپیه بابت تفاوت تبدیل جاگیر صوبه پنجاب و غیره که از ابتدا خریف تغییر شده و از ربيع ثانی کشته می بسیار نمود که از خزانه محله گرفته برکاب نصرت انتساب ارسال دارد چون بسبب فقدان زره بخارانه حضور که امرت گنجور میسر نشد با نفر در پیر و آنه تنخواه مبلغ مذکور خزینه آناده گرفته جمیع را تعیین ساخت که جلد و شتاب شتافته به درنگی جمعیت خود را ران با حقیقا تمام میارند زیاده ازین جسارت را خلاف طریقه ادب دانسته بدعا ختم مینماید آفتاب عالم تاب غنایت بر غایت بنده های حضور و غائب سایه گستر باد ایضا ندوی صادق الاعتقاد و عماد بوسید رسوخ عبودیت ذره وار بموقوف عرض باریافتگان پیشگاه عظمت و جلال و ستیغضان آستان فلک شمال میرساند که هر چند آن روی قدوسی التزام رکاب نصرت فرجام بود اما امتثال امر و الا قدر ذریع حصول سعادت جلا و دانی دانسته بعد رخصت از جناب اقبال و دولت باد و رک شرف ملازمت محله مستعد گردید و غنایات جلیل بر تبه کمال نسبت بذات قدوسی صفات صاحب و قبله دین و دنیا شایده نمود و در باب مصالح مهم از رویه عراحم بیکران فرمان رفت که هر چه در کار باشد التماس نمایند قدوسی بعرض النور اعلی رسانند که بالفعل بر اعلی السیاده معایر و مسالک دریا به پنجاب ضرر در است که احکام گیتی نظام بقدر غن تمام غرض و ریاید بر زبان الهام بیان گذشت که درین داد می تاکید می که باید که در جنبه ظهور شتافته لیکن صورت و ادب آن بے ادب نا بخار و حضور که امرت گنجور ساطع النور مذکور شده بود که

راه گزین است یاراه ملتان خواهد پیمود الحال بر تو انکس خاطر ملکوت ناطق حیان است که غالباً بمسرت ملتان باراده
 قند حار از راهی که دارا شکوه رفته بود مرحله پیمایش و ازین رهگذر آگاه بوده در هر باب آنچه باید کرد آن وقت اقل
 خلوت عظمی بجل در آرد بعد از آن آنچه روی خواهد و لوعضد داشت خواهد کرد و آفتاب سپهر سلطنت جاد وانی
 ظهور یابد ایضا فرق عقیدت با ستیلا سده سده مثل برافروخته چنین ارادت بسجود عتبه غمزه و
 اجلال نور آگین ساخته بموقف عرض بار یافتگان در عالم پناه میرساند که هر چند اصل مقصود سرمایه بود قدوسی
 بدان باز بسته است که علی الدوام با قیاس اشرفان حضور ساطع النور شمع سعادت حال و مال برافروزد
 و همه وقت باستفاضه التزام قرب آستان فردوس تو امان برکات دین و دنیا در اندوزد ولیکن بنا بر
 استحصال قدسی رضای انجمن آریان جبه و جلال الم دوری از بساط فیض انبساطتین پرداخته پیوسته
 بدعای امتداد ایام دولت ابدیت و اعتلائے اعلام فتح و نصرت اشتغال دارد و تقدیم خدمات مأموره
 به شاهان و عبادات انکاشتمه در انجام معاملات و بے باقی برگزینات حتی المقدور سعی موخر و اهتمام
 تمام بجای آنکه و امیدوار است که بدست یاری تایید همین شغال و شکر فکاهی اقبال عدو مال امری که
 متمناست فدویان عتبه اعتلا و اجلال است از کمن بطون بمنضمه ظهور بر آید که کینه ملک احتشام عالم پناهی
 هزاران سال جهان افزاید و لوله فدویت نهاد بوسیله راستی اخلاص و ذریعه درستی اعتقاد بموقف
 عرض شرف اندوزان آستان سپهر تو امان میرساند که چون امتداد زمان حرمان ملازمت و الا برخلاف
 متمناست بنده های ارادت انکمال تطویل انجامیده لند اذ دل عقیدت منزل را خفقان بے آرامی
 بهر سیه حال بسر سیمگی کشیده نمیداند که این شورا به ناگواری که بے اختیار از انجام ناکامی می کشد انتقام
 سرخوشی های کامیابی ایام سابق است که چندی از اشرفات حضور فیض بجز نور نیر بود سرمایه
 بهجت و سرور کسب نموده یا مقدمه خوشدلی لاحق که بعد ازین بتوسط بساطه سیران بزم خرم خردانی نصیب
 آرزو مندان تقبیل سده سده ره مکان خواهد شد از آنجا که نا امید می لایق پیشگاه ادب نیست توقع
 چنان دارد که آنچه مطلوب قلوب صدیقان جان نشان است عنقریب از کمن بطون بامن ظهور
 جلوه نماید تفصیل سوانح مذکورات در بار گیتی ملایم چون پیهم معروض مسامع جاه و جلال میگردد و یقین حاصل
 است که هر چه اصلح بنظام دولت جاد وانی طراز بوده باشد بر مراتب اطن النام موطن که نسبت
 غایت تقدس و نهایت تنزه از مبادی عالیله بلا واسطه فیض پذیر است بر تو انداز خواهد بود در صورت
 عرض استدعا بدیل بوده در تحصیل امور مزاحم فیض من له الولاية ترک ادب و التبع بدعا ختم مینماید
 ساخت رنج مسکون بانوار طایفه اعلام ظفر اعتلا و الاشاهی علی الدوام روشن و نور یابد و له بسیده خلوص

عقیدت و ذریعہ رسوخ ارادت ذرہ وار بغیر عرض استاد ہاے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہاے انجمن خلد
 مثال میرساند کہ منشور لامع النور فیض گنجور در زمان ہیمنت انتران شرف و در دولت آموختہ شدہ فرق غت
 و اختیار ذرہ خاکسار با وجہ فرقدان براوقات مراسم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بمقدیم رسانیدہ و بحسن از نظر
 اقدس اسٹے گذراندیدہ قبلہ دین و دنیا سلامت امر جلیل القدر گرفتہ کہ ملت ظہور یافتہ کہ ہر گاہ ریاات عالیات
 نصرت آیات یک منزل از دارالخیرہ امیر نزول اجلال فرماید فدوی تجھیل سعادت تقبیل آستان سپہنواں
 مستعد گرد و اگر چہ آرزو سے عقیدت سرشت ہمہ وقت چنین بودہ کہ بدوام التزام رکاب فیروز
 تاب کامیاب دارین باشد و الحال کہ نہضت اعلام فلک احتشام باخند و وسعود و وسعود و وسعود داعیہ و است
 کہ چند منزل استقبال نماید لیکن امتثال امر اشرف باعث بہبود جاد وانی انگاشت حاجی عبداللہ کہ ہیمنت
 نہیں ہوس عقبہ و الارہگرا سے موکب ظفر قرین است بمقتضائے حسن سلیقہ و کمال عقیدت خصوصیت
 کجی و خیرہ و بی باگیہا سے مدار معلیٰ چندان اطلاع پذیرفتہ کہ از دیگرے نیاید صورت حال کیا فیضی موافق
 پیشگاہ جاہ و جلال خواہد گذر و انید آفتاب آسمان سلطنت جاوید مال ہزاران سال عالم افزوہ باد و ولہ
 ذرہ وار بذریعہ عبودیت و انکسار بغیر عرض استاد ہاے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہاے در گاہ سپہ
 مثال میرساند کہ بور و فیض آموذ نشان عالی شان فرخندہ عنوان شرف و افتخار جاد وانی اندوختہ مراسم
 استقبال و آداب تسلیمات بمقدیم رسانیدہ و مکنز ارشرفی بر سے نذر حضرت حمان فدیہ گیتی واد و موجب
 امر جلیل القدر حوالہ حاجی عبداللہ و محمد مومن نجم ثانی نمود کہ از نظر اشرف اقدس گذراندہ و چون نوید ہیبت
 جاوید ولادت با سعادت شاہزادہ علی نسب و الاتبار و رشکوے دولت و اقبال واسع افزوہ نزل
 و زما نیان گردید کہ کور نشات تمینت و مبارکباد آنرا بایکین نیدہاے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عبودیت
 بیان ہزاران خضوع و خشوع کامیاب دعا گردانید کہ حق جل و علا با غستان سلطنت و شہریاری را با واد
 سرسبز و ہر و مند و اراد و نوباوہ گلشن بہت و نامداری را در سایہ خورشید پایہ حضرت صاحب و قبیلہ
 دین و دنیا کمال عمر طبعی فائز گرداناد آفتاب عالمات جہان شاہی ابدال ہر تابان و درخشان باد مبارک
 عید فطر پوسیدہ فراغت و بندگی ذرہ وار بموقوف عرض سعادت اندوختہ ان جھنور گرفتہ کہ نور ساطع انور
 میرساند و آداب تسلیمات تمینت و مبارکباد عید سعید فطر کہ آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات
 روز افزون بآئین نیدہاے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عبودیت بیان را بصنوف نیجات
 والوف و عورات میکشاید کہ حق سبحانہ و تعالیٰ جمیع ایام و لیالے و سنین و شہور خصوصاً این روز جہان افزوہ
 را بر ذات اقدس و غفر حضرت قبلہ و کعبہ عالم و عالمیان مبارک و فرخندہ و خجستہ و ہمایون کناد و شہ انوار

آفتاب سپهر عالم پناهی را صبح عید سائر ساکنان روسه زمین گردانا و بالذون بالقاب و حصول خلعت
 آداب تسلیات زمین بوس استخوان سپهر تو امان بقیه رسایند و جبین عبودیت بسجود سده سده نشان
 نورالکین گردانیده ذره وار بموقوف عرض شرف اندوزان محفل جاد و جلال و مستفیضان انجمن خلد شال
 میرساند که دو دالامشور سرسبز نور ساطع النور شعله تریا کیدار سال خزان و تفتن طلب قدوسی بخشود حق کجور
 با خلعت بارانی مطرز بطراز نوازش خسروانی که از پیشگاه فضل و کرم که امت صدور یافته بود پایه عزت
 و افتخار احقر برافزود آئین استیصال ناشیر عالییه و مراسم تسلیات هر فرد قدسی نور و جاد جدا بقیه رسایند
 و بعد حصول شرف اطلاع بر مضامین باریت تفسیر آن هر دو دستور العمل دنیا و دین قیام بر طبق احکام گیتی
 نظام باعث بهبود کونین اندیشید جمله بنیان سلامت از آن هنگام که بنده درگاه دوری ضروری از بساط
 سلطنت مناسط اختیار کرده بمسکرمه فروری اثر پادشاهی رسیده خدا شاد به حال ست که شمان روزی در فکر رسانیدن
 خزانه رکاب نصرت انتساب و الا شاهی بود اما چه کند که از جمله مداخل و مشا ابلهغ نشی پنج لکمه روپیه که قریب بطلب
 نه ماه ملازمان سرکار عالی میشود عوض مطالبه در سرکار خالصه شریفه عائد شد بر اسع مبلغ مذکور هر چند تردد و
 تلاش نمود و سودمند نیفتاد و بالضرور در باب وجوہات بقایا سه دور و نزدیک که در باب تحصیل دارال
 آن مجرور دیدن در کوکب نظر قرین اعیان تالکیده تریا کیدار نشسته بود و اهتمام بلیغ بکار بر چون ابلاغ در تطبیق نمود و
 معتبر کتر میسر آمد و بهیئت شایسته که خزان را بمحافظت تمام تواند آورد و همراه داشت بکند مبلغ ازان
 به تنخواه ازان که اسناد از حضور ساطع النور آورد و ده بودند بمرد وقت بوصول هموست قریب و
 سه لکمه روپیه که در خزان واقعه دار الخلافت شایعمان آباد موجود مانده اکنون با معدود سه از
 منصبداران که همراه و حاضر بودند و از ساخت که بسیرت و استیصال بدار الخیر اجمیر پیارند و بهیئت
 سه لکمه روپیه بکثره خزان قنوج که بهمین دستور و حیثی و ولتخانه مستقر الخلافت اکبر آباد موجود مانده است
 بمقتضیان چک اسلام آباد قدغن نوشت که بلا احوال مصوب بدرقه فوجدار بفرستند اگر نه با سه مرقوم
 نه دو میرسد همراه خود سه آرد و الا بنا بر وفور تناسل التزام دوام بندگی استخوان فرو و س نشان که برنج
 مقاصد صوری و معنوی حرج میداند از جناب اقدس دستور می خواسته بتبقیل عتبه فلک رتبه کامیاب
 میگردد و نه با سه مرقوم چند روز پستر خواهد رسید در باب پرگنت صرف فاض و محالات طلب
 شاگرد پیشه و علوفه سپاه و غیر ذلک موافق ارشاد واجب الانقیاد عمل خواهد آمد کیفیت توجہات
 شاهزاده عالی نسب و الاتبار و حقیقت توجہات سرکار نواب فلک احتجاب منزله انقباد اوام الله بکثر
 و یو انیان عظام بقاعده و دستور بقید کتابت آورده بوجز مقدس معطوفت داشته اند

بنده براسه تحصیل وجه طلب جبر و جبر بیا نه نماید بجز عرض اشرف اسطی بهر چه بر بلنج جهان مطاع صادر
 میشود و معروض خواهد داشت آفتاب عالم تاب سلطنت جاودانی طراز ابدالدهر بر فارق ساکنان بلنج
 مسکون تابان و درخشان باد و در تعزیت می ماند که چون بموجب آیه کریمه ان الینا یا جم بکرامت
 همه بسوسه اوست غراسمه و جل جلاله فلان علیه الرحمة و الغفران رخت بهستی اینین بهی سوسه بر لبسته
 بترتیبگاه تقدس خرامیدانین ماتم جان خراش چه شمع وید که چشم مصیبت بین بندها س فدویت الین چگونه
 اشکبار شد و جگر چه مقدار بخون آغشته که دید با جگر یک داغ صد شهر سینه و اسوخت و دیگر غم هزار دل مخرج
 ساخت و چون از فرونی اندوه و غم با طفا س حرارت این الم پر داخت ناچار بعد آوای فاخته فاخته
 بروح پر فتوح آن بهر گرای عالم جاودانی زبان عقیدت بیان را بدعای بقای ذات اقدس شخص
 مقدس که سرایه حیات جهانیان و پیرایه زندگانی زمانیان بهانست سعادت اندوز گردانید سر
 بر خط فرمان ایزدی نهاده آید هر چند پرسمم و دروز کار و درهنگام وقوع چنین امور اضطرار بقدرت
 مسکنه اوجاع و درونی و آیات و اعدا و شے که در شان صبر گزینیان دارد دست بمعرض تمهید می آید لکن این
 ابجد خوان لوح ادب را چه یار که در پیشگاه دانش آموز عقل کل و ارشاد فرمای خداوندان معرفت الهی
 لسان مقال بر کشاد و از اینجا که اصل حقیقت عالم کون و فساد بر خاطر علوی مناظر از قبل عالم حضوری
 است در نیصورت یقین حاصل که از بهر طفا س حرارت این تفتیه ناخفیه که لازم طبیعت بشه به
 است هر چه ستانم صفات ملکی خواهد بود بر مراتب ضمیر حقایق تصویر عکس پذیر خواهد باشد تا بود
 زندگی خضر گیتی جاوید و سرباد اچمن عمر تو از آب بقایه الهی سایه آفتاب پایه حضرت والا شاهی تا
 انقراض زمان بر مفارق عالمیان غلغل و محدود و باد ایضا بوسیده خلوص عقیدت و ذریعه رسوخ
 اراوت ذره و از بموقف عرض باریافتگان محفل غلغل و مستفیضان انجمن جاد و جلال پیر ساند
 که دو پیکر نور یعنی دو منشور درخشنده سطوریغ کجور یک تنفس طلب خزان و اسپان و شتران
 و عرض حقیقت به سرانجامی سپاه التماس ساعده از درگاه جهانیان پناه و دویم شکر اشتماله
 حاجی عبد الله در زمان سعادت اقتران شرف و ر و عظمت آموز و بخشیده تارک فقر و مهابات
 فدوی با وج پسر برین بر فراخت لوازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا جاد اجد ابتهقدیم رسانیده
 نشان علیشان بنس اولین اند نظر مقدس منظر گزراینده بعد مطالعه والا بزیان الهام ترجمان گذشت
 که خزان چیز موجود داری احقر عرض نمود که فصل خریف نقضی شده نه از محصولات ربیع قدره
 بنچ مرتبه مابقی هنوز نرسیده و احوال لشکر منصور بسیار پریشان و اضطراب بدرجه کمالات انجامیده

اگر عنایت گیهان افروز حضرت شاهنشاهی مال پر داز نگردد و کار دشوار است و بدون زور بار بر دوار
حرکت و اقامت بر بنده های خدا محال چون این مقدمات اصغری پس پیوست حکم شد که یکصد راس اسب
از سرکار بادشاهی بطریق مساعد بگيرند باز مرصدا داشت که با گير ما به صوبه پنجاب از خریف سال حال تغییر
شده و عوض آن صوبه از ربيع تن گزیده حاصل خریف قریب هفت لک در پیله در سرکار مطاع طلب است
در نیوقت اگر اینهم مرصمت شود سپاه دشاکر و پیشه فی الجمله تسکین می پذیرد و الا فقره تمام در سلک
جمیعت انجاعت راه میاید فرمان رفت که اسدخان سر رشته دفترهایون ملاحظه نماید بعد ملاحظه خان
شاهرایله هر چه شخص خواهد شد عرض داشت خواهد کرد و اسپهان مقرر از سرکار خالصه شریفه گرفته باشند
فرمانش بر نوع که میسر خواهد آمد خواهد فرستاد چون محل جمیع محال جاگیر تا یکد بر تا یکد نوشته که آنچه از حصول
پیش رس ربيع تحصیل در آورده باشند بمرحمت و استعجال بقید وصول توانند آورند و در دفتر مستند
در پیله صورت بر تدر زده نیم نریم باید بلا احوال بسجده اقبال ارسال خواهد نمود حاجی عبداللہ بنابر محنت
هر روز و تواتر اعتراضات حضرت گیتی خداوند که یکس خواستش فدیایان بیان میماند که آید از شغل
و کالت بناییت دل سرود شده انناس شریفه نمود و بود از انجا که در زعم عبودیت نهاد حاجی ند کور
بنده دانی عقیدت و دولتخواه است ازین جهت موحی الیه را همیشه شتمال سید ارشد مخصوص در نیولا
بر طبق مدلول نشان مرحمت عنوان بچند وجوه امیدوار که میت و افضال والا کرده بموجب
احرجیل القدر و الاسا داده راضی ساخت که بتقدیم خدمت ماسوره سرگرم باشد و مشارالیه بعضی
ماتمسک بجنور ساطع النور کاشته بر زبان دارد که امور معروفه اگر در پیشگاه عظمت و جاه و جبر
پذیرای این می یابد و راحر و کالت بدستور سابق قیام می نماید والا داخل شک و دعای شود برین
تقدیر بر اقرب بصلاح دولت چنان می بیند که لطف و کرم عالم نواز نسبت به مشارالیه نوعی جلوه نمود
که ملتمسات او درجه اجابت پذیرد و تا خاطرش بسبب انجام خدمت اشتغال و زرد بعد نهاده سبب تمنیات
تقریر بیت سرشت انیت که فتح و نصرت اولیا سلطنت ابد معاد چهره کامیابی بنده های عقیدت
اما بر افروز دوا این جان نثار که با لم حریان ملائمت کیما خاصیت گرفتار است بتقبیل آسمانی
فر دوس تو امان شرف و افتخار جاودانی اندوز امید که دعای نیم شبی و نیار سحرگاه به مابندگان
آفتاب کشای شاهزادین مقصود گردد و بساط دوری از قرب عقبه اعتلا و جلال که در هر شعبه پنج
همینان گسترده است دست فضل و عطا میزند و می بزد و می در نور و دلوای ظفر میام
والا شاهای علی الدوام جهان کشا باد ایضا بوسیله عبودیت دانگسار و ذریع استکانت و افتقار زده دار

بموقف عرض الیسا وہاں ہے پیشگاہ عظمت و جلال و باریاں ہمارے نخل خلد شمال میرساند کر نشان عالیشان تھمن ستار
 حاجی عبداللہ کہ عرضداشتے شہر وصول فیض موصول پیش ازین بجسکر اقبال ارسال داشتہ بہت دہم شہر سیرج الاطل
 از نظر مقدس گذشت و مضمون کہ امت شہنشاہ کہ سرپا از قبل القلے ربانی و ارادت آسمانی بود و شہر ملکوت
 نماظر کمال خوبی جلوہ استحسان دادہ بر زبان الدہام بیان صادر گشت کہ انچہ در دیدہ مردمان صورت
 اعتراض باز نمودہ و بر لوجہ حسن اعتقاد پس از غ و مردمان سلطنت کمال عنایت نقش بستہ بیان واقعہ
 است عنایات اقدس و نسبت با ایشان زیادہ از انست کہ بشیخ درآید و چہ انیا شد کہ دورۃ التاج
 خلافت ہایون ذات قدسی نہاد است لیکن بعضی ہنگام کہ خلاف بر لیغ گیتی متقابل معلی ہے آید و این معنی
 از طریق نرم و احتیاط و در مینماید بالضرور کہ چہ بآئین ارشاد و ہدایت کہ فی الحقیقت بدون حرمت مرشدانہ
 اصل و اساس نہ داشتہ باشد بر شطی و حجتی تر جان شرف جریان مے پذیرد و فی الجملہ فرادان آثار مرحوم
 و الطاف خسروانہ از کلام عالم نظام اشرف بر نرا نہ بیدارے شتافت فدوی دستورے یافت کہ بمعرض
 عرض عالی درآرد کہ ازین دست کلمات موخت سات محض شفقت و مین عطوفت است حاجی ہر کہ
 کہ بامید مکرمت و انضال جہان افروزہ با حر و کالت بدستور پیشین سرگرم گشت ازین و شحال متوجہ و فیہ و زنجی نصیب
 اولیاسے دولت باور دانی طراز کنند و این عقیدت کیش را کہ آرزو مند تقبل آستان سپہر تو اماں است
 شرف اندوز طاعت والا گر دانا داخل خلیل حضرت عالم پناہی ہزاران سال خلد و معد و باد بالنون
 و الصاد بشتا نراودہ محمد معزالدین میرساند کر نشان عالیشان حرمت عنوان سراپا تم پذیر قدسی خلد
 اقبال کہ از پیشگاہ مکرمت و انضال عرضہ دریافتہ بود بر تو و و فیض آمود انگند فرق فقر و مہمات
 نیازمند بذروہ علیین برافراخت لوازم استقبال و آداب تسلیات بجا آورده امر عالی جلوہ ظهور بخشید
 کہ این ارادت آئین بعالی برگزیدہ جلال بود بر نبوی کہ علی اصغر خان میرسامان سرکار براسے تمیز و ترمیم و تظافر
 واقع و اختلاف و دیگر ضروریات ہر چہ خواستہ باشد بلا اہمال سرانجام دہد انشا لا اللہ العالی بعالی انجامد و عامل برگزیدہ وارک
 بمبالغہ گشت کہ ہر چہ میرسامان فکر ضرور کار داشتہ باشد و براہ ساختہ زود بفرستند و بعد ازین ہم بر سر فریاد کہ
 متواتر خواہد نوشت کہ توقف و تمویق بمیان نیارند جنس شعورہ را انشاء اللہ العزیز نیز سرانجام دادہ و غریب ارسال
 میدار و چون بمقتضای صدق بندگی تقدیم خدمات سرکار شرف روزگار خود مے انکار و امیدوار است کہ ہمین
 دستور با فراہم فرمائش حضور سعادت گنجور یا مورنی شدہ باشد و مبارکہ بباد ولادت فرزند و شکر وصول
 عطا سے نشان و خلعت عرضداشت عقیدت نہاد مادورہ دار بموقف عرض شرف اندوزان نخل
 اعتقاد و اہلال میرساند و بذریعہ سنہ ادا سے تسلیات تعینت و مبارکہ بباد ولادت با سعادت شاہزادہ کہ

عالی نسب والا تبار که بهار پیرایه گلشن مقصود اولیا سے دولت خدا داد و چهره افروز حصول ثنائی اجیاس
سلطنت ابد بنیاد است زبان عقیدت بیان را کامیاب دعا میگردد و اندک قریح حل و علی خنکستان عظمت
و اقبال روز افزون را جاودان بر و مند و سر سبز دارد و نوباوه بوستان ابدت و نادر سی را در سایه
خورشید پاینده دین و دنیا حضرت والا شاهی و صاحب جهانیان کمال عمر طیبی برساند و نشان فرخنده
عنوان با خلعت خاص که از پیشگاه لطف و کرم غرض اصدار یافته بود و در و فیض آموده عطا فرموده سرفرازی
و سپهرندی بخشید آئین استقبال و مراسم کورنشاست آنرا بآداب ارباب ارادت بتقدیم رسانید در ماده
مطالب سرگردان شاهیه بیون عنایت الهی موجب امر عالی سعی موفوره بجای آید و آنچه در میان معروف
میدارد و در انجام خدمات سرکار دولت در شرف و افتخار خویش میداند در باب انتظام مهمات محال جاگیر
حتی الامکان تنصیر نمیکند لعل غلیل عالی بر غفارتی ادنی و عالی محدود و مبسوط باد و در وصول نشان
و خلعت پیرایه که نشان عنایت عنایان با خلعت مرحمت طراز کبائین و لنوازی و سرفرازی احقر
از پیشگاه لطف و کرم شرف اصدار یافته بود و در سعادت آموده عطا فرموده تدرک غرت و انتخار برزنت
لوازم استقبال و آداب تسلیات آنرا بآداب ارادت مندان صافی الاعتقاد و تقدیم رسانیده و کورنش با
شکر عنایت عالی بجا آورده زبان عبودیت بیان بدعا سے طول بقا سے فات اقدس و شخص مقدس
تبله دین و دنیا حضرت والا شاهیه و صاحب جهانیان که سرمایہ حیات و پیرایه زندگانی زمانیان است
کامیاب سعادت جاودانی گردد و اینده سایه عالی پایه هزاران سال بر مفارقی جمیع بندگان محدود و
مبسوط باد با تقاضای ذره شال بفرغ عرض ایستاد با موقوف اعتقاد و اجلال میرساند که نشان مرحمت
عنوان معنون بقدری تحریق قلم اقبال که از پیشگاه لطف و کرم بر کمال شرف اصدار یافته بود که ابرمت و بود
مسعود عطا فرموده فرق غرت و انتخار احقر با بیج سپرد و آبر برافراخت لوازم استقبال آنرا بجا آورده
و چنین ارادت با آداب تسلیات برافروخت و چون از مدلول فیض موصوش عنایات خاص
نسبت بحال عقیدت اشتغال بسدول یافت سرمایہ کامیابی کو نین فرا انداخت و در شکر و سپاس
مکرمیت با سبیکه ان کورنشاست جدا گانه بتقدیم رسانیده بر مواد بندگی برافروزد امیدوار است
که در انجمن عالی و زمره صدیقان محبوب میشده باشد سرانجام خدمات سرکار و ولتدایر همه وقت سعادت جاودانی
مے انکار و در باب شش هزار و پیمیز و واحد ذمه محمد با ششم امین معزول دار دک بموجبی که مامور شده بود
بعل مے که و بلکه زود تر برعت و استعجال نخرانه عالی ارسال میدارد و دیگر خواجس و کلیل در خدمت
موجود بصدر عبودیت قیام مینماید محتاج بحرک نمے باشد لعل غلیل صاحب عالمیان بر مفارقی جمیع

دولت خواهان تان القراض زمان غلذ و بمسوط باد بحق رب العباد و بجناب شاهزاده محمد عظیم عقیدت نهاد
 بعد از آدای آداب بندگی بعرض استاد بای موقوف اعتقاد و اجلال میرساند که بورد و مسعود و نشان
 سعادت عنوان شرف اندوز جادوانی گردیده آیین استقبال و مراسم تسلیات آنرا بتقدیم رسانید و امتثال
 امر عالی در باب پرداخت جایگزین بای سرکار دولتمدار باعث فرید غرت و انتخار اندر شیده بسراجم خدمت
 مأموره قیام در زید انشاء الله العزیز در انصرام مهات و انتظام معاملات و غرض نصب عامل آن محال
 بمقتضای وقت و حال سعی موفوره خواهد نمود و بر اے طلب خزان و دیگر امور واجب الانجام کمال
 اهتمام بکار برده کیفیت محال مذکور بعضی التماس خواهد آورد و بالفعل بعضی حقائق برگشت که بجای تلی
 دیوان سرکار نگاشته بعرض عالی خواهد رسید سایه بلند پایه مد ظله مکرمت و احسان بر مفاخر جمیع
 بندگان بمسوط و محدود و باد بجناب نواب بانی صاحب جمیع خیر اندیش عقیدت کیش دره و او
 بموقوف حاجان عقیده رفیع بنیعه نواب فلک انتخاب منزله القاب میرساند خلوت فاخره که بمقتضای
 بنده نوازی از پیشگاه تفضل و مکرمت علیه از بهر سرفرازی احقر محنت شکره بود و بر تو درود
 سعادت آمودا فکنده فریق غرت و انتخار قدوسی باوج علیین برافراخت آداب تسلیات آنرا
 بدای بند بای ارادت آما بتقدیم رسانید و جمیع عقیدت بسجود شکر عنایت مکرر دوران ادام
 الله بر کاهن نور آگین ساخت از اینجا که بمساعت نجات یا و پیش از خدمت دیوانی سرکار عالم مدار
 عالی متعالی شاهی با اعتصام جبل المتین بندگی شاد و روان اقبال مفتخر و بسا هی بود و در نیولا که بالتزام دوام
 خدمت آستان سپهر توانان و الا شرف اندوز است امیدوار تو جهات سینیه بنیعی از ایام
 پیش میباشد سایه دولت پیرایه سر اوق غر و اجلال فرادوان سال مدود و بمسوط باد بحق رب العباد
 باب دوم مراسلات بعد از ملک اسد خان و محمد خان سند جاهد و جلان بیا من
 وجود مسعود فیض آمو و نواب مستطاب معنی القاب رفیع جناب ظهیر الاحرام امیر الوزرا انتخار خوانین عظیم
 ایشان صاحب مهربان خدایگان جلق الملکی مدار المهای فرادوان سال زینت پذیر باد و بعد از عرض اطلاع
 دعوات عقیدت طراز و اظهار مراسم آداب و نیاز مکتوف خدمت سامی گرامی مینماید که حسب حکم
 ارفع اعلی اقدس متضمن این معنی که اگر شجاعت و دستگاه بادشاه طلیخان در جملواره باشد ببلغ یک لک و چوبیس
 خزان سرکار باد شاهی که با اهتمام بنده در گاه خدائی پناه مقرر است آنرا انجان موی الیه برساند و الا پیش
 خود نگاهد داشته هر گاه نواب قدسی القاب شاهزاده جهان و جهانیان بتالاب تشریف بیازد ببلغ مذکور
 دیوان فوج آن نامدار کامکار و الا که سپرده قبض بگیرد و در شنبه ششم ماه ذی حجه سنه غر و در شنبه

اندرین باب بخیر که برین گیتی متقاد شرف ایراد یافته انشاء الله تعالی بعمل می آرد و بعد از آنکه زمر
 مستوره بر وفق حکم قدر توأم حواله در صورت حال معروض میدارد و ایام دولت و اقبال و زمان است
 و اجلال باد وانی باد و لاله عاقبت بر دوام و جمیع مسرت التزائم پیوسته خاطر افزون و زلفان مهربان
 شفق و دوستان باد بعد ابلغ سلام محبت پیام و اظهار شوق و غرام بدیافت ملاقات بهجت
 التیام مشکوف راسه زرین مینماید که درین ایام سیمت فرجام خدمت استیفا به ابواب الحال
 حصه تابینان از پیشگاه بهادریالسیادت نامی مرقضوی انساب میر محمد نصیر مرمت شده موی الیه
 بهجت تنفیج محاسبات و تنظیم امور مضاعف خدمات مأموره رگبر راسه دار الخلافت گردیده از آنجا
 که سید واجب الاحترام و مستعد ارتباط و انتظام محبت شریف رست از نگاه عاطفت بزرگوار شامل
 حال مشار الیه گردد و بدین نوازی و مهربانی اختصاص پذیرد و هر آینه از مکارم اخلاق فطری ذات
 بنسبت صفات بعید نخواهد بود و بهر متد خان خان عالیشان شفق و دوستان سلامت بعد
 از ابلغ دعوات محبت سماء مشهور راسه زرین میگردد و اندک حسب الحکم و الاقتصار انقضی که
 بنده درگاه خلایق پناه بهر حال سیده باشد همان جا توقف نماید غرور و درخشید مطابقت برین گیتی
 متقاد مقام گردید لیکن توجه گرامی مرعی شود که رخصت کوچ نزد حصول پیوند و الله تعالی وسیله
 ادراک مواصلت سامی عنقریب الایام نصیب گرداناد و ایام محبت و کرامانی مدام باد و بهر عبد الرحمن خان
 میگردد و اندک این محب نسیم شهر ذی حجه بمنزل مقصود رسید باستان بوس قدسی شرف انداخته
 مشمول مراحم و اللطاف عالی متعالی گردید و الحمد لله علی ذلک و چون سیادت و معالی پناه سید
 نور محمد مرحوم با مردم برادر می در پیاسداری خزانة شبانه روز حاضر بوده و لازم حفظ و بهوشیاری
 بجای آورده و در انتشار راه سید ابراهیم تبحانه و درستکار و دولت سنگه با جماعت تابینان بر تبحانه
 خود سرگرم خدمت بنظر آمد لازم نمود که صورت حال بخدمت سامی اعلام نماید تا بهنگام حصول مواصلت
 سرانجام محبت و حصول محالف شریفه را همیشه ترصد خواهد بود و ایام کرامانی بر دوام باد با مانت خان
 خان عالیشان بلند قدر و سمو المکان مهربان و دوستان مخدوم و مخلصان سلامت حالت شوق
 متعذر البیان است و ذکر بهجت و نشاط ایام مواصلت که هزاران طراوت باغ و بوستان است
 همیشه و روزبان اکثر بسبب دوری صوری شکایت طلال باشد بحسب دریافت قرب معنوی
 بشکرت اتصال است سببی که وسیله حصول گرامی ملاقات گردد و بفضل و کرم ایزد و شعال علی السطح الحال
 از نشیمن تقدیر بعرضه مکان خرام کنایه پنجم ماه صفر المنظر مخلص مشتاق از دریا سبزه عبور نموده و آن

پیش گریدید بجاییت آنی درین چند روز بمسکری غیر وزی اثر بادشاهی خواهد رسید اعلام کار و خدمت
 و در و زمانه سراسر سرت مقرر شده از یادداشتی است و بس ایضا و جواب بعد از ابلق و عو
 مصداقت آیین و اظهار فرمان اشتیاقی گرامی ملازمت بهجت قرین مکشوف خاطر محبت ناظر میگردد و اند
 که سامی صیغه یگانگی طراز مرقوم ملک نادره پرداز که از گفتگی عبارات رنگ بسته و بر بستگی هضامین جسته
 برگ و ساز دلکشای و ساز و سلیمان جانفرای در برداشت در زمان خجسته نشان در و دهنود و خوب
 و دامان آرزو و بزرگان گل نشاء و اما مال ساخت و حکم شود که شادم چو نامدات گوئی که کلید باب
 گلستان دلکشای بود و آنچه از شعبده سخی روزگار با عجز به نایب خلاف خواهش و لهاای کامل البولی
 نوک ریز خامه گوهرین رقم شده بود و الحق و هر غلط کار که خاطر اندازد باب مودت و صفات نمیکند و
 که اتحاد کز زبان عالم دوستی از صحبت هم سرتی و سروری حاصل نمایند چون بمقتضای تالیف روانی
 و تجانس معنوی معنی کابلن مصداقت موطن صحبت بهمان نقوش شوق و اشتیاق از سامی پذیراست
 که در دل حقیقت منزل خان عالیشان جلوه ظهور داده اند و داستان سراسر در شرح و بیان آن مضمون
 تکلف میداند توقع که عنقریب حجاب دوری از میان بریزد و با درک دیدار شریف از باب کامیابی فرایم
 آید به محسن خان ملاذ محب مشتاق کریم الاخلاق عظیم الاشفاق خان اتحاد نشان مخدوم و دستیان
 سلامت مکشوف صمیمی و خاطر خطیر میگردد و اند که هرگاه خامه بدست میگردد و او فکر میکند که در نامه مرا چه باید کرد
 می بیند اگر آیات محبت و داد و بخش در آرد و هر چه هست هر آینه باطن ایشان روشن و درین سست
 و اگر حدیث شوق و اشتیاق که مکشوف دل مودت منزل است سر کند بیایان غیر سده و آگای شکایت
 جدای اضطرابی و داستان پردازی نماید ملال خاطر از گذارش و گذارش آن کم نمیشود و خواندش خوب
 که در وقت جمع لطیف میگردد و در صورت تکلف در عبارات آرایه شایسته مرتبه یگانگی نمیداند و پدید
 با اختصار در ساخته با اعلام مطلب تصدیق میدهد که پنجم ماه منظر المنظر محب بیریا از دریا سیه عبور
 نموده عرض داشته تشتمن این معنی بدرگاه عالم پناه نگاشته ارسال داشته از نظر اشرف اظهر بگذراند
 و به تحریر چگونگی احوال فرزند مال بهجت پذیر گردانند و السلام به جانی خان و در دل از هر گل شگفتانند
 نامدات به خاصیت وزیدن باد بهار داشت چه تیمه دل پذیر مرقوم ملک تو و تسلیه خان عالیشان بلند
 مکان ملاذ مهمان استظهار و دوستان در فرزند زمان جلوه ظهور و فور السور و داده خاطر دوستی آگین
 قرین بهجت و شادمانی ساخت شرح داستان کلفت دوری ضروری از اندازه بیان افزونست
 و جوش اشتیاق و شوق ادراک ملاقات مسرت سات از احاطه ترجمان بیرون است این و سبحانه

و تعالی علی اسرار الحال بمواصلت سامی شاد کام کناد توقع آنست که تا هنگام مفارقت جسمانی که انشاء الله
 العزیز چون جمال است روحانی نصیب شود بار سال نامه نامی بهمین آئین دل شاد و نشاط پذیر میفرموده
 باشند زیاده عمر و جمیت باد و السلام ایضا به التماس خان رفیع الشان شهرت نشان ملاذ غلصان
 سلامت فرط شوق و افراط استیاق دریافت ملاقات بهجت آیات و بر زبان کوتاه غلام برهنه تا بدور
 میدان تنگ نامه چندان فحمت نمی یابد که اندک ازان داستان دراز بر طراز و ناچار بیان آنرا
 بوجدان ضمیر میر که مصفا آینه دوستی نماست حواله میسازد که امری نامه بهجت افروزه در عین انتظار رسید
 و خاطر شتاق را نوید عافیت ذات فرخنده صفات رسانید که الله علی ذلک محبت میر یا بتوفیق ایند
 متعال و میامن اقبال جاوید اتصال حضرت والا شاهی بست یکم ماه صفر قمر الهی بالین و النظر بلکه فتح اثر باغی
 الحق گردیده باوراک سعادت ملازمت سلسله سرایه فخر و مباهات جاودانی اندوخت بالفعل منتظم کتاب
 انصرت انتساب است بعد ازین آنچه روست نماید بمعرض اعلان در سینه آید و وصول سامی مراسلات را
 مترصد دایم کار و خدمت را منتظر است و السلام ایضا به محسن خان بعد از اظهار فراوان شوق
 مشهور و ضمیر اتحاد پذیر میگرداند که محب صافی الولاد در ایام سابق نوشته بود که بطور امر ملازم گذر شده
 التزام خدمت و بندگی پیر و مرشد حقیقی را کیمیا سعادت جاودانی انکار نند که عواقب امور مقرون
 بخیر و خوبی میشود و کوب مسعود مقصود و مقرب بر اوج جاه بهبود آید الله تعالی که درین هنگام آنچه
 بار خاطر بود بالفعل از میان برخواست و در باب انبساط گردید و غلصان قدری از عهده کاشت خورش
 برآمد امید که خبر دیاتی نیز در زمان اندک شیرازه بند جمیت و کامرانی گردد و آنچه بر زبان ظلم محبت
 رقم رفته بکی صورت وقوع پذیرد و الله بجلشی قدیر نعم المولی و نعم النصیر و یکسر منت خدا را عز اسم که
 این مودت سرشت را هم برقع که درت باطن و هم بویافت نعمت عظمت تحصیل شرف
 تقبیل آستان سپهر نشان و بعد ازان ادرک گردامی ملاقات ملاذ غلصان که انشاء الله العزیز بهرین
 آوان دست بهجت اند و مسافحه ازین رگبدر چندان مسرت و شادمانی روست نمود که اگر چه
 سوز زبان شود و هر زبان هزار داستان سراید از عهده شکرش نتواند که برآمد و الله بجمع بختینا و
 و بیکم و السلام ایضا به چانی خان سه بر خرم خوابد کشور و فرزند گلزار وصل به آنکه شمع غنچه را ز بلور روشن میکند
 گلده ستاره است آن محبت و دوا که بفضل انضال سخنان دل نشان معنوی اتحاد و سیم غیر شمیم بکشتی بنیام
 سودت مقام میرساند و بهنگام بهجت الیام رسید و بنوید عافیت ذات ستوده صفات شگفتی خاطر
 شتاق را سر انجام داد الله الله که غلصان بهر یا میامن اقبال جاوید آمل والا بست یکم ماه صفر

بمو کب معلوم می گردید شرف ملازمت میله که گویا سعاد و دو جهانی ست دریافت وصول گری می راست
 که در ایام جدائی جمعیت بخش و لما س عاجب هاست همیشه مترصد است و اعلام کار و مطلب را منتظر توقع
 که تا زمان حصول موصلت سر سرست آیین یاد آور می بھین دستور مرعی و سلوک میشد باشد زیاد
 شوق دیدار فرصت آثار است ایضا شوق ملاقات گرامی که از اندازه بیان افزون ست و که درت
 جدائی از احاطه ترجمان بیرون امید که توسط نامه و پیغام نو و از میان بر خیزد و حصول موصلت بهجت
 بر سر که همه وقت و وقت و خواه دوستان است بوجه حسن رو س نماید ایام بسیار گذشت که وصول نامه نامی
 سر و از سبب خاطر مشتاق نگشت شاید که بدلول مقوله مشهوره هر که از چشم دور از دل دور بر یاد کرده
 محب بر یاد رقم نیسان کشیده باشند چرا که تار نع حجاب مباحثت ابواب صحائف دوستی مفتوح بوده
 مواد کجی می افزوده باشند و اعلام کار و خدمت که مستلزم قاعده اتحاد و یگانگی ست باعث افزایش
 رابطه محبت و اختصاص گردد و زیاد چه تصدیق در ایضا به میر محمد مدعی بعد از اظهارات کجی و یگانگی کثرت غیر
 نیز میگردد اند که صحیفه خلعت آتما شمعون بکمال محبت و ولاد در هنگام سحر و رسید و مضمون آن که مشهور
 شمول عنایات حضرت علامت و جهانیان نسبت بذات شریف بود و نشاط افزای خاطر دوستی آیین
 گردید و نیز و متعال دایما کامیاب مقاصد ارجمند دارد و از اینجا که از دیر باز شوق ملاقات گرامی و انگش
 دل مودت منزل میگردد و درینو لاسن اتفاق چین رو س نموده که غلص بر کاب نصرت انساب
 خضر یب مدار السور بر بر بل پور میرسد لند غایت خوش وقتی دست داد و انشا الله العزیز اورک
 موصلت مای محب و دلخواه هر افزون بهجت و شادمانی خواهد شد ایضا بعزیز نوشته بعد از اظهار لوازم محبت
 و داد و کثرتی ضمیر نیز یاد که تیمه الوداد در زمان سحر و در و نمود و مضمون بهجت مقرر و آنکه
 متضمن بیان شوق و اشتیاق دید و دید سحر گرد و مواد مودت و وفاق بر افزون و الحق در عالم
 اتحاد و منکام و قوع قرب مسافت از هم التماسی به اختیار از و لما س عاجب سر بر نیزند لیکن
 بمقتضای مفهوم الامور هر هونته با و قاتلاد و ر و قح که بهشیت قاف و مطلق مقدور و مقرر شده باشد
 چهره ظهور و غیایند نظیر خلوص و دوستی جانمین انوالی منزلت را نادیده بجای دیده انکاشته میشود
 و خیریت ظاهر و جمعیت باطن ایشان خواسته می آید اینجا نب نیز بسیار اشتیاق است و حصول
 ملاقات و بسته کسب اتفاق زیاد عمر و عافیت یاد و السلام علی من بحق ایصدق ایضا خان
 بلند مکان نجابت نشان ملاذ شفق دوستان یوسته کامیاب مقاصد موری و مضمونی باشند
 بعد اظهار شوق و عنانم بلما انجب م بعد یافت گرامی ملاقات سرست التیام مشهور خاطر اتحاد

تاثر میگردد اند که سامی محیفه موالات مصنون محبت مشحون شعر قابلیت دکا روانی بخوان در زمان اسعد
 و رود نموده مواد و محبت و سرور برافزود و خان مهربان سلامت هنگام ذکر تغییر معنی الیه اگر این
 محب سعادت حضور فیض گنجور شرف پذیر میبود از اینجا که اختصاص و ارتباط مشار الیه بخان عایشان
 میباشد تو فنیق الهی سعی بلیغ نموده بدستور سابق بحال میداشت اکنون که بر طبق نیتقه اینقه خدمت دیگر
 برای او تجویز باید کرد و دوستدار همیشه خوابان اینست که مردم کار آمدنی را معطل نگذار و در صورت
 پاسبان خاطر شریف البته مرعی میشود و لیکن بر منیر سیمه دان پیداست که تار و کد و خدمات در میان نیاید
 این قسم مطالب صورت انفرام نمیکرد برین تقدیر هر وقت خدمت در خور لیاقت و استعدادش
 رونمایند انشاء الله تعالی بنام معنی الیه مقرر کرده می آید ایضا به افراسیاب خان ایزد شمال و دوحه الهی و آمل فریغ
 تاج سعادت را قبایل طراز کسوت خروا جلجل امارت و ایالت پناه شمت و شوکت و دستگاه رفیع مرتبت
 منبع منزلت خان عایشان ملازم مهربان عجبان استظهار و دوستان را همیشه بصورت مقاصد بلند آرزو
 آید بر و مندر دار و بعد از آداسه لوازم فراوان شوق و کمال اشتیاق بدریافت ملاقات سرت
 آیات که گل پیش رس این چمن محبت و دفاق است شود و منیر سیمه مقرر اشراق میگردد اند که محیفه شریفه
 و لوازم مرقوم قلم کجای طراز که از هر طرفش نقوش افشاید و از هر نقطش معانی خلعت هویدا بود
 در عین انتظار که دل صداقت منزل از بهر خبر فخت اثر غایت و سلامتی ذات محبت صفات مزیان
 راه پیمای در پی کوشش میشد و رود سعادت آموذار زانی فرموده خاطر تو و آگین را قرین انواع شکایات
 ساخت و در دل هزار گل شکفانند نامه ات به خاصیت و زیدین باد بهار داشت و از اینجا
 که آمدن خود بانی خود و ازین جهت که ادراک دیدار گرامی انشاء الله تعالی عنقریب چهره انور و کامیابی
 خواهد گشت منتقم شمرده می آید لهذا بوفور محبت و سرور قطع منازل مینماید عرض داشته که جناب عالی
 صاحب و قبله جهان و جهانیان سمت ارسال یافته بود بے آنکه مخلص اطلاع یابد از نظر منور گذشت انشاء
 عایشان فرخنده عنوان در جواب آن شرف صدور میباید لیکن قدم دوستی جانم جهان اقتضا
 میکند که بانفرام اینگونه امور دوست صمیمی انبساط میباید این مرتبه کام دل میسر نیاید بعد ازین ترصلا
 که تئیت هم محب اخلص قرین رجوع گردد و تا بهون باری غراسه صورت مقصود باین شایسته
 بمنصه ظهور رساند ایام دولت و کامرانی جاد و دلی با دایضا به شیخ عبدالحق نوشته به چنگیز پیرمهر که بهر چه
 تمنا و چون حرف آشنائی را چون ساکنان طریق محبت و دلا و ایمان بساط سعادت سرای پیر را را بطبع اخلص
 صمیمی که بیک و تیره باشد و گاهی شکر ابی بمیان نیاید در افرازش ماعل و از نقصان عاری میداند

اگر و تھے از غنہ یا اشتباہی ملالی روناید بمنزله سپند دفع چشم زخم بعین الکمال چہرہ اتحاد سے انکار نہ لندا
 مرقوم ملک تو دوسلک میگرد که وصول صحیفہ شریفہ کہ چون صحائف ضمایر عرفاے روزگار مرقوم قبض بسط
 شامل و بیان مضامین روزگار مراتب کدورت و صفایا حاصل بود خاطر را قریب استغراب و استعجاب است
 چه از کلیات سلوک و مقرر است وضع خیر خواه خلایق آنست که بعد از انتظام سر رشته موالات امر
 که منافعی آئین دوستی باشد پیرامون ضمیر را نه مییابد بلکه هر روز دراز و دیاد مواد و دهر میگویند معذا
 هرگاه بزر و جستانب احوال و اقوال مشاهده میروند و از آغاز ارتباط سلسله الفت تا زمان
 سال نسبت بان سلام و دودمان مجد و کمال غیر از نفقت مشهود و معائن نمیشود و در صورت و در
 نگاہ دوستانه بکدام دست آورده دراز شده باشد بحق اخلاص مندی و با دوست که سر رشته الگائی پیوسته
 دراز و درونی بوده و استرفاضاے ایشان مقدم بر استمناے خویش تصور نموده لیکن از راه پیش بندی
 ادای شکایت خارج از قانون یکسانی است که از ان آشنگ شناس مقام محبت ویرین چنین
 روزه جدائی سر بر زده و این دوستدار میخواست که شکوه آن نواے مخالف قاعده یکدلی را
 بدستان برائے بن قلم راستی رقم حواله سازد اگر برخلاف عزیزان حق دوست حقیقت انصاف
 پرده بان چشم انصاف گردیده ره سپردادی شکایت شده باشد گنجایش دارد و ادائی فی نفس الامر
 جواب خطاب شریف انیت هم جاننا سخن از زبان من میگوئے والسلام ایضا مکشوف خدمت گرامی
 میبماند که چون همه وقت تمناے باطن خیر اندیش متعلق برین بود که بالترام دوام ملازمت سامی نشاط
 جادوانی اندر دنیا بر اوضاع روزگار که خلاف خواہش آرزو مندان عالم محبت راه میرود و حصول نیمنی
 در خیر تافیر و تراخی مے افتاد ویرین ایام خسته فریادم بقتضای جان صدق ارادت حسن اتفاق
 چنان افتاد که اخوی مرزا خلیل اصالتا از جانب خود و کالتا از بهر خواه شرف پذیر دایمی خدمت باشد
 بعد از آنکه باوراک این سعادت کامیاب گردد و تغییر کیم مواد صربانی بارے جان نواز ایشان خواهد شد
 و این دوستدار بهمه حال در زمره عقیدت مندان خیر سگال محسوب خواهد گردید زیاده عمر و دولت و اقبال
 باد ایضا بعضی نیزے نوشته شده فضائل و کمالات پناه محبت و صداقت دستگاه مکتوب محبت اسلوب رسید بصورت
 دلا و نیرش موجب انبساط خاطر گردد و دیدار پنجه از کمال اتحاد و خان عالیشان و باعث تاضیر و تحریر مکاتبات
 از جانب ایشان رتخوده ملک بیان شده بود و موضوع انجامید بمقتضای قدم محبت و دوستی طرفین که
 بر ثبوت و وثوق آن دلما گواه است اگر ظاهری رسمی که نزد ارباب حقیقت عدم و خودشناس
 مساوات دارد و بنا بر موانع مستوفی شده باشد چه گنجایش که استغذار بمیان درآید ایند متعال بهمه حال

در آنچه حسن معاش و غیر معا باشد مقدر رسیده گرداند و اشتیاق این جانب بسیار از بسیار ظاهراً هر نماید و خطاها
 منظمین و تنویر منوشت باشد **ایضا به نجایت خان** گرامی نیت بهارین سواد و مرقوم ملک اتحاد که در طرح برداری
 همکاریستان محبت و دوا و بزرگ آید بی لفظ و بی انکار نامه فانی بکارستان سدا و نشان میداد و در زمان
 سید جلوه ایراد نموده و روان بهجت و شادمانی را تکفل گشت **۵** این نامه چه نامه بود که لطف غن
 دل ساخت شکفتن چو گل در گلشن و چون غنمون مولات شهنش شهنش و عاقبت ذات نجسته
 صفات بود برگ و ساز جمعیت باطن را سر انجام داد امید که حصول ملاقات سامی که سرمایه انتقال و عانی
 است غنریب لایام چه کامیابی بر افروز و در پیام نامه و پیغام از میان بر نیز در چشم مشتاق از دیدار
 سرت آثار روشنی پذیرد و تو چو که در باب کار سازی مرزا محمد نعیم و خواجه لال چند منشی نظریه تعلقی
 ایشان بحسب بریامری و مصرف شده باعث از دیدار و دوستی و یگانگی گردید آری دوستان
 جانی را به تقضای یکدی که مستلزم نشر بودت و صفات در امور جهانی نیز آیین یک دولتی و یکزبانی
 نصیب بعین میباشد همه وقت عنوان براسه محیفه کجبتی بوده حرف دولتی هرگز ننویسند از دستمال و هم
 حال تقضی المرام و دوستکام دارد **ایضا شوق** زنجیر گسل که تقیم علوت کده دل محبت منزل است به کلف
 طرازی خامه برگ و ساز بیان سنی پذیرد و اشتیاق با فراط ملاقات سر سر انبساط که سفینه تاب و توان
 در گرداب اضطراب انداخته بعبارت پردازی نامه رنگ و آرایش تر جان نمیکرد و لاجرم در جلد آنرا
 بر ضمیر صافی نهاد که مرآت سر سر اتحاد است حواله مینماید ظهور سببی که باعث حصول گرامی مواصفت
 بوده باشد از حضرت و اهب النعم میخوابد امید که شاه دامول بودجه حسن از نشین تقدیر بر جرم امکان جلوه خرم
 کناد و رقیته الودادی متضمن رسیدن خود بمسکرمه و زنی اثر نصرت پیر و ادراک سعادت ملازمت قدس
 اعظم پیش ازین بچند روز ارسال داشته و کیفیت تقرر شدن برگات سر کار تنوع از انتقال خالصه شریف
 من ابتدا فصل ریح بجا گیر و کلاسه سر کار عالی شاهی بزکاشته یقین که به تقضای رسوخ عقیدت
 جناب جاه و جلال بعال آن محال و در باب بیانی مال واجب فصل مذکور و فور تا کید بطور پیوسته باشد
 و کمال توجه و ضبط و ربط و جمعیت و رفاهیت رعایا محال مسطور و مرعی خواهد بود و جواب صحیفه الشوق
 را ترصد و اعلام کار و خدمت را منتظر است ایام محبت و کارانی جاد وانی باد **ایضا به میر خان** نسیم غنریم بهارستان
 سکارم اخلاق و محاسن اشتیاق نواب مستطاب مصلی القاب صدر آرای سیادت و اقبال پایه افزای
 صفوت و اجملال استظفار خوانین بلند مکان افتخار امرای عظیم الشان امید گاه مهربان همیشه تازگی خوش روح
 و روان بهر خوابان ممیزی باد بعد از ابلان ادعیه و اذین نامه که مستلزم آیین ادب و اخلاص و تقصای

است مکتوف خدمت گزینی مینماید که مفاوضه واجب تنظیم لازم انکیریم که برسم دلداری ایی عنیده و مرقوم ملک
خطونت ملک شده بود بزرگ انعام سیما جانفراست و کلفت زوایا گویید و بدین چنین سرانجام پادشاه
بهنگام منقح چنین امور بے اختیار بدون شکیب و اضطراب دیگر چه علل نمایا سر خط تسلیم و فرماناوه نماید
شکر ایندی بترقیم میرسد که درین بره و زمان که سلوک سعادت عزیزان ذوی الانعام بر خواص و عوام
پوشیده و پنهان نیست غالباً هر کس اخلاص مخلصان را شناسا باشد و مرادات بسوم مجلس نوازی از جهت
روزگارش نمایان گردد و ذات نرفته صفات نواب ملک اقتدار است که مقتضای بلند بهما سه فطرت و نوبهها
معین و صورت آثار شغقت و احوال قدر وانی چنانچه شایسته بزرگ کرد با اکی تواند بود و بر فرازگاه
بیدار آوره و دلهای جهان را شادان و فرحان میفرماید امید که میامن طول زیات و رزق و جات
علاوه از فرادان سال حال پرواز اجناسه بر اینا نیز باد بحق رب العباد **ایضا بهرامت خان** ایندی و جنادات حبسته
صفات خان عالی شان بلند مکان ملاذ خلایق مودت و صفا صاحب دوستان صادق الودار همیشه
کامیاب و متعاهد صوری و معنوی داشته ترین غایت و سلامت به آرزو و مسندان نعمت دیدار رسانا و
بعداظهار شوق ادراک ملاقات گرامی مکتوف ضمیر منیر مینماید که گدسته بهارستان یگانگی که شکر نگاری
ملک محبت و وفاق هدیه محب مشتاق فرموده بودند و بهنگام علوان انتظار اخبار جمیعت آثار که از
ویر آمدن سیانف دوستی نزدیک بود و در گله دوستانه بر زبان خامه رو در سیده انواع بهجت
و شادمانی بخشید از تاثیر جدائی چه نویسد و تا کی تواند نوشت محبت گواه است که از مفارقت خان
حیران برمایه سرور جان آنقدر که درت و طلال لائق وقت و حال است که با وجود انوه گرد و پیشان
و بیگانه که در دربار گیتی مدایه بحسب اتفاق گاه بیگاه با مجمع اختلاط بے اختیار دست بهم میدهند نشانگی
و انبساط و خاطر بر آن کشیده نمایان نمیشود آری دل که خو گرفته صحبت حیات بخش درستان بکمال است
در شهرستان کلف و نفاق چگونه گرفتار گریخت و وحشت تنهایی نباشد **دل من** کاشانه
صحبت تست به در میان نهارد من تنها است به امید که مدت حیران چون غم خالغان و دوات و
اقبال باوید بیان حضرت شاهنشاهی با متداو شد و ایام دوری صوری بخیر و خوبی سپری گشته
حصول دیدار شریف که بایسته تر از همه چیز است بغایت و بهر دوزی روزی گردد **ایضا بهرامت خان** بدایت الله گرامی
برادر غمخوار یگانگی و تار شجون بکمال محبت و بلا برسم غمیریت از بهر ولیدی و شکیب از اے الم
دیدگان مصائب جان گزاور و دمنو و آنچه از تاثیر درد این ماتم بنایم علاقه مهر و محبت دلهای
هم مرقوم قلم دوستی رقم شده بود و الحق مقتضای اخلاص و اتحادی که نمایان ثابت و متحقق است کافیت

و آشوب باطن اجباب خاطر کوب خدام اخوی شده باشد از نیواخته جانگاه و جگر خراش بر چند سینه داغ و داغ
سوفت و بیان اند و ممکن اجباب کدورت بسیاری اند و خست لیکن چون تقاسم جاودانی ذات واجب
آقای را تسلیم است و ممکن الوجود را ناچار ازین پیچی سراسر باید گذشت لاجرم چاره کار بدون صبر و تسلیم نیست
نیفتاد این و غراسمه آن را بگره اسرار عالم ابقا آخرت منقرت کند و مارا و شمارا تو فیت رضای فیت گرداناد ایضا
پادشاه خان حدیقه دولت و اقبال ملازمان سیادت و و تدرت مرتبت اقبال و اقبال ندرت
خان عالیشان بلند مکان استنفا حجاب شفق مهربان غلصان همواره بآبشاری سیاح مکررت و انفعال
ایزد و شمال سر سبز و تیان باد بیدار از انظار شوق گرامی ملاقات بهجت آیات که چون رنگ آمیزی ریاضین
و از لایق و غم انگیزی مرغان گلزار در فصل بهار زیاده از اندازه نقش و نگار خامه رقم گراست بکشوف رس
اصابت پیر اعطوفت انقضای سبک و اندک نگارین صحیفه کیمیتی و رنگین نسخه کاکلی که تکفل و کشتای و تقسیم غایت
اندری بود و در زبان مسعود و آوان فرست آمد و در دفر مودس بانا و آند دست که دوستان را به محمد اک
دل و راحت جان فرستاده شرح کدورت بجان خاطر آشوب اگر در صحیفه قوطاس گنبدی سینه مصداقت
گنجینه بگذارش شکایت ایام جدائی تحت از کلفت و الم خالی نمودی لیکن چاره کار بدون مواصلت همیشه
بهار که چون حضرت آنرید کار غمغریب الزمان روزی شود و یافته نمیشود و امید که لطف و کرم او سبحانه
باعث وسیله حصول تمناست دوست مشتاق بوده باشد بمنصه ظهور و آرد و حجاب مباحث نبرودی
از میان ببارد و در دیار جهان بار اگر چه بسیار می از انجاس روزگار نجاسکت و اختلاط دست
به هم میداد اما طبع حقیقت دوست که حلاوت پذیر باد و خوش کیف حسن خلق خالص صاحب محبان است
به هیچ کس نمی آمیزد و یاد روحانی لذات صحبت شریف خارج است و در کام جان میشکند بهر تقدیر احوال
اوضاع عالم چه اینجا و چه آنجا بیک و تیره در نظر نمی آید و بدون سعادت ازلی شعوره و محال است که
آدمی را در دنیا شغل مثل خدام حجاب محذومی معاش نماید بخدمت نواب اشرف خان حیدر پاشا مصافات
القیام را بعنوان دگرگزین گذارده ایشان نیز و عار ساینده اند ایضا شیخ عبدالخالق رقیبه الودادی
که یاد از صداقت خاص داده اساس اتحاد و اختصاص بر صفحه خاطر صداقت شناس می نهاد و در بهترین
زمان وارد شده فراوان مسرت را تکفل گشت آنچه از اعتدال ظهور تصور در حفظ مراعات رسم و رواج
بنابر التزام دوام قیام عبودیت آستان سپهر نشان علمی شده بود الحق در عالم محبت معنوی تا عدم فرغ
وقت مانع نیاید اینها هرگز و نمیفاید خدا و انا است که ازین سر بگذرخل بر فراموشکاری نرفته و هر چه
از زبان خامه مولات شهادت نقش پذیرفته پیش از وصول نامه بر لوح ضمیر مودت تصویر صورت

بسته بمقتضای موافقت قبلی ہمہ وقت یاد می آیند و اصلاً از دل بیرون نمیروند و چو بگویم که چه مقدار بدل
نزدیکی چه چشم بد دور که بسیار بدل تنزدیکی به ما را بخود مشتاق دانند و مراسلات بجهت آنگیزه یمن منطقی نگاشته
باشند **ایضاً بامیر خان** میگردد و در زمانه که بنده در گاه خلافت پناه از پیشگاه خلافت و جهان داری دستوری
یافته در رکاب نصرت انتساب عالی بود و مفاد نصه سامی گرامی را سیادت پناه میر غلام محمد رسانید از مضمون
عظمت مقدون آن صحیفه واجب الامر از معلوم گردید که نقیر حقیر در باب اضافت منصب شجاعت و سنگاه الم الدین
منصبدار که از منتسبان جگانه فلک اقتدار است سعی نماید لہذا بعد وصول بمکب سعود ظفر آمو و حقیقت
مومی الیہ بآئینہ کہ مناسب بود و معروض شرف اندوزان انجمن اعتلا و اجلال گردید چنانچہ مشار الیہ
باضافہ یکصدی سرفرازی یافت از آنجا کہ این نیازمند بمقتضای رسوخ عقیدت و صدق غبت ہمہ وقت
منتظر و مترصد اعلام کار و خدمت سرکار خداوندی میباشد متوقع است کہ ہمین منطبق بواسطہ انصرام امر
از امور کہ باعث ازدیاد مہواد امید داری با است نشاط پذیر گردد و زیادہ چہ جسارت رود **ایضاً**
بہ محمد علی خان بعد ابلاغ دعوات مصافات آئین و الہمار اشتیاق ملاقات بجهت آئین مکشوف
خاطر عظمت آثار میگردد و اندک گرامی صحیفہ شفقت طراز کہ بنابر منتفی واقعہ باید نواب محضرت قباب
برای ولداری محب بیر یا حرم قلم اتحاد رقم شدہ بود و در نمود چہ نویسکہ خاطر غم آمو و وسینہ بود
آلود کہ از رنگداری تحال والد ماجد و برادر و برادر زادہ داغ بر داغ داشت ازین قضیہ دل خراش
چہ مقدار کلفت و چہ مایہ کدورت اندوخت تا کہ زمانہ داغ غم بر جگر بندہ یکداغ نیک ناشدہ
داغ و گردند بہ لیکن چون در وقوع انیکوہ امور کہ متعلق بمشیت قادر مطلق است بدون صبر و یکب
چارہ دیگر بدست نیچہ اقدام علاج طریق اصطبار اختیار کردہ می آید رضی اللہ تعالیٰ عنہ
وانا الیہ رجوع زیادہ عمر و دولت نواب نامدار باد **ایضاً بہ حسن خان** گرامی نامہ واجب الکرام
و خجستہ ہنگام بہت ورود آورده رفع کدورت انتظار نمود **بشگفت** دلم چو نامہ دوست رسید
چون غمی کہ بشگفت ز باد سحری بہ احمد بند علی ذلک کہ ذات فرخندہ صفات بصحت و شاد کا می کار و
اجا است اشتیاق ملاقات سامی از ان پایہ گذشتہ کہ در قید قلم و رأید اللہ تعالیٰ حصول این تمنا را
بوجہ حسن چہرہ افزوز نماید آنچه از عدم وصول صحائف دوستی رقمزدہ ملک اتحاد ساختہ بطور نصیحت
از رنگداری نقصان محبت تصور فرمودہ اند حاشا کہ در اصل و اساس یگانگی از وجہ من الوجہ تصور
و فتور سے راہ یافتہ باشد بلکہ مواد محبتی بتوفیق ایزدی روز افزون است معذرتا کتابت محبت
طراز مکرر بخدمت شریف ارسال نمودہ و از احوالی سعادت اشتمال بر خود داران از چند ہمہ وقت

خیر یاب بوده نامه و قاصد اگر بنا بر غافله راه یا وقوع امر دیگر در عقده تعویق افتاده باشد عذرخواهی
مخلص محض تکلف است و تعب این سفر عافیت اثر انشا الله تعالی اسرع الحال بفتح و تلفظ احتتام
پذیرفته باعث کامیابی شود و فضل و کرم او جل شان دیدار مسرت آثار را هر چه زودتر بجهان مشتاق
سوزی گرداند و مخلص هر چند از التزام رکاب نصرت و جوام بجرمان موسوم است لیکن در تقدیم
خدمات مأموره مساعی منوره بجای می آرد و در بار جهانگیر بادشاهی بقاعده و دستورات قیام دارد
زیاده چه نگار و ایضا شیخ عبدالحق جامع مراتب فضل و کمال و دست عیدک المثل از کمالات
زمان در حفظ و آمان باد مکتوب مودت اسلوب رسید و بر واقعه همیشه زیاده غم خوار ایشان استنداد
کلفت و الم و انبوه اندوه و درم ازین رهگذر بر خاطر غریب دوستان خبر داده دل دوستی منزل
متأسف و متاثر گردانند آری صاف ازین بزم گاه در داکو است و نوش نیش آموده درین حدیقه
بهار و خزان هم غوغاست به زمانه جام بدست و جازه بر دوش است به از اینجا کارکنان قضا و دین
سپنجی سرانجام بقا هزاران سینه را بزرگ برگزیده اند و همین یکدیگر مبتلا ساخته جگر که ازین زخم جان
آشوب نخورده باشد در عرصه دنیا گذارشته و هنگام سنجین حوادث بی اختیار چاره کار بدون
تشکیب و اصعبا بدست نمی افتد برین تقدیر یقین است که آن حقیقت و آن عالم کون و فساد به
مقتضای دانش نداد و اقتضای عالم معاش و معاد و سر بر خط رضا و تسلیم نهاده خود را از بی طاعتی و بی نیایی
باز خواهند داشت و محب بریار استیغز احوال خیر مال دانسته ارسال نامه و پیغام را همیشه مستلزم طریقه
محبت خواهند انگاشت و در سفارش سوداگر و خوشمزه چون زبده التاجین خود کافیه بر اے کارسای
خویش روانه مسکرم فیروزی اثر بود و استعدا چنان می نمود که بذریعہ سفارش از دوستان ملا و الاچا
بهره اندوز خدمت سامی گردد و لذا قلم محبت رقم که هر چه بان دوست مهربان بنویسد بر خود بسیار
به تحریر این رقمه اقدام و زریده مامومی الیه توسط مودت نامه کامیاب ادراک خدمت شریف شود
از نسیم غریبیم گلشن خلق همیشه بهار حسن الزمان شام خاطر برافروزند و والسلام الصفا حدیقه آمانی
و آمال ملازمان منبع امکان خذوم و ملاذ مجبان اعتضاد و استظفار خالصان خان عالیشان منفعت
نشان صاحب مهربان همواره با بیاری سیاح مکرمت و انضال این دو مشال سرسبز و ریای باد
انظار شوق و اشتیاق ملاقات مسرت آیات که مستلزم قاعده محبت و وفاق است چون از اندازه
بیان و احاطه ترجمان تجاوز میداند و از بهر شرح و بسط آن عبارت می وافی در کارخانه لوح و قلم نمیداید
لذا دست از آن باز داشته مکتوب را به و مشهود و ضمیر خلعت کنیزین میگردد و اندک از سنج و واقعه

مغفرت نشان غیاث الدین خان مرحوم اگر چه خاطر گرامی بنایت اندوخته گین شده باشد لیکن بقضای اتحاد
 حقیقی کلفت والی که بر دل دوست کیرنگ رسیده سوزش باطن بے اختیار در تنگنای خون و ملاک کشیده اگر
 بر تهم در آید احتمال دارد که در نظر همگان تکلف گیرند برین تقدیر که طول عمر و بقای دولت آن عمده و دوام
 عز و علا از حضرت ربانی خواسته آید خبر تمنیت عید گذشته و آیند چه نگار دایم که پیوسته انواع مسرت و مبارکی
 قرین حال رفیق نال آن عظیم المثال باشد و موجب بر یاری تشویش بدلی ریلای یافته ویدار سامی را در عین جمعیت
 و شادمانی شایده نماید از توجبات ظاهر و باطن مراعات حفظ الغیب ارسال مراسلات و ارجاع جهات و مقدمات
 را ترصد و منتظر است ایام بکام یار ایضا ذات خجسته منقبات نواب امارت و ایالت مرتبت اہست و بہست
 نزلت خان عالی شان رفیع مکان اعتضا و مخلصان ملاذ و جہان ہمیشہ سندیں دولت و اقبال باد و بعد اظہار
 جہان جہان شوق و عالم عالم آرزو مندی باد و اک خدمت گرامی کہ عنان بہجت و سرور و دہائے شقایق ان جہان
 است مکتوف خیر میر میر تنویر میگردد اندک گذشتہ و داد گیلانی و خجسته بکام مسرت و در و بخشید نیم خبر شمیم بختی
 بمشام محبت تمام رسانید انچه از حرات خلت و مہربانی مرقوم گلگ گوہر ملک شدہ بود باعث از یاد مولود و
 گردید از وقتیکہ بقضای حسن اتفاق و در و دو سو و فیض آمو و لشکر نیر دزی اثر حضرت قرین باین سر زمین
 بہشت آیین روئے نموده ہمیشہ تنہاے خاطر حصول ویدار فیض بار کہ بتایید از دی صحت صوری زور و تروت
 بہمد لیکن بروفق مغموم الامور بر عین تہ باوقا تہا چند روز در یافت این نعمت توقف شدہ انشاء اللہ تعالیٰ
 بزودی و خوبی کام دل و درستان حاصل آید و فیض یاب صحبت موفور بہجت لازم المسرت گردد
 بہ شوقی بزم و صالت و ویدہ سے ایم نہ بہر دیدن رویت و ویدہ می ایم نہ زیادہ از اشتیاق
 کہ تہا و از حد بیانست چه نگار و ایام نشاط و انبساط طے الدوام باد ایضا حسب الامر حبیب اللہ مرقوم
 کلک محبت بیناید کہ چون درین ایام مہینت التزام بمیام فضل و کرم ربانی کہ ہمیشہ قرین حال سعادت
 اشمال اولیای سلطنت جاد وانی طراز است و رخا نہ سعادت کاشانہ نواب قدسی القاب غرہ شجرہ دولت
 و اقبال غرہ ناصیہ عظمت و جلال شاہزادہ مراد الدین فرزند منولہ شدہ و نذر قولد بقاعدہ و دستور نظر تقدیر
 بعد مظهر باید گذراند لازم آتست کہ نہ صدر مظهر طلبہ جمالیہ سرکار شاہزادہ والا گوہر بہجت نذر خاصہ گیمان خلونہ
 لیتی و اورب رعیت و استعجال سر انجام نموده موجود و مہیا دارند کہ ہر گاہ عرضداشت بدر گاہ عرض اشتیاقہ برسد
 از نظر اقدس و اشرف بگذرد ایضا شہامت و عالی پناہ رفعت و عوالی و سنگاہ محبت و مودت انتہا
 پیوستہ مور و عنایات حضرت عاقانی باشند بعد اظہار مراسم محبت و داد و مکتوف خیر تہا پذیر سیناید کہ
 چون شجعت پناہ شیخ احمد عرب ملازم سرکار دولت مدبر بہجتہ خریدار سپان عربی از جناب جاہ و جلال

و دستور می یافته روانه ملک یمن است و میباید که در بندر سورت برجهای نشسته اول رگبرگ را سفل منزل مقصود
گردد و در این صورت شایسته آنست که هرگاه در بندر مذکور برسد اما دو اعانتی که در ماده کار ساز سفل شایسته
باید نمود از قوت بفعل آورده میان جهاز براسه موی ایبه ذرا و سفر که همراه دارد مکان مناسب مقرر نمایند که
بر وقت و هنگام بانصبوب روان شود و معطل نماند زیرا که چو بیان کرد و در اینجا خان عالیشان ملاذ مجبان مخدوم
و دستان سلامت گران صهیغه یگانگی طرانه در حبه هنگام در دو نمود از مضمون محبت مقرونش که مشعر صحت و قوت
فات با برکات بود و جمعیت خاطر و دستار برافروزد و ملال که ورسته که بنا بر ظهور امور نا ملائم طبیعت بر باطن
شریف آمده یافته اگر مقتضای نشاء و بشریت از مشاهده القاب اوضاع روزگار خصوص در وقتیکه زمانه بمقام غنچ
و دلال آمده حوصله آزما می کنند دید و شنید اشغال اینحالات در مذاق آنها سفل زمان ناخوش سفل آید اما
در بنیان عرصه مشهود که کل و خوار این چرخ خسروان و بهار این گلشن رادوش بدوش هم میباید از اسمان نظر بکار
برده حقیقت پنج برعایت کار میگرداند هر چه بصورت نگری بدنا به هست یعنی همه تن جان فرایه
سفل که بود تلخ بطعم از اثر به نیست بگرایه حلوا سفل ترمه در این صورت تسلیم حال فرخنده مال آنست که ازین
رنگداز کلفت پذیر نشوند و ترمه صلیبی بوی بوده در خدمت صاحب و بیکه دین و دنیا بخو سفل دل بسته اند
بیمین دستور فرشتان عقیدت و اخلاص باشند که انشاء الله تعالی یمن صدق نیت و صفای ارادت
عنقریب فتح الباب مقصود و تمهید سباب به بود و به حسن و بهینما به محب پیر یار و لوازم دوستی و خیرخواهی
بهیچ گونه کوتاهی نکرده و نمیکند و حتی المقدور سعی موفوره بجا آورده و سفل آرد و خاطر ساهای ازین طرف مطمئن
دارند و در سنج و راحت شریک انکارند با القاب چون درین مولا از به دس صهیغه شریفه که بشیرت و نیت
پناه حاجی عبداللہ ظلمی شده بود معلوم نمود که نقص در پاس حرابت دوستی و حفظ الغیب نسبت بحاجی موی ایبه
در خاطر گرامی خطور کرده و آنچه نمایر نشاء و محبت و دفاق توان دانست بمشار الیه التماس پذیرفته اند با تسلیم
خیر جلت که در اظهار کلمه الحق بایار و اغیار به اختیار است بمقتضای عنقریب طبیعت که در گراش نفس الامر
با آشنا و بیگانه تساد است و صدق این مقال بران خلاصه و دومان بعد و کمال مخفی نه تصدع میشود که حاجی
در عالم مودت و صفای خوبان روزگار است و در شهرستان یگانگی صدق و سنج دور از رسم و آیین یگانگی
خدمات سرکار عالی مقامات مثل بند با سفل مکملال بکمال خوبی بجا سفل آرد در مراسم خیر جو سفل و هوا خواهی
خان جهان استقامت زیاده از آنچه بر زبان قلم رود و در طرف حرف گنج از دل و جان قیام دارد و چنانچه التماس
که متضمن حال خیر مال ایشان بهنگام شایسته از نظر اشرف النور قدس انهم گذرانده بود و حضرت گیتی خداوند بطلان
آن منبسط شده بهسم فیض توأم عرصه زمین و زمان را بشکیرستان ساخته غالباً که نقاش بطلان ساهای در آمده باشند

در صورت بے گواه و بیله در این عقیده باب غفلت برهن میگردد و در جواب باو شاهان عظیم الشان که از عظمت و جلال این گروه ملک شکوه زبره شیر نشیر تحت تخت میشو و بدون دولت و وسوسه آشنا سیم را بجای نکرده و مصدر این قسم جرأت و دلیری تواند شد برین تقدیر تسلیم قانون انصاف آنت که ملاذ الا جواب از چنین مردم اخلاص مندا میدر ضد داشته باشد و از پیشگاه اعتلا و اجلال حرامانمانند باجمله غفلت قتل ازین در تاریخ نامرئی مرقوم گردانیده که اغره در بار جهان مدار بغایت الهی و خیرخواهی و خدمتگزار سی سرکار والا شاهی بپیکار قدویت نشان محبت و یکزبان اند با فرض اگر منافقتی هم در میان باشد در یون این عقیدت و ثبات بحدود کرامت گنج ساطع النور که ایا که بخلاف نفس تواند زد و درین زمان سعادت اقربان هرگاه بیگ لکان در بندگی درگاه عالم پناه بایندگان عبودیت سرشت یک رنگ و هم آهنگ باشند و بدان رنج الاعتقاد که لاف جانپاری میزنند و امور مصفاة خان غلبان اعتقاد و رانمود و متعلق گزین خدمات سرکار والا میدانند چگونه فواید بیکر سلوک خواهند نمود اگر چه صحبت در بار محله بکرم ربانی صاف است و هر چه بیع شریف خواهند آورد و امینی را از اکثر بزرگان معلوم خواهند کرد و اما چون از خواسته بنیقه انیقه افسردگی طبع همیشه بهار ذات ستوده صفات مستبسط بیگشت بنابر رفع مظنه خاطر خاطر بطویل کلام اقدام رفت ایام بکام باد و جمعیت بر دوام انشا الله تعالی علی اسع الحال روزی شود ایضا اشتیاق ملاقات گرامی تجاوز البیان است و شوق دیدار محبت آثار افزون از احاطه ترجمان ایزد تعالی حجاب سعادت بزودی از میان بردارد و خاطر مشتاق را از کلفت جدائی برآرد از محنت و ایچی در بار جهان مدار چه کار که بقتضا صدق عبودیت در سوخ بندگی جناب باده و جلال که سرمایه سعادت دینی همان می انکار و نقد طاقت بشری در تقدیم خدمات سرکار عالی متعالی کوشیده نسبت باسایش بر نخه آر و السعی منی والا تمام علی الله ورنیولا تقریب غرض داشت اینر خان که تضمن زیادتی طلب پناه متعینه دار الملک کابل بدرگاه محله نوشته بود و پرگنه بالند صراط پرگنه شمس آباد و ملک رابع صوبه پنجاب ایا که و کلا س سرکار برآمده بخالصه شریفه تعلقی یافت و اندرین باب هر چند تردد و تلاش نمود پیش زرفت بالفعل هفت کرد و هفت لک دام سوا س و لک دام مقرری عوفی مطابقه طلب و کلا س سرکار والا شاهی در سرکار بادشا بهیست و دیوانیان عظام حسب الکلم مقدس سطر پرگنهات صوبه بهار و غیره بموجب افراد علمده دول جاگیر نوشته فرستاده که رضانا نه نوشته بدینند و اگر مکی تن بنده درگاه جواب داد که عطا س جاگیر بر طبق رضامندی بند ما س درگاه والا شاهیست و در چکه اناده بدینند و اگر مکی تن میشود رضانا نه چه در کار است باز پیام فرستادند که اگر همه را نمیکنند هر چه خوب دانند بگیرند با فقر و بعد بغض و تحقق بعض ازان پرگنهات موافق فرد جدا گانه انتخاب نموده واد چون تا این زمان که نصف ماه آبان گذشته و هنوز

دول جاگیر نامشخص است تا مقرر شدن پیرگنات کل جاگیر وصول سند درگاه و تجویر عاقلان سرکار عالی
 متعالی و رسیدن آنها در آن محال احتمال که ایام فصل خریف نزدیک بانجام میرسد و در سعد و ایام گردآوری
 مال متعذر مینماید و در صورت صلاح دولت درین دیده که این فصل دفع الوقت نموده بر هیچ موقوف وارد
 که شاید چکه ازین بهتر بدست افتد چنانچه این معنی بعرض اشرف اعلا رسید و تنخواه از رجب منظور گردید لیکن
 خلل بخاطر من افتد که شاید مردم کار نا آشنا این مقدمه را در لباسی که معمول بر تعلل و تعویق من شده باشد
 ظاهر نمایند یا بعد ازین حکم جهان مطاع صادر گردد و خواه تنخواه از خریف تنخواه بگیرند لهذا بخدمت که بدون ذات
 شریف ایشان را کجای خلوص دوستی دیگر است استثناء نمیتوان کرد و تصدیق میدهم که کیفیت حقوقه بر عنوان
 مناسب مروض قدسی گردانند و استعجاب مبارک نموده اگر خاطر حقائق نظایر متوجه تعیین حال در همین فصل
 خریف شناسند و در اعلام بخشند که موافق مرضی مقدس صاحب و قید دین و دنیا بعل آر و اما تا تشخیص
 پیرگنات جاگیر و طیار شدن دول و سند تنخواه و روان گشتن عاقلان و رسیدن آنان بکمان مقصود
 او آخر فصل وقت منقضی شده چیز بدست نخواهد آمد بیشتر لغوت و فرود گذاشت خواهد سپید است ایصال
 جواب را بر سرعت و استعجال ترصد است ایضا از ایام جدائی اگر چه زیاده از دوسه روز نگذشت اما محبت
 آگاه است که مراتب خواهرش دریافت صحبت شریف بچه مرتبه انجامیده بر هر تقدیر معاودت با سعادت
 مع النیر و البرکة از حضرت آلی مسالت می رود و دیگر کیفیت معامله محمد با ششم این مسزول پرگنه دار و ک
 نیست که اکثر کاغذ و اسناد خود را رجوع نموده و طلب محصول موافق تعهد که هرگز از هیچ عامل بعمل در نیامده
 و مقصدیان سرکار شاهراد با علی نسب والا تبار از و باز خواست مینماید صورت حساب ندارد و
 موافق حساب و ضابطه و دستور خالصه شریفه و سرکار عالی متعالی با او محاسبه خواهد شد تا هنگام خاطر نشان این
 مطلب بمقصدیان سرکار شاهراد با علی نسب والا گوهر زمانه متنبه بیداید و پریشانی او نموده سمع گشته که تادیه
 بسواری نیست که بدفتر خانه عالی بیاید در صورت اگر چیزی هم بر ذمه او بر آید چه قسم باز یانت خواهد شد اگر
 حقیقت متذکر این در زمان شایسته بعرض اشرف صاحب و قبله دین و دنیا برسد بالفعل موصی ایام
 بمنصب سه صدی که در خور حال اوست سرفرازی یابد و بنده درگاه خدمت مناسبت از خدمات سرکار
 والا مقدار با رجوع نماید اقرب اصول است و مناباتی بمحاسبه سرکار والا شاهراد با علی نسب بحسب
 پندار ندارد و از آنرو که هرگاه بمقصدیان سرکار فرصت مقتضای وقت باشد و تفیج حساب نموده چیزی بر
 ذمه او ظاهر سازند موافق حساب از عهده الزجواب خواهد برآمد و این معنی را بنوعی که در خاطر شریف موجه در آید
 مروض انجمن فیض نشین گردانید جواب قلمی نمایند که مطابق امزایل القدر عمل نموده شود و زیاده چه تصدیق رود و

ایضا سیادت و نقابت مرتبت شهادت و معالی منزلت اخوی مرزا علی همواره محفوظ حفظ حافض تحقیق بوده کلامیاب
 دایرین باشند بعد اهدای دعوات و افیه و اظهار شوق بلا نهایت مکتوف نمیزد خلعت پذیر باد که در نشر وجود
 بنا بر حدوث امور نامرغوب و ظهور وقایع نامطبوع هر چند مقتضای علاقه صیانی رنگ کدورت بر صفحه
 دلهای نشیند لیکن در پیدایان عرصه شمو و نظر معنی شناس بر بیوفای ناپایدار گماشته ازین رهگذر عیار
 کلفت در خاطر نمی آید مفهوم انانیت و انانیله راجعون خود را از اوضاع دل بستگان رسم و عادت باز میدارند
 در نیصورت یقین حاصل است که آن گرامی برادر از محروم و قمع امر ناملاطم ناخوشی را بدل راه نداده در مقام
 استقامت تسکین پذیر خواهند بود و اشتیاق دیدار و صحبت آثار زیاده از آنست که به تحریر درآید این و متعال
 عنقریب با دراک موصلت یکدیگر نشاء طوطی نماید ایضا خانصاحب حیران و الا منزلت رفیع المکان
 فیض بخش فیض رسان امیدگاه عالیجا سلامت بعد از لوازم بندگی و نیاز مرد و رضای عالم آرا میگردانند
 که بر خرد مندان پیداست که مکر و حی که در عالم کون و فساد صورت ایجاد پذیر و ظهورش بحکم یزدان بود
 و هر چه از خوابه بنده برسد خیر و صحت او در آن بود عقل جزو به بحسب ظاهر هر چند در تخمین و تفسیر اشیا
 مجال تصرف دارد لیکن نظر بر حقیقت نمیتواند که در دایره ادراک پاسه جرات بگذرد پس عید ضعیف
 بهم حالت در حضرت قادر مطلق سپاس گوید باید بود و اتر تلخ و ترشش روزگار چین برابر و بناید نمود
 ایضا ذات جامع الکمالات خادمان سیادت و نقابت پناه مغفوت و نجابت و سنگاه مسند آرا
 فضل و انضال صدر پیرایه صغیر مجد و جلال مقتدا زمان پیشواست حق طلبان مخدومی مولوی سیدی سندی
 استظهار نشمو و تجلیات ربانی و ظهور کاشفات عیانی لذت پذیر جادوانی بادید از ابلاغ دعوات عقیدت
 آیات که مستلزم عقیدت اخلاص خالص و محبت صادق است مکتوف ضمیر مرآت فیض حقائق تصویر بگردانند
 که گرامی صحیفه واجب لاعز از مرقوم ملک تنفقت طراز که در دلگشائی و جانفروانی حکم اعجاز مسیحائی داشت
 در هنگام مسعود و محبت آموز فیض و روضه عطا فرمود آنچه از صرف توجه باطن در حق صدیقان ارادت مند
 نقش پذیر خامه حقیقت پیوند شده بود در سوخ مودت و حسن اعتقاد برافروزد الحق را باب کمال و خداوند
 و بعد و حال را نسبت بجهان و مخصوصان همین طریق اینقه مرعی و سلوک بوده است که هرگاه رنگ
 که درت و عیار طلال از انقلاب اوضاع بر دنگار بر صفحه دلهای آنان راه یافته از میامین بیفت آنگاه
 گریه آنگاه دوستان در طرقة الیقین بیکدیگر دست مرتفع و خوگر و دیده حمایت را گمن و امان در ویش
 نصیب بکنند قوش بیش از آنجا که بمفهوم الفقر غری بهره موفور از فقر خدای بخونق ایزد
 بان محله خاندان مرقومی رسیده است برین تقدیر یقین حاصل است که باندک توجه خاطر حق بیت

حرام مقصود و حرام صداقت گزینیان علی الدوام بوجہ حسن چہرہ کاشا خواہد شد تعویذ مر سو کہ حرز بازو سے
 اہل سعادت بود بایمانی جنس کہ انہم فی الحقیقت ہیکل گردن اخلاص پرستان شایستہ مینمودند و مرغزنی
 معاملہ با دوست فرستاد و آمد کہ بر طبق امر شریف کار بند گرد و پیدا است کہ معانست و معاونت ظاہر و باطن
 آن برگزیدہ جناب ربانی جمیع وجوہ غنیظ و نصیر محبت و زراں بودہ معین و مددگار خواہد گشت اشتیاق اوراک
 صحبت با برکت کہ در زغم دوستان نسخہ بہشت برین ہانست از اندازہ گذشتہ لیکن چون بمقتضای
 وقت پاسے منع در میان یگذازد و ناچار خاطر زخمہ شوق خوردہ را در کنار کیکبائی سے سپرد و کار ساز حقیقی
 سببے بر فراز پیداے کہ و کہ بحصول این تمنا کامیاب شود زیادہ چہ تصدیق دہد ایضا چارہ باش فضل
 انضال تباکیدات ایندو تعال میامن وجود مسعود فیض آمو و خداے سیادت و تقابرت مرتب فضائل
 و کمالات منزلت عمدہ خاندان مصطفوی نقاوہ و دودمان مرتضوی جہہ افروزلت و دین مایہ اندوز
 کشف و یقین مجددی مولوی بسیار سال زینت پذیر یاد بعد از آداسے ارجیہ وافیہ و اشیدہ نرا کہ کہ مستند
 مودت راسخ است مکشوف ضمیر نہ حقالتی تصویر میگردد و اند کہ مفاوضہ واجب التعلیم لازم التکریم کیسیات و کلمات
 از محبت ایمانی و فرطہ ربانی نشان میداد یعنی جانفرا باب الابواب گلستان بہجت و سرور بر خاطر دوستی
 گنجور سیکشا و در ہنگام سعادت الیام بلوہ در و در فرامودہ نسیم غمخشم غمت و وفاق بمشام موالات
 مقام رسانید و مضمون عطاقت مقروضش کہ اساس کجبتی و اختصاص بر ول صداقت منزل سے نہاد و دران
 گل نشاط وقف اہمال و آرزو ساخت احمد لہ علی فلک از استیلا سے شوق گرامی ملاقات فائق البقا
 چہ نویسد کہ تبکیف طرازی خامہ و داستان پردازی نامہ برگ و ساز شمع و بیان نئے پذیرد و
 درون سینہ ام چندان بہار شوق و در جوش است چہ کہ بایک فچہ دل صد ہزاران گل ہم آغوش است
 با جگہ آمدن خود و مسکرم فیروزی اثر ازین جہت کہ انشا اللہ تعالیٰ درین معدودہ ایام وسیلہ حصول استفاضہ
 صحبت سراسر مسرت میشود از نعمات شمرده سے آید توقع کہ عنقریب شاہد مقصود بوجہ حسن چہرہ ظهور برافروزد
 بالفعل ویدار شریف فروغ نامیہ سیادت و اجتناب نور باصرہ نجابت و اصلا جامع فضائل سعوری و موعود قدم رکھا
 کہ یکم الذات ستودہ صفات کہ بر رسم نقد وقت دست بہم دادہ نعم البدل مواصلت سامی بغایت محفوظ
 و سرور است حق جل و علا این تازہ نہال مجد و اجمال را از عین الکمال محروس و محفوظ دارا و ذوق
 مشاہدہ حضور حضرت نور الانوار و جلالت مکاشفہ شود و رب المعبود کہ عین فی الدارین غفور بار و صفی خالص
 اوست بروام باد بانہون و الصا و ایضا و سادہ آقاوت و افضال بذات جامع الکمالات شریعت خلیت
 پناہ امانت و نجابت و تنگاہ مولوی استعدادی زینت پذیر جاودانی با و بعد از ابلغ دعوات اختصاص علیات

کشف خیریه گسترش داند که نیت انیضه بنام مسود و زمان محمودیت و در آورده مواد اتحاد و دوستی
 برافزود و خواسته محبت افزای برنار سیدن مکاتبات اخلاص بیان در طول زمان و امتداد آوازه شعار
 نمود الحق و انشا تعلق و عالم اسباب بین الاجاب حفظ رسوم صوری و پاس مراتب عرفی مستخدم مودت
 معنویت و نظیر انقلاب اوضاع روزگار و اختلاف اطوار لیل و نهار و عدم اعتبار برگ و سار و نیاس زود
 گذر و فنا نشود و ناس و هر کم فرصت می باید که وصول صحائف مضامینات پیام که نعم البدل ملاقات
 و کنین عرض کلام و دستاورد است اخبار و استعلام بر حال عافیت اشتغال بهم میگردیده باشد لیکن چون
 در ایام سابق صیقله گرامی متضمن استدعای انصراف بعضی مطالب پیهم رسیده و بعد معروض حقیقت بجناب
 جاهد و طلال پاییز برای نیافتن بود نگارش جواب به حصول مقصود مقرون بطریق صواب نموده
 اسیر شد که درین چندگاه کار ساری عزیز که نگارش او بکمال مبالغه علمی فرموده بودند صورت سرانجام
 پذیرفت و بخدمت محال سائر آن خلع مشوب شد چنانچه کیفیت در بار عالم مدار زبانی ظاهر خواهد ساخت
 زیاده جمعیت ظاهر و باطن با دو تعریف ذات جامع الکمالات فضائل و شرافت پناه افادت و انکسار
 و دستگاه مشفق مولوی استقامت پیوسته از معرفت الهی و دوام آگاهی سرور و تیکذ و باو بعد ابلاغ دعوت
 و اینه نبیست از مودت معنوی کشف خیریه حقائق تصویر میگردد که گرامی نامه کلفت تضمین مشور حلت
 مرحوم سید غلام محی الدین و کیفیت واقعه شهادت سید مخفور در و دمنود بر نیرنگی روزگار جفا کار انتباه
 پذیر ساخت از خدای اهل دنیا و تنزیر باطن خرابان ظاهر اند که در کنوت پارسائی جلادی مینماید پناه بخدا
 باید برد و از فریب دل شوب طبیعت کوب تیره در و زمان بے بهره از حقیقت ایمان امان باید حجت
 کاش وجود بیسود ایمان از ملک عدم بعالم شود نیاید که تا خلق از حضرت و آزار این مودیان
 باز رستی برین تقدیر با جرایس محروم محروم جناب عالم تاب گردید از آنجا که انفعالی چنین قضایا و است
 بحکم شریعت مسوره است امر علی قدر شرف ظهور یافت که بر وفق احکام شریعت بر مذمه هر کدام خون
 مقتول با ثبات رسد بقصاص خواهد رسید و تصدی انجام در صورتی که احرارین علی شفع خواهد بود بعد
 تحقیق بقتاب زمانه سوز خردانی نفقت اندوز خواهد شد در نیم صورت غیر از آنکه رضا بقضا داده ستر
 خط تسلیم و رضا نموده آید گریز نیست بر آن عارف اسرار و جوی و املاکانی و اتیده حال باقی و غانی
 شکست است که لباس میات مستعار ثبات و قرار ندارد و اساس خانه آب و گل از تبار دوام و طاعت
 است ناپاوار ازین خاکدان باید گذشت و این چادر دیوار عناصر باید گذاشت نفسی که بحیثیت بگذر غنیمت
 باید دانست و دل ازین رها و ناپاوار بر کنده بخدا باید پیوست و الله ولی التوفیق و دوستان همیشه

خیر معاش و حسن معاد مولوی میخواهند و بوصول نامه و پیام دلش میشوند این و تعالی بر فرق ایمانی و مشاهدات
حقانی دانا منظور دارد ایضا چون در نیولان و درگاه مقدس بعضی برگزینات تابع صوبه پنجاب مرقوم
بر فرد علیحدہ بجا گیر و کلاس سرکار دولتمدار تنخواه گشت و این محب موردی پیشگاه اعتلا و اجلال گردانیده
که بر پرداخت بجا گیر با صوبه مذکور اگر آن عالی منزلت موقوف غرض شدیم آئینه باعث افزایش مال و بیش آمد
آن محال میگردد و از جناب فضل و کرم صد و نشان عایشان و عطا سے خلعت فاخره براس آن عوالمی قربت
مکرم شد و احد طویل القدر شرف ظهور یافت که بنده درگاه خلعتی پناه باشا متدستگاه بزرگوار که مدار و اختیار
و نسق و نظام و غزل و نصب عامل بجا گیر سابق و لاحق آنصوبه متعلق بخود شناخته در باب افزونی محصول و
تر و دکنشکار اجناس گانه و تحمیل مالی واجب بوقت برگزیده ناکیدی که بجا علان باید نمود و بگنشد چون بغایت
آتی سال و ماه موافق تسخیر علم بمرتبه کمال است بحقیقت موجودات عز و زومات ده بدی و رسید و
نظر بر فرخ داشته و تشخیص بنحو سے پر و از ندر که نصف سالم بر عایا و نصف بلانجی بر سر کار عالی مقدار برسد
و تعجب در تحت متعلبان نماند و از حسن و قبح عمل و سلوک عالمان خبر گیران باشند که قانع بر حق التحصیل
بوده بر اخذ و جز البواب منسوخ و درگاه گیتی پناه اقدام نمایند یعنی که در برابر بوجوب امر لازم الانقیاد و عمل
آورده به تحریر جواب بر سر انجام معاملات و دیگر خصوصیات آن محال کما فی بعضی اطلاع خواهند و انقل اسناد
درگاه به بابت تنخواه برگزینات مذکوره فرستاده آمد زیاده جمعیت ظاهر و باطن باد ایضا میسر و اندک
صیقل و دوام پاتحاد و محبت هنگام رسید و مضمون محبت مقر و نشانی که اشعار بر در اسم مجتبی میگردد و مولود و دوستی
بر افزون و از انجا که او را یک ملاقات بغضرب الزمان متوقع است انشاء الله العزیز از دید و او بدین نشاط
و لذائذ می افزود و در شکر و در و نشان حرمت عنوان عرض داشته بجناب فیض انساب عالی ارسل داشته
الان زبان عقیدت بیان در و او سے سپاس مکرر ترهائے حاصل افزون از قیاس محترف بجز تصور است
مگر آن نقاد و دو دمان بحد و اعتدال بحسن آوا سے از جانب این کمالات آئین بنحو سے که موجه دانند
شکر گزار تو اینچنین بید و دیگر مبلغ این مقدار که بسبب نارسیدن قبض الوصول بجز تصدیق این
خسرا نه عامه و دکن دیوانیان خطام از بعد طلب نقدی و کلاس سرکار عالی عرض مطالبه
وضع نموده بودند چون ضابطه نشان است که هر چه عرض مطالبه بجا کار عمل میگردد سر و نمیشود و بعد رسیدن
قبض الوصول مذکور موردی مقدس گردید و بدینجایان مطلع شرف نفع یافت که در قبضه آئینه تحقیق نمایند
چنانچه فرد کیفیت قسط و فرد و وجه طلب لغایت ماه شهر یور و مزید هزار و پیم بابت متوجعات و دکن
داخل البواب عرض پیش حلیه الملکی دارالامانی است پس عرض اشرف بهر چه حکم میشود و کاشته می آید اندین

خدوی والا بارگاه آنچه لازم اخلاص است بجا آورده فلان وکیل نیز در سعی و تلاش مقصر نبوده بلکه در تقدیم
 خدمات مأموره احتیاج ترغیب و تحریک نداشته که سرانجام کار حسب المدها و در وقتها مان صورت پذیر
 شود و ایضا بعد از ابراز لوازم غریبی مکشوف گردانیده می آید که از استماع قضایای نامرضیه شوش
 و ملول گشت چون از مشیت ایزدی چاره و گزیر نیست و هر که بوجه وجود آمده بکتم عدم خواهد شتافت
 یقین که آن دانای عالم کون و فساد و رضا بقضا داده در مقام اصطبار خواهند آمد که این جراحت بدون صبر
 شکیب علاج در هر هم ندارد و زیاده زیاده است ایضا مخفی و مستور نمائند که چون درین ملا خبر گفت اثر از ملول
 رسید که بقضا سربانی و سرلوشت آسمانی اولاد اقامه جانسوز و قضیه دل خراش برادر غیر مزارعین الی علی
 روئے نمودنایا بفاصله چند روز خلف آن برادر گرانی از عالم در گذشت غنیمت مرادش از خسارت نمانا سنگفته
 فرو ریخت بعده والد ماجد علیه الغفران غالباً از غم اینان خست هستی ازین سبخی سرای برست پس از آن
 پسر مزارع موم نیز با پدر سفر گزین نزد تگاه روحانی شد چه گوید و چه نویسد که باستماع این مصیبتها
 جگر گداز طبیعت بشری و قالب غضبی چه مقدار پی سپر شوش و سوگواری گشت و چه معذب حالت
 و سخت اندوهی بر دل ناتوان بر طاعتی آورد و هر چند در عالم دیدن تاریک نمود و آه سرد بر لب کره
 بست لیکن چون این در ولاد و در مان پذیر نبود لا علاج سر بر خط تسلیم حکم ایزدی نهاده آمد
 اگر چه شورش این ماتما سبب نگاه آن اخوت پناه را بے اختیار اضطراب و اندک خواهد انداخت
 و کدورت و الم پایان ناپدید خاطر غم نادیده ایشان را محزون و ملول خواهد ساخت اما چه توان کرد که
 بقضای داعی ذات واجب تعالی راسخ است ممکن الوجود را ازین خاکدان طغیانی باید گذشت در طبیعت
 چاره کار بدون اصطبار نمیتوان یافت برین تقدیر بیاید که آن نور دیده که با خلاق پسندیده انصاف
 دارد و بشویرت خرد حقیقت اندیش خود را از عادات عوام الناس باز داشته در تحصیل مرضیات آسمی
 که مستلزم معرفت و آگاهی است بکوشند و از بهر ترویج ارواح آن رهبران جهان جاودانی بقاء
 فائده تک جویند حق غراسه با ایشان افزونی عمر گرانی کنند و یکسر داستان گدوستان در راست
 و طول و عرض صفحہ کاغذ کوتاه تعلیمی درین باب اگر برود ازین راه خواهد بود نه از راه فقدان بیند و
 گواهیهات چه میگویم و از کجا میگویم طریق سر یا خیر طفا ده را بنواهم که بگویم که کار بادیرسی افتاده
 که مصداق حقیقی این شعر ملک الکلام است قربان آن تغافل و آن پرستش که دوش و فریاد من
 شنیدی و گفتی فغان کیست و هر چه حکیم علی الاطلاق جل شانه و عزیمه بانه بر اعیان و اعراض دارد
 و ساز و باضافات و جلیات و نسبیات و اعتبارات مجرود گواره باید ساخت و بقیل و قال بلا اثر

نباید پرداخت از کلمات حکمت سمات ارسطالیس است دوستی که بخوابش تو راه رود اگر راست نخواهی حکم
 کبریت احمد دارد اگر تو بخوابش او راه رود و تمام عالم دوست تست حق تعالی دوستی از انصافی و با و
 رَحِمَ اللّٰهِ عَلَیْكَ مِنَ الصَّغَفِ وَالسَّلامِ جواب سه سیم تا تو بر سر عهد قدیم خویش به ما کم نموده ایم ره مستقیم خویش
 گرامی بقیه بلع رحم که صفاتی و کم ورت عارضی را شامل بود و در زمان سعود بهجت آمو و ضیافت فرمود و بخت
 محبت بر یار از آغاز انتظام سلسله دوستی تا زمان حال او که که منافی طریق اتحاد باشد هرگز پیرامون
 خاطر راه نیافته و اگر بنا بر ناگزیر نشاء تعلق نفسانی صورتی برخلاف مرضی شریف بنصیر طبع شتافته و به نقصان
 او از قبیل منتفع و محال نباشد چه گنجایش که داستان گله و درستان دراز نشود و به تقدیر عکس تصور دوستدار
 اگر از وجهی من الوجوه غبار بر صفحه ضمیر صافی نشسته فی الواقع رشته شکایت بر تعویل انجامیده به قیام
 گواه و بینیک سخن می توان کوتاه ساخت که عزیزه گفته باد اگر موافق است و محب صادق از هیچ بگذرد
 طالع و شکر آبی بمان نماند بلکه از هر دره که در آئی و بهر آئین که جلوه خرام نالی مواد مودت نه افراید
 و اگر چنین نیست دوست دل گزین نیست بیگانه آشنای و نه او را با تو پیمان و غاونه ترا با او موافقت و ملا
 زیاده ازین بجز شوق محالست نشاء آینه و اظهار خویش خرق حجاب مساعدت کلفت انگیزه نگار و
 و یکباره صد لذت صلح از تو یک جنگ توان بر ده و بهر رسم از آن دم که در جنگ مانده نگارستان بلع
 سخن آرائی که عکس الفاغش در پرده بجلو با سه شونی داد و لربانی داده بداد مشتاقان گوش آرد
 اخبار عافیت ذات ستوده صفات رسید فصل بفصل سخنان و لا ویزه غلک نیز بجاذبه معنوی از دل
 محب بر یار فرار گرفته زبان تحریر در عرصه تقریر آورد و مصرعه جان سخن از زبان من میگوئی و صوت
 وقوع غبار طالع و عدم آن بمقتضای القلب یهدی الی القلب بر مرآت هفوت آیات خاطر رافت
 خاطر آشکار و نمودار خواهد بود اطناب کلام در تحقیق المرام تطویل لا طائل و تحصیل حاصل ست عزیزه که
 کیفیت محب صادق و صفت یار موافق از و نقل کرده اند چنان از سلسله کانه و کشن که در وحدت وجود
 از ملاحظه بمراصل پیش قدم اند بوده باشد و اگر نه از ردگی منصور از شبلی که هر دو از کبار اولیا اللہ اند
 بر زدن کلی مخالف این مقول است و ثبت مدعی و السلام در باب جایگر محب صمیمی که مشافه و عده فرموده اند
 یقین که بمقتضای الکریم اذا وعد فی توجه خواهند نمود و جواب گلدسته بهارستان فضل و کمال که بر گنجی عبارت
 و تازگی طرز هزاران برگ و ساز نشاء وقف و امان آرزو می ساخت و زبانی که خاطر محبت خاطر خواهان
 خنده عافیت و سلامت حال فرخنده نال بود پر تو وصول انداخته انجمن افروز یگانگی گشت و از انجی که
 در شمس راز و لعل صافی بر همدگر عکس انداز است اگر لکن که وجود صورت طالع و عدم آرزو باطن

آئینه مثال تو ام یافته سرمای شگفتگی خواندخت آری فرسینه صامان را غبار سکه که بود بر چهره است در درون
 سینه آئینه راه گرد نیست بد و بآب جاگیر ملاذ الاحباب انشا الله تعالی ز منی المقدر در سی موفوره بظهور خواهد پیوست
 خاطر شریف ازین وادی طمئن باد و دیگر از نگارش نقل محب صادق و یار موافق آنچه در حسن ظن ایشان نقش
 مطابق واقع نیست از آن رو که چنانچه در نیتقه انیق اولی مقوله دوست و دوستی منسوب بکلمات حکمت سمات
 حکیم اصطلاح الیس است نقل مذکور بحسب سماع از سخنان ابوعلی سینا است مهذب ابرسم طارحه عرض متون برده
 جواب پروا خست زیرا که خلاصه مدلول کلام مولوی عبدالرحمن جامی که در دیباچه نفحات می نویسد نیست که
 جوانی با درویشی از در بخت درآمد و برین درویش اعتراض بیجا کرد و درویش بر و بر آشفت و غلبه تمام
 خنده عارفین عال و قوف یافت و گفت اگر آنقدر کامل بودی دوست را بهمان جلوه مشاهده نمودی
 و هرگز نیاشفتی هرگاه آنزده شدن اولیا از بیگانان را روا باشد آنزدگی منصور از پیر دل با وجود مرتبه ولایت
 کبری بر ابراس بر سرزدن کلی از شبلی بغایت ناسزا بود و بلکه چنانچه عمل شبلی بنجر پیاس آداب شریعت بود
 قول منصور شعر بر رعایت الطوارط لیت باشد شبلی را بدون حمد و ثناء زبانی آنزدگی و کفرانی بدل راه نیابد
 با قطع و بر تقدیر که راه یابد چنانچه در مشایخ صوفیه منصور از او یکبار نباشد فقط بآب مناظره علمی که
 خاتمه علماء فارغ التحصیل است سه درجه ان مثل خویش پیدا کن چه تا سوال ترا جواب دهد در از نهی
 را چشم عفو است و بس والسلام علی من انصف جواب شرافت و افادت پناه فضیلت و کمالات و نگاه
 سلامه و دودمان افضال نقاد و خاندان کمال پیوسته تازگی بخش چمنستان افادت با فردان دعوات نجات
 سمات ابدانموده مشوف را سه صواب نامیکرد و اندک ستم بلاغت با هزاران طراوت معانی که از استان
 طبع گلزار و گلستان خاطر بهار انگیز سمت ارسال پذیرفته بود و خسته بهنگام شام افزون سرست و نشاء گشت
 ملک بدیع زرقان نقش پیرایه صفحه بیان گردیده که اگر بدین تصور سابق پاسخ براتب کجستی ابلان قیقه اولیا
 بهمان نمی آید بار سه تقریب ایما کاری و مطلبی رسم یاد آوری حرمی گرد و بجای آخرید کفر نوح بکلمه که از اولیا
 روز جدایی تا اینوقت که دست بخیر پاسخ نیتقه انیق آشناست بے یاد آن چهره آرا سه محبت و اتحاد
 بنوده و خود را بدین یاد دل شاد یافته تعداد و مکارم اخلاق ذات ستوده صفات بر زبان داشته معنی
 و نگارش مخالف دوستی نیز کوتاهی نموده احتمال که مکاتبات مرسله تا این زمان بمطالع گرامی نیابده
 در ایامی که فکر جمیل از قبیل انقلاب اوضاع روزگار در دربار گیهان مدار بعنوان دیگر بهمان آمده بود مراعات
 حفظ الغیب که مستلزم قانون یکجائی است تقصیر نرفته اما چه توان کرد که وضع زمانه قسے بنظر می آید که تفصیل
 و اجالش صرفه نماید امید که شاید مقصود و غریب جلوه نما سه شود مصرعه مشتاق توایم آنقدر پاکه پیر سن

جواب مستجاب و جلال میامن ذات عالی درجات ثواب مستطاب رفیع جناب رکن السلطنت عضد الخلفاء
 عهد الملک فراوان سال آراسته باد بعد از دعوات محبت سمات غرضیه نماید که مفاد منتهی واجب الاغراض والا کرام در زمان
 میمنت التزام بهجت و درود و خجسته با عث از دیاد مواد اعتقاد گردید و در باب محمد شفیع امین برگزیده منج مرقوم
 حکم و به نواکین رتبه شده بود که اگر موافق الیه از مطایبه و الا سحر کار عالی بری الذمه باشد بنویسد که نوکر نگارنده آید
 و انکار بگرسه تصور بر نور گردد و از اینجا که نگاشته کلک قاعد منیع سرایا مفهوم حق شناسی بود و در صورت اگر برگزیده
 مذکور خلق بخالصه شرفه می یافت این مراتب معروف پیشگاه دولت و اقبال صاحب بهائیان گردانیده و در
 خدمت گرامی می رسید چون پیش از وصول نامه نامی آن برگزیده بدستور سابق بسحر کار عالی متعالی مسلم مانده و سنده
 بنام امین شماره الیه رفته که باینک پیشین بسحر بنجام معاملات بر دوازده برین تقدیر معذورست به مبارز خان
 الحو لکه که عنایات والا بمرسته کمال شامل حال آن جلالت نشان ست و دوستان همیشه رفور بی میخواستند
 چنانچه ضبط و ربط و رسائی و دانی آن شهادت نزلت بعنوان شایسته معروف محفل اقبال می شود و جوداری
 برگشت قرب جوار برسم توان ترنیمه محال سابق میگردد و برین تقدیر از مهمات مالی پهلوتی بودن و خود را از معاملات
 جایگزین بجلالت و انمودن از نواکین صدق و اخلاص جناب عالم تاب بعید مینماید هرگاه نسق و نظام آن ضلع بجمع
 وجوه و البسته با اعتماد و اختیار آن معالی مرتبت بوده باشد و در صورت چه گنجایش که بصورت عمل عال خال
 قبول سرکار عالی تقدیر که در فوجداری آن اعتماد و محبان تضرع اند اطلاع نرود و از اوضاع و اطوار آنان
 بیان و دستدار اعلام بمیان نیاید لازم بکلام نیست که از وقوف و سلوک هر کدام کمین می مطلع گردیده
 هرگز ادوات و دیانت دار و کار آمدنی دانند بنویسند که در خود خدمت و نیکو بندگی از درگاه عالم پناه
 به نتیجه بهره مند شود و هرگز انجاست پیشه و بدر دوازده و نا کاره بینند بر نگارند که در مقام عتاب آید و دیگر
 بجای او مضروب گردد و از اینجا که آن نقابت و سنگاه از بنده با سعه و انزال اعتقاد و کمال الاعتماد والا درگاه اند
 یقین بتمتع تقاضای و سوزنی و خیر خواهی سرکار دولتمداران هر باب خبریاب بوده و رویدگی هیچ سکه
 بمیان نخواهند آورد و کیفیت احوال و اوضاع هر یک بکم و کاست تلمی خواهند نمود با مانت خان
 از روی وقایع دار السلطنت لایه و دیگر مرقوم جناب جاه و جلال گردید که فیلیانان بر نیزه رعیت را
 آزار میرسانند و رعایا از جور و جفا آتاتان جوق جوق نزد انوزارت پناه بفریاد می آیند لهذا امر
 جلیل القدر شرف ظهور یافت که بر تقدیر و وقوع و در خود تقصیر هر کدام تنبیه و تادیب بکنند و هرگز انانجارد و در
 اضطرار خلق الله پیش قدم آن جماعت دانند از نو کرسی بر طرف سازند و انجنان نمایند که من بعد از این جماعت
 مزاحمت بحال و مسخرت بحال نیز در دستان نرسد مفاد منتهی واجب الاغراض لازم التکریم نگاشته کلک عطف طراز

خداوند سیادت پنجاب مرتبت شیخت و شرافت منزلت حقائق و معارف مرتبت هدایت و ارشاد و نفقت
 زبده مشایخ کرام عمده اولیای عظام در خجسته هنگام بهجت و درود بخشید باعث از ویاد مولود ارادت و اعتقاد
 گردید آنچه باین مبارکباد خدمت دیوانی سرکار والا شاه سی سلطانی از روی شفقت و مهربانی نقیض پذیر
 تمامه فیض نگار شده بود و اینها همه از میامین توجیه باطن العوام موطن بزرگان دین و اهل کشف و یقین که عقیدت
 این گروه والا شکوه و ایمان و تشبیه و نسبته می آید امید که بتوفیق اوست اسم و جل جلاله هر و محبت
 خدا و دستان تا دم حیات دل اندوژی نماید کار و خدمت که از خدا می آید آن سلسله علیه راجع باین سرکار
 و دولتدار بوده باشد با نهار و اعلام آن شادمان گردانند و همیشه از مستقدان و افسر الاخلاص تصور فرموده
 از گوشه نگاه حقیقت و خفا فراموش نسازند به شیخ محمد یوسف کبر و میر می مفاد و لازم التظیم
 واجب الاعتراف از گاشته قلم عطف طر از خداوند سیادت و پنجاب مرتبت شیخت و شرافت
 منزلت حقائق و معارف محمت هدایت و ارشاد و نفقت زبده مشایخ کرام عمده اولیای عظام
 در خجسته هنگام بهجت و درود بخشید باعث فریاد حسن ارادت و اعتقاد گردید آنچه از روی مهر و محبت
 برقم در آمده بود و اینها همه از اثر توجیه باطن حقیقت موطن دانسته می آید و مولود شوق و عقیدت بتوفیق
 اندوژی و ایامی افزاید انشاء الله تعالی بنحو که دل میخواهد دریافت محبت گرامی دست بهمد هد
 بالفصل اکثر وقت بیا حضرت و تعداد کارم اخلاق ذات منظر حسنات صرف می شود و مقرب حضرت
 خاقانی جامع شریف انسانی قاضی محمد میر نیز پیوسته بسنجان اخلاص و مقالات عقیدت تر زبان اند
 بر هر تقدیر و ذکر کمالات صوری و معنوی در محفل اقبال با و شاهزاده جهان و جهانیان بنوان شایسته بمیان
 می آید چنانچه درین ایام سعادت انجام شریف شریف مع نشان عالیشان از روی غایت و اقیه با هم
 مخدومی شرف اصدار پذیرفته بود اگر کوچ لشکر طفر پیکر در میان نمی بود احتمال که ایام خاص با بدل هر
 حضور بر نور هم میرفت الحال چندگاه تا معاودت ریات عالیات شغول بفاصله دولت افزا باید بود
 و اجاب صدق انصاف را بنیاد آوری کامیاب باید داشت زیاده چه ابرام رود و السلام و لیخان
 نواب مستطاب و الاجاب رکن السلطنته العظمی عند الخلفه الکبری عظیم المرتبت جلیل المنزلت امیدگاه
 حقیقی سلامت و الا مفاد و واجب الانرا از محمت طراز عرقوم قلم منشیان عطار و رقم در هنگام خجسته فرجام
 سعادت و درود بخشید باعث و اندوژی و دل اندوژی گردید مامور شده بود که بتصدیان برگزیده سندیل و
 طبع آبا و کرد و فصل گذشته متعلق بجا گیر سرکار نواب نامدار فلک اقدار بوده نویسد که با اتفاق فلان چودهران
 و قانون گویان بوزارت پناه شیخ ابوالحسن دیوان بادشاهی رجوع سازند تا معالجه بقایا و برآمد عالمان

فصل مذکور منع شود سرانجام این کار شرف روزگار خود تصور نموده بمقتضای آنجا نوشت که اندرین باب
سعی ببلنج بجا آر و چنانچه وکیل سرکار که بدر بار جهان مدار قیام دارد و بخدمت گرامی معروض خواهد داشت دیگر
از هر یک در عدم تقدیم آداب و ادعای که بنا بر اضطرار با وجود خواهش بسیار بے اختیار بمیان آمده هر چند پاک
در دامن آنقدر کشیده می آید آستین شرمساری بر روی نهاد امیدوار است که چشم لطف و کرم نواب خداوند
بنگاه عاطفت برآرد است باطن انداخته عذر خواه این هوادار خواهد شد و بعین دستور بانظام کار و خدمت
سرکار انبساط و افتخار خواهد یافت زیاده چه ببادرت رود ایام دولت و اقبال جاودانی باد بهمانست
درینو لا بموقف عرض عالی متعالی رسید که در میان زمینداران برگزیده است بورتول سرکار فیض آثار و برگزیده
سلطان نور تعاقب جاگیر دار از مدتی ترا سر و نموده و با هم جنگ و جدل بمیان آمده جانیین بدرگاه
جهان پناه داد خواه اند و قطع خصوصیت نمی نمایند بنابران حسب الامر حلیل القدر نگارش میسپارد
که یک کیفیت این تعین که یعنی وارسیده بنحو که رفع مواد مخالفت طرفین صورت بند و در هر کدام
قلمی پذیرفته در جا و مقام خود آباد شود سعی بلیغ بتقدیم رسانند و آنچه آن کنند که بار دیگر بجناب جلال
بفرماید بنیاند درین باب تا بیکد دانند چه مقرر قلم مکتوب مصادقت اسلوب و درجته نهنگام
رسید و از فحوائص آن خواهش خدمت برگزیده جلال بجز بزرگوارت جاگیر و کلا سرکار نواب
قدسی القاب ثمره شجره عظمت و جلال نونهال گشتن است و اقبال غره ناحیه ملت و دین شاهزاده
محمد معزالدین معلوم گردید اگر چه این جانب در همه حال پیش و بهیود آن سلاطین خاندان مجد و کمال میخواست
اما چون مراتب انتقال عثمان میان می آید بمسامع حقائق جمیع حضرت شاهنشاهی می شد و ایشان در
کیفیت کار پروازی و کفایتی که در بودن آن سیادت پناه صورت بند و اصلاح بکمال نیاز دارد و بود
که بجه عنوان خواهند پرداخت و سرانجام معاملات و افزونی مال چگونه خواهد ساخت لهذا نگاشته
می آید که این همه را بطریق اجمال بنحو که قابل عرض مقدس مطاع تواند بود و برگزیده که معروض مطهر گردانند
انشاء الله تعالی سند در ستاده آید زیاده زیاده است به غنایت خان خان عالیشان بلند مکان ملاذ
جهان معاذ و دستان همواره مسند نشین وزارت و اقبال بوده کامیاب مطالب کونین باشند بعد
از ابرار و لوازم و دستنی و بیکهتی مشکوف منیر اصابت پذیر گردانند می آید که درینو لا چنان معلوم شد که محنت
ایمنی و فوج داری برگزیده بکنند تغییر مرز اعلی به چو تن نامی تفرگشته و از سر رشته و فقر و الا بطور انجام سپید که
مرز اعلی از سال گذشته و بهیوسته جمع با ضافه مقرر و مشخص کرده مال واجب سال تمام بمیاق سافته دول
جمع سال با ضافه مناسب بمقتضای بر نور از سال داشته در نیصورت پیدا است که تغییر مومی الیه بی سبب

خواهد بود توقع که خلص از بران خط اطلاع بخشند و محمد یمن امین برگزیده بھوک پور که در گذشتہ سال اضافہ نمایان
 بعمل آورده کیفیت افزونی مزرعات آئندہ سال بزرگانتہ شنیدہ میشود کہ با حے عزلی او نیز بمیان آمدہ گز
 بنا برصد و تقصیر مستوجب تغیر شدہ باشد قلمی فرمایند از حسن پرداخت ذات شریف یقین حاصل است
 کہ عاملان کار اندنی بے تقصیر بجا نخواہد شد و برآورد و دستخواہی مردم کہ او اکل حال متعہدا فسادہ میشوند و آخر
 سال در ق بریکردانندہ اعتماد خود رفت کہ حقیقت تعہد ما سے سال گذشتہ و سرانجام مال و معاملہ بر تقصیر
 نسبت تنویر کیا نہیں واضح و واضح شدہ باشد ایضا مدت است کہ شیخ محمد مراد در متفرقات گفت اگر آباد با خوار
 آمدن خزانہ صوبہ آو آباد و صد سوار سپاہی مطلق و بیگانه شستہ معلوم نیست کہ زرباگیر انصوبہ کی رسیدہ
 کیفیت انراجات رکاب نصرت آب و کمال اقتیاج بر پیش ازین مکرر مردم ملک محبت سلک
 گردیدہ نظر بر سرانجام ضروریات یساق الفرمیشاق اگر دہ لکھ روپیہ و وجہ تنخواہ از پیش گاہ تفصیل بمقتضا
 حضرت شایستگی از خزانہ مستقر الحاق وقت حرمت شود و از جملہ دوازده لکھ روپیہ کہ در سرکار شہ بانہ ہر
 بتوجہ گرامی مسیر آید طریق استرداد یافتہ باز سابق اضافہ پذیرد و گنجایش دارد و والا انچہ درین مدت
 از برگزانتہ جاگیر فراہم آمدہ باشد بر مبلغ مذکور بیفزایند و مصوب شیخ مسطور بلاغ نمایند و در صورتیکہ
 اینہا متعذر باشد همان دہ لکھ روپیہ را بہ سرعت و انتہال روانہ فرمایند کہ در باب است زر از انچہ بزبان
 قلم آید زیادہ است از انجا کہ پیش رفت کار وابستہ بحسن سعی ذات ستودہ صفات است ترصد
 چنان میرود کہ امور متعلقہ سرکار عالی متعالی مخصوص ارسال نہ عرض کہ آنہم برترین جمیع کارہا است بلا اہمال
 انصرام پذیر میشود باشد تا صحت حضور سعادت گنجور شایہی و مواجب سپاہ کہ درین ہنگام اینجا حے را
 ہمیشہ بالوزنک نگاہ باید داشت کہ سرانجام باید و از امور ضرورہ انچہ ناگزیر وقت است در تعویق نمازہ ایضا
 میگردد اند کہ چون در نیولا از روسہ افراد وقائع چکلہ حصار معروف پیشگاہ جاہ و جلال گردید کہ آن وزارت
 حرمت خدمت دیوانی چکلہ مذکورہ بنواجم الخمدین تفویض یافتہ معوی الیہ را در اینجا فرستادہ متحسن بنقل
 ارجلیل القدر شرف نامور یافت کہ بآن ملاذ منجان نگاشتہ آید کہ او را از محال طلبداشتہ بلا اہمال روانہ
 حضور پر نور گردانند و صورت حال مسامع فیض جماع اقدس اسطہ برسانند کہ خدمات مردم بہ سیادت
 پناہ عزرا شکر اللہ فوجہا چکلہ سہرند کہ سابق برگزیدہ نوادہ و برگزیدہ شاہ ابوالحال بیول سرکار و دودمانہ نیز ہا بر قرب جوار
 بمشاریہ حوالہ است مقرر میشود باید کہ بدستور پیشین بنواجم الخمدین نقش بند سے بحال ماند جواب نہ و دظمی خواہند نو
 کہ بعضی عالی متعالی شایہی برسد ایضا میگردد اند کہ در نیولا از روسہ نوشتہ جات در بار سے ہمسامع فیض
 جماع جاہ و جلال رسید کہ بموجب التماس شرافت نہادہ بنواجم الخمدین نقش بندی خدمت فوجہاری چکلہ

بشارت به بحال مانده همچون خوابه مذکور از خدمت دیوانی و در معنی اقطاع سرکار و ولتدار استغفا نموده آن ملا و دستان
خواجه نجم الدین را بجای معنی آید مقرر کرده احاطه لیل انقدر شرف صدور یافت که چون در بدو و دو تصدی مقام
مالی بوجه حسن سرانجام نمی یابد اگر خواجه مذکور از و بجهت سویم شده باشد بهتر است که از خاطر معنی آید رفع دفعه
نموده بدستور سابق بحال دارند و در صورتی که نسلی پذیر نشود میباید که جمیع خدمات بگذار قنایه دیگر به حواله رود
و از آنجا که خواجه نجم الدین خود رسال است و نسق و نظام کار با سه بزرگ از خور دان بس محال برین تقدیر بران مردم
کاروان معامله نموده و خبر و رس هر کار استایست این خدمت دانند و بنده و بست آن محال و مگر و آوری مال قرار
واقع تواند نمود و منسوب ساخته بزرگاری که بعضی را ابر برسد و چون محمد صادق از هزاران شیخت پناه شیخ حسن
و کیس که پیش ازین بر طرف نموده بود درینو لا بحال حکم شده خدمت در خور حالش با و مغض سازند و بقیه که
در هر باب مطابق احاطه لیل انقدر بعمل خواهد آمد بخواجه محمد مکتوب محبت اسلوب تفصیل بیانی حصول برگشت
در سال زرد و سر رشته کاغذ بهار الخلافت و خبرت نهنگام رسید و آنچه از صد و حکم اقدس اسطی بنان عالی شان
عنایت خان و داده تجویز و دیدان و آئین دیگر بموجب القاس آن بنایت مرتبت قلمی شده بود معلوم گردید چون این مراتب
معروض به و بجلال گشت سرانجام تحصیل مال و اوصالی زرد و کاغذ بهار الخلافت مذکوره بدرجه آخسان پیوست و در باب
استغفار خدمت بر زبان فیض ترجمان کرامت میران پذیرفت که استغفار از خدمت سرکار و ولتدار بصدق بندگی و روح
عقیدت ایشان هیچ نسبت ندارد و بهتر است که بدستور سابق و نسق و نظام معاملات دیوانی و ایمنی قیام و زبیده در
پیش آمد جمع آن حال مسامی بر کمال تقدیم سازد و خلاف آنرا پسندیده معروض بنظرگاه غرض علانند از آنجا که بصوابید عقل
مال اندیش معامله و جنب اینگونه غایبات عالم افزو عالمیان نوازندگان عقیدت آماره هزار جان فدایا بد
ساخت درین صورت یقین حاصل که آن زبده خاندان شرف و کمال امتثال امر واجب الانقیاد
و مقدمه بهار قبایل خود و نسبت به پهلوتی نخواهد نمود و جوابی که کتایسته معروض و الا خواهد بود خوانندگانش
باب سوم میر و انجالت معاملات رفت و بجلالت پناه شجاعت و معالی و دستگاه محل محمد بهواره
در حفظ آتی باشد خفی و دستور نانا که مکتوب محبت اسلوب در بیلده و خسته بنیاد و از رنگ آباد رسید و آنچه
از استقامت خود در چنگ اسلام آباد به نیابت امارت و ایالت مرتب خان عالی شان حسن علی خان جیو
حب احکام جهان مطاع گیتی منقاد و حسن سعی در حصول مال واجب جاگیر و کلاسه سرکار و ولتدار بر طبق اظهار
مطیع و تنبیه مفید ان مگو بهیده الطوار و رعایت رعایا مال گذار و روح محبت و دولا باین قاعده شناس از باب
صدق و صفا گشته بودند معلوم گردید الحق در عالم و ساند و اسباب مردم در دست خیمک شرف که حرف رفت
آنان بین سعادت است همین آئین در و ادا جاگیر شده و کایاب نشاء تعلق می آید خاطر انعام پسندار متعلق بکلی

احوال خیر مال خویش دانستد و هر چند گاه بخصوصیت کیفیت آن محال اطلاع میداده باشند و یک کمره و سه پیشانی انجمنی
سال گذشته در پرگنه کول و مبلغی در محال دیگر باقی مانده مقید شده و مساعی جمیده بکار برده چنان کند که زود و بوصول برسد
تاوام باخری باقی شود و تمهید و تمایز بتر و پیشکان و امداد و اعانت مملکت بر قسم که باید نمود و از فواید فعلی آورده
از تحصیل محصول سال حال خیر باب بوده نوعی نمایندگی مال سرکار سال تمام هر وقت و هنگام بوصول انجامد و واسطه
و در سه در بیع محال باقی نماید ایضا امانت پناه رفعت و شجاعت و دستگاه محمد کمال بیعت باشد ضمنی نماید که دو
قطعه خط تضمین تقید در تشخیص سال حال و تحصیل محصول فصل خریف رسیدن مضمون معلوم گردد تا این وقت که ایام
فصل مذکور بانقضای پیوسته یقینیکه مال واجب بکمال اتمام با تمام تقید و وصول آورده تحویل فوطه دار عاید شده
باشد و تشخیص جمیع آرزو و ضروری بقضای کفایت سرکار و وفای بیت رعایا من انجام پذیرد که دره خواهد بود
برین تقدیر سر رشته سال مذکور باجمع واصل باقی خریف بلا توقف و احوال بدو مقرر خانه والا ارسال دارند و زر
که در فوطه خانه پرگنهات موجود باشد و در هر چند گاه فراهم آید سرعت و استعجال بخانه واقع دار السلطنت لاهور
برسانند و در محال تعلقه ایسی و فوجدار می خود قدغن بسیار بکار برند که از مردم همانند دار و دبه دار و محصول از رجا
نمایند الحال از قسم بیعت و فصلان و فوایدش و غیر ذلک مخایف حکم جهان مطاع عالم مطیع برگزین نماید و رینه
رعیت مرفه الحال و جمع خاطر بوده در کسب و پیشه نمودار اشتغال نمایند پرداخته و علم و اطلاع و دلتخواهی و افزونی
مال در ابتدا سه حال و برگردانیدن ورق در آخر سال بخوبی که در سال گذشته از آن رفعت پناه بظهور آمده
از صفی خاطر خوشی بطلان آورده امثال می باید که برخلاف ماضی انجمن جمیع وجوه خبر دار و بهوشیار بوده طریق
راستی و درستی و دیگر و آوری مال و کار پرورانی انجمنان پیش نهاد سازند که تلافی باقات صورت بند و جویری
حسن خدمت آن شجاعت و دستگاه معروض جناب باه و جلال گردد ایضا خطی که در نیو لا شمع از سعی و تلاش
بر کمال در افزونی کشد کار سال و کیفیت صورت حال ارسال داشته بود و مذکور بطالع و درآمد مضمون بوضوح
پیوست رسم و آیین عمل و دلتخواه کاراگاه آنت که در همه وقت طریق ضروری و کار پرورانی و کفایت
سرکار و وفای بیت رعیت پیش نهاد ساخته و گردآوری مال و سرانجام معاملات راضی کبی و کوتاهی نمیشوند
برین تقدیر میباید که تشخیص و تحصیل محصول فصل خریف مساعی جمیده بکار برده مال واجب فصل مذکور از قرار
واقع بقید ضبط و آرند و بر سه ضروریات ربيع چنانچه نگاشته اند در بند و بیت جاری نمودن باشد
پخته و خام تکلیف تمام نموده انجمنان کنند که بموجب آئین و افزونی مال سرکار والا شاهی رو نماید و در قرار و احوال
مذکوره اکتفا بر مچدکای رعایا مذکور که ناکرده و در بهر جا و رسیده نوعی پرداخت نمایند که موافق قبولیت
از هر ضروریات فراغ بعمل آید در صورتیکه کار ناساخته و چاه افتاده ماند و ثانی الحان بخت قبولیت بر رعایا موافقه

و مناقشه در و از قانون عدادی و در است ایضا خطی که ارسال داشته بودند بمطالع و آمد و برضمنون آن اطلاع رفت نوشته بودند که محمل فصل خریف و جمع و اصلباقی سالگذشته و فرد روز از انروزان تحصیل فصل خریف سال حال تقبل سرانجام مال ضامن بنحوی فرستاده و از تشخیص جمع اطلاع نداده بزرگاشته که قدر سه از فصل خریف مذکور باقی مانده با مال واجب ربيع بجا کرده میگيرد و مبلغی که در تعلقه سيد يقوب برآمده بسبب حمايت خود را راست و خود را از امن مخالف کرده دیده در پايه از ربيعيت میباشد و از فرد روز از انروزان رسول بطور پیوست که مبلغ قلیلی تحویل نموده و اعلام شده و اکثر سه بر ذمه مال ضامن آن قرار داده پاسه تحصیل بقلم در آورده اند اینمغنی باعث است استعجاب عظیم گشت و از قاعده عدادی بسیار دور نمود و آنچه از محصول خریف بر فصل ربيع موقوف گذارشته اند خیال کرده باشند که ثانی الحال در ذیل باقی خواهند نوشت و هر چه از اجابت متکفلان مال بر تحصیل باید آورده آنرا وصول اعتبار نمایند این قسم عمل را چه توان گفت و اینگونه کار برداری را چه توان تصور نمود محصول این فصل علاوه فصل دیگر کردن و ذره واصل نشده و از تقبیل تحصیل و نمودن از کدام سبب است و کدام باب الالباب با اینهمه فمیدگی که در حق شما از مردم استماع میرود و زنهاری که بعد از این مجوز این چنین عمل و متعلق این نوع سرانجام نباشد و مال سرکار دایم بر وقت و هنگام بیایق نمایند دیگر معلوم نمیشود که در میان خود را و آن سیادت و پادشاه ماده نزاع چیست در محله که دو مرد کهن سال عاقبت سگال در بندگی یک درگاه میباشد خدمت سرکار رسانیده بودند خود را بموافقت و عرافت یکدیگر بوجه حسن سرانجام پذیر میکنند مخالفت از جانبین کیست و صورت اینهمه برخاش بر خلاف حسن معاش از چه معنی است بهتر خیال است که ظرفین با هم در آید و مواساد و زبده کار سرکار و الا صورت انصرام دهد و دفع ماده تقارن نموده راضی بطول و عرض اینگونه و از گزیده نشو و تحقیقت پیرکنه که مال معلوم شد چون با فضل گذشتن برگزیده مذکور میرانند آید تا ممکن باشد در سرانجام مال و معاملاتی سعی نمایند و دول جمع امسال از پیرگنات اینی خود زود و سرانجام پذیر ساخته باشند نمایان که شایستگی بر نیکو خدمت و دو توجیهی آن امانت پناه داشته باشد بدو تر خانه و الا ابلاغ دارند نهرست کاغذ رسول مذکور موافق نماییه وکیل ایشان از اهل دفتر و اهل قوم حاصل کرده خواهند رسانید بدان موجب اعتبار خواهد یافت ایضا منفی نمائند که چون گفتگو سه نزاع و تقارن اجلاوت پناه و دیوان چکار آید آباد و انظار شکایت از جانبین در آن غره در بار عالم در این اشتباه و انتشار انجامیده هر چند برسم اندازد و پند گاشته آید که باید و بندگی یک درگاه و عقل و فهم معامل و دل آگاه اینهمه برخاش چراست سودمند نگردد و بدیالفر و فضیلت و رفعت پناه حافظ محمد ابراهیم را که بر دین و دیانت مومنی ایست اعتماد میرود و ناچار از قضا و مستقیم حق و راستی بخوف نشو و محبت تحقیق ماده نزاع و خلاف جانبین فرستاده آمد و مقرر گشت که شهادت دیگر و خصوصیات آن محال نیز دریافت

صورت حال اعلام نماید لازم بنیان ست که آن معالی دستگاه را منی بطور حق و نفس الامر بوده تعصب نفسانی را که چون
سلوک عالم افروز دین مسلمانی و در است هرگز بمیان نخواهند آورد و در آنچه کار با سسرکار دولت مدار نظام
سرانجام پذیرد و زیاده برین این دگونی بلند نشود سعی موفور بکار خواهند برد و ایضا خفی نماید که چون شکوه
و شکایت مردم در حق آنوزارت پناه فریاد و ظلم از بابت تنخواه از بد سلوکی ملک و قلع و خزان و عدم وصول زرد
باز پس آمدن اسناد و قاصدان سپاه و سوداگران بے حصول مقصود از حد گذشت و آنچه از فرستادن و حل جمع
امسال با فاصله نمایان و بیباتی مال واجب فصل خریف نهایت ماه رمضان پیش ازین بچندگاه نوشته بودند
تا اینوقت که ماه ذی قعدة میگردد و اثر بے برن مترتب گشت معذرتا قاصد بے خطب از مدت سه ماه از اینجا
نیامد و هر چه از اینجا رسم موعظت و نصیحت و برآمد کار و گردآوری مال سرکار نگارش پذیر گردید و خوب
تفصیل چگونگی حال نرسید و گفتگو بے نزاع و تقارن رفعت دستگاه با فوجدار در میان اغره در بار عالم
مدار بطول انجامید و هنگام تفویض خدمت دیوانی بآن معالی پناه هر چه از فمیدگی و کاروانی ایشان
متصور شده بود که انسق و نظام معاملات قرار واقع بر سران رسید الی آمده از بند و لبست آن ضلع جمعیت
خاطر خواهد افزو و قضیه بر عکس بطور بیپوسته تسنت باطن و زیاداتی تصدیع رو بے نمود و با نظر و نصیحت
و رفعت پناه را که بر دین و دیانت او اعتماد میرود و وطن غالب اینست که از حق و نفس الامر در نگردد
بجست تحقیق مقدمات حقوق فرستاده آمد تا در اینجا رسیده که مابین در ریافت نماید و عمل و سلوک ایشان
و فوجدار و عالمان یزگنات و کیفیت تشخیص جمع و تحصیل مال در سرانجام معاملات امسال تحقیق
افت ساکن گذشته و دیگر خصوصیات آن محال چگونه است و در میان فوجداران وزارت دستگاه ماده
تسارع حبست و فریاد مردم تنخواه دارند و غصب صدق دار و دیان میباید که تبرق حسن عافیت که بنگاری
دریاد و آخرت بد و نرستی و استنگاری نمیتوان حاصل کرده بے تعصب حرف حق و کلمه نفس الامر بشمار الیه
ظاهر سانه ند و در آنچه موعی الیه بر مراتب مسطور که ملاحظه اطلاع پذیرد و آنرا بیکم و کاست بخشور نموسید
موافقت و معاونت نمایند که اگر حق بطرف ایشان راجع است و دامن حال الایش اغراض نفسانی ندارد
و زریه خالص بر هر قدر بر حکم امتحان کشیده آید همان قدر در قدر قیمت می افزاید و الاغنی بعمل شغال ذره خیر و من
بعمل شغال ذره شر لیره هر چه از نیک و بد آنهمه بخود کنی ایضا پوشیده ماند که در نیو لاجحه کثیر از ارباب
تنخواه که پیر و انجات خود را مصوب قاصدان فرستاده بودند اسناد نگور به باز پس آورده استغاثه نمودند
که در اینجا نرسیدند و سه صد پانزده روپیہ میخواهند این معنی که موجب تفرقه احوال مردم است از خرم و شادمانی
آنوزارت پناه بعید نمودند و انلمان سوار ملازم سرکار عالی مقدار را بطریق سزاوی تعیین کرده شد و وجه تنخواه

اهل طلب باین رفعت دستگاه درین وقت که برگشتن از فرسایدی رسیده اگر مردم زر نیابند کدام وقت
 برگشتن خود نمایند یافت میباید که الحال برخلاف گذشته خود تقید بر کمال و زبده و جبه طلب مردم از تحویل
 خزانه و فوطه داران بنام هر که تنخواه شده باشد بدینسانند و تا یکدیگر بیعج بکار برینند که از مردم طلبکار یکدیگر
 بخرج نروند و اگر اعیان این مرتبه احدی اظهار نمود که در وصول تنخواه تعطل و تعطل راه یافت با طمع
 و توقع در میان آید داروغه و مشرف و خراجی از خدمات معزول خواهند شد و بجای آنها دیگران
 منصوب خواهند گشت درین باب قدغن تمام دانسته آنچنان کنند که انیکونه گفتگوهای دیگر بزبان
 نرود و ایضا درینو لا خبر رسید که خزانه در قریه هندیه بجهت بار بردار تا حال معطل است لهذا گشته
 می آید که چون اسناد نهاده و دفعه از سابق حال تنخواه بخرانه بادشاهی نزد آن سیادت دستگاه
 فرستاده شده که ازین جمله هر چه برآید در کار شود و بخرج داده باقی را برآید ضروریات انبیاء خانه
 بطریق امانت گاه دارند میباید که بار بردار از بلده دارالسور و بریانپور با حوالی شهر یازانکه دیگر جایگاه
 دست بدهند و در سرانجام پذیر ساخته با اتفاق فلان بقریه مذکوره بفرستند که خزانه را از انجا برداشته
 بیارند بجز در رسیدن در بریان پور بفرمایند که منزل بمنزل طے مسافت نموده بخصوفین گنجور سارند
 درین باب نهایت تاکید دارند و به تخریر جواب بر صورت حال اطلاع دهند و روانه خطی که در جواب
 پروردگار حضور مع افراد حقیقت جمع ده ساله برگشته شمس آباد و نقل دول جمع محلی سال گذشته و افراد دستور
 خرید و فروخت ملک تضمین سعی و تلاش در گردآوری مال واجب ارسال داشته بودند بمطالع و درآمد اضافه
 جمع سال گذشته از جمع سال پیوسته تحسین افتاده باعث جزائی ان امانت دستگاه شد و مطالب دیگر که شرح
 و بیس نوشته بودند بوضوح انجامید رسم و آیین عمل کار شناس عاقبت بین نیست که در نظام محات
 و سرانجام معاملات حکمت علی و میانه روی و حسن تدبیر که بفتح منبطل و بفرخی حال و مال بوده باشند بشیر نهاد
 ساخته و کفایت سرکار و رفاهیت رعایا نصب بعین داشته بخوبی که مطلب و مقصود فوت نشود و
 انجام کار بوجه حسن گردید معاشرت می نمایند که بر تقدیر در افتادگی با گروه ابنوه و پیش رفت معامله
 نمی بندد میباید که آن رفعت پناه نوس که فرد گذشته بختی بحق سرکار راه نیابد و غایت معامله بنجر حسن
 پرداخت باشد بجهت خاطر و کمال استقلال در تقدیم خدمت قیام نمایند و چون در باب رجوع نمودن
 نوازش بیدار برگشته مکالمه و موجود و صریان و فساد پیشگان برگشته و هوگی مواضع برگشته شمس آباد داشته اند بجهت
 باید بخدمت نواب امارت و ایالت مرتبت صفوت و نجابت منزلت خان عالیشان سیادت و عالی
 پناه فوجدار بادشاهی و در داده امداد و اعانت آن امانت دستگاه بوزارت پناه خزانة محمد نعیم دیوان منصوب

سرکار و و قهار که تا این زمان پادشاه سلطنت لایمور رسیده خواهد بود و از بر سر موافقت و ضبط محصول و
متابعت در حرف منقول تمهید نامه به شیخ محمد کورسی نگاشته شد یقیناً بدان موجب معاونت و موافقت شما
خواهد بود لازم چنانست که بر صورت حال و کیفیت آن محال بدیوان منسوب مذکور اطلاع میداده باشند که موافقت
سیرگونه مدو معاونتی که باید کرد و از قوه بفعل خواهد آورد و از مردم ایامه دار جمعی از این سعادت آیین داشته باشند
آنها را بدستور سابق بحال شناسند و چنانکه اسناد حکامی دارند مقرر کنند که هر کدام بحضور بر نور آمده سند خود
موافق فدا بده سرکار والا مقدار حاصل نمایند بے سند جدید بیکدیگر ام چیرے دهند و دیگر علمی نموده بودند که در نزد
آتش نگار که غزن کافات ملک واقع شد و در نرخ مقرر است سبک نرخ بیوپاریان و دیگر نرخ بیچاره غزغان
نفی مشروط بشروط اگر یک نرخ قرار باید بر آید کفایت نمایان صورت خواهد بست امانت پناها سرگاه خود می بیند
که در نرخ معمول است بر هم زن و دستور معمول چگونه پیش میرود و در صورت تاکید می دهندیدی که ممکن و مقدور
باشد و ثانی الحال باعث داد و فریاد نشود و در حفظ شرط بکار برند که خلاف آن بعمل نیاید و باعث ایامه دار که ملک وجه
ایمیر رضامندی خود با مقدار صد من بمقابل دوازده روبریه بدست بیوپاریان میفرستند اگر آن رفعت دستگاه
بهمین نرخ از جماعت مذکوره خریده زبردند و مانع آنرا البواب جمع نماید مضایقه ندارد و کمال کار پردازی خواهد بود
باید که در هر نزد سلوک شایسته و عمل پسندیده پیش نموده در خورد و نتوانی و کفایت اندیشی از جناب چاه و طلال
ایستادار عنایات عالم افزای بوده و غیر خواه خلایق را متوجه احوال بند یاس و دلتخواه سرکار داشته در بند و بست
امسال زیاده از ایام پیشین مساعی جمیده بجا آرند که بشکوه هیچ کدام نسبت بحال شامی تحقیق پایه اعتبار خواهد یافت
و زریکه در فوطه غامه بهم آید پے هم بخواند و واقع دار السلطنت لایمور با جویای تمام بایشه که سالم برسد ارسال داشته
خصوصیات و حالات رویداد و هر چند گاه مینوشتند باشند ایضا خط که شعرا رسیدن عالمان فرستاده
عنایت خان بر هم ساختن معاند بگویند و سستی از تحصیل فضل خریف و استاده ماندن خروعات فصل ربیع
نوشته بودند بمطالع در آمد چون خدمت امینی و کرد در بندی برگزیده مذکور از حضور سعادت گنجه بدستور سابق با
رفعت پناه بحال و مقرر است میداید که بحیثیت خاطر و اطمینان باطن و نظم و نسق معاملات انجام سرگردم بوده
در دقیقه از دقایق خرم و دلتخواهی فرود گذشتنی میان نیارند و سر رشته جمع بندی باضافه نمایان درست است
و محصول خریف تا دام آخر وقت و هنگام بیاق کرده بود و کنتکار و افزونی خروعات فصل ربیع بکمال خروید
و کار پردازی از قرار واقع بعمل آورده صورت کار و دیر نگارند و عمل مذکور از برگزیده بآرند و نگارند که در اینجا
اقامت نمایند و زید و در باب امداد و اعانت آن امانت دستگاه بشیخت و رفعت پناه شیخ محمد علی بیجا
و دستگاه غزغان اینچنینی نگاشته شد یقیناً بمقتضای بندگی یک درگاه در سر انجام حمام سرکار محمد و معاون شما

خواهند بود و در هر یک از قانون گویان و زمینداران و مقدمان و در عاوسا بر سکنه برگشته بجهت کپور ز رفعت و امانت پناه
 محمد موسی الیه را این مستقل ایجاد است مال واجب سرکار تحصیل از جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح بانی او که
 بر آئینه مقرر و بکفایت سرکار دولت مدار و رفاهیت رعایا مال گذار بوده باشد بیرون نروند حسب مسطور
 آورده خلف نوزند در نیابت تا یکدشنا سند ایضا مجموع اعلام مخالفت اساس نواچه کانستر و اس عافیت باشند
 مکتوبی که مرسل داشته بودند رسید و مضمون مودت و شکرش که از اخبار گنج عافیت اعلام مینمود و مفهوم کرده دید
 اگر چه اسن و آسایش ارباب عقیدت باعث خوشحالی میشود و لیکن بمقتضای تعلقی باطن دوام حضور آن
 وافر الا اعتقاد پیوسته مطبوع ضمیر مایشناس است از شکر فکاری حسن اتفاق بدیع بینما یکد که فقریب دید و او بیچر
 نشاط برافزود و مهربانی بسیار شامل حال خویش دانسته ارسال مراسلات مستند آیین محبت شناسند یعنی لم
 مرز و قمر بر وفق نگارش آن حقیقت پیوند توجه وانی مرعی خواهد شد ایضا نفعی نماند که چون موسم فراجم آمدن
 بنوعی با نوبه تمام و از دوام عام بر کنار دریای گنگ که بزبان هندوی مشهور بگنگاست و بعد چندین سال
 عبور مینماید نزدیک رسیده و درین هنگام میباشد که محصول کلی از محال سائر آنجا ضبط در آید و خود رسیدار
 واقف کار بسیار از کارها از مسالک و معابر مردم خبر دار شود و فوئی و فرو گذار شتنی در مال سرکار راه نیامد اند
 غرت مآب فلان حسب الامر عالیقدر که زبیداری برگشته مذکور موجب سند طلحه بدست و ششین بموسی الیه تقدیر است
 تقدیر افزونی جمع بذقتر والا سپرده از جناب جاه و طلال دستوری یافته که در گردآوری مال واجب و ضبط
 محصول محال مذکور و همچنین امثال پیشکاران امانت پناه بوده آثار دولت خوابی بمنصه ظهور آر و در بصورت
 میباشد که با اتفاق مشارالیه بند دست معاملات حضور ضبط حاصلات محال مرقوم قرار واقع نمایند و تشخیص جمع سال
 تمام بعنوان شایسته سرانجام داده کیفیت حال بر نگارنده که معروض پیشگاه عفت و اقبال گرد و زیاده چه ناکند و در
 ایضا نفعی نماند که فلان مقدم موضع فلان ظاهر نموده که عمل موضع مذکور را از قدیم غلبه بخش است بر سه جمعیت
 خاطر رعایا سند حضور میباشد که از دیاد آبادی بعمل آید تعلیمی میگردد که چون عمل تباهی شبیهی که محافظت عن
 قرار واقع میشود باشد بهتموین علمها است برین تقدیر که در سه مسطور قیم عمل تباهی داشته باشد و رعایت
 بقدر استطاعت در سرانجام زراعت از روی رشتی در نگاه بانی غله کوتاهی و خیانت پیشگی نمیکند باید
 که موافق شد آید عمل نموده فرار عان را سر که هم کار دارند و افزونی مال و رفاهیت خلق التاب بهمه حال سطح نظر
 داشته باشد ایضا خطی که ارسال داشته بودند بمطالع و آمد آنچه از کمال سعی و افزونی فرز و عات سال
 حال و سرانجام مع غله ربیع سال گذشته و تا یکد تحصیل تعلیمی بود و بوضوح انجامید و الحمد لله که چنان بر کار برداری
 آن سیادت پناه اعتماد بود و بوضوح انجامید و آنچه از حسن عمل آن امانت دستگاه خان جلالت نشان

سبازرخان جیو بمقر بجناب سلطانی قاضی محمد میر گار شسته بودند معروض پیشگاه اقبال گردید بابت جراثیم
 آئیده نیز مقتضای پاس نکلورگی و دیانت و رزس که سببیه نصیه آن رفعت پناه است در بر پرداخت مال
 و معاملاتی کلی و خبر وی بهمین دستور خبر دار بوده آنچنان نمایند که بنبایت الهی روزه بر و زرش پیش آمد بر گنبد و زیارت
 رعایا رونماید و در خور صدق عبودیت و نیکو خدایتی از عطا حانه فضل و کرم درگاه عالم پناه نتیجه شایسته
 بآن امانت و دستگاه نصیب گردد و ایضا چون مقصدیان سرکار خالصه شریفه بابت بزمیه شروع در راهها نموده
 سکنه محال جاگیر سرکار عالی ملک دام یکصد روپیه بخوانند و معلوم نیست که در آن برگشته اند و چه جزیه چه مقدار از
 بوصول خواهم پیوست انداخته می گیرد که تبتی او اساسی در میان متوطن برگشته دارد و ک از قرار واقع کمال احتیاط
 و رسیدن و محصول جزیه علی قدر حالت هر یک از اول و دوم و سوم موافق حکم شریعت مطهره بر آورده نموده
 بهر خود و هر کس و رسی نوشته نفرستند که نظر بکمیت محصول دستور اگر صرفه کند تحصیل آنرا از دیوانیان عظام
 دولت نظام بعده عالمان سرکار عالی متفرک نمایند شود و الا با اختیار مردم سرکار بادشاهی گذاشته آید و در
 چه تاکید رود و ایضا چون درین ایام نیست انجام از روزه موازنه رقبه بندی معروض پیشگاه جاه و
 جلال گردید که در محال اقطاع سرکار عالی متعالی زمین لائق زراعت بسیار است و بسبب عدم پرداخت
 علی تافزوع بنیاد اندام حلیل القدر شرف صدور یافت که بعالمان برگزینات تاکید رود که زمین بخر بهر
 دستور که آباد شود و مقرر ساخته می نمایند که یک بسوه افتاده ماند و در محله کاین سیدین باوقوف بوده باشند
 خدمت کرد و ربندهی نیز با و مفوض گردد و در گانه که گزیده و دیانت پسند کار دان ظاهر شود و خدمت
 امینی با و تعلق پذیرد و اگر هر دو قابل خدمت نباشند بجای آنرا دیگران نصب شود درین تقدیر
 نگاشته می آید که آن امانت پناه در آبادی زمین افتاده و اشیاء تمام بجا آورده آنچنان کند که از وفای خرد و عا
 و افزایش مال سرکار جوهر آبادان کاری و خدمتگزاری بفرصه ظهور آرد و نسق و نظام معاملات بر تیره
 کمال انجامیده خرید غرت و آب و روگرد و دولت چون در موازنه رقبه بندی برگزینات که بدو فرمانه والا میسر
 قانون گویان اراضی لائق زراعت بقلم میزنند و کیمت زمین خرد و عا و ناهر و عا می نویسند بایران
 احرجلیل القدر شرف صدور یافت که اسناد و اعمال زمین هر دیه از خرد و عا و بنجر افتاده تفریق نموده بجناب
 اقبال معروض دارند و برگزینان که ناهر و عا مانند زمین از عدم پرداخت عالمان سرکار یا بسبب
 بی استطاعتی رعایا نامدار است و سال گذشته در برگزینان چه قدر زراعت بوده و کیمت اسال نسبت گذشته
 سال چه مقدار افزوده بهر دستوری که اراضی افتاده تمام و کمال مزروع شود و مقرر ساخته در آن دیار آباد
 مستلزم افزایش مال است سی یلغ تبقدیم رسانند درین باب تاکید دارند ایضا مکتوبه اخصاط معلومه

رسید مکتبی بود که در پی شاهجهانی در پرگنه پتی بهیبت پور رسد دور و پیه و چهار آنه در پرگنه پور بود
 نیم رو پیه بمول و مقرر است و در خزانه باو شاهای دستور تصور رو پیه شاهجهانی زیاده از دته مرقومه است
 فوطه داران در عمل خالصه شریفه رو پیه شاهجهانی را تبدیل نموده عالمگیری بخزانه میدادند بویسته دستور خود تصرف
 می نمودند اکنون قرار یافته که در شاهجهانی ابواب جمع شود و سپس مجلس و اصل خزانه گرد و درین باب فوطه داران
 سند میخوانند که ثانی الحال بضابطه دستور خزانه باو شاهای با آنها محضت نرسد وزارت پناه جنسی که در فوطه داران
 پرگنه است به تحصیل در آید و نه آنرا موافق معمول گرفته ابواب جمع نمایند که مستوفیان عظام بجلت ضابطه باو شاهای
 بفوطه داران فراموش نموده اند و اینچنین در باب جمع نمودن رو پیه سکه مبارک بلا قید و تنخواه آن سپاه و وضع
 تصور تمام وزن مقرر نمودن باز که دایند و چه صرف بابت اخلاص جنس نوشته بود و ند مفهوم گردید میباید
 که رو پیه از هر جنس که در خزانه می آید جنس وار داخل سپاه می شد تصور آن موافق دستور معهود بعمل نمی آید
 بر هر تقدیر اینچنین در ایام سابق بعمل آمده آنرا بحال داشته آیند جنس وار داخل جمع نمایند و معدود
 از عروم سپاه که سند باز گردانیده و چه صرف از بابت تنخواه اخلاف جنس برده اند آنرا بجای هر چه
 زیاده از دستور و ضابطه گرفته باشند از رو س حساب باز پس داده قبض الوصول از خزانه بدانند
 و بے سند بکدام از خزانه عالی تجویز نکنند درین باب مبالغه شناسند باب چهارم از صفحه سوم است و
 و خدمات مطابق نشانهای عالی رساله مدار الملها می و موافق پیر و انجات دستور
 و ضابطه دیوانی اول مسودات نشانهای عالی مسوده خدمت فوجدار می چون
 درین ایام خسته فرجام از جناب علمیان آف شاهای خدمت فوجدار می محال متعلقه قبول سرکار دولتمدار
 واقع فتوح تابع صوبه مستقر الخلاف اکبر آباد از تغییر ظاهر خان شجاعت شعار دیانت بیگ مرحمت گردیده
 لهذا امر جلیل القدر پیرایه اصدا رسید باید که انصاف متصدیان محام و محال و کرد و ریان وزیریداران چو چو
 و کافه رعایا و سکنه محال فرزند شجاعت شعار مذکور را فوجدار مستقل آنجا دانسته دست تصدی او را و جمیع امور
 متعلقه فوجدار می قومی مطلق شناسند و از سخن او که هر آینه شتم به صلاح دولت و متغیر ضبط و ربط محام و کرد و کرد
 مال سرکار و نه نهایت رعایا یا مالگه را باشد بیرون نروند و طریق موافق ایام آنکه در تقدیم خدمت موجود بعض
 و قیقه از دقایق خرم و احتیاط فوت و فر و گذاشت نکرده در باب نظم و نسق و قلع و قمع مفسدان و وقوع قطع
 الطریق و محافظت راه ها و امنیت شوارع مساعی موفوره بجای آورده چنان سعی نماید که کافه رعایا که در ملک
 حرمه الحال و فارغ البالی مشغول بشتکار باشند و بابت از متر و دین و مسافری و سائر بر یا سکنه آنجا از دست و نقصان
 نرسد و قضایا و معاملات را با اتفاق از باب عدالت آنجا بر طبق شریعت غرافیل میداده باشند و در تحصیل

محصلات و تفسیر و تادیب و طلب نحو سے محمد و معاون عمل بوده باشند که دایم و دانه از مال واجب بر عزت
باقی نماند و تخته داران را تا یکید بلوغ نماید که از اخذ ابواب ممنوعه بارگاه خلافت و جهان بینی محض باشند و قدغن
کنند که احدی در ترکیب منشیات نتواند شد و آشای و ملاهی و مناسباتی از آن محال است و هم مطلق که در درین باب
تا یکید بلوغ و قدغن تمام شناسند خدمت فوجدار می فلان بالقاب بدانند که درین باب از پیشگاه بزرگوار و اقدس
فوجدار می و امینی محال تیول و کلا سے سرکار و ولایت عالی شاهی متعلقه سرکار سنبعل و امینی و دیگران و دیگران
من ابتدا فلان بآن مقرر محرمت شده باید که قدر عنایات قدسی دانسته بولایتم و در محرم منمات و نکو
و سرانجام منمات و بند و بست تخاصات و امنیت طرق و شوارع و از دیاد آبادانی و تکیه و ترحم و تفریح
حاصل آنچنان پروراند که بهتر دین و مسافرین و سایر سکنه محال ندکوره هیچ گاه از دست و نقصان نرسد
و تضایع و معاملات شرعی غیر اباتفاق از باب عدالت آنجا بر طبق شریعت غرض فیصل داده و اتعام تمام
بکار برد که احدی در ترکیب مناسبات و ملاهی نتواند شد و در اخذ ضرایع متعلقه امینی خود رعایا از عواید و
عمل نموده گنجایش از تغلب تغلبان برآورد و در تنبیه و در طلبان و تشخیص جمع بوقت و تحصیل مل واجب
بنظام محمد و معاون عمل آن محال بوده قدغن کنند که دایم و در سه نرد و رعیت باقی نماند و بهر تهمان و از آن
تا یکید بلوغ نماید که ابواب ممنوعه درگاه خلافت پناه اصلا و مطلقا بمل نیاید و چون امر جلیل القدر در باب
آوردن زرخیزین پرگنات بسکرت اقبال نشان عالیشان بنام فلان شرف اصداف پذیرفته و در سه که محال
از محال مسطوره فراهم آورده باشد آنرا بحیث سواران بحیث محافظت و پاسداری از سر گذارد همراه امر
تعیین کرده بود و ندب بموی ایله بر جوع نماید که موافق عمل جلیل القدر و عمل آرد و مطابق ضابطه و دستور است
رسید و در جمیع مذکور را از مشارایه بگیرد و سند و دیوانی فلان بالقاب بدانند که چون از پیشگاه بزرگوار
خدمت فوجدار می و امینی و دیوانی محال تیول و کلا سے سرکار عالی شاهی متعلقه صوبه الیه آبادی و
ریع الشانی حسب الضمن از غیر فلان بآن لایق الترتیب مقرر گشته و مصالح فوجدار می و دیوانی از
قسم سه بندی و غیره بدستور فوجدار سابق با و محرمت شده باید که قدر عنایات دانسته بسر انجام معاملات
و بند و بست پرگنات و مزید آبادی و توفیر محوری و ضبط و در بد تخاصات و تنبیه و تهمان و در و طلبان
و در مبنیان فدان و در نهران در امن و آسایش بقیان و مسازان و در و ان کما فی فی بر و اشته آنچنان
کنند که آثار نیکو خدمتی او باعث پیش آمدن آن کفایت شمار گردد و بامنا و در بیان تا یکید بلوغ نماید که
تشخیص جمع بوقت و عیاق نمودن مل واجب بنظام در عمل آورد و چون آن محال از مسکنه اسباب
در دست واقع شده و از عله و ضلله آنجا بابر بر پر داری و خیانت پیشی بر سر منسوب تفریر بوده باشد

از شرفیست او را بجهت پروردگار شرف و بجهت جواب داد بماند وقت کار خواهد گذشت لهذا امر جلیل القدر
 شرف ظهور پیدا کرد که از امثال و در بیان هر که لائق غفلت داند بجای او دیگر از مسلمان منصوب ساخت
 کیفیت حال بنیادگاه و بحال معروض دارد و از امور و مضامین خدمات مأموره در هر جزو و کل لازم تفویض
 خدمات خود و بهوشیاری و کفایت اندیشی و خدمتگزار می بجای آورد و خدمت دیوانی کفایت شعار فلان
 بجا آید. مالی متعالی شایسته سر فرزند بوده باند که در نیت خدمت دیوانی محال قبول و کلاسه سرکار عالی
 متعالی شفاعت سرکار سبب من ابتداء فلان از غیر فلان حسب الضمن با و محنت فرمودیم باید که شکر این غیاث
 بجا آورده و بحال مبرور به شتاب و به لوازم و اسامی این خدمت که بنی بر و اخته از روستی و درستی
 تقدیم رساند و در تسلیم و استانت الی گزینان و تشخیص جمع بوقت و کردار و سی حال بنگام و از یاد آید وانی
 افزونی مهوری و نور زراعت چنانچه باید که شایسته بنحوه استقام نماید که احدی از محال در اخذ خراج
 زیاده از نصف باندازه و طریقه که در شرح انور و طاعت ظاهر تر گشته از رعایا طلب نکند تا نقصانی با آنها
 نرسد و از محال دیگر و در بیان و فوطه داران با خبر بوده دست تغلب و تصرف آنها کوتاه دارد و قدغن
 نماید که هیچ یکی از محال بعینه نیست و بالا دستی و تحمیداری و شبه داری و ضعیف صادر و وار دو دیگر
 ابواب که مقتضای سعادت پروری از پیشگاه که گم گسری عفاف شده از رعایا طمع و توقع نکند و خود
 دیوانی و طوایر بسی بر دیگر کاغذ سال بسال فصل بفصل ایضا در معین بدو تر خانه عالی متعالی میفرستاده باشد
 واحد از محال بدو آن حدود و تقصیر تغییر نماید و اگر یکی از آنها صد ریخت شود عمل او را آنچنانکه خلافی
 ظاهر نگردد و محمول بر اعراض نفسانی نباشد تحقیق در آورده و وجه خیانت را بفرمان بازخواست در آورد
 و از راه کمال احتیاط هر فصل از هر برگه کاغذ نام چند دیده گرفته پس از ترجمه کند و اگر از روستی آن ظاهر شود
 که شخص از محال از روستی باب مرقومه تصرف شده و بر و بازخواست کند و بجای او عامل دیگر معین
 و در صورت عدم انور تصرف عامل را سرگرم خدمت دارد و از به وجود در بیان و قانون گویان چنانکه بگوید که تقوی
 تصرف عامل در ابواب مبرور به حقیقت حال ظاهر سازند و اگر در اظهار آن بداهت و مساهله کنند عرضداشت
 نمایند که از خدمات موزول گردند و از موطن و مسکن اخراج نمایند و هرگاه عاملی غیر شود و وجه مطالبات
 را بوقت و بنگام همانجا از و بوصول رساند و سیل غافلان و وجود در بیان و قانون گویان و مقدمات و مهور
 بکنند محال مذکور که آنکه موی ایستاد و دیوان با استقلال آن محال دانسته دست تصدی او را در امرای امور
 آن خدمت قوی شناسند و از سخن و صلاح و حرف حساب او تخلف نورزند در نیاب تاکید دارند و مسود
 تحقیق محلی تصدیان مهمات و شکفلان معاملات چنانکه حویلی کرده و چنانکه تنوع و چنانکه شایسته و چنانکه

سکار عالی متعالی شاهی معلوم نمایند که چون بموجب نشان عالیشان سعادت عنوان فلان از پیشگاه جبه و جلال
 بجهت دریافت تحقیقت و تحقیق عمل و کیفیت سلوک عمل مقرر گشته که بر تشخیص جمع و تحصیل مال و دیگر خصوصیات
 کلی و جزئی محال اطلاع یافته صورت حال را که مینویسی بشرف اندوزان خصوص فیض کجور و معروض دار و در ارسال رقبه
 فصل خریف انتاسیل و محصول ربیع نیکو میل سال تمام و سر رشته کاغذ لازمه دفتر دیوانی کمال اهتمام بجاء و که در هر
 چکله و در هر محال که موصی الیه رسیده سر رشته مذکوره بمشاوره بدهند که ابلاغ رکاب فیروزی انتساب نماید
 در نیایب موافق امر واجب الانقیاد بعمل آرند و ریاب کم و مستور چون درین ایام سعادت فساد حاکم
 بنده ایست متقدیم فیضان آستان پیر توانان بعرض عالی متعالی شاهی رسید که صلاح آثار محمد صالح قریشی از بنا بر قدوة اهل حق
 عمده الکاملین شیخ بهاء الدین حکمران ملتانی بموجب اسناد متصدیان سکار عالی مقدار موزی یکمزار و پانصد سیکه
 زمین بنجر خارج جمع بدستور سر یک سیکه بنجر و پانصد سیکه استوار می فرود و ساخته التماس دارد که هر قدر زمین بنجر سوخته
 اراضی سابق آباد سازد حاصل آنرا موافق معمول برگزیده مذکور جواب میگفته باشد و از پیشگاه فضل و کرم ابد و وار
 عطا نشان عالیشان فرخنده عنوان است ارجلیل القدر شرف ظهور یافت که اراضی سابقه شیخ موصی الیه
 بدستور سابق بحال فرموده و در هر قدر زمین دیگر جنگل بر سه نموده بنجر ارضان غیر جمعی آباد سازد و محصول آنرا موافق
 ضابطه و معمول آن برگزیده جواب گوید میدباید که عاملان حال و استقبال برگزیده مذکور بر وفق امر واجب الانقیاد
 عمل نموده زیاده طلبی نکنند که بخاطر جمع بر مخالف دعا سے بقای دولت روز افزون قیام و اقامت نمودن باشد
 و ریباب تاکید تمام دارند و ریباب محموری از زمین بنجر فلان بالقاب بدانند که چون درین زمان سعادت
 قران از روی مواند رقبه بندی معروض پیشگاه خلافت جبه و جلال گردید که در محال اقطاع و کلاسه رکاب
 دولتدار زمین لائق زراعت بسبب عدم پرداخت عمل ناخر و معینا باید لهذا با اقتضای نیت عدالت
 اندوز که حکمی معروضه بر آبادی ملک و نظام حال رعیت است ارجلیل القدر شرف صدور میدباید که
 زمین بنجر برگزیده تعین خود جاری آن لائق الغنایت بهر صورتی که فرود شود و مقدر ساخته اهتمام تمام
 بجاء و که یک بسوه افتاده مانند و در هر محله که این زمین با وقوف بوده باشد خدمت کرد و رقبه
 نیز با وسیره موافق قاعده چنانکه بگوید که سرانجام سامانیت بوقت و هنگام نموده و همچنین در کلاسه که کردی
 بادیانت کاروان ظاهر شود بر تقدیر بر لیاقت خدمت امینی با و حواله کند و از هر برگزیده امین و کردی
 دیانت دار با سلوک در تقدیم خدمت با هم موافقت داشته باشند و کردی مال سرکار و رقابت
 رعایا چنانچه باید بعمل در آید بدستور سابق بحال دارد و اگر هر دو قابل خدمت نباشند بجای آنها دیگر
 تعیین سازد و ریباب قبض و بسط امور کلی و جزئی بخوبی نماید که آبادانی و محول حال مرقوم بر تبه کمال انجامیده

باعث جراسه آن قابل المرحمت در بارگاه دولت و اقبال گردد و در باب عمل سیادت و نجات پناه عیجات
 و شهادت و دستگاه مورد مراحم نمایان مهبط عواطف بے پایان فلان شمول عواطف والا شاهی بوده بدانند که چون
 بعضی محال جاگیر و کلاسه سرکار دولتدار و وصوبه الیابا واقع است لذا نظر بر مراتب رسوخ اخلاص و اختصاص آن
 سیادت و نجات پناه از روی عنایت والا امر جلیل القدر غرور و دمیابا که در تقدیم لازم آبادی و پیش آمد
 آن محال مساعی موفوره بر ذمه تهمت خود لازم شناسند و در آن باب هر چه وزارت پناه فلان دیوان سرکار عالی
 متعالی بآن مورد مراحم نمایان نبوید آنرا تنضمین کفایت و دولتخواهی سرکار دانت معتبر انگارند و مقتضای تقصیه
 زمین بر سرزمین از وقوف و دیانت و دیگر مراتب عمل آن محال هر چه بر آن مهبط عواطف بے پایا تحقیق
 گمرد و از روی دولتخواهی محروم غرور و اقبال مینموده باشند و عواطف جلیله مارا در بارگاه خود در افزون
 شناسند ایضا فلان بالقاب بدانند که چون در نیولامته اطوار فلان از جناب فیض انتساب والا شاهی بخدمت
 قوجدار سی پرگنه بهار و غیره محال جاگیر سرکار عالی متعالی سرورازی یافته که در اینجا رسیده در ضبط و ربط تجات
 و امنیت طریق و شوارع در غایت یقین و مسافران و تنبه و تادیب تهر و پیشکان مساعی موفوره تقدیم
 رسانند لذا امر جلیل القدر شرف ظهور مییابد که آن لائق عنایت والا احسان در جمیع امور محمد و معاون امین
 مذکور بوده هر چه از مهمات آن محال اطهار نماید بآیین پسندیده مییامی ساخته باشد و عنایات عالم افزون
 مارا شامل حال عقیدت اشتغال خود شناسد و در باب بازخواست اسدخان بالقاب بدانند که چون در نیولامته
 محروم محض غرور و اقبال گردید که سلطان قلی موجب ارچکه سلام آباد بعد از آنکه حقیقت بد علی او در محال جاگیر
 سرکار دولت مدار بعرض اشرف اسطی رسید از خدمت معزول گردید لذا خدمت دیوانی محال مذکور بسمت
 محمد تقیم که از تقدیم بند با سرکار والا است مقرر فرمودیم که سر سال در آن محال رسیده پرداخت معاملات
 نماید و مال سرکار از فوجد اسطی موافق تعهد که بخصور کرامت گنجور سپرده است در کجری معطی بموضع بازخواست
 در آرد و در این صورت برائے تحقیق تصرفات مومی الیه و گمانشگانش قاضی اسد الله اصفهانی را تعیین کنند که بمواجه
 رعایا آنچه از روی نفس الامر با ثبات رسد طومار برآمد موافق دستور و قاعده درست نموده بیارد و آنچه مطابق
 حساب بر ذمه لازم الا شود مقرر نمایند که بمحضت دیوان مضروب بخزانة سرکار عالی متعالی عاید گردد و بنام
 را به کاران حکام هاک نظام و متصدیان کفایت فرجام و ناظران مهمات و ناظران معاملات و متخفیان
 شوارع و مراحل از آرد و دوسه معطی تا سرحد دارالملک قابل بغایت والا سرورازی بوده بدانند که چون بآی بک
 تاجر بجهت آوردن اجناس توران دیار بر سر سرکار فیض آثار والا شاهی از حضور لامع انور عرض گردیده
 لذا امر جلیل القدر شرف صدور مییابد که مومی الیه از متصدیان بستان فیض نشان دانسته از طرق مخوفه

و عابر شکله سلامت بگزارند و هر چه از نفایس آن دیار بر سر کار عالمیان در بیارد و بطور تفصیل آنرا خود را
نموده و بحضور قاضی انوار رسال دارند و در باب قدغن و اند باب مسوده و پروا نجات متصدیان مهمات برگزیده
در یاباد من مضافات سرکار و صوبه او و متعلق قبول و کلا سر کار عالمی مقدار معلوم نمایند که چون حسب الحکم
القدس الاصل بموجب سند صدر الصد و ترجمه خان خدمت قضائی برگزیده مذکور و مواردی یکصد و پنجاه یکصد و پنجاه
از برگزیده مسطور به شیخ فلان و له قاضی فلان متوفی مقرر شده و مومی الیه بر طبق پروانه در گاه سند صدارت
و شرافت پناه حاجی اسدین صدر سرکار عالی متعالی نیز حاصل کرده میباشد که مطابق بر نسخ جهان مطاع عالم
مطیع خدمت قضائی برگزیده مرقوم بار اضی فرموده بمومی الیه متعلق دانسته دست تقدیمی مشار الیه در اجراء
امور مضافه این خدمت قومی مطلق شناسند و دیگر را سیم و شریک مومی الیه ندانند تا کما بینفی بر لوازم
و مراسم این خدمت قیام نموده و در قطع و فیصل قضایا و معاملات و رفع و دفع دعاوی و مسوومات و حقوق
انگیزه بلاوی و قنات و میرکات و کتابت سلوک و سجلات و مقید احکام شرعیه سماعی موفوره بتقدیم رسانیده
سر مومنه از منهای شریعت غرا و ملت بیضا انحراف جانز ندارد و طریق جود و سر مومنه برگزیده مذکور آنکه تمامی خطوط
و قبالات و همگی سلوک و سجلات را بنجد و مهر مومی الیه معتبر شمرند و در نیاب تا کید دانسته حسب المسطور
بمحل آرد خدمت دار و فکلی عدالت متصدیان مهمات و شکفلان معاملات و احوالات برگزیده
چککه که متعلق و کلا سر کار دولتمدار معلوم نمایند که چون خدمت دار و فکلی حکم عدالت و صدارت برگزیده
چککه مذکور حسب الضمن بشیخ پناه فلان مقرر و موقوف شده که به لوازم و مراسم خدمات مذکور از رو
راستی و درستی کما بینفی پروا نخته و قیقه از قنات خرم و بهوشیاری عمل و احوالی نگذارند و در احکام شریعت
غرا و مضافه امور ملت بیضا سماعی جمیله بتقدیم رسانند و در احقاق حق و انفصال معاملات و رفع مخاصات
و قطع قضایا و دعاوی شرعیه کمال احتیاط بعمل آورده نوسه نماید که سر مومنه خلاف شرع انور بفعل نیاید و در
تصحیح اسناد و اباب مدو معاش و تحقیق حیات و قیام اشخاص نهایت غور و وارسی بکار برد باید که مشار الیه
دار و فکله عدالت و صدر آن محال دانسته امور مضافه این خدمت را بمومی الیه متعلق شناسند و اتفاق مشار الیه
در قطع و فیصل مقدمات شرعیه لازم دانند ایضا متصدیان مهمات برگزیده یا پیور و برگزیده نونک محال جاگیر و کلا سر کار
عالی متعالی شاهی معلوم نمایند که چون حسب الحکم جهان مطاع عالم مطیع بموجب سند سیادت و نجات پناه
صفوت و ایالت و دستگاه صدر رفیع القدر رضوی خان خدمت قضائی برگزیده مذکور به شیخ و فضیلت تاب
شیخ فلان مقرر و موقوف گشته باید که تا وصول فرمان عالی شان سعادت عنوان که متعاقب از وفات
معلی درست شده و در انجام بر طبق بر نسخ گیتی نقاد و عمل نموده مشار الیه را قاضی آن محال دانند

دوست تصدی مشارالیه در اجراء امور مضاعفه این خدمت قومی مطلق دانسته و دیگر بر اسم و شریک
 نگردانند در باب تکلیف بلین نشانند اینک که مکلفان خدمات و اداءات برگزینان و کارهای سرکار عالی تعالی
 شاهیه منصف سرکار شاه آباد قنوج معلوم نمایند که چون دار و علی حکم و عدالت برگزینان مذکوره بدستور عمل
 خالصه شریفه بنحویت عالیشان بایندگان سزاوارخان مقرر و مقرر گشته میباشد که انفصال معاملات و قطع
 تضایا و دعاوی مشروعه با اتفاق نائب خان مشارالیه نموده و از اجراء احکام شریعت و اداء امضای امور
 ملت بجز اسماعیل جمیله بقیم میرسانند و باشند و در احقاق حق و رفع خصامات کمال اشیات بکار برد و آنچه
 کند که سزاوارست خلاف شرع او بعلی نیاید و در نیاب زیاده چه بمالونه رود و دست فوجدار می در نیاید و آنچه
 امر جلیل القدر خدمت فوجدار می برگزینان از تغییر فلان بفلان تفویض یا نوبه تا به لوازم و مراسم این
 خدمت از روی دیانت و راستی قیام نماید و در بند و بست و ضبط و ربط و قطع و منع منصف این و تنبی و
 تأویب ستمردان و مخط و در است مالک و زاران و زیر دستان و امنیت طرق و شوارع برگزینان مذکور می موقوفه
 بکار برد و میباشد که زیر اراکان و چو در بیان و قانون گویان برگزینان مذکور شجاعت و دستگاه مشارالیه را فوجدار
 مستقل دانسته دست تصدی موفی الیه در اجراء امور مضاعفه این خدمت قومی مطلق دانسته و از مضایق
 و صواب دید صاحب مشارالیه که بر آئینه تضمین نسق و نظام محال مذکوره بوده باشد بیرون نرود و هر کس را
 از مفسدان رفعت پناه مرقوم بیجا سازد و اخراج نماید در محال تعلقه خود جفا کنند و حماقت نمائند و برین بجا
 تاکید دانند خدمت دیوانی چون بیلاجر جلیل القدر خدمت دیوانی برگزینان چکله بر شرفه موقوفه
 الی آباد مرقوم فی الضمن من ابتداء فلان بوزارت و رفعت پناه فلان مقرر و مقرر گشته که از روی
 کمال دیانت و راستی به لوازم و مراسم خدمت مذکوره که مانی بنی بر خوانده در مادی تشخیص جمع بوقت
 و گردآوری مال واجب هنگام و از دیاد کبابانی و احتمال رجعت با نسا و کرد و ریان تاکید بلین نموده و از
 خصوصیات برگزینان و کیفیت عمل محال و محله و قریب که محال بوجه احسن خبر داده بوده آنچه انجمن کنند
 که در مال سرکار دولتدار از وجهی من الوجوه فوت و فر و گذارشته راه نیاید و در ایام گذار از بیجا
 و از در آمان بوده حرفه محال و قمارغ البال و بر کسب و پیشه خود قیام نماید و جمیع آن محال الی حال
 بیقرار که محصول برگزینان بانجام بوصول پیوسته داند و در می باقی نماند و در کوتاه خدمت بهر فر و گذارشته
 مکنز از که بکدام بی سند متبر تصور تجسیر رود و احتیاط و اتهام بجا آرد که عاملان و گماشته گان آنها به
 اخذ ابواب ممنوعه موقوفه درگاه خلایق پناه و تبه و اخراجات از کمال و بر داشت بالا دستی اقدام نمایند
 که در سر رشته کاغذ موافق قاعده و دستور فصل بفصل از عاملان تحصیل کرده بانسخه دیوانی بدین مقام و الا

ارسال میداشته باشد عیبا که جمع اند و اعمال چهره و حیران و قانون گویان و مقدان و فرزان و جمهور سکنه
 آن محال مومنی الیه را دیوان با استقلال دانسته دست تصدی مشار الیه را بر اے امور مضافه این خدمت
 قومی شناسند و در نظم و نسق محلات و معاملات از سخن و صلاح مومنی الیه که متضمن کفایت سکرار و برآمد کار و نهایت
 خلق الله بوده باشد بیرون نروند و درین باب تاکید دارند خدمت امینی چون خدمت امینی و تمناه داری
 برگشته شاه ابا و عرف کعبه و تابع صوبه دار الحکومت شاهجهان آباد من ایند اے فلان از قیظان حسب الضمن
 بفلان مقرر و مفوض گشته که در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال بهنگام و از دیار آبادانی و فرید مومری و استمال
 رعایا مالگذا که مینبئی پرداخته و در موسم تخم ریزی قطعه بقطعه دار سیده اتهام تمام بجای آورده که زمین لائق زراعت نماید
 نماید و در ضبط محال فروعات جز و رسی بکار برده از غلبات تغلبان گنجایشها بر آورده و بریزه رعیت
 بحق رسانیده اینچنان کند که جمع برگشته سال بسال افزایش پذیرد و در امنیت طرق و شوارع و تنبیه و تلویب
 و زور و بدکاری مومنی را آورده نوایند که در حد و تمناه داری او بقیع و مسافر بویچه من الوجوه گزند
 و آسیب نرسد و منفی از سکنه آنجا بیو به حق و حساب و برخلاف شرع انوار اظهار و اضراریا بدوست تصرف
 کرده و رسی و فوطه دار از برداشت بالادستی و بهیت و اخراجات سوار و بیاده کوتاه داشته قدغن کند
 که ابواب ممنوعه معفو درگاه خلایق پناه اصلاد مطلقا بعل در نیاید و کوته خزانه را بمهر خود و مهر و رسی و قفل نماید
 بجا حفظ نگاهد اشته نگذار و در یکدم بے سند معتبر حضور بخرج رود و بازخواست باقی بر ذمه فوطه دار بعد
 خود شناسانه مجارست موجودات فوطه خانه بخوایند که دانسته و در سرازان مضرت نشود و طلوع جمع و دیگر
 سر رشته کاغذ لوازم دفتر خانه و اال موافق ضابطه فصل بفصل مرتب ساخته و بر جمع و خرج تحویل فوطه دار مطلق شده
 و مستحق خود نموده بدقت خانه عالی ارسال میداشته باشد و در عدم تبیه و اخراجات زیاد المال که باعث آسودگی
 حال رعایاست کمال تاکید بجای آورده با جمهور سکنه حسن سلوک دارد و میداید که چهره حیران و قانون گویان و
 زیداران و مقدان و سایر فرزان برگشته مذکور مشار الیه را امین و تمناه دار مستقل دانسته دست تصدی
 مومنی الیه را بر اے امور مضافه این خدمت که مستلزم کفایت سکرار در نهایت خلق الله و نظم و نسق است
 بوده باشد قومی دانند و تشکر و شکایت او موثر شناخته از سخن و صلاح حساب مشار الیه بیرون نروند و درین باب
 تاکید دارند خدمت امینی چون حسب الامر و الا قدر خدمت امینی برگشته فلان من ابتداء اے فلان
 بر وقت پناه فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره که مینبئی پرداخته و امور
 مضافه این خدمت از روی راستی و دیانت سرانجام پذیر ساخته و در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال
 بهنگام و از دیار آبادانی و مومری و استمال و رعایت رعایای مالگذا از ساعی جمیده تقدیم رساند و در موسم

تکمیل زیر بنای قطعه و در حالت دستخط بر سر و فراموش نگذارد و تا تمام بجای آید و در زمین
 لائق زراعت اقدام نماید و جمع برگه مذکور سال بسال بنویسد و در آنجا خراج مرز و محلات سرزمین رعیت الحق
 رسانیده و بنجایش که در تعلقات متعلبان باشد گذارد و جمیع سکنه محال حسن سلوک و زنده گشته و زراعت را از
 من الوجوه نیاز آرد و در دست تقدیر عامل فوطه داران بر داشت بالا دستی و بهیت وضع سوار و پیاده
 باز داشته البواب منوعه معفو درگاه خلایق بنیاده اصلا در حلقه اعلی در نیاید و باز یاقوت باقی ذمه فوطه دار
 بعد فوطه دارانست و کوته خزانه زیر مهر خود نگذارد داشته بگذارد و یکدکام بیک سنده معتبر بنجیح برود و در طومار جمع و
 سر رشته کاغذ موافق مضایقه فصل مرتب ساخته جمع وضع تحویل فوطه دار مطلق شده و محفوظ نموده
 بدفترخانه والا ارسال میداشته باشد میباید که چو در هر بیان و قانون گویان و زمینداران و سایر شریفان
 برگرفته مسطور مشار الیه این باستقلال دانسته دست تقدیر معوی الیه را در این امر امور متعلقه این عقد
 قوی دانند و از سخن و صلاح حسابی او که هر آنکه مستلزم کفایت سرکار و برادر کار و زرافایت خلق الله بوده
 بیرون نروند و در بنیاد تاکید بلیغ شناسند و مختلف نوزند خدمت گمر و بر بنیاد چون مسبب الامر
 جلیل القدر خدمت گمر و بر بنیاد برگرفته فلان تابع سرکار و موهب فلان من ابتدا سے فلان به پنجویز امارت پناه فلان
 این برگرفته مذکور بقدرت تاب فلان مطابق مصلحت من مقرر و معفو گشته که در فرید آبادانی و از نوینی معوی
 و گمر و آوری مال و زرافایت رعایا سعی بلیغ بکار برده انجمن کنند که از حسن عمل کار پرداری او زمین لائق
 زراعت با تمام مرز و معفو و محصول برگرفته مذکور سال بسال زراعت پذیرفته رعیت برناه حال مالگذاری
 نماید و تحصیل مال واجب بوقت و هنگام پرداخته موافق تشخیص امین بوصول رساند و یکدکام باقی نگذارد و در کتابی الحال
 باز خواست آن بعد ها دست و احتیاط نماید که وجه بقایا تبلیس بصیفه تقاوی تعلیم نیاید که تمسک لباسی رعایا
 درین ماده منظور نخواهد شد و در آن و معروض باز خواست خواهد آمد و از بهیت و بالا دستی و بلیه و اخراجات
 و دیگر البواب منوعه معفو درگاه خلایق پناه اجتناب و اخترا از لازم دانسته بوجه من الوجوه بر خلاف حکم
 اشرف مقدس اقدام نماید و تحصیل هر روز تحویل فوطه دار نموده کوته خزانه به این و مهر خود و فضل فوطه دار
 نگذارد و بهیت و کثرت آن با اتفاق یکدیگر بعمل آورده اتهام تمام بجای آید که یکدکام بیک سنده معتبر بنجیح برود
 و در تقدیم خدمت مأموره را بهستی و درستی و دیانت واجب شناخته چیرک از هیچ کس طمع و توقع ننماید
 و از سلوک پسندیده و بهیوسکنه انجمن رضی دانسته سر رشته کاغذ موافق مضایقه فصل و جمع واصل باقی مال دانسته
 تحویل فوطه دار ماه پناه بدفترخانه والا ارسال داشته باشد میباید که چو در هر بیان و قانون گویان و مقدمان و خزانان
 و سایر شریفان برگرفته مسطور مشار الیه را که معوی باستقلال دانسته از سخن و صلاح حسابی که موجب کفایت سرکار

بر آید کار و روزانه است رعایا بود باشد بیرون نروند و مال واجب و حقوق دیوانی از قرار واقع تحصیل معوی الیه
جواب میگفتند باشند درین باب تاکید دانند خدمت فوطه داری متصدیان مهات غله و فعله بگیند فلان
صوبه فلان معلوم نمایند که چون خدمت فوطه داری برگیند مذکور من ابتدا سے فصل خریف بموجب تجویز امانت پناه
فلان حسب الضمن از غیره فلان بفلان مقرر و مفوض گشته میداید که معوی الیه را فوطه دار مستقل دانسته آنچه
از مال و سایر سهمیه جهت تحصیل در آید و بر و تحویل او نموده بکدام علمه نگاه دارند و سبیل فوطه دار سطوح
آنکه خدمت مزبور کمال راستی و دیانت بتقدیم رساند و بوجهی من الوجوه از کس طمع و توقع نماید و در کومه
خسار از بهر این و کدوری و فعل تو نگار اشتی بکدام بے سند مقرر حضور بخشجند و بر جمع و خج تحویل
خود بر روز ناچهاره فی فوطه هر روز موافق ضابطه دستخط میگردد باشد درین باب بعد خود شناخته بخلاف
نور خدمت و واقعه نویسی چون حسب الامر و الاقدار خدمت واقعه نویسی برگیند صوبه دار الحکومت
شاهجهان آباد بر فعت دستگاه سعد الله خان حسب الضمن مقرر گشته که از روی راستی و درستی
بتقدیم خدمت مزبوره پرداخته حقائق و سوانح آن محال و کیفیت عمل محال از قرار واقع داخل و در ناچهاره
نموده بحضور بر نور رسال میداشته باشد و مقدمات مالی از قسم تشخیص جمع و تحصیل مال سایر و بابت
مطالبه بخش و غیره ابواب جمع را بالمشافه عاملان آنجا داخل واقعه نماید و باجهور سکنه آنجا حسن سلوک
سلوک دارد باید که عمل و فعله برگیند مذکور معوی الیه را واقعه نگار باستقلال دانسته امور مضانه این خدمت
بشار الیه متعلق شناسند ایضا و تنگ باسم نفعت مآب آنکه چون خدمت واقعه نویسی کپری دیوان
واقع دار السلطنت لاهور بعد از او مقرر شده باید که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره از روی راستی و
درستی پرداخته سوانح و حقائق رویت و تدوین کپری مسطور را از قرار واقع داخل سیاه و قانع نموده بدفعه خانه
والا میفرستاده باشد و احتیاط نماید که در تحریر سوانح واجب لا اعلام کم و کاست بمیان نیاید در نیاب
تاکید و اندک ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقعه نگاری محال متعلقه چکلا اسلام آباد و مضاف
بصوبه متفرقات اگر آباد بدستور سابق حسب الضمن بی نفعت پناه فلان مقرر و محال شده که به لوازم
و مراسم خدمت ماموره که کمابیشی پرداخته حقیقت عمل سلوک تمهانه داران و عاملان برگیند و تشخیص
جمع و تحصیل مال و حصول ابواب سایر و موجودات خزانه و کیفیت مزد و عات و دیگر خصوصیات
و مقدمات واجب لا اعلام داخل روز ناچهاره و قانع نموده بدفعه والا ارسال میداشته باشد و در ثبت تضابا
طریقه حق و راستی سلوک داشته از حقائق و سوانح آنچه رو نماید بیکم و زیاده تعلیم اند میداید که متصدیان
مهات و معاملات و چود و دیوان قوانون گویان و زمینداران و سایر علمه و فعله چکلا مذکور به مشارالیه شناسند

در البواب مسطورہ کر اور بحضور پر نور باید نوشت اطلاع میداده باشند ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقعہ نویسی و بخشگرمی برگزیده فلان مطابق ضمن بخدمت فلان مقرر شدہ کہ در تقدیم لوازم خدمت نامور از روسے راستی و درستی پر داختہ و تقدیر و تعلق درم و ہوشیاری نامرعی نگذار و دو سوانح و اخبار برگزیدہ مذکور و صورت سرانجام امور ہی بیکم در یادہ داخل واقعہ نمودہ روزانچہ و قانع را موافق ضابطہ ہفتہ بہ ہفتہ بدقت خانہ والا میر ستادہ باشد و از او و قانع موافق دستخط گماشتہ عامل کنایندہ و برسیا بہ عامل دستخط خود نمودہ یا بصحیحہ اسپان و سلاح مردم تعینہ انجا بموسم موافق ضابطہ سرکار والا دیدہ نصیح نامر را بہر خود میدادہ باشد باید کہ گماشتہ اسے عاملان و چو دہریان و قانون گویان عہدہ بنامہ آنجا امور مضافہ این خدمات تعلق بمشار الیہ و انداز ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقعہ نویسی چکچک حصار و دار و غلج خزانہ حسب الضمن بخدمت بعدہ رفت پناہ فلان مقرر شدہ کہ بتقدیم لوازم خدمت از روسے راستی و درستی پر داختہ و تقدیر و سوانح خال آن چکچک و کیفیت عمل از قرار واقع داخل روزانچہ نمودہ بحضور پر نور ارسال میداشتہ باشد و مقدمات عالی از قسم تشخیص جمع و تحصیل مال و سایر دہان یافت مطالبہ و پیشکش و غیرہ را بالمشافہہ عاملان آنجا داخل واقعہ نمایند و کوثر خزانہ را بہر خود و قفل خود بدار با احتیاط تمام نگاہ داشتہ یکدام بے سند معتبر حضور صرف نمایند و سرشتہ کاغذ موافق ضابطہ بدقت خانہ والا میر ستادہ باشد و چیزے از کسے طمع و توقع نمایند یا بد کہ عہدہ خزانہ و چو دہریان و قانون گویان و رعایا سے آن خال عمومی الیہ اسوانح نگار و دار و غلج خزانہ مستحق خدمت امور مضافہ این خدمت بمشار الیہ تعلق شناسند در بنیاب تاکہ دانند ایضا چون حسب الامر جلیل القدر خدمت واقعہ نویسی برگزیدہ کرہ و غیرہ و دار و غلج خزانہ خال سایر از غیر فلان و غیرہ حسب الضمن بفلان مقرر و مفوض شدہ کہ بہ لوازم و مراسم خدمت مذکورہ کمائی بنی پر داختہ و تقدیر و عمل عالیشان تشخیص جمع و تحصیل مال و موجودات خزانہ و کیفیت خر و عات و دیگر خصوصیات و معاملات واجب الاعلام داخل روزانچہ و قانع نمودہ بدقت خانہ عالی ارسال میداشتہ باشد و ہرچہ خزانہ مذکورہ آمدنی شود موافق ضابطہ مقررہ وقاعدہ معین داخل جمع می شدہ باشد و چیزے بے سند معتبر بجمع نہ رود و حصول سایر بے دستور معمول در عمل آوردہ بکافہ رعیت و سوداگران و قیامان و مسافران حسن سلوک و در دہر و در بنیاد مال احتیاط تمام بکار بردہ سنی نماید کہ سال بسال افزونی جمع خال مسطور صورت بند و دوائے و درے از میان نفوت و فرو گذاشت نشود و البواب منوعہ در گاہہا پناہ بوجہ من البوجود بعیل و در نیار و دیگر حق و خلاف حساب بمنفسے فراحت و آزار نمند و سرشتہ آمدنی حصول و اتمستہ جمع و خرج خود بدار ماہ بماہ بدقت خانہ والا ارسال میداشتہ باشد و میباید کہ عملہ و فعلہ و چو دہریان و قانون گویان و پشواریان آن خال عمومی الیہ را واقعہ نویس و دار و غلج باستقلال

دانسته امور مضافه این خدمت را بمومی ایسته خلق شناسند و از ابواب مسطوره خبرور که مومی ایسته را بخنور و اما
 میباشد نوشت اطلاع میداده باشد و از سخن و صلاح حسابی او بیرون نروند و حصول سرکار فیض ملایم را تحصیل
 مومی ایسته جواب میگفتند باشند در غیاب تاکید دانند خدمت خزانچی گری چون خدمت خزانچی گری
 چه حکم فلان از ابتدا سفلان حسب الضمن مقرر و مفوض شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکور که کمابیش بی پروا
 طریق احتیاط و راستی از دست ندهد و آنچه از پرگنت و محال سائر آمدنی شود موافق ضابطه معین و اصل کوته
 خزانه نموده یک دینار بیرون نگاه ندارد و بے سند معتبر حضور یکدم خراج نماید میباشد که عله و فعله خزانه خبرور
 مومی را خزانچی با استقلال دانسته و وجه آمدنی بهم جهت جواب او میگفتند باشد و کوته خزانه بهر دیوان و مهر
 دار و فعله و قفل خزانچی نگار داشته است و کثرت و اتفاق بهم عمل کردند و گذارند که داس و در سفلان قاعده
 پنج رو و درین باب تاکید دانند خدمت سزاواری چک که چون خدمت سزاواری ارسال کفایت چک
 قنوج تیول و کلاس سرکار عالی مقداد و شیخ پناه فلان نصیبا حسب الضمن مقرر شده که به لوازم این خدمت
 بر راستی و درستی کمابیش بی پروا و خسته سر رشته کاغذ موافق ضابطه و دستور از مقصدیان و عالمان آن محال گشت
 مطابق قاعده و معمول بدفتر خانه و الایم فرستاده باشد باید که عله و فعله پرگنت مذکور مومی ایسته را سزاواری مستقل
 دانسته امور مضافه این خدمت را بخنور و از شناسند خدمت وار و علی محال چون حسب الامر جلیل القدر
 خدمت وار و علی محال سائر پرگنت کثرت و غیره و دار و علی خزانه پرگنت چک صوبه ال آباد مرقوم فی الضمن
 بفلان مقرر گشته که به لوازم و مراسم خدمات مذکور که کمابیش بی پروا و خسته دقیقه از دقائق ناعری گذارد و در ضبط
 محصول محال مسطور و حسن سلوک با سوداگران و بیوپاریان اهتمام تمام بکار برده آنگنان کند که داس و در
 در مال سرکار فوت و فرو گذاشت ماه نباید و ابواب ممنوعه درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً بعل در نیاید و
 رشته آمدنی محصول آن محال و در خصوص جمع و خرج تحویل تحویل در ماه و دیگر کاغذ موافق ضابطه فصل فصل
 بدفتر عالی میرسانیده باشد و در کوته خزانه بهر دیوان و مهر خود و قفل خزانچی نگار داشته یکدم بے سند معتبر
 حضور خراج ندهد میباشد که چو دهریان و قانون گویان و سوداگران و بیوپاریان محال مرقوم محله و فعله خزانه امور
 مضافه خدمات مذکور و تعلقی بمومی ایسته شناخته از سخن و صلاح او که مقصود کفایت سرکار و برآمد کار باشد
 بیرون نروند خدمت مشرفی چون خدمت مشرفی محال سائر و چو تره کوتوالی قصبه مذکور و
 کما تم پور تعلقه صوبه ال آباد بغیر آنکه فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته میباشد که چو دهریان و قانون گویان
 و عله و فعله آنجا مشاور ایسته را مشرف مستقل محال مذکور دانسته لوازم و مراسم خدمت مسطور و بمشاور ایسته راجع
 گردانند سبیل مومی ایسته آنکه خدمت مرجوم را از روی راستی و درستی و دیانت بتقدیم رسانیده دقیقه

از دقایق خرم و بهوشیاری ناعری نگذار و جمیع و خراج و در ذریع و غیره سر رشته کاغذ موافق ضابطه و معمول
 بدفترخانه والا میرسانیده باشد و درین باب تاکی تمام شناسند خدمت کوتوالی چون خدمت کوتوالی
 قصبه اسلام آباد از انتقال حرضی خان بر وقت پناه فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته که از روی
 دیانت و راستی به لوازم و مراسم خدمت مسطور و پرداخته جهو سکنه آنجا از حسن سلوک رضی دار و در محفلت
 و محارست قصبه مذکوره چوکی ریاسداری کمال تیغ و بهوشیاری بجای آورده آنچنان کند که اثری از دزد
 و عیار نماند و متوطنان آنجا را امن و آسایش بوده به کسب و پیشه خود اشتغال نمایند و احیاناً اگر در خانه احدی
 از اکنان تحبیه مذکور دزدی واقع شود مال مسروق بهر سانیده بالک مسترد گرداند والا از عهده جواب برآید
 و جمیع ارباب گناه گرفتار شوند و داده مجوس داشتن و گذاشتن آنها موجب سخت قاضی بمل آرد و بدین سارق
 به بند و زندان و گیره بطور خود جبارت نکند و اقیان بکار بر دزد بر دستی بر ناتوانی تعدی نتواند کرد
 میباید که متصدیان محلات چو تیره کوتوالی قصبه فرورشار الیه را کوتوال آنجا دانسته از سخن و صلاح حسابی او بموجب
 برآمد کار و در ناهیت خلق الله بوده باشد بیرون نروند درین باب تاکید دانند خدمت برآمد نویسی
 چون خدمت برآمد نویسی برگرفته کوثره بفلان حسب الضمن مقرر گشته که ابواب برآمد عالمان معزول برگرفته
 مذکوره از روی کاغذ خام اصلی مبر از نطفه تکلیس به تحقیق آورده طو امیر برآمد موافق ضابطه و دستور
 بخو که حق سیکار پوشیده و پنهان نماند و بر عامل میل و حیف نروند و مرتب و طیار ساخته بدفترخانه
 والا ارسال دارد و میباید که گشتها را متصدیان محلات برگرفته مذکوره و چو دهریان و قانون گویان
 و زیداران در ارجاع کاغذ خام اصلی و سیو باریان بمشار الیه محار و معاون بوده آنچنان کند که در معدود
 ایام سر انجام نموده طو امیر مذکوره بحضور نفر کنند و از امور مضافه این خدمت هر چه ظاهر نماید در انظار
 آن موقوف و محفل نماند خدمت کارگرنی چو دهریان و قانون گویان و مقدمان و مزارعان محال
 جاگیر مضاف صوبه کشمیر بدانند که چون خدمت کارگرنی محال مذکور بموجب رفعت و امانت پناه محمد تقیم
 متصدی و آیین آن محال حسب الضمن از تغیر فلان بفلان مقرر شده که به لوازم و مراسم خدمت مسطور
 از روی دیانت و راستی کما یبغنی پرداخته و قیقه از دقایق خرم و اقیان ناعری نگذار و سر رشته کاغذ
 موافق ضابطه بدفترخانه والا میرسانیده باشد که مومی الیه را کارگرنی متقل دانسته امور مضافه این خدمت
 متعلق باد شناسند درین باب تاکید دانند خدمت قانون گویان متصدیان محلات حال
 و استقبال برگرفته کثره مضاف صوبه آله آباد محال جاگیر و کلاسه سکار عالی متعالی شاهی معلوم نمایند که چون
 در بنوا حسب الحکم مقدس محله بموجب سند در گاهی خدمت قانون گویان برگرفته مذکور در سبب نصف

بدستور سابق و نصف دیگر از تغییر داد و عرف و مورد نوی مسلم از ابتدا سے فلان مقرر و مخصوص گشته که یکا منعی
 بدلوایم و مراسم خدمت پذیر داشته و در وقت خوابی سرکار و رفاهیت رعایا مالکزار و از دنی خروشات و پیش
 آمار برگشته ساعی جمیده بکار برد و میوانه و دستور العمل مال و سایر دیگر سرشته کاغذ موافق ضابطه معمول بدستور
 والا میرسانیده باشند و رعایا و برادران از حسن سلوک خود راضی داشته بر امور آن غلب و تعدی و باجه
 ملکه جز خود بدستی احداث نکنند و بر طمع و توقع و اخذ ابواب ممنوعه اقدام نمایند بیدار که بموجب ریلخ عالم مطیع
 مشارالیه را قانون گوئی در ولایت برگشته مسطور داشته دست تعدی او در امور مضافه این خدمت
 قوی شناخته دیگر بر اثر شریک و سیعم نگزدانند و نگذارند که از قانون گویان مغرول احدی دخل تواند کرد
 و سخن و صلاح حسابی او را که بر آئینه تضمن کفایت سرکار و رفاهیت رعایا بوده باشد اعتبار نمایند درین باب
 تا کید و اندیشه مد و معاش متصدیان مهات حال و استقبال برگشته فلان بدانند که چون بموجب
 فرمان عالیشان قضا بریان موازی یکصد بیکه زمین افتاده لائق زراعت خارج جمع انبرگه نذکور
 در وجه مد و معاش فلان و غیره از ابتدا سے فلان حسب الضمن مقرر گردیده میباشد که اراضی مسطوره را
 مطابق حکم مقدس سلسله از رقبه بنجیر پیوده و چک بسته بشرف مومی الیهم و اگر از آنکه حاصلات آنرا
 صرف بایحتاج خود بنا ساخته بدعا سے دوام دولت ابد مدت اشتغال سے و زبیده باشند و چکها بگیرند
 که سند سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید و ایضا متصدیان مهات حال و استقبال برگشته بود و در بعضی فوات
 چکها سلام آباد معلوم نمایند چون درین باب بطور پیوست که مطابق سند امارت و ایالت مرتب خدمت
 و شوکت منزلت فلان موازی و صد بیکه زمین بنجیر خارج جمع در وجه مد و معاش فلان از برگشته نذکور
 لذا بتصدق فرق مبارک اراضی مسطوره بدستور سابق اواز محل قدیم حسب الضمن در وجه مد و معاش مومی الیهم الحال
 داشته شد میباشد که زمین نذکور را بشرف مشارالیه و اگر از آنکه حاصلات آنرا صرف بایحتاج خود پیوده بدعا سے
 دوام دولت ابد مدت اشتغال سے و زبیده باشند و چکها بگیرند که سند صدر سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید و
 ثنائی الحال مطابق سند حضور بر نور اعتبار کنند سند چاکیر جوید و بریان و قانون گویان و مقدمان و فرمایان
 برگشته دیوانه و متعلقه چکها متوجع بدانند که چون بموجب امر جلیل القدر برگشته نذکور از ابتدا سے فصل خریف
 انتابیل بجا گیر سیادت و نجابت پناه شمامت و عوالی و سنگاه میر محمد مع برادری حسب الضمن مقرر شد باید
 که مال ارب و حقوق دیوانی از قراض و راستی بگماشته میر مشارالیه جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح
 و حرف حسابی او متخلف نوزند بسبیل گماشته مسطور آنکه بار رعایا و برادران حسن سلوک و زبیده محمول
 بر طبق معمول قیام نماید و ابواب ممنوعه صفوه درگاه خلایق پناه برگشته عمل نیارد و برگشته مرقومه را آباد و پیور

نگار بار دست خود عوض نقد دیس سوکیمیان و دیس چاندیمیان و مقدمات و مزارعان دینه کنوری و تسریه
 گولنگالو محال قبول و کلاسه سرکار والا بداند که چون مواضع مذکوره من ابتدا س فلان حسب الضمن عین
 نقدی جاگیر سیادت و رفعت پناه فلان و غیره مقرر گشته میباشد که شار الیه را جاگیر دار خود دانسته مال واجبی
 و حقوق دیوانی از قرار واقع و راستی بگماشته مومی الیم جواب میگفته باشند و سبیل مشار الیم آنکه حصول
 قریات مسعوده موافق دستور معمول از رعایا باز یافت نموده دیات مقرر مبر را آباد و معمور نگا دارند و
 بر اخذ ابواب ممنوعه معفو درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً اقدام نمایند در نیاب تاکید و انذار ایضا چون
 حسب الامر جلیل القدر موضع فلان مبلغ اینقدر را تمام از ابتدا س فلان عوض نقد حسب الضمن در جاگیر
 فلان ملازم سرکار دولتمدار مقرر شده میباشد که چو دحیران و قانون گویان و مقصدیان و مزارعان و سایر
 رعایا مواضع مذکور مومی الیه را جاگیر دار دانسته مال واجبی و حقوق دیوانی موافق ضابطه و معمول جواب میگفته
 باشند سبیل جاگیر دار مسطور آنکه جمهور رعایا و کافه بریار از حسن سلوک و معاش پسندیده راضی و شاکر داشته
 و در صورتی که نصف سالم بر رعایا برسد محالست نماید و اصلاً و مطلقاً ترکیب ابواب ممنوعه معفو درگاه جهان پناه
 مقرر دیده بدعت تازه احداث نکند درین باب تاکید و انست تخلف نوزد و ایضا مقصدیان محات و محالست
 پرگنه فلان معلوم نمایند که چون مبلغ اینقدر حسب الضمن از بابت اضافه نصب فلان من ابتدا س فصل
 فلان نموده حصول مذکور تن گشته میباشد که موضع فلان و غیره که جمیع اینقدر سابق در اجاره مقرر است بایک
 موضع دیگر که اینقدر جمع داشته باشد چنانچه علمیده کرده حواله گماشته شار الیه نمایند که دیات مسطوره را باین
 سلوک آباد داشته مال واجبی آن محال موافق معمول از رعایا باز یافت نمی نموده باشند ایضا فلان محالست
 بپرگنه فلان بدانند که چون مبلغ بکنار از رویه در ماه فلان در عوض جاگیر نقدی حسب الضمن از تحویل او تنخواه
 گشته میباشد که وجه موجب مشار الیه از ابتدا س خریف لویا یکل موافق ضابطه سرکار والا بعد از چهار ماهه ماه
 از تحویل خود تنخواه داده قبض الوصول میگرفته باشند که ثانی الحال مطابق آن موجب این پروانه بخرج او
 مجری و محسوب خواهد شد درین باب تاکید و اند چپٹی جاگیر وزارت پناه فلان در حفظ آلتی باشند چون
 حسب الامر جلیل القدر مبلغ جاگیر از پرگنه بی بخت پور من ابتدا س فلان عوض نقدی حسب الضمن در طلب
 فلان و غیره مقرر شده میباشد که آن وزارت پناه دیات نیک اندر بد که از قرار سراسری ده ساله مبلغ مذکور
 جمع داشته باشند تقسیم نموده چپٹی موافق ضابطه علمیده کرده حواله گماشته شار الیه نمایند که بر داخت و استمالست
 نموده مال واجبی از موافق دستور معمول از رعایا باز خواست مینموده باشند پروانه تنخواه جاگیر را پناه
 فلان معفو باشند چون درینولا عوض نقدی من ابتدا س فصل فلان بشجاعت شعار فلان در جاگیر مقرر شده

در و اند سرکار بعده مومی الیه متعلق گشته که فصل بفصل عامه فوطه خانه آن برگشته میگردیده باشد بنا بر آن گاشته
 می آید که هر چه کردی انجام از محصول خریف از آن موضع تحصیل در آورده باشد از موافق ضابطه سرکار بعد
 وضع وجهه را که با گیر باز گردانیده نموده بگماشته جاگیر دار شده و گرداننده و قبض الوصول به اعلیٰ بداند که مطابق
 آن و بموجب پروانه مجری خواهد شد در غیاب تا کید دانند و حقیقت بزرگوار نخواهد نقدی وزارت پناه
 فلان در حفظ الی باشد چون مبلغ بست و نه هزار و نه صد و نو در و پیه سال تمام بابت طلب متمم منصب
 و سه بندی فلان فوجدار از ابتدا سفلان بر خزانه دار السلطنت لاهور نخواهد شده میباشد که طلب منصب
 بعد از آنکه و اخنامه و تصحیح نامه بکمر بخشی و طلب سه بندی با قطع حسب الضمن موافق ضابطه سرکار بادشاهی در سال
 چهارم مرتبه از تحویل خزانگی نخواهد میداده باشند و قبض الوصول مطابق قاعده خزانگی مذکور بداند درین باب تا کید دانند
 پروانه باز یافت جاگیر امانت پناه فلان بجا نیست باشد چون موضع فلان در وجه موجب تور و سنگاه
 شش نعمت الله منصب دار سرکار و در ابتدا با گیر مومی الیه نخواهد بود درینو لا من ابتدا سفلان از مشار الیه تغییر شده
 از اولی میگرد که آن امانت و سنگاه از ابتدا سفلان در موضع مذکور را بیکار عالی متعالی ضبط کرده در شخص مبعوض ضبط
 محصول آن موضع از قرار واقع خواهند پرداخت و تحصیل مال واجب بوقت و هنگام بمیل آورده در استقامت رعایا
 حسن سلوک نظام خواهند ساخت تا بحجیت خاطر در کسب و پیشه خود اشتغال مینموده باشد پروانه فوجداری
 فوطه و از خوار بداند که چون مبلغ بست و نه هزار و پیه با مقصود سال تمام بابت سه بندی فوجداری برگشته مذکور
 سن ابتدا سفلان بپشت و بیاتی مال حسب الضمن بیاد و شجاعت پناه فوجدار منصوب آن برگشته بداند
 سه بندی فوجدار موقوف موافق ضابطه و دستور از تحویل او نخواهد شده میباشد که مبلغ مذکور از تحویل خود بمشار الیه
 نخواهد داده و قبض الوصول ستاندر ثانی الحال مجریان دفتر از روی حساب بر طبق این پروانه و قبض مومی الیه
 بخرج او مجری خواهند داشت سند دیوانی خزانگی چکله حصار بداند که چون بموجب یادداشت و اتمه چپام
 ماه خجاستی الشانی بعرض عالی رسیده مبلغ ده هزار و پیه سال تمام موافق ضابطه موجب مدوکاران و مجریان
 همراهی بسا پناه فلان سن ابتدا سفلان خریف بخدمت دیوانی و امینی چکله مذکور از تغییر قولیه با ششم انتظار
 یافته از ابتدا سفلان هر سه صد حسب الضمن مقرر شده که از آنچکله مبلغ سه هزار و ششصد و پیه بدستور عمل خواهد
 مومی الیه از حق تحصیل کرد و در میان و متمم از سرکار و الا نخواهد میگرفته باشد میباشد که مبلغ مذکور بعد وضع ضوابط آنچه
 متمم بداند از آنچکله سه هزار و ششصد و پیه وصولی بدستور سابق بچکله حق تحصیل کرد و در میان اقبایا نموده و باقی از تحویل
 خود رساند و قبض الوصول ستاندر ثانی الحال بخرج او مجری و بموجب خواهد شد درین باب تا کید دانند سند
 مدوکاران دیوان فلان خزانگی چکله فلان بداند که چون مبلغ در ماه مقصود با قطع حسب الضمن از بابت

سواران سه بندی همراهی وزارت پناه دیوان چکله مذکور من ابتدا سے شروع خدمت از تحویل او تنخواه شده
میباشد که مبلغ مذکور بدیوان مشارالیه رسانیده قبض الوصول میگرفته باشد که ثانی الحال بموجب این پروانه و قبض معمولی
محرران دفترخانه والا بنجیح مجری و محسوب خواهند داشت علاوه مشرف خزانه فلان خزانچی چکله فلان بداند
که چون مبلغ پنجاه روپیه بلا تصور یا بیانه انوب را سه مشرف خزانه مذکور از ابتدا سے شروع خدمت و تنخواه گرفته
حسب الضمن از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور موافق ضابطه سرکار دولتمدار معمولی الیه رسانیده قبض الوصول
میگرفته باشد که ثانی الحال محرران دفترخانه والا بموجب این پروانه و قبض مشرف مسطور بنجیح او مجری و محسوب
خواهند داشت سند مدد و گاران امین فلان فوطه دار پرگنه فلان بدانند که چون مبلغ پنجاه روپیه در ماه
مدد گاران سیادت پناه امین منصوب پرگنه مذکور موافق ضابطه حسب الضمن از ابتدا سے شروع خدمت
بدستور موجب فلان امین مغزول پرگنه مسطور از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور بطریق ضابطه و دستور
از تحویل خود بشار الیه میداده باشد و قبض الوصول بمهر امین معمولی الیه حاصل نماید که ثانی الحال محرران دفترخانه والا
بموجب این پروانه و قبض امین مذکور از روئے حساب بنجیح او مجری و محسوب خواهند داشت سند تحویل
کرد و روی فلان فوطه دار پرگنه فلان بدانند که چون حق التحصیل کرد و روی پرگنه مذکور یکصد روپیه مال بعد
وضع سائر سه یکصد بست و شست روپیه فرع و غیره ابواب هفت روپیه مقرر است در نیولاک خدمت
کرد و روی گری آن پرگنه بفرست آثار فلان مغفوض گشته و وجه حق التحصیل حسب الضمن از تحویل او تنخواه شده باید
که موافق ضابطه سرکار عالی بمقدار سه یکصد روپیه بر کل تحویل یک روپیه برآمد علی الحساب موقوف داشته
تنخواه باقی مطابق ضابطه خالصه شریفه بنجیح تحویل بقایا سنوات که بر صدر بنجیح روپیه بر جمیع حال مقرر است اعتبار
نماید و اگر در پرگنه مذکور باقی سنواتی نباشد یا از تحویل بقایا و وجه حق التحصیل کرد و روی کفایت نکند تمهید را از
تحصیل محصول سال حال از تحویل خود داده قبض الوصول ستاند که ثانی الحال محرران دفترخانه والا از روئے حساب
بنجیح او مجری خواهند داشت سند فوطه داری متصدیان حمات پرگنه کول تابع چکله اسلام آباد معلوم نمایند
که چون رسوم فوطه دار پرگنه مذکور سه یکصد شش نیم روپیه مال بعد وضع سائر سه یکصد و هفده روپیه و غیره
ابواب شش آن مقرر است در نیولاک خدمت فوطه داری پرگنه مذکور از تغیر فلان بفلان مغفوض شده باید
که رسوم فوطه دار مسطور مطابق ضابطه حسب الضمن از تحویل او تنخواه میداده باشند که ثانی الحال محرران دفترخانه والا
موافق حساب بنجیح فوطه دار مذکور مجری خواهند داشت سند مدد و گاران واقعه نویس فلان کرد و روی
پرگنه فلان بدانند که چون موافق ضابطه سرکار عالی تسلی موجب مدد و گاران واقعه نویس پرگنه مذکور
مبلغ چهار ده و نیم روپیه در ماه از حق التحصیل کرد و روی مقرر است در نیولاک خدمت واقعه نویسی انجام از تغیر فلان

بفغان موقوف شده و مبلغ مذکور در وجه مواجب مدوکاران مومی الیه مطابق ضمن از جمله حق التحصیل او بدستور سابق
 تنخواه گشته باید که از ابتدا شروع خدمت بمشار الیه میرسانیده باشد درین باب تاکید داند ایضا که درین
 برگه فغان و غیره باند که چون موافق ضابطه سرکار عالی متعالی شایبی مبلغ چهارده و نیم روپیه در ماه مواجب مدوکاران
 واقع نویس از حق التحصیل که وری تقرر است درین بول که خدمت واقعه نویسی برگه مذکور بغان موقوف شده و وجه
 در ماه مطابق ضمن از جمله حق التحصیل آنها تنخواه گشته باید که مبلغ مذکور بموجب حصه رسد از ابتدا شروع خدمت
 بمشار الیه میرسانیده باشند درین باب تاکید داند ایضا که وری برگه فغان و فغان معلوم نمایند که چون خدمت
 برآمد نویسی برگه مذکور از بابت فصل فغان عمل یعنی فغان و کرد و رندی فغان بعد فغان تقرر شده و
 مبلغ چهارده و نیم روپیه در ماه مدوکاران همراهی مومی الیه موافق ضابطه از جمله حق التحصیل تنخواه گشته میباشد که برآمد
 برگه را که مشار الیه شروع نماید تدارست شدن طومار برآمد مبلغ موقوفه را که وری آن برگه از حق التحصیل خود به
 مومی الیه داده قبض الوصول میگرفته باشد درین باب تاکید داند سند مواجب خزانچی تصدیان خدمات
 خزانچه محکم معلوم نمایند که چون خدمت خزانچی گری خزانده مذکور بموجب سند علمیده اتفیه فغان بغان تقرر شده و مبلغ
 چهل و یک روپیه و ده آنه و موملی موافق ضابطه بدستور علوفه خزانچی سابق در وجه مواجب مومی الیه از تحویل او تنخواه گشته میباشد
 که مواجب موقوفه حسب الضمن بقاعده و ضابطه موده تنخواه میداده باشند که ثانی الحال محرران دفتر عالی مطابق حساب
 پنج خزانچی مذکور مجری خواهند داشت سند سرب را سه خزانچی خزانده واقع دار الخلافت شاهجهان آباد
 بدانند که چون حسب الامر جلیل القدر مبلغ سی روپیه در ماه بالمقطع بابت مواجب قاصدان همراهی شرافت
 و معالی پناه دیوان بیوتات متعلقه دار الخلافت حسب الضمن از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور پس از
 در و دیروانه بعد از انقضای چهار ماه شده باید موافق ضابطه از تحویل خود میرسانیده باشد و قبض الوصول
 ستاندر ثانی الحال مطابق این پروانه و قبض مذکور محرران دفتر والا مجری و مسوب خواهند داشت سند
 پیاده وزارت پناه فغان بالقاب بجا فیت باشند چون بموجب روانگی حسب الامر جلیل القدر که بهر
 صدقت و معالی مرتبت فغان بدفتر والا رسیده مبلغ سی و سه هزار و دصد روپیه بابت مواجب کمال
 یتلگی سوار و پیاده متعینه همراهی سیادت و معالی پناه میرک فغان که از جناب جاه و جلال به صحبت بلخ
 و ستوری یافته روانه انصوب است بر طبق تفصیلی که با شرح پروانگی در ضمن رقم کرده بزرگانه واقع دار الخلافت
 لاهور تنخواه شده میباشد که تصدیق حاضر جماعه موقوفه بهر سیادت پناه مومی الیه گرفته دستک بهر خود
 بنام خزانچی بدینکه وجه تنخواه میرک مشار الیه خواهد کرده قبض الوصول بگیرد که ثانی الحال میرک مومی الیه
 موافق طلب بهر کدام از انجمه تدبیر خواهند داد و قبض الوصول موافق ضابطه گرفت باب چهارم از منضم

سوم و دستکات خدمات و دیوانی و دستک با اسم سیادت پناه رفت و دستگاه فلان آنکه چون بموجب اجلیل القدر خدمت دیوانی فوج شریفه رکاب نصرت مآب ثواب قدسی القاب تازه نهال گلشن بهجت و اجلال شجره عظمت و اقبال غرنا صیبه ملت و دین شاهزاده محمد معزالین بان سیادت پناه مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمت مأموره کما یبغی پرداخته و قیقه از دقالتی نامرعی نگذارد و سر رشته کافذ دیوانی موافق ضابطه و دستور نگاهد اشتبه بقاعده معهوده بدقت و الا ارسال دارد و درین باب تاکید دارند بتاریخ فلان قلمی شد خدمت استیفا دستک با اسم سیادت و رفت پناه محمد نصیر لازم سرکار مالی مقدار آنکه چون خدمت استیفا ابواب آن مال بحال تعلقه حصه تابینان از قیصر شیخ فلان بان نجابت انساب مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمات مأموره کما یبغی پرداخته و قیقه از دقالتی نامرعی نگذارد و در نتیجه حسابات و تخصیص معاملات و دیگر امور مضافه خدمت مذکوره کمال جد و جهد بجا آورد درین باب تاکید تمام شناسه خدمت ملاحظه و اتع دستک با اسم رفت مآب فلان آنکه چون خدمت ملاحظه داغ و بیجه سپیان و صلاح تنیان بکلیه فلان بعد از آن رفت پناه مقرر گشته میباشد که بموجب ذائق ضابطه و دستور تصحیح آن جماعه میدیده باشد و سر رشته از مطابق قاعده عین ارسال دارند درین باب حسب المسطور عمل آرند خدمت دارد و علی خندان دستک با اسم سلوات نصاب خواجه النور برای آنکه چون حسب الامر اجلیل القدر خدمت دارد و علی خندان انعام از تغییر دوست بیگ چیلد بان سعادت آیات مقرر شده باید که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره کما یبغی پرداخته و قیقه از دقالتی نامرعی نگذارد و زر که تجوید خندان خندان مسطور ابواب جمع شود با احتیاط تمام زیر مهر نگاهد اشتبه بیکدام به سند معتبر بنسخ نهد درین باب تاکید بلیغ شتاقه بعد از داند مشرقی خندان فوج دستک با اسم فلان و لک فلان آنکه چون خدمت مشرقی خندان مأمور شریفه چون حسب الضمن بعد از او مقرر گشته میباشد که در تعلیم لوازم و مراسم خدمت از روستی و درستی و دیانت پرداخته و قیقه از دقالتی احتیاط و خبر داری نامرعی نگذارد و یکدم از کس طمع و توقع نکند و سر رشته کافذ را مطابق ضابطه درست کرده بدقت و الا میفرستاده باشد میباشد که عمل و فحله خندان موصی ایبه از مشرف ایجاد است ابواب مضافه این خدمت با و متعلق دارند درین باب تاکید شناسه دارد و علی محال سائر دستک با اسم سیادت و رفت پناه میرزا محمد ملک منصب دار سرکار عالی مقدار آنکه چون خدمت دارد و علی کمال سازند وی شاه گنج و غیره موقوف فی الذیل متعلقه فی السلام آباد از تغییر فلان با و موقوف مقرر شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره از روستی و درستی پرداخته و قیقه از دقالتی احتیاط و خبر داری نامرعی نگذارد و اخذ محصول مسطور بدستور سابق و معمول بعمل آورده بکافه رعایا و سوداگران از تقسیم و سلفه حسن سلوک و در ضبط مال سرکار سعی بلیغ بکار برده آنچنان

کنند که جمع آن محال سال بسال میفرماید و در آن صورت از میان فرد گذارند نشود ابواب ممنوعه در گاه جهان پناه
 بویست من الوجوه در عمل نیاید و سر رشته آمدنی حصول موافق ضابطه بدقت در الایم ساینده باشد میباید که چو در میان
 و قانون گویان و میو پاریان و علمه و فعله مثال مذکور میروی الیه دارد و نه با استقلال دانسته از سخن و صلاح حساب
 مشار الیه که تنصیف کفایت سرکار و نهایت سود اگران مالکانه بوده باشد بیرون نروند و امور مضافه این خدمت
 متعلقه مومی الیه دانند خدمت امینی چو تیره کو تو الی و شک با سم نعمت پناه نظر بیک آنکه چون حساب
 جلیل القدر خدمت امینی چو تیره کو تو الی واقع لشکر اقبال و الا شاه بی بان شجاعت و دستگاه مغوض گشته باید که
 به لوازم و مراسم خدمت مأموره که مضمینی پرداخته و حقیقه از و قائل نامرعی نگذار و در اتفاق مقصدیان محامات چو تیره مذکوره
 عمل و فعله حسن سلوک و رزیده احتیاط نماید که بر احدی از توابع و لواحق آن محال جور و تعدی نرود و درین باب
 حسب المسطور بعمل آرد خدمت و شک با سم فلان آنکه چون خدمت چو در میان می شود و می شاه گنج واقع و الا سر
 بر پانی متعلقه بجا گیر و کلا سه سرکار عالی از تغییر فلان با و تیره گشته میباید که در امور مضافه متعلقه این خدمت
 مذکوره از روی راستی و دوستی قیام و رزیده آنچنان کنند که روز بروز از فرزندانی مال سرکار بعمل آید و نهایت
 سود اگران و میو پاریان پیش نهاد ساخته حسن سلوک با نجامه سلوک دارد و دوا می و در می از احدی
 بویست من الوجوه طمع نماید درین باب تاکید داند و در باب پاکمال تر راعت و شک با سم تصدیان
 پیرگنات ذیل آنکه چون عمو و موبک والا در حدود پیرگنات مذکوره واقع میشود و در راعنه که سر راه خواهد بود
 و پانامانی خواهد آمد لهذا نگارش میرود که هر سزین مخیم از اوقات جاه و جلال گردد و خود با عمل و فعله در انجا رسیده
 و گذرگاه و اطراف لشکر بطرف اثر ملاحظه کرده قطعات تر راعت هر چه پانامال شده باشد در و نموده خوراک
 فیلمان در فیلمان سرکار و دولت مدار رسانند و زمین را قدم پیمایش نموده سر رشته آنرا بدقت و الا فیستند کانی الی
 دار و نموده پانامانی مساحت نموده رعایا را بحق خواهد رسانید خدمت و شک با سم تصدیان خزان موقوف ذیل
 آنکه چون بموجب فرد حقیقت که مبر سیادت و بسالت پناه تن بخشی بدقت و الا رسیده حسب الامر جلیل القدر
 مقرر شده که از بابت غیر حاضری حرم منصب داران چو کی سائر و سخن خاص چو کی و تینا تیان غسلمان و در و محل
 و غور برادران و سیاولان و سرق اندازان و احدیان و غیره ابواب وضعی آنچه از قبوض هر کدام وضع شود و در
 خزانه جریانه داخل نمایند میباید که موافق حکم والا بعمل آورده از ابواب مذکوره تحویل خزانه جریانه نموده
 قبض او کسول میگرفته باشند درین باب تاکید تمام داند و در باب اجاره چون فلان در پیرگنه فلان دو
 اجاره بنمایا بداند اعلی میگردد که اگر در پیرگنه مذکوره دیهات حرمت طلب از پا افتاده بوده باشد بعنوان
 مناسب مجمع شخص کرده بدهند که در و در سال به جمع کامل برسد و نظر بر رقبه ده مسطور داشته هر سال

مقرر نمایند که سه نفر و ده باشند و بعد تشخیص بگرفتند قبولیت مال فاعلین موافق قاعده مسموده همین همانند که مستاجر
 سرانجام آبادانی را استقامت رعیت بوقت در عمل آورد و عمل عامل مال واجب مطابق قبولیت اجاره و این بنگام بیانی نماید
 در بر تقدیر دیگر بر جواب اطلاع دهند استغاثه درینو لا فلان زمین را موضع فلان عمل برگشته فلان استقامت نموده که پاره
 زمین را بر روی ده مسطور دریا برده و بدون عمل بناس آبادانی آن ده امکان ندارد و اندک کارش میبرد که تحقیق و قیاس
 بر تقدیر وقوع اگر آن امانت پناه آبادانی انجام دهد و عمل بناس دانند بشیر طبع که رعایا در سرانجام رعایت بقدر
 استطاعت کوتاهی نکنند و در نگار بهانی غله راستی و زبیده خیانت پیشگی نمایان عمل بناس قرار داده بطریق
 که نصف بر رعایا و نصف سالم بکار و دو تمدن بر سر معاملات نمایند و افزونی مال بکار و رعایت خلق الله بهر قوت
 نصب بعین داشته باشند و اگر حقیقت بر منوال دیگر ظاهر شود بزرگوارند و باب محصول باغات
 درینو لا وکیل فواج یا قوت ظاهر ساخت که باغ موکل در برگشته انوب نگر واقع است و عاملان بعزت سرور خسته
 مزاحم میشوند و ثواب آن انواع از آن حال باغبان میرسانند بنابراین نوشته میشود که چون بموجب جلیل القدر
 مقرر شده که بسیاری که در آن مقابر با دخلش با خرج برابر و یا کمتر از آن باشد حاصلش معاف شناسند و
 باغهای که در آن مقابر باشد و دخلش از خرج زیاده باشد از قدر و اندک ششم حصه از سلیم و پنجم حصه از
 همدو بگیرند میباید که درین باب مطابق امر جلیل القدر عمل آرند و محصول سرور خسته را موافق ضابطه نظر بستانند
 و در آن آن هیچگونه مجوز از آن باغبانان مذکور نشوند و بوجهی من الوجوه مزاحمت نرسانند استغاثه فلان
 بوسیله باز یانتگان محفل فیض منزل قدسی بعرض والا رسانید که سلیم ساکن آنجا از راه تمدنی مقدمی آن ده که آباد
 اجدها و اربعه تعاقب دارد و تصرف شده اند احب الامر جلیل القدر نگاشته می آید آن رعیت پناه بحقیقت این
 مقدمه و در رسیده و صورت صدق معروف و مالک مالکذرا بودن رافع در بر اندیش از عمده سرانجام رعایت
 بوقت و اداس مال واجب بنگام و عدم فروخت بسو یا ستور به مذکوره با حواله کردن حکام سابق آنجا
 به دیگر سه پاره و جلی استطاعتی مستغنی تقدیمی قریه مذکوره از تحت تصرف تمدنی بر آورده با مالک
 متعلق گردانند تا مگر ازین جهت بجانب علمیان تاب تظلم نماید ایضا فلان ساکن موضع فلان ظاهر نمود
 که عمل آنجا جمع بسنخی مستحق نمایانند از علمی بگیرد و که بر تقدیر وقوع اگر خزانه آن ده با وجود استطاعت
 از راه حید سازی کوتاهی نر رعایت نمیکند و طریق رعیت گری و مالکذرا می در پیش دارند بطریق که کفیف
 بر رعیت و نصف سالم بکار عاید شود و معاملات نمایند و اگر نوع دیگر باشد حقیقت بر نگارند و در باب
 بیل بستن چون بگی نیت حق طویت و همت والا بهرست مصروف بر آن است که کاف رعایا و بموجب بیا
 از تقیم و مسافر و کاسب و تاجر که بحیث محصول وجه معاش از شهر به شهر میروند و از هر کسب قوت حلال

بجز آن اوطان، الوفه و قطع سازل غنوه اختیار میکنند همیشه و مقام امن و آسایش باشند و هنگام طریقت
 در راه تغلب نکند و بنا برین امر جلیل القدر جلوه نامور یافت که اسناد و احوال تیول سرکار فیض آثار کیمیت جمع معابر و
 مسالک محال مذکوره و رسید به رجای آثار آب و شکر از راه غیر العبور باشد و از بر سر رفاهیت عباد الله
 بر ناله بل باید بست و راه وسیع باید ساخت صورت عالی الشیخ و بسط مغروض پیکاه اقبال گردانند تا بمقتضای
 لطف جهان افزور امر کرامت نظم شرف صد و ریایه درین باب تاکید تمام شناسند و فرمایش سوت
 چون موازی من سوت و بهدی از حضور پرنور و شایسته انداز قلمی میگردد که موازی حقوقه بر حسب الضمن
 نزد و شتاب سرانجام داده تحویل تحویل در علاقه بند خانه نمایند و قبض الوصول ستانند که ثانی الحال محمد را
 دفتر والا بموجبین پیر وانه و قبض مسطور محرم و محسوب خواهند داشت و فرمایش عالی بموجب
 ضروریات بمنتر تصدیان قالیخانه و آتش سرکار والا که بدستخط تصدیان دیوان بیوتات رسیده مقرر گردیده
 که موازی کیصد و پنجاه شهر بخج و دوازده درعی یا بهفت درعی در مستقر خلافت اکبر آباد سرانجام پذیرد و میدباید
 که موازی مذکوره از جنس اول مطابق ارزش وقت با احتیاط تمام اتیایع نموده تحویل تحویل در قالیخانه نمایند
 بر آورد قیمت آن نوشته بفرستند که سخاوه نموده آید درین باب تاکید تمام دانسته حسب المسطور عمل آید
 تنخواه فنی مانند که فلان و غیره ملازمان سرکار دولتمدار که اسم هر کدام بر فرد علیحدہ مسطور است مبلغ مطابق
 اسناد حضور در ماه مقرری بمثل موجب خود یا از تحویل فوطه دار برگذ فلان تنخواه دارند و در نیولا انجامه
 من ابتدا سے فصل خریف عوض نقدی جایگزین یافته اند بنا بران نگارش میرود که در ساعت وصول این پروانه
 در ماه مقرری آنها از ابتدا سے که طلب مانده باشد متوقف نگذارند و آئینده یکدم تنخواه نکنند و هر چه وصل
 یافته آنرا بهر خود و دستخط فوطه دار آنجا نوشته زد و بفرستند درین باب تاکید دانند **طلب کاغذ**
 محقق مانند که چون ثواب جمل و جبهیدی و جمع خرج تحویل فوطه دار و دیگر کاغذ لوازم میدباید که فصل بفضل بدو فغان
 والا رسد و حال آنکه ایام سال منقضي گشته و کاغذ مذکور بحضور پرنور رسیده بنا بران نگاشته می آید که بحجود
 وصول این پروانه کاغذ مجلی از تشخیص و تحصیل و اتمه جمع و خرج تحویل فوطه دار بلا توقف و احوال ارسال دارند
 و کاغذ مفصل بعد انقضا سے موسم بر نکال با احتیاط تمام بسرعت و استعجال برکاب نفرت انقباض رسانند
 درین باب تاکید دانند و تمور العمل دیوانیان حشر و شمل برانزده دفعه اول عاملان و چو و دهریان
 و قانونا گویان و تعلقه داران را در خلوت راه ندانند و مقرر کنند که سر دیوان حاضر میشده باشند و در حرور عایا
 و غیره که بر اسع عرض حال بیایند آنها را در خطا و طلاراه داده بخود شناسانند تا در اظهار حاجت محتاج بمواسطه
 غیره نباشند و هم بماعلان قد غرن نمایند که هر سال ده بده هزاره در بقعد اول قبله و مکتب والا رسیده اگر

رعایا بحال باشد اهتمام کنند که هر یک بقدر استطاعت دراز و یا تخم ریزی کوشیده نسبت بسال گذشته افزونی
 مزروعات بعمل آورند و از جنس اونی جنس میل نموده تا توانند زمین لائق زراعت افتاده بکار برند و اگر اراضی از
 کارنده های فراری شده باشد وجه آنرا دریا بند و در ماده معاودت او بکاران مالوف جبهه بلنج بکار برند که همچنین در
 فراهم آوردن کشاورزان از اطراف و جوانب سعی مشکور و استمالت و دلاسا سے موفور بجا آورند و زمین بنجر بهر شوق
 که مزرع شود مقرر سازند سو هم با ناسی برگشته تاکید نماید که هر سال موجودات مزروعات و ده بده اسایه و
 واریسیده جمع را از روستای بزرگ و سی بقیه کفایت سرکار و رفاهیت رعایا مشخص نمایند و دول جمع بلا اجمال
 بدفترخانه والا ارسال دارند چهارم بعد تشخیص جمع مقرر و مسمود است که در هر برگشته اقساط وصول الی واجب قرار
 میداد و درین باب بکروریان تقدغن کنند که تحصیل محصول هر فصل بر محال شروع نموده باز خواست آن مطابق
 سیاه و عمل آورند و خود منفعت بهر گرفته ناکید نماید که از قسط معین چیزی بقی نگذارند و احیاناً اگر از قسط اول
 چیزی موقوف داشته باشد در قسط دوم بقید وصول در آورند و در قسط سوم با تمام بمبارق نماید چیم
 باقی سنوات را قسط مناسب بقدر حالت و طاقت رعایا قرار داده بکروریان تاکید نماید که موافق و عهده
 بتحصیل در آورند و خود از سر انجام وصول آن خبر یاب باشد که از غفلت و سهلت عمل در تعویق نیفتد
 ششم هرگاه خود براس دریافت حقیقت برگشت برآمد در هر وی که مورد نماید صورت مزروعات
 و ریع آن و استطاعت فراع و قدر جمع بنظر در آورده و اگر در تفریق جمع هر واحد حق و حساب بعمل آید
 بهتر و اگر چو دهری یا مقدم یا پیواری ستم شریکی نموده باشد فراع را استمال ساخته بحق رساند گنجایش آنخت
 متغلبان بر آورده و بالفعل در تشخیص سال حال و تفریق موجودات از روستای بزرگ و سی پیرداخته مفصل بنویسد
 تا حقیقت کار دانی انما و حسن پرداخت وزارت پناه ظاهر شود و مقتضای کار و انعام موافق معمول عمل سرکار
 تخاصه شریفه بحال دارد و آنچه عاملان سرکار عالی تعالی افزوده باشند واریسیده که انجامه از ابتدا سے تنخواه جاگیر
 حال چه قدر باقی نگاه داشته و چه مقدار بقیه کمی داشت مجرا گرفت نظر باین مراتب گذاشته را باز یافت نمایند
 و آئینده موقوف داد که هرگاه آنها برگشته انجام بحالت اصلی خود خواهند داد و جمعیت بعضی والا خواهد رسید
 در خورد و ولخواهی هر کدام رعایت خواهد شد هشتم در فوطه خانه مقرر کنند که فوطه داران روپیہ سکه مبارک
 عالمگیری بگیرند و بر تقدیر عدم وجود این جنس روپیہ شاهجهانی و چینی ضربه رنج بازار گرفته صرف سکه ابواب
 جمع نمایند اما روپیہ کموزن که راج بازار نیاشد هرگز داخل فوطه خانه نکند و اگر بدانند که در بازار گردانند
 ناقص تحصیل در تعویق می افتد و وجه بدلانی موافق حق و حساب از رعیت گرفته تبدیل آنرا روپیہ و عمل آورد
 نه خدای تعالی باشد اگر آفت ساهمی و استعالی در محلی رعایا بماند و حال تاکید بلنج کند که موجودات مزروعات

اقرار واقعی بکمال احتیاط گاه بگانی نمایند و بزرگداشت و ارسیده جمع از روستا خردی موافق است بود شخص
 سازند آفت بر بست که تفریق آن با اختیار چو دهری و قانون گوئی و مقدم و چواری باشد هرگز در عمل نیارند تا نیز
 رعیت بحق رسیده از آسیب نقصان این ماند و متعلبان تغلب نتوانند کرد و در باب عدم ملیه و رفع اموال
 تراکمال و ابواب ممنوعه که باعث تفرقه حال رعایا است با مناد محال و چو دهریان و قانون گویان و مقدمان
 تاکید بلوغ نموده چنگلات بگیرد که زیادتی ملیه و اخذ ابواب ممنوعه معضه درگاه خلایق پناه هرگز بعمل نیاید و خود
 همیشه خیر یاب باشد و اگر احدی برین اقدام نماید و بتاکید بلوغ و تهدید بار نیاید حقیقت بخود نویسد تا از خدمت
 مغضول شود و بجای او دیگر را منصوب گردد و یا در وجهی بر آن تحقیق برآمد کاغذ خام اصلی به برآمد نویسی
 که از منصوبان خدمت منصوب شده باشد رجوع نماید و چون این تحقیق برآمد نیست که برآمد نویسی نکام تجیه
 کاغذ شده ای سفارشی بحیثیت باجه و برهنی مال و اخراجات و رسومات اسامی وار و رسیده هر چه به جهت
 از خانه رعیت برآمده باشد و اصلات فوطه خانه محسوب ساخته باقی تصرف این و عامل وزیر داران و غیر ذلک
 نام بنام بنویسد و تا ممکن باشد کاغذ خام تمام دیهات برگرفته و رسم آورده ترجمه نماید و اگر سبب عدم وجود و
 یا دومی و دیگر کاغذ مواضع مسدوده بدست نیاید آن جزو دار از روستا برآمد دیهات کلیه سرسری کرده و دخل
 طومار کنند دیوان را میباید که بعد تیار شدن نسخه اگر موافق دستور تعلیم آورده باشد وجه تصرف عاملان موافق
 ضابطه و تصرف چو دهری و قانون گوئی مقدم چواری که زیاد از رسوم مقرر گرفته باشند بعضی بازخواست در آرد و باقیم
 از جماعه امنا و کوریان و فوطه داران هر کس بر استی و درستی و دولت خواهی بتقدیم خدمت قیام نماید و
 دستوری که تعلیم آمده در هر باب اقدام و زبده مراسم نیکو خدمتی بجا آرد و در اشتغال ساخته بنویسد که در کفایت
 اندیشی و دیانت داری بنیتجه بهره مند شود و اگر خلاف آن عمل حقیقت بخود برنگارد که از خدمت مغضول و از نوکری
 برطرف شده و در پاسبان بازخواست خواهد آمد نه از کسی که در دارنا بنهار در کنار خوشن بینداید دیگران
 عبرت پذیرند سپهر و هم گمرا و آوری سرشته کاغذ تا کید تمام بوقت و نگام نماید و در محله که خود اقامت داشته
 باشد روز ناچهار که تحصیل مال و سایر روزنامه روز بر روز از برگذرات دیگر روز ناچهار تحصیل و موجودات خزان
 پاترود روز و در آهسته تحویل فوطه دار و جمع و اصلباتی ماه بانه و طومار جمع و مجمل و بنه بندی و جمع فوج تحویل فوطه دار
 فصل بفصل از عاملان بقید تحصیل در آرد و آنرا ملاحظه نموده آنچه زاید از حساب متصرف شده باشد بعضی باز
 خواست آورده بدو فتره کوالا ارسال دار کاغذ خریف بار بجمع و در سبب با خریف موقوف نگذار و چهار و هم
 این و عامل و فوطه دار که از خدمت مغضول شود کاغذ از آنها تا کید تمام گرفته به حساب آید و ابواب باز یافت
 از روستا بدو نویسی موافق قاعده دیوانی بعضی بازخواست آورده کاغذ با سر رشته و ابواب بدو نویسی

و عامل معزول کبهری والا بفرستد که از خاسبه فراغ ذمه حاصل نماید یا نرود و نیم نسخه دیوانی مطابق قاعده معهود فصل
بفصل مرتب ساخته بمر تصدیق خود بدو فرماید والا ارسال میداشت باشد صفاً چهارم از دفتر اول خطوط
و مکاتبات که بنده منشئی از جانب خود بتکلیف بغرض عزیزان تسوید نموده به امانت
در مبارکباد اضافت ذره دار بموقف عرض متوسلان جناب وزارت و امارت حریت رکن السلطنت
اعتماد الخلاف منظر اسم رحیم مصدق عظیم دستور عادل میرساند که افزائش جاه و جلال بکرم این دستعال و عنایت
خاتمان جهان اقبال که در چشم خرد و مقدمه رتبه اعلای دیوانی و پیش آهنگ کوکبه اعظم دارش حضرت خلیفه العالی
است بر نسبتبان جناب امارت مبارکباد از ان باز که این نوید فرخ خال ابواب بهجت و سرور بر دلها
و عاگو بیان عقیدت سگال برشوده این ذره فقیر که بود وجود خوشی به یمن بخشایش آن آفتاب روح خفیه خال
میداند از کج و بیجا به بیهمر فلک کجایان گراست مستغنی است پانفری خود و ازین دست بازار رنگستان
دست گذر قرار مانده بود که سرناخته قدرت بر گراست قلم بند است والا همان زمان بنگارش تهنیت
سر پایبیت که از شنایش چنستان باطن هزاران شکفتگی میاید بفس سعادت بر صفحہ چین می نگاشت
و بر وقت قوت دست فی الجمله دست به داده بادا س دعا س جادو دانی دولت قومی دست میشود
باش تا آفتاب جلوه کند کاین هنوز از نتایج سحر است امید که حسن معانی خسته تازی که غلام درگاه بالقاء
ربانی منظور ساخته در هنگام ملازمت از نظر کمیایان گذارینده بود بصورت شایسته جلوه ظهور گیرد و سهند
دیوانی اسطی برودی و خوبی از وجود مسعود فیض آموذ آرایش پذیرد و حقیقت احوال غلام بر خانه زاد بجای چند
که ساینشین منظر عنایت و رعایت بر کمال است بموقف عرض خواهد آورد و مامنع الله فهو خیر بر گناهی چه سهره
شاه سور معانی رنگ پیرا س نرم همه دانی قدسی پیکر نورانی منظر دستا و فیض نهاد پیوسته تربیت با
ارباب استعداد باو اتم قیمت الوداد هر چند از دیده دریافت آن منظر نورانی بر دیو مجبور و متروک بود اما
از بسکه مکارم اخلاق فطری ذات خجسته صفات می شنید و در نهان خانه باطن محبت آن محبوب لاجباب
میوزید در عالم حقیقت خود را از فیض پذیران محبت شریف تصور نموده تر صد حسن اتفاق میماند که دیده
از دیدار سامی روشن سازد و در نیولا که بمقتضای آن نور عبور بدار الخلاف واقع شد و از نیلگی فلک دشمن خود
که جا ننگ اسی در دندانت پے وجود مسعود درین شهر صفا کی نیافت داغ حسرت و ناگامی بر دل خست
به تقدیر چون استقامت خراج و لی جو خیریت احوال فرخنده مال سامع از فرزند می شود راه تسلی بر خاطر بر طرباب
کشود و پیشانی نیاز بر خباب قادر مطلق گذارشته می آید که بعون او جل قدرته و اعظم شان و زود سعادت آموذ
باین حد و در ایام مسعود بصورت شایسته روئے نماید تا این تشنیه ببادیه شوق از ملاقات آن حضرت لاجباب

فیض جاودانی اندوز و چشم عقیدت از مشاهد که نورانی طلعت آن عزیز مصر منی بر افروزد امید که این محب را
یکی از ارادت گزینیان انکاشته باشند و توجیهی که در تربیت خلص زاده که جبهه چند معنی فرموده اند چون بر وفق
سبحه نظر است بلند ایشان این سلوک دلیله بر دروگیا با جمیع مستفیدان و تربیت طلبان مسلوک بوده و احوال
حسنه و امور خیر که از این یگانه زمانه سر بر نیزه هیچ وقت معلل بعزل اغراض نگردیده در صورت این هواخواه
منت بر خود میداند و بر اسر عظیم از بهر آن که زاده کار آگاه الهی مساکت مینماید زیاده عمر باد و در تعزیریت
درین حدیقه چهار و خزان هم آغوش است زمانه جام بدست و خبازه بر دوش ست اگر چه از سنج و واقعیه نماند
بسیکو ته کاهی به پیغمبات چند گرد و کلفت بهر تکیه کمال بر موقوفه خاطر گرامی رسیده باعث کدورت و طلال حال
گردیده باشد اما از اینجا که دانایان حق شناس و فرزندان حقیقت اساس بر بقا زد و زوال اوضاع عالم و ثبات
سریع الانقلاب حالت بنی آدم محرمیت و انیز یقینیکه باستصواب خود و بخش و استغفار مکر صواب گزین در
مقام رضا و تسلیم در آمده هر چه مبر و شکیبائی بر افروخته باشند معاذ الله این غلط خوان ورق تحقیق را چه یار که در خدمت
افلاطون زمانه داستان از علم الهی بمیان آورده لب باند ز کشاید یاد حضرت همه دان فضل از جهان
معاش و معاشی از عالم معاد ارسال نموده در موقوفه و آید لیکن بمقتضای رسم ارباب عرف و دولتستان سلسله
مجاز و صورت که ترک رسمیات غیب و تمهید عرفیات نه می دانند این دو کلمه سمیت نگارش یافت این دو کلمه
زیت شریف را که اهل طبعی رسانا بهر چه حاصل میگردد اند که این هواخواه بغیر و خوبی در وطن رسید و گوش
این آشنایان تعداد و کار اخلاق آن بزرگوار فضل و کمال گهر آموذ گردانید در سفر سدس نعمت که در طایفه
او را که ملازمت گرامی بود در روزی چند که در خدمت شریف صرف شرب به بدل شکر حیات تصور
نمود و افسوس از ایامی که بمحض نور موفور السور و میگردد و اگر بخت بد نماید دور نیست که درین نزدیکی همین
عقیدت بر آن آستان اقبال نشان بساید و از برکات انعام شریفه باز دیگر مایه سعادت جاودانی
فرا اندوزد درین جزو زمان آثار مروت و مردمی معدوم است الحمد لله که در میان جهان مثل حضرت
بزرگان هستند که از راه جوهر شناسی ما از با افتادگان را دستگیری مینمایند و اگر چه چنین نمی نمود عداوت
زندگانی بر مردم ناتوان مفقود میگشت هر باینها سرشاران چنین طراز معانی در تسخیر دل ستمند آنقدر
کار کرده است که میخواهد بهر حالت از بهره پذیران خدمت سامی گردد و بوسیله جید اسباب کامیابی فراهم
آرد زیاده ازین از مراتب اعتقاد و تعزیرت رقیه کلا و نیز مرقوم قلم جوهر بر نیزه و دلمان آرد و دیگر
گردان از دوستی مالا مال ساخت درین جزو زمان که در میان اهل عالم صورت پرستی نمود و معنی شناسی
مقصود است و وجود سوس و مثل شهاب غریزان ناقد البصر از جمله مقامات باید دانست توجه که در نگارش خط بارش

پنجاب نواب عمدۃ الملک بکار برده اند مورد محبت و اخلاص برافروز و احمد لکھنؤ کے بندہ منشی بآن سخیذ ان
 سنجیدہ بیان چون معنی بیگانہ شد و از قطعہ زمین وطن کہ بہ نسبت گرمی مہر و زان در رنگ زمین
 سخن سر سبز ساقی برائے اطفال گذار شتہ آمدہ است مجموعہ بال گشت کہ بحسن معاونت لطف مراقت
 پیرائے گلشن اتحاد بدستور معمول بحال خواهد ماند و خلل در انبساط زمینداران مورد دقتی نخواہد یافت
 بعد از نیرے نوشتہ میرساند اگرچہ مقتضای رسم و عادت انہا سے زمان گنجایش داشت کہ مراسم
 بندگی و لوازم خیر خواہی بنجوسے کہ مرکوز باطن صدق موطن است بتوسط قائم عقیدت رقم حیرت و نظار
 در آید لیکن چون سند نشینان اقبال این گروہ فلک شکوہ بنور معنی منور است خجلی گفتار بے حسن کردار
 منظور نظر اغیار نمینفر مایند بنابر آن از حضرت قادر مطلق توفیق میخواہد کہ این مراتب بزبان معلیٰ ادا سازد پس انصوب
 گرامی ملازمت کہ در ہمہ وقت بر جمیع آرزو یا مقدم بودہ بوسیلائے سترضای خداوندی اسباب
 کامیابی فراہم آرد و ایضا بورد و اقبال آموذ پروانہ کو واجب الاغراض قوم خامہ مرحمت طراز کہ بمعانی
 لطیف و عبارت کریم حاشیہ عبودیت مضمون را رشک فرمای متن صد کتاب بدیع بیان ساختہ بود
 سرود ہوش ارادت سعادت تازہ یافت و بوصول خلعت شریفہ کہ از راہ نواختہ پروری و پروردہ
 نوازی عطاشدہ بود سرودوش عقیدت کرامت بے اندازہ اند و خست حسین غلامی بسجود و شکر این
 عنایات ہر زمان بر زمین نیایش گذار شتہ طول حیات و رفیع درجات نواب خداوندی دایما از
 جناب الہی بعد از نومندی میخواہد امید کہ مجیب الدعوات دعا سے بی سبب این سہ پانیانہ را در پذیرد و فرزند
 اثرش بر جہانیاں جلوتہ ظہور گیرد بہ شاہزادہ عرضداشت حقیر ترین دعا گوین بعد از اداے آداب
 ادب و انکسار و زہد و ایہ وقف عرض بار یافتگان محفل قدس منزل میرساند کہ انفاش شہار و زری
 بدعاے بقاے دولت جاوید بہار و اعتلاے اعلام اقبال باید اہر حرف میشود و آرزوے صدق
 عقیدت و رسوخ ارادہ از حضرت الہی مسألت مینماید کہ گلشن جہان از جو بہار عدل و انصاف سلطانی
 سر سبز و شاداب و ساحت گیتی از پر تو آفتاب فیض و عطا سے خسروانی دایما نور یاب باو اگرچہ این دعا
 مورد دقتی بوسیلائے اعتقاد باطن خود را در حلقہ بہرہ اندوزان حضور سرسبز نو تو ظہم سے نگار و لیکن شہر
 ملازمت والا کہ شکاے ارباب سعادت است ہزاران نیاز را نخواہد امید و اگر است کہ بیادوری
 ایزدی عنایت بحصول این دولت بے بدل سرمایہ مفاخرت ابدی اندوز و ایضا میرساند کہ نوید
 مبارک فال صعود کو کہ بہ جہاد و جلال سلطان جہان اقبال کہ انشا اللہ المتعال تا اتصال بدیع کمال ہمین
 سوال اوج پذیر باد ابواب بہجت و سرور بردہا سے دعا گوین عقیدت سگال بکشودہ و از ہنر جہان

دولت جاوید نال اسباب کامیابی و کامرانی فراهم نمود و الحمد للہ و المنة کہ نخل آمان بیا را مید و غنچه آرزو شکفتن
 آغاز نهاد زمانه فیروز می گرفت روزگار بهر روزی گزیده برین مشوه که جهان فشانم رواست که کاین مشوه
 آسایش جان ما است چه از آنجا که شرف ذاتی و کمال فطری حضرت بادشا هزاره عالمیان محقق شده والا و استعداد
 رتبه علیا است بکرم ربانی و تائید آسمانی اختصاص غنایات خاقانی در پایه افزائی حشمت سلطانی روز افزون
 خواهد بود چون این پر غلام علی الدوام بدعاے طول حیات و رفیع درجات صاحب جهانیان اشتغال
 دارد و امیدوار است که در زمره حواشی بساط فیض انبساط بحساب خواهد آورد و ایضا دعا گوے دائمی
 ذره و ایرج بوقت عرض بار یافتگان جناب فیض آب صاحب جهان بادشا هزاره عالم و عالمیان میرساند که
 در هنگامی که چهره اقبال پدیدار بالقلب اوضاع روزگار در نقاب عین الکمال نهنگی پذیرفته بود و برین
 دعا گوے در نورستان سحری دست مناجات بدرگاه برارنده حاجات برافراشته طلوع آفتاب شد
 جاودانی سلطانی سالت مینمود و الحمد للہ و المنة کہ دعاے سیرامی افتخار باجاست پیوست و نوید جان
 نژاد و وصول کوکبه والا بدار اختلاف و شمول غنایات حضرت خلیفه الہی در اعتلاے ریایات جاه و جلال شاهی
 سامعه افزون خواهند گان این روزگشت این و جل شانہ و اعظم بر بادنه بمیامن ذات قدسی برکات صاحب
 آفاق سادت گیتی علی الدوام گلشن چشم جهانیان تا انقراض زمان روشن دارد و صاحب عالمیان سالت
 فقیر حقیر بکان و سید که در دارالامان ملتان از عاشیه نشینی درگاه سلطانی سر بلندی داشت بفضل و کرم
 خسروانی بمنصب دوسدی و خدمت صدارت و عدالت افتخار یافته بدارالامان مذکور قیام دارد و در
 اجراء احکام شریعت مطهره سرانجام محام و امور و مضافہ خدمات مذکورہ بموجب حکم مقدس احتیاط تمام
 بجائے آرد و الحال که مقدم سعادت توام کا حروانی ارباب عقیدت گردیده این مذوی که از چند سال
 آرزو چنین ایام مبارک نال بود محض یاوری بخت خویش تصور نموده امیدوار است که باین دولت
 خواه از ملازمت سرسریمنت مفاخرت ابدی اندوخته سرمای کامیابی حاصل نماید بجانب بیگم آداب
 جزو انکسار بجا آورده ذره و ایرج بوقت عرض جناب جناب تقدس نقاب بادشا هزاره جهان و جهان صاحب
 عالم و عالمیان میرساند که بور و مسعود کرامت آموذ نشان عالیشان مرحمت عنوان احمد از سعادت ابدی
 و ادراک مباحات سرمدی نموده فرقی ادب و افتقار بفرقدان غمت و افتخار بسوده بتقدیم سپاس
 خدای جل و علا و ادای شکر الطاف حاجان سده علیه تر زبان گردیده و بدعاے دوام دولت قاهره
 و خلود و عهود خلافت باهره و سلامتی ذات قدسی نقاب اله تعالی زیاده از آنچه سابق میعاد است اشتغال
 و زریه امیدوار است که انشاء اللہ العزیز همیشه مورد غنایات عالیہ و محیط مرام تعالی خواهد بود و در زمره

و عاگویان و ایلی محسوب خواهد شد پیشانی پاره و عاگویی قدیمی قطب بعضی حاشیه نشینان محفل فیض منزل
 میرسانند که در هنگام تشویش بدن مبارک این خیر سگال پیوسته در نورستان سحری اشتغال بدعا داشت
 و هرگاه مرده صحت خراج و بلای از دلها سخلاتی روح خزن و طلال نمود چنین شکر و سپاس بجناب ایزد متعال نهادند
 امید که لمعان کوکب جاه و طلال سلطان بلند مکان بر اوج دولت و اقبال از عین الکمال ایمن باد و بعد ازین
 پیچ رهگذر غبار کدورت بر آئینه ضمیر خورشید تنویر مرصاد صاحب جهانیمان سلامت فقیر خفیه از چندگاه در
 نشین وطن ز رویه نشین است و چون دین ایام فرخنده فرجام آرزو س خدمت خاقانی بسیار بالیده و
 تناسل ملازمت سلطانی با فراط انجامیده اند اغریمت چنان ست که عنقریب رهگرای دار الخلافت
 گردیده کامیاب سعادت جاودانی گردد و س زبزم قرب تبخیر خوشی مردم به و گردن حلقه ازین خانه
 نیز بردارند و انشاء الله العزیز حصول این مطالب باین دولت خواه جانفزا نماید و چشم عقیدت
 از دیدار نور بار روشنی پذیرد ایام سلطنت جاودانی با و خط فلان که از عهد مرزبانان انیسویه عادت معصوبه
 است و کلا س خود بجهت عرض مطلب و صورت معاملات که مردم زمیندار را اکثر اوقات بدر بار جاندار
 رجوع می افتد بدار الخلافت فرستاده و میخواهد که بخدمت گرامی متوسل بوده قاعده خدمتگاری و وفای
 برداری درگاه خلایق پناه روز افزون سازد و برین تقدیر یقین حاصل است که آنچه و کلا س مذکوره
 معروف خواهد نمود بقتضای صدق بندگی و اعتقاد آنان بجناب قدسی آئین شفقت و مهربانی حرمی
 خواهند فرمود و خط نگارین نامه محبت طراز مرقوم ملک نادر و پرواز که از شگفتگی عبارات رنگ بسته و
 بر بستگی مضامین برجسته برگ و ساز و دلکش و ساز سامان جانفزا در برداشت و در زمان سعادت
 اقتران در و دمنوده حبیب و دامان آرزو و هزاران گل نشاط مال مال ساخت رسید از دست
 مکتوبه بزنگ غنچه سر بسته چه چو بازش کردم از رنگین مضامین بود و گلدسته چه مرز دآن بمان و دهر
 مانا و ان نغمه خامه که در این دست صورت یاب شد معنی برجسته به الحمد لله و الله که استقامت نصیحت
 قرین ذات بابر کات است و جریان حالات بر وفق و نخواه میشود امید که فیرو خوبی علی الدوام
 حال فرخنده مال باد و دوست یار یار همه وقت مشتاق و اندیشه بار سال رسل و رسائل بهین آئین
 شادان و فرحان سافه این معنی را موجب از دیاد و مواد دوستی تصویر نمایند خط یقین که زبان مراتب
 اخلاص و اتحاد و دوستان یکدل از سجیه رضیه آن رموز و ان عالم صورت و معنی دور است اما خاطره
 محبت سرشت اجازت نمیدهد که تنها با خلاص باطنی بکتفا نماید و راه ارسال صحائف دوستی فیما بین
 مسدود باشد اگر چه فی الحقیقت اصل همان ست اما چون صوفیان ذوالعین و ذوالعقل را شمع و معنی

و صورت آئینی نگار میباید محاکات نیتقه گرامی را چون حکایات ملاقات صورت تصویر میکند ناگاه اگر رسیدن ناگاهت
 قریح بخش از سبب موانع روزگار ناخوار در حیرت رانی می افتد از شدت انتظار حوصله از باب وقار و تکلیف خود
 میرود و آرزو مضطرب و مطلب دل پرده نشین چنانکه حوصله پیرامن نکلین گردد و اگر راست میخواید
 اینهمه اضطراب برائے حصول نامرغباتی انجام کلمات از استحکام ساس مودت باطن است مصحح
 که ظاهر نیست بر عنوان باطن لاجرم در هنگامی که پاره از شعله امور ادلی فرایغ دست دهد بدو کلمه حقائق آئینه
 مسرت پیرایه و راحت افزای خاطر دوستان شده باشد ایضا این دو تعالی آن کوستخوان چمن خلعت
 و آشنایه بسبب ناخج اتحاد و یکسانی بلبس بوستان فضیلت گوگرد و سنج و اصل سپیدکان معنی را بر حسب خواهش
 خیر طلبان دار و نقیر جان علی را زیاده از خود بخود شتاق و متمام تصور نمایند متاع خوش نمائی و ولایت سخن
 که بر دست قاصد صبا آثار فرستاده بودند رسید خانه بهوش در کان عقل از نزول آن چون از رنگ
 مانی صورت نگار برنگار گردید الحمد لله علی ذلک مشققا از مکث فرستادن اخلاص نامه مسطور بود و پوشیده
 نماید که گردش این داکره مینازنگ دو مخطه احدی را بر حالت خود نمیکند از دوست از حوادث افشانی
 سبک نمی رسد و تا سوخته دلی نیم نشینی بنظر جمع دو کلمه از بریشانی خود یا از استقلال استقصال دست
 حقیقی ارقام نماید و اگر نه خدا آگاه است که هیچگاه در حرایت حفظ الغیب فتور و رافع نیست و یک
 و زمانه اخلاص نامه ارسال داشته ام اما این هم از وضع پاستانی روزگار است و آنجا نرسیده برارنده
 حاجات قطع و سالیانه و پیغام نمینواید تا بزم جمالیست صوری آری ستم آید شوقیه میگردد و اندک نهال شتاق
 ملاقات گرامی چندان بالید است که با حاطه تر جان در نمی آید و کدورت جدلی چنان گفت آنگیز گردیدند
 که در قالب میان نمیگنجد که آشکار کنم در جهان میگذرد به محبت که مرا با تو در دل تنگ است به دلها
 اهل مودت و صفادر شرح داستان محبت و ولا بمقتضای القلب مدی الی القلب هر چند قلیح بزبان
 قلم نمیتند لیکن استیلا شوق موصلت جان افزای اختیار این می آرد که خامه بنامه آشنا شود و
 قصلی از باب لالوای دوستی بدینجا اعلان رود و شکل انیت که آنچه در دست بزبان نمی آید و چه
 بزبان می آید انهار مراتب شوق را نمی شناید فلان جرم از جناب این روی مسالمت مینماید که غریب شایه
 قصود را بوجه حسن چهره امروز کامیابی سانه و سینه محبت گنجینه را از انگار و جوان واپردازد و ایضا
 اشتیاق گرامی ملاقات افزون از اندازه شرح و بیان است و خاطر محبت ناظر ادراک آنرا بهر وقت
 خواهان ترجمه الشوق را که بر رسم اینها زبان در کسوت عبارت تعارف می آرد و صورت مدعا از
 نقاب چهره بر نفس و او اگر بغیر معنی پرستان جلوت کده باز میگردد و استیلاست تنهای حصول محبت

سامی حوصله را به بیتابی سپارد و اما حاکم مطلق را سپاس کرد و اما دوستان کامل الاتحاد را که از غایت
صفاء حکم آئینه میگیرد و در اظهار اسرار محبت بدوستان طرازی محتاج نمی سازد و ضمناً احباب خاقانی اهل لار که
از کمال استیلا خاصیت جام جهان نامی پذیرد و در انکشاف تصویر صفی باطن رنگ آلوده نقش و نگار خامه
نمیگرداند برین تقدیر کدام جز و صیغه اشوق تواند بود که بر خاطر مهر اشراق آن یگانه عالم وفاق پر تو اندازد
نشده باشد از حضرت سبب حقیقی مسألت چنان میرود که غرقب ایام جدایی بسرا آید و شاید مقصود که چشم
مشتاقان باز بسته جلوه ظهور اوست بوجه حسن رو نماید تا بهنگام مواصلت بهجت پیر وصول و اسلالت
را مترصد و اعلام کار و خدمت را منتظر است ایضا میگرداند که اهل مودت و صفاء که دلها به ایشان
از غایت استیلا که حکم آئینه میگیرد و اگر چه در میان مراتب دوستی محتاج نباشد و پیغام نیستند لیکن تکلف
شوق مفروض که بنا بر ادراک ملاقات بهجت آیات خاطر مشتاق را همیشه در اضطراب می دارد و در سطر
چند می نگارد که از تاثیر جدایی و وحشت تنهایی چه نویسد و تا کجا تواند نوشت که هر چه بردن بگذرد
بر زبان قلم نمی آید و آنچه در عبارت نمی آید او را مقصود نمینماید محبت گواه است که از مفارقت
آن ملاذ صبران چندان کدورت و ملال دارد که حمل آنرا کمتر از کوه الوند می شمارد از سلی که خود کرده
صحت روح بخش دوستان یکدل است در شهرستان غربت که از تنوع نشاط خیال است چگونه کلفت
پذیر نباشد امید که همت حرمان و ایام هجران زیاده برین امتداد نکند و این سفر عافیت اشرفی و فروری
شکر اقبال پیکر سپری گشته دریافت مواصلت گرامی بخیریت و بهر فری روزی زیاده شوق است
ایضا هجران دل آشوب کاش در عالم امکان ظهور نموده تا جان و ملت دوست از قید کلفت
آزاد بود و رویت عزیزان که برد و ام میماند از نظر غایب است و آنچه دیدن را نمی شاید هر زمان
حاضر آید وضع فرسوده روزگار بهین است که دو غم نشین را یک نفس بحال خود نمیگذارد و بهر صورت
برعکس برقرار پیدا نمی آید و مصرعه من در چه خیال و فلک در چه خیال بهر حال از حضرت اینزد
مقال مسألت میرود که حجاب دوری برداشته ملاقات گرامی بوجه حسن چهره افروز سازد و دلها
مبهور اندازد و کدورت جدایی را بانی داده در مقام تقارنت نشاط اندوز گرداند ایضا بهارستان
دولت و جاه شرافت و معالی پناه نجابت و شهادت دستگاه نقاب و خاندان غرور و عاصفاوه و دودمان عهد
اعتقاد و ایمان شگفته و خندان و سرسبز و دریان باد بعد از ابلاغ دعوات مصداق آیات مرفوع خاطر
خطیر و باطن میسر میگرداند که گارین صیغه یگانگی در رنگین نشو و نموی که مصوب طمان ارسال یافته بود و رسید
موجب فزونی موالات و دوا و مستوجب افزونی مصافحات و اتحاد گردید بمقتضای یک رنگی و یکسانی

ایمان از استقامت و استمداد و اشاره در باره اعانت داد و رفته بود از اینجا که نظام حال و محصول
استقلال آنقدره از باب شرف و کمال و در هر وقت نصیب العین ضمیر مودت تخمیه است آنچه بایستی بوقوع
آمده و هر چه باید انشاء الله بفعل خواهد آمد لازم است که بشناخت قدر مهربانی و دریافت مرتبه قدر دانی
جذب خیر جمیع و جلب زیادتى طمانیت نمایند و گذارش اخبار و آثار احوال عانت اشتغال که ناگزیر
نشار حجت است واجب شناخته در هر چند گاه رقیه الوداد می متضمن چگونگی اوضاع قریب منفرستاده باشند
سفارش شجاعت شعار فلان باراده بندگی درگاه عالم پناه در مسکن نیز فرمی اثر میرسد از اینجا که نظام
سلسله ششم و سپاه متعلق بصواب وید ذات خجسته صفات است چشم آن دارد که بوسیله خدام از نظر منور
بگذرد و درین صورت یقین حاصل که چنانچه صلاح دولت و زرافزون خواهد بود توجه و مهربانی بحال
موسی الیه مرغی خواهند نمود و زیاده بهجت و کافرانى باد ایضا چون بنظر پیوست که فلان از مردم غرت خواهد است
و به علامت زراعت باین مردم خوش نشین در آن حال سکونت دارد و لهذا قلمی میگردد که اگر در مواد حساب و امور
مقدور بصواب بآن مشقت آب رجوع آرد و مضاعف میگردد باشند که درجا و مکان مالوف بفایست بگزیند ایضا چون
جاگیر اینجا نب در بر گنه فلان نخواه شده و ظهور این حسن اتفاق در خاطر دوستی دوست ذریعه اند و یاد
مواد قدم مودت منظور گردیده درین صورت یقین حاصل است که هر باب چه در قسم و بات چه در
سائر امور موجوده عامل اینجا متوجه و ملتفت بوده و مراتب حفظ الغیب زیاده از حضور و نظیر داشته مراعات
لوازم حجت و موالات خواهند نمود و زیاده است ایضا چون این از جاگیر دوستدار بر گنه فلان نخواه گردیده
از مقتضیات حسن اخلاق ذات شریف و خصوصیات حجت و دفاق که فواید تحقیق است ترصد چنان دارد
که در امور موجوده گماشته حجب مراعات لوازم دوستی بهمه وقت نصیب العین خاطر گرانی خواهد بود و حجت
مواد موالات خواهد افزود و شعبه قیمة تمیید کلفات عرفیه که طریق ظاهر پرستان است متعارف مقتضیات خاطر
دوستی دولت انگاشته و شش مراتب شوق مواصت نشاط افزا که چون تعداد مکارم اخلاق آن عنوان
صحیفه حجت و دفاق زیاده از اندازه و بیان است توجیه آن ضمیر مصفا که سراسر اتحاد است و انگاشته
بنگارش مدعا که ناگزیر نشاء تعلق است تصدیق میدهد ایضا خان مهربان من زبان قلم در گذارش
داستان دراز بجز آن گوتهی می پذیرد و بهجائے نامه در نگارش ترجمه نشوق بے پایان تنگی بینماید شکر
حالتی در نگین صحبت که را تم نموده ماجراے ایام جدائی بر طراز واکالت کار از غل که خاصه آنهاست
پهلوتی میسازد در صورت ناچار میباید وزن این برگردانند و ادراک آن بوجدان ضمیر نهفته دان
سپرده با عمار مدعا که مستلزم نشاء تعلق است و اپرداخت فقره و رود نامه گلدسته تازه طراز

آراسته گلک نادره پردان که از جوش بهار معانی نکته قریب سخن نهان بود آب و رنگ انفاذ نکته سخنان
 را در لغز زری می نمود و در زمان شگفته ترانه بچ عید سست اندوز و ساخته فرخنده ترانه روز نور و زرشا و پیرا
 خاطر احباب گردید ایضا گلکشته گلشن یگانگی در خسته هنگام رسیدیم غنیمت حجت و بهجتی که از مطاوع
 محاذی آن جوهر دوستی میوزید نکمت عشرت و انبساط بهشت مودت مقام رسانید اخلاق آن عزیز مظهر
 یکدلی و نظر اخلاص منظر دایما جلوه گراست و خوبیهام فطری ذات شریف همه وقت پیش چشم خاطر
 اتحاد پرور حاضر در اطهار توجه گرامی که شامل حال دوستان است چه توان نوشت ایضا نامه شریف
 که شرف نامه حباب بود رسید در نیوقت که دولت متوجه شماست و اقبال و بشماره دار و مقتضای خرد
 دورین آنت که هر کس بمطلب و غرض خود بتکلف حرفه مذکور کند از روی غنیمت گوی بنور آن رسیده
 از پنجه نزد عقل صواب اندیش مستجابش عمل آرد و عیان اختیار بدست ارباب غرض بسیارند ایضا
 عینقه نیکه نکاشته گلک مودت سلک که سراپا عبارت دلا و نر بیان مراتب یگانگی و بهجتی رنگین تر از
 نسیم از رنگ و از آغاز نگار خاند چمن و فرنگ بود در زمانه که زبان از ان کسب سعادت می نمود
 بهجت و روز زانی فرمود و خاطر تود و آثار از مشاهد آن دستمایه جانفزا و بهین پیرایه دلکشای اسباب
 جمیعت ظاهر و مواد شگفتگی باطن فرا انداخت ایضا در دل هزار گل شگفتانید مامات به خاصیت ذریه
 با بهار داشت چه چهره پرداز صور املاک و نقش طراز صفات خاک که بقلم ابداع هزاران مقم بدیع
 بر صفحه اوراق کائنات اختراع نموده باشد تعلقه نویس سر خط دولت و اقبال و عنوان پیرایه صمیمه
 غر و اجالی مستغنی امارت و ایالت پایه افروز صفوت و جلالت عاریج ملایح اهدت و کاحرانی صاعده و صفا
 شکوت غنیمت الشان عان بلند مکان عالیجاه مخلصان امید گاه با و بعد از اطهار مراتب خیر اندیشی و بهو خواهی
 که بتلرم طریقه اخلاص خاص و تضمن و عینقه صداقت و اختصاص است مکشوف را به هر نشان و مشهور
 خاطر صبح توانان میگردد و اندک مفاد و واجب لا غر از لازم التکریم در زمان مسعود و هنگام محمود بهجت آمود و رود
 از زانی فرموده باعث از دیاد مواد محبت و اعتقاد گردید ایضا خاطر تمام وفاق از جوش اشتیاق گرامی
 ملاقات مالا مال است و توقع انجام ایام دی با و هجران و انبساط بهار مواصلت جان افروز غنقریب
 از زبان پیام رسان حصول آمانی و آمال ایز و متعال فتح الباب مقصود و بوده به بهو و آئین سراپا سود و روزی
 گرداناد و نجب مشتاق را هر چه زود تر یاد دراک لذت صحبت لازم المهرت یکام دل رساناد ایضا
 شوق هیرانت ملاقات گرامی با فراد اتحاد و انجامیده و تمنای او را که دید از بهجت آثار خاطر مشتاق را
 مضطرب گردانیده حق جل و علا حجاب جدا گئی از میان رفع نماید تا دلها به بیتاب از بی طاعتی بر آید

ایضا شوق را پایان نیست همچنان را در میان نه دل مشتاق را خوشش دیدار است و شاید مقصود در کنار
 طرفه حالت است که آنچه خاطر میخواست بدست نمی آید و هر چه میخواست در و نماند مقرره سفارش شیخ فلان مرد مسافر
 کاکائی و معاند رس است و ارزوده خدمت ایشان دارد و یقین کند که خود را به آسای خود پیرایه اقبال و قبول
 خود بایستد شوقیه گذارش شوق و آرزو و اندی اگر محمول بر بیات نباشد شمه از آن در نیز بیان شود آن گونه
 بر مضمون نیاز صورت طرز میگرفت اینجا که مراتب اخلاص و اعتقاد و تکی بر وجهان نانوشتنه خان
 مخدوم مهدان ظاهر است او اسه آنرا بر زبان نیز بانی اولی دانسته تحریر مدعای پرداز و ایضا
 مراتب شوق و اشتیاق متجاوز از حد بیان است و اشتیاق و انبساط خاطر محبت ناظر ازین برنگذارد که بلافا
 گرمی انشا الله العزیز غفریب الزمان چهره افروز کامیابی میشود و زیاده از احاطه ترجمان است
 لهذا شرح این داستان مقصود و انتباه بوجهان ضمیمه نانوشتنه خان ملاذ الاجا حواله نموده به تحریر مطلب
 واجب الادامی پردازد محمد حسین منشی ابد سام صبح دولت و اقبال و بهتر از غزو اجلال عمده دودمان
 مجد و کمال نقاوه خاندان فضل و انضال رنگ افروز گشتن سخن بدیع رقم نلاره فن سنجیده جاد و نظام
 مخدومی بتایید اینز و متعال بسیار سالی با بهادران فرخی و فریوزی و سادات و بهر وزی مقرون بوده
 نخستین بر ذوات مصدر حسنت و بعد ازین بر دوستان و بهو اخواهان ایشان مبارک و میمون
 و نجسته و جایون با و فراوان دعوات محبت سمات اهدا نموده مکتوف خاطر خطیر و ضمیمه میگردانند که
 چون پیش ازین بطور پیوست که خدمت دارالانشاء حضور سابع النور انبیا نگاه عظمت و جاه و بان
 جامع الکملات صورت و معنویه اختصاص پذیرفته میخواست که تهنیت نامه بر رسم اخلاص مندان صدقت
 آئین ارسال خدمت شریف نماید لیکن بنا بر چیز ناشی اقامه و رینوادی دور از قاعده شناسی سمیت
 در نیول که از مردم معتبر تحقیق انجامیده و خاطر دوستدار نشا اندر گذر دید لا جرم قدر تقصیر مافات از خلق
 وسیع ملاذ الاجاب میخواست و بمضمون صدق شجون القلب بعدی الی القلب صحیفه مودت محتاج بدیبا
 انظار ندیده در آن باب رجوع بقلب سلیم و لوح ضمیمه تنظیم می آید که عزیز گفته دلنامه در ششمین
 راز به بر یکدگر اندر پرتواند از به ازین بر یکدگر افتاد و محبت و دوست داده که در بیان نمیگنجی با یکد
 اوقات بند کز جیل حضرت ایشان میگذرد و از خوبهاست فطری خدام امیدوار حفظ الغیب میباشد
 یقین که پاس مراتب و مراعات حق محبت و معرفت نصیب العین خاطر حق پرست خواهد بود و به امانت خان
 ذره وار بموقوف عرض نشیمان جناب جاه و جلالت سنده ششمین نمارت و اقبال صاحب دو جهان
 خدا کفائی میرساند که پروانه واجب الاکرام مرحمت ارسام در جواب عریضه پیر غلام بختیسته نهنگام غر

در و در خجسته فرق مفاخرت فدوی با وج فرقدان رسانند و سفارشی که در حق خان را در جبهه چند بنوا
 مدار الملهامی مرقوم قلم فیض رقم شده بود باعث خرید غرت و اعتبار گردید کار سازی خانه را در میا مطلق
 مکررم خداوندی بوجه اسن رونموده و نواب فرشته نهاد که هم بارش و هم با استدوا شکسته منصب
 وزارت است کمال مهربانی مرعی و بلند ول فرموده آئینده نیز امیدوار است که بوسیله مجیده نگاشته شریف
 رعایتی و فرید عنایتی شامل حال دعا گو یان دایمی خواهد شد این در تعالی سعادت قد بوس گرامی باین
 نیاز مندان عقیدت کیش بزودی و خوبی روزی کنایه شیخ ابو نصر نیارمند منشی بذریعه رسوخ اعتقاد
 بعرض منسوبان جناب فیضآب دولت و اقبال خدا داد مصدر اخلاق الهی مقرب حضرت والا شاهی
 قبله گاهی میرساند که چون منته الله برین جاری شده که معات عالم تعلق بسبب ساخته شود تا قاعده
 افاده و استغاده تمهید باید برین تقدیر بالقاع او سبحانه و تعالی عزیز در زمان پیشین بملامه
 رابعه موردی حال پر داز این جزو ضعیف گردیده اکنون بمقتضای انقلاب اوضاع ایام پائے
 آن عزیز در میان مانده و بزرگی که از کمال فطری و حوصله سخن شناسی کام بخش مستعدان نکته بین تواند
 بدون ذلت عالی در جات مشهور و معائن نمی شود و لهذا پناه بطلعه بر و احسان خداوندی آورده
 معروض می نماید که چون درین زمان چراغ فضل و علم بهیات طوار فاضلت حضرت ایشان روشن
 ست و دور بینان بلند فطرت را از اختیار کردن امور دنیوی که سر اسر خاستان است پائے
 آن اتم تنگاف غیر از پاسبانی و لها و انتظام احوال جهانیان پیش نهاد مهمت نمیداشد در نیصورت
 اگر خاطر هر آگین که شخص دانش را جان و جان خرد را توان است نظر که آفتاب بجاک بین کند
 برین ذره ناچیزی انداخته باشد هر آینه که تخم احسان را زمیننی قابل است و الله بحسب المحسنین
 بر محمد میر بعد آداس آداب ادب و انکسار ذره وار بموقف عرض منسوبان جناب حقائق مآب مقدر
 علماء دین پیشوای عظمای کشف و یقین عمده ارباب العلم و العین حاج الحرمین الشریفین
 عالم علم ربانی مورد تجلیات سبحانی صاحب و قبله خدایگان می رساند که از هنگام مبارک مقدم ستاد
 تو احم بدار السور بر بابور اگر چه از رگه زردم حصول ابواب عراض عبودیت آئین خاطر عقیدت آگین بے
 اندیشه های حیرت قرین بود و لم آن غیر ازین که فدویت سرشت نیز در گروه کافر نعمتان ناسپاس محسوب
 شده باشد پر امن خیال نمیگشت لیکن درین ایام خجسته فرجام که در میان مکتوب محذوفی مولوی محمد تقی
 سلمه الله تعالی بر شحات صاحب قلم افاضت رقم از بهر توفیر و تکریم این جزو محقر مانند ابیات از خطرات
 دوات صفت حرمان پذیرفته کلبه احزان اخلاص نشان را شاداب گلستان بخت و شادمانی گردانید که

زمان جدائی از خدمت بابرکت و کلفتها سے جو رجوع سے بیعت با تمام محو منسی گردید
 نور سے از روزن اقبال در افتاد و چرا که از آن زمان دل شد طرب آباد مرا به احمد علی ذکاک که چنانچه سابق
 ایام است تمام روح فواید عیبات انفاس علوی خرام و تسبیح کلام حقیقت نظام باطن افزوده رفته قدم
 بندگی را کمال استحکام بخشیده بود و درینو لا شایسته تنیق انوار تنیق که بعینه از سلطان شاه عالم شاه داند نظر
 شرف اندوخته فرقی غرت و افتخار درم خاکسار بدو و علیین رسانید موار و سوغ افتخار بدو ربه اتصه
 یزید و در مصر عه اینها را تو آید و چنین باتو کنی چه باز از عنایت بیکران که زیاده از حوصله استعداد وجودیت
 نماند و بدو ننگ جان و دل را قریان نمک آستان فیض مکان سازد و بر چیز دیگر دست قدرت نیافت
 و بقول عارف که قائل بود وحدت وجود بوده و در تحفه الاحرار درج فرموده کثرت صورت زلفاقت
 و بس چه اصل همه وحدت ذاتست و بس به بایقین معلوم نمود که تباین غرضی قالب و تنوع دین
 وند برب در و دیده اهل یقین مانع یگانگی نیکو در چشم حق شناس متحقق در شمس مگوین و ایجاد اگر از پای
 انجمن فرقی و امتیاز گذر ناکرده بر مرتبه خلوت کده جمیع و اتحاد بقید کار مثل با ایجاد خوانان لوح تعلیم بدین
 نحو صورت نمی بندد و الله تعالی این دخت را علی الدوام ساینشین مظهر بر و احسان خداوندی و اراد
 و غمان توجه سامی ندو و تر با نظرف مطوف گرداناد و مستغذره جز سخن چیره ندارد و در پیش اهل معنی
 پدید آید و تا رنج چو سینت پیوند میخواست که وقت او را که ملازمت گرامی از نظر کمی یا اثر بگذراند منظوی
 درین اقیما رسال داشت گزارش احوال دولت اشتمال اگر مطابق واقع خواهد بود و خاطر معارف آگاه از
 و اوقات نورانیه مساوی تصور خواهند فرمود و الا از خیالات ظلمانیه دل بستگان هواجر نفسانیه یا تقابله
 میرساند که سابقا خط وجودیت خط منقطن تنیت مقدم گرامی بوساطت مخدومی مولوی محمد تقی جیو ارسال
 خدمت سامی نموده بود و ثانی الحال از مولوی عزالدین ظاهر شد که خط مذکور شرف پذیر بطالع خداوندی
 گردیده اما جوابش نرسیده و پیداست که درین هنگام خاطر حقائق مظاهر بنابر سنج قضیه غم اندوز برده و درین
 ستر مغفرت حبیه قدسیه مکرر و ملول خواهد بود که بیان مبارک به تحریر پاسخ آن التفات ننمود خدا گواه
 است و ولما فی الا آگاه که سینه حقیقت گنجینه غلام درگاه ازین راه چه کلفت و کم شیده خاطر اشک زینچه
 که بعضی تعولات کرد و تسکین اوجاع و روانی واقع است درین سانچه بجز گزارش بزرگوار ولیکن چون بیند
 که خطاب با کیست میداند که حاصل گفتگو بر تحصیل حاصل نیست چه آیتی که در شان صبر کننیا نازل است
 همه در پیش نظر دور بین مخدومی الانامی خاطر حق تعالی صبر جمیل عطا فرماید که مقتضای عجز و بندگی زوال
 خصال ملکی لازم نیاید بید گفته و بسبب میداند شعور المال و البنون الا و یقین به ولا بدیو ان پروردگار

توفیق او بجهان و خواسته رفته را رفتن سبب رسنگاری او ماندگار و سید آگاهی و بیداری باد و سرور سران
 عالم سلامت باقی اظهار شوق پادشاه که حق جمیع آنروهاست دین تیره ترک ادب شناخته و شهادت آنرا بضمیمه و ان
 حواله ساخته بعد عاقل و اختلاس سادات که مباد از سر بایه بسط استکلام ابداء بشاهزاده زاویه نشین کج گمانی
 که بدین غلامی درگاه عالم پناه چین افروز است فرق عبودیت بر زمین عجز و انکسار نهاده و نلیقه عقیدت را بسجود ملک آستان
 سپهر توانان جلایه جاودانی داده بآئین فدویان که شمار جان در سیل بندگی تسلیم نپذیرد و تصیم قلب در طریق
 قدویت رکن ایمان و ادایه نمازدانند و طواف آستان قدس نشان پیر و حشر را کعبه سنات و حج اکبر
 خوانند بموقف عرض فیض یابان انجمن جلالت شرف اندوزان محفل ملائک منزل که همین نمونه حضرت و باب
 انعم و گزین قرینه عرش منظم است میرساند که در فرقه ساعته و محبت زمانه که سعادت بر خویش میباشد
 و میمنت شگفتگی میورزید دولت چهره حضور می افروخت و اقبال سامان ظهور می اندوخت منشور
 ساطع النور لامع السطور بعنوان بقدری تحیر بر خامه خاص بد بیضا خواص که جان عبودیت اقتباس خدا
 هر حرف نورانی لباس با خلعت فاخره حرمت طراز که برگ و ساز بلند اختر می و فسر و زنجی در بر داشت
 سایه دور و دگرمت آموذ افکند فرق غرت و انتخار دره ناپییر باوج فرقدان بر افراخت و مضامین اعلی
 مشغولش که چون فیضان فضل و کرم بر دوام ایند و جهان آرا و انعام عام رحمت پیام اوج و عسل
 افروزان از اندازۀ ادراک عقول و انعام بیرون از احاطه افکار و ادبام است جان ناتوان را که از
 جفاکاری ملک کج گرا شکایت می نمود و مملو سپاس بقیاس عنایات بنیایات عالم افروز گردانیده تبصیر مرام
 استقبال و آداب تسلیمات کایاب سعادت جاودانی ساخت خاطر عقیدت سرشت که بمقتضای سرشت
 بالهم خود می حضور فیض گنجور مثل برگ خزان دیده زار و نزار بزرگ آینه پریشان کار شلخ در شاخ بود از
 در زش نیم بهار چین زار عطیات حضرت و الا شایب و جرب دستی نواز شهاب جبینتهای خباب عالم پناهی
 چون بزمه نو دیده شاداب و تازه و چون پنجه آفتاب گدسته بر بسته گردید در برابر گوناگون تعهدات
 و عراحم قدسی قلم کار دست قبال که بر نفش بهزاران معنی چون دم عیسوی شخص افسوده را روح پروری
 میکرد و بهرغیش چون ارشاد معنوی دل منویر می بخشید هر چند که دار خانه لوح و قلم گشت عبارت وانی که حق
 شکر نعمتهای بیدریغ برگزار و دور عالم حق گزار می آنچه شاید بجای آرد دریافت ناچار ترن بمز داده و سرسپا
 نادرسانی نهاده زبان قاهر البیان را بهره یاب دعاگر و ایندن لازم شناخت که ششده هر نور رسد و غ
 پیرایه سپهر است و طبعه صبح صادق کو کیه آراست هر ساعت اقلیم و فحمت روی زمین از انوار چراغ
 دولت و اقبال جاوید مال گیتی پناهی روشن و فروزان باد و جواب بسته سرخه نمط نامه رسید

باز کردم کل خندان گردید و بگذشت گلشن بگزنگی و گنگی مجموع بخردی و فرزانگی که بمعانی دگرگین و عبارات رنگین
 از بدیع بیانها عجز خسرو می باو میداد و او اهل فضل بهاء که اعتدال مزاج و طراوت دماغ گرمی و خشننگی
 سخن بود نسیم خشنم که بختی بمشام حجت مقام رسانید و فوایح روح الهیت و عود می که از مطاوی فواید مشکین
 خط نورانی سوادش حسن روش فراموده جیب و دامن آنرا ز غطر آگین می سانت بیان رسان خاطر گنگی
 و دلگشائی گردید از جودت ذهن و حدت طبع و اصابت فکر و ربط کلام جاد و نظام برنگار و باز فواید معاشرت
 که بقتضای استیناس و استجاب بے سابقه معرفت خود بخود بانی مبانی اتحاد گردید اساس دوستی را پایه
 بر اوج کرسی نهاده اند بر گزارد و با بچکه خط نیاز نمط بینه در نظر جوهریان باز از سخنانی و مقولان بارگاه خسروانی
 در آرد و همگان متفق اللفظ و المعنی پسندیدند و آفرین و تحسین بر انداخته با سے بلند و اراده با سے ارجمند ایشان
 نمودند رب الارباب در عالم تعلق و اسباب که در نگاه دور بینان برگ و سبزش چون سایه بان سحاب
 و نقش بر آب ناپایدار است علی الدوام بنشأ و تجرد و ذوق تحقیق سرخوش دارد و از بهر تحصیل و ستیامیست
 با جود و علاقه اهل و عیال که بالفعل مستلزم و متلازم وقت و حالت یا سے سعی نافر سودن موجب استعجاب
 و استغراب عظیم میگردد و اگر سر بهری کامل خود رو سے توجه بدر بار گیتی مدار می آوردند هر آنکه قبایل و شکله
 و دولت در کنار می یافتند و از ترک علائق دنیوی بظاهر با قطع معنوی در باطن حلاوت بیشتر می انداختند
 بر هر تقدیر این در متعال از آنچه خیر معاش و حسن معاود بوده باشد مقدر و مقدر گرداناد و بحق اکتی و اهل الامجاد
 و **جواب** رقیبه دلپذیر با مسوده محبت یکیم النظر عدیم النظر مقرب جناب سلطانی قاضی محمد میر سلیم الله
 نگاشته کلک گوهرین تحریر سر و سرافراز حدیقه سخن العجب به طراز نادیده فن نشأ افزائی من حیران انجمن
 هستی گردید گوهر قابلیت و استعداد آن و الاثره و شکین بر تر از انست که بنیران بیان توان بنجید حسن
 منطق و لطف کلام میباید که از عهد چنین معانی بدیع و عبارات فصیح بر آید این کج زبان ایچمدان آنقدر ستایم
 حرف سرائی ندارد که مقصدی جواب این قسم نامها سے نزد فریب تواند شد لیکن بمفهوم قول عزیز می گفته است
 سے متاع دوستی پیش آگر گرسنگ و گهر باشد چه محبت می پذیرد هر چه از عیب و نهی باشد چه کلمه چند بجز نذر
 دوستانه میفرساید که با این همه جودت ذهن و حدت طبع و کمال آشنائی بسخن طریق رنگین نگاری با اختصار
 میرانار الله بر بانه چرا اختیار کرده اند چون در سنگ لایح استعارت و ایهام فکر خوشترام باشد انکار میشود
 اند او و متمندان این جزو زمان هر چند دستگاه علمی داشته باشند بمحاله این گونه سخنان جاد و نشان
 دل نمیدهند بلکه استکراه پذیرفته اگر بر عیان نباشد پنهان بنجاره مینمایند که توجیه این جماعه بمنظومات امور
 دنیوی بسیار است و ولستگی با بکار بیشتر عبارت ساده پر کار شگفته تر از کل بهار خوش می کنند و از الفاظ

بیچیده چون گره غنچه و مضامین در هم کشیده چون گیسو نخیل بصیرت می پذیرد و در تصویرت بهتر آنت که بهت
حرف باید ساخت که تنانت در کلام بمنزله جوهر و نعمات بدیعی بشایه اعراض ست از مقدمین آئین گزین
حکیم نصیر طوسی صاحب اخلاق ناصری و استاد جوادید میر نصیف تارخ رفته الصفاد از متاخرین طرز نشین
شیخ شرف الدین علی نرودی مولف طفر نامه و شیخ ابوالفضل مطبوع انبای روزگار است و بعد انیان
تر و شسته تر عبارت جهانگیر نامه دیده شد که بغایت قریب الفهم و شیرین ادا است بهر جانب که طبیعت
رغبت نماید پس روست باید کرد که فائده تامه خواهد داد امید که این جرات ناشی از اخلاص و ادبین پایه
صداقت دانند بعد ازین اگر وقت مساعدت نمود بر شجره ریزی قلم یگانگی رقم چمنستان یک رنگی و ایام طراوت
پذیر خواهد بود و از فراوان شغله که ناگزیر علاقه تو کرست بعبارت آرائی نمی توانند پرداخت برین
تقدیر دریا بنج دوستی نامه ادا مقصود کافی و انصب سوده مرسله در خور ادراک خویش درست کرده
فرستاده آمد بنظر بگذرانند که خوبست **تهنیت قضا** حضرت با عظمت شریعت مرتبت افادت منزلت
عمده علمادلت و دین قد و بر عظمای شرح متین رکن الاسلام مخدوم الانام علی الدوام سند آراے عدل و داد
با و بعد اداے ادب تهنیت و مبارکباد منصب جلیل باب القضاء و السلطنت که بیادری بخت و مساعدت
طالع سکنان آن خطه شریفه صورت ظهور پذیرفته معروض خدمت ساجی گرامی مینماید که چون درینو لا از
خطه فرزند می پس چند نوید دل نکرده مقدم سعادت توام و السلطنت و استیجار احوال احقر از موعی الیه بهنگام
ادراک ملازمت فیض منقبت معلوم گردید شکر مواهب انیز دی تقدیم رسانید که میبایست محذرت
و انصاف ذات ملائک صفات باشند باے شهر مذکوره که بنده را و باے نیر در انجاخت داخل اندر
حمد امن و عافیت خواهند آسود المنة بعد علی ذلک دیگر در ایام سابق این نیر و حقیر اگر چه حال مبارک
نورانی سیما ندیده اما از بنده زاده سیکه رایج که بر بهری دولت در دار الامان ملتان شرف اند و قد بوس
گرم دیده محمد دین و دیانت و مناقب فضل و کمال حضرت شینده خلقه ابراد و اخلاص در گوش جان
کشیده آرزو مند است که بدریانت خدمت بابرکت لباط کا کمرانی در اندوزد و خوش از مانی که حصول این
تمناے چهره انبساط برانروز که بعلاقه بندگی درگاه عالمیان پناه با و شاهزاده جهانیان اتفاق آقا
بدربار معلی واقع ست و بعضی اعیان دولت و ارکان سلطنت معرفت و آشنائی دست بهم داده اند که
حضرت بر حسن اعتقاد احقر اعتماد آورده بعد انجام کاری و خدمت که از دیگرے پیش نرود و نامور
سازند امید است که بمقتضای خلوص عقیدت با اتفاق و اطلاع وکیل نوعی بانصرام خواهد پیوست که
بدینوسیله نقش صدق بندگی بر لوحه خاطر حقائق مسطر درست خواهد نشست زیاده ترک ادب است

عمر و دولت روز افزون باد از جانب عزیز کے نوشتہ تاج تاج نیران قلم گریار معانی نو آئین
 و صفحہ قرطاس نقش پذیر عبارات رنگین است ذوات خستہ صفات مصدر سنات ملازمان رفیع ایشان سیادت
 و امارت مرتبت صفوت و ایالت منزلت عظمت و جلالت منقبت ملاذالاجاج محذوم الامداد قاضان بلند مکان
 پیوستہ رنگین پیرایہ گلشن دولت و بہار از خور صدیقہ اقبال بودہ باد و غور محبت و سرور بسا جمعیت و نہایت
 کامیاب جاد وانی باد اگر منطق بانگدار مرا شب اشتیاقی بر کشاید بانہا سے روزگار کہ دل پر غبار و زبان پر
 نگار دارند مشیتہ میثوند و نسبت اتحاد و یکجہتی کہ توفیق ایزدی بین الجانین متحقق است حاشا کہ اقتضای
 انیمضی نماید و اگر دست از اینہا کوتاہ و ہستہ نگارش مطلبی در آید کہ امام مطلب فائق تر از بیان شوق
 و اشتیاق است کہ نے قلم مودت رقم آنرا بآئین و گلرین بر سر آید و در صورتی کہ در مقام خاموشی گراید
 جوش اخلاص و اختصاص درونی کہ در داستان طرازی دوستی آہنگ رنگارنگ دارد با اختیار خود میگذارد
 عجب عالیست و طرفہ مقالے کہ در عالم محبت نہ از ہر سکوت حوصلہ فراخ می بخشد و نہ ز نصت حرف
 زدن میدہند در صورت بدلیل قبول عزیز کے کہ گفتہ است **ہ** دوستی ہزار ہم از صفحہ دل خواندہ اند
 گو یام و حساموشم چون خط بکتاب اندر بدینا چار معاش باید کند و معارضہ و مطالعہ شیرین مقالات
 یگانگی حوالہ بدینا محبت باید نمود و دفتر بیگانگیست بہر حال گلہ ست بہارستان خلعت و و داد کہ مضروبش یاد
 از صد ہزار طراوت و گلشنی میداد و در زمان سعادت افزان جلوسہ ایراد از زانی فرمودہ باعث گوناگون
 مسرت و شادمانی گردید احمد لند علی ذلک کہ خاطر حق پرست حقیقت نصاب بیاد کرد و اجاب
 متوجہ و ملتفت است و دل مخلص چنان کہ دایما بزرگ جمیل اشتغال دارد و بر حرارت باطن فیض مواہن بوجہ
 احسن پر تو می اندازد امید کہ تا نہنگام انجام ایام جدائی از خدمت گرامی نسیم غبر شمیم یک رنگی و تیرہ شام
 افزونہ دوستان مودت مقام می شدہ باشند زیادہ عمر و دولت و جمعیت و عافیت باد بخیر حق و ہلا الجاد
و بعد از ابلاغ تحف دعوات اخلاص آیات مشکوف را سے ہر آنجلالے مخلوفت اقتضا میگرداند
 کہ احمد لند و لند کہ درین ایام ہیئت فرجام نوید فرزندہ فال فتح و ظفر آن طرازندہ مسند شوکت و اجلال
 سامع افروز کردیدہ و لہذا واجبات صدق نصاب را مال مال مسرت و شادمانی گردانیدہ و ظہور عنایات
 بریکمال حضرت خاقانی جہان بینی نسبت بحال خستہ مال البواب کامیابی و کامرانی بر روی ہوا خوانان
 خیر گال مفتوح ساخته امید کہ این فتح نامد کہ کہ فاتحہ فتوحات روزگار و عنوان صحائف لیل و نہار است
 بر ذوات رفیع الدرجات مبارک و میمون باد و حسن تدبیر و توفیق خان صالحان کہ مفتاح مقاصد باند و صاحب
 ملک من مطالب ارجمند ہجارت بتائید ربانی و نہر آسمانی استیصال کردہ شفقہت پر و ہر و ہر مل

غفریب الزمان سرانجام پذیر کند و باش تا آفتاب جلوه کند بکاین هنوز از نخل سحر است و خیر اندیش
 میسی ازین عطیه ایزدی چندان بهجت و سرور اندوخته که در اندازده بیان و احاطه ترجیح نمیکند و میزان عبادت
 و معانی نمی تواند که مقدار آنرا بر سنجند لهذا ایجاز کلام اولی دانسته انتقام بدعا مینماید که ایام دولت و اقبال و
 آوان نصرت و فیروزی جاودانی اتصال باد ایضا مدح و ثنا گویان پیرایه قبله دین و دنیا مالک ملک
 عدوت و دشمنی نمر بهت افزای ریاض جهان بینی چمن آرای گلشن صاحبقرانی بهین گوهر تاج خلافت عظمی
 بهین آفرین سلطنت کبری پیرایه و شمع انور چهره انور دولت اطهر مورد الهام الهی منبع فیض نامتناهی
 منظر اسم رحیم مصدر خلق عظیم کامل خود فیروز بخت سزادار افشایسته تحت عدل مصوع عقل مجسم بحر مواج جود
 و کرم بادشاهزاده منظر نواعد و بند کشور کشایه اقزول تریاست از اندازده ادراک دادایام بشرط احاطه
 عقل و احاطه مختصر بر آنکه بشکری اقبال لایزال و پایداری دولت جاودانی اتصال آواز عدل بر
 دوام و صیقل عطاء انعام بیدرغش در بلاد عرب و عجم رسیده خط نشینان بر نامه عدالت کبرایه
 در عجم و اعرابان بر نسخه سخاوت خاتم کشیده و تیزی تیغ آبدارش در میدان مصاف کله دشمنان بریده
 یحییان گوئی چون گان بر خاک بپاک غلظتینده مخصوص درین ایام میمنت فرجام باعتبار اعلام نصرت
 نظام در مرز و بوم دارالحرب ساحل دریای شور که بنابر تینگنا به عیبه البور و مسافت دراز و دور
 در پاسبانی زمان نعل فرسای لشکر اسلام نشده بود و شور و خروش غلغل نزاع کبر افکنده چندین حصا
 اهل بغی بازگشاده خان و مان اثر ارباب و قناداده منطن فتح نامدار در اقصای هفت اقلیم انداخته
 کارنامه سکندری در عرصه روزگار نمایان ساخته معجزانجت بلندش در جمیع اسباب جهان کشایه بهمال
 پیش کار است و فکر آسمان پیوندش در قیام برگ و ساز ملک آرایه همیشه حکار ابر نو بهار چنانچه
 هیچ یک از سخن آفرینان این جزو زمان را محال نیست که محبت طراز نهاد اخلاق فطری و شایسته
 تجانس کمالات ذات قدسی صفاتش تواند شد مگر دیر میستعد قادر الکلام که نقیض و نگار عبارات
 خاطر فریب رو و ورق را چون رخسار خوبان حور و شش بیار اید و آب و رنگ معانی دلا و فیض
 حقیقه را چون قطره بهشت برین فراماید در تصویرت مثل من بنهدی نثار و کم یایه استعداد را چه سر و دست
 این کار و شواهد و ره نور و این حلال مشکل گذار کرد و لیکن بر رسم دعا بقای دولت روز افزون
 و امتداد ایام سلطنت ابد مقرون بایراد و باعیات را بجه که چون ابرویه متناسبه با هم اتحاد و مصونی دارد
 ساسد افزون جهانیان میشود تا بکه جهد القیل این قلیل البضاحت در نظر جمهریان بارگاه خسروانی
 حسن قبول یابد و بدین وسیله سرمایگیهای سعادت و جهانی اندوزد و شایه کنزالعلم از روز است

اول خط فرمان ہمیش صورت بست و از اسم غمیش نگین یافت شرف و بر خاتم انگشت سلیمان حدیث
 شاه کی بود چمن نور آرایش و روشن همه تن چو راس ملک آرایش و شایسته تاج خردانست
 سرش و شایان سریر شد مبارک پایش و شاهی که خدش ملک و دین توام داد و چون خضر حیات جاودانش
 ہم داد و دیگرش سلطنت باقبال بلند و سر و دست که آسب خزانست آزاد و شاهی که شایش چه
 بر بحر شیر شد و چون سر و سوزان قلم بر بالید و از جوش بهار گلشن اقبایش و در چشم مخالفه چون غار
 خلیل و درگاه عالم پناه شاهی علی الدوام سجد گاه سلاطین آفاق با و بخت الحق و اهل الامجاد و قمر و قوس
 متضمن منشآت دیگر و بران نکته شیخ مشتمل بر پنج صفحه صفحہ اول تا حماے باد شاهی
 و فرامین مطاعه و دیگر استناد و خاتمه علی فرمان بنام مرزا زبده دلاوردان و متعبران
 خلاصہ جان نثاران و دیوار خوانان نقاد و مخلصان ارادت اندیش قد و غیر اندیشان عقیدت گیش
 عمده راجہاے اخلاص شعار مطیع الاسلام مرزا راجہ جسے سنگہ توجہات بادشاهی مخصوص و مباہی بوده
 بداند عرضداشتے کہ درین هنگام فیض ارتسام و جواب فرمان عالیشان بآستان فلک نشان ارسال
 داشته بود و از نظر شرف گذشت موقوف و شوق انتزاع محال تملک کن نظام الملک شل بندر قبول
 و غیرہ از شیوای شقاوت گراے نظر مصلحت ملکی بسال آئندہ و مقرر گردانیدن داود خان و راجہ
 راے سنگہ و دیگر بندگان فدویت قرار بخش ہزار سوار تباخت و تاراج محال و بجاگر و نگاہداشتن
 بہ قطب الدین خان و لودرخان براسے تحریب حوالی لوکپور و دیگر تمانجات اکتصور و التماس رسانیدن
 جہازات و غرابت از سمت احمد آباد بر سر بنادر انتشی معلوم راے عالم آرا گشت و انیمانی در جناب خلعت
 و جہان بینی پسندیدہ آمد از آنجا کہ قبل ازین بر وفق ملتس آن سزاوار عاطفت نمایان بامارت و ایالت
 پناہ مہابت خان ناظم آنجا و عیاش الدین خان تصدی سرکار صورت فرامین سعادت آئین گراے
 صد و بیافتہ کہ نسلیہ و استمالت عمری زمیندار کہ کوہ نمودہ و اور استمال حراحم بادشاهی ساخته تا ہر قدر
 غراب جنگی کہ سامان توان داو بر سر بنا و در محال آن بد مال بفرستند یقین کہ مشارالہما عز بان خبر نور
 را امیدوار عنایت علی گردانندہ و زرے کہ براسے سر انجام عمل و فعلہ غرابہاے مذکور در کار باشند دادہ
 بہ تحریب بنا و در محال و غارت مال و مثال آن نکو بیدہ افعال خواهند و ستاد انظار ملاحظہ
 فرستادہ عادل خان و جواب حکم انتزاع بنا و تملک کن بیجا پور از غنیم مقصود بموجب نوشتہ میخان مذکور
 این معنی را کہ از جملہ پیشکش بادشاهی معاف شود و مقرر گرد و کہ در تہا از مہاجر جمعیت خان مونی الیہ بودہ
 باشند خان مسطور راجت گرفتہ تملک کن و بیجا پور فوجے ترتیب دادہ پیاکیں میفرستد و با سیکو

مردود از صمیم قلب اتفاق بینماید مفصل زینت و ضوح اقتدار پذیرفت و جوابها سے کہ آن زندہ دلاوران
در پاسخ این مقدمات بلاخرہ روادہ نگاہ داشتن اوتا نتیجہ معاملہ پیش خود داشتہ و آنچه در جواب نگاشتن خان
مسعود مرحوم گردانیدہ نقل آنرا بخوبی بر نور مرسل ساختہ و مقدمات کہ بتقریر محمد ابراہیم و گویند پندت
حوالہ کردہ آنہا را با یکے از برہنہاں نو کہ خود با آنجا فرستادہ در حضرت خلافت درجہ استحسان یافت
حکم جہان مطاع صادر میشود کہ چون از پیشگاہ سلطنت بآن شایستہ اقسام حرمت فرمان شدہ کہ بجان شہزادہ
بنو سید کہ محالے را کہ آن مفہوم شرف گشتہ از و انتزاع کند خصوصاً بنا بر ملکوکین بجا آورد اگر چنانچہ خان مذکور
آن حال را از آن شقی مردود و متصرف تو اند شدہ ہما والا سال آیندہ بتاییدات ربانی و برکات عون
آسمانی آن محیط الطاف بے پایان بحسن سعی و کوشش بحیثہ تصرف در آمد مقدمہ فرستادن قطب الملک
خفیہ مصحوب وکیل خود بابر خنہ جواہر آلات براسے آشنایستہ مراحم بیکران و قصد ارسال جواہر بآستان
شہر نشان واضح را سے ہر اہمجلہ سے گردیدہ بموقوف عرض ارفع رسانیدہ کہ از زمینداران ملک کراچہ
وکیل سیواسے زمینداران سرک بہتن رسیدہ انہما را اطاعت و انقیاد آنہا نمود و بندہ استمال نامہ بہر
کہ اہم فرستادہ بعد ازین اپنہ قرار خواہد یافت عرضداشت خواہد نمود این معنی مستحسن افتاد و باید کہ آنہا را
استمال و امیر وار مراحم بادشاہانہ گردانیدہ و آنچنان کند کہ خدمتگار و فرمان بردار باشند و لوازم و تنخواہی
بجا آرد ایضا عرضداشتہ کہ درین زمان سعادت اقراران در جواب فرمان والا شان بآستان ملاک
پاسبان مار سال داشتہ بود از نظر اشرف گذشت و تاحث نمودن داؤد خان و زاجہ را سے سنگہ
کہ قبل ازین آنہا را با چوکی از بندگان در گاہ دولت و جاہ بخت تحنہب ملک غنیمتین نمودہ بر
محال نوامی قلعہ راجہ گلوہ و کدایہ و سوختن و بجاک برابری خلق سیار سے از توابع مضافات
حصون خربورہ و بدست آوردن اسیران و مواشی از ان سرزمین و نہیب و غارت پر و اخق
قطب الدین خان در بعض محال متعلقہ آن مردود و ملائی گشتن بداد و خان در بلونہ و سواری کردن
خان مذکور بموجب نوشتہ آن زندہ مہموران بر سر جمے از مردم سیواسے شقی کہ در محال پالین
چہار قلعہ کر یکے از انہا لوہکر است اقامت داشتند و جنگ پیش آمدن آن جمع واجب القمع و محرم مصام
خون آشام گردیدن جمے کثیر از ان مخافیل دروے بفرار نہاد و بقتیلہ سیف بسخت لوہکرہ
و تعاقب نمودن بندہا سے اخصاص شعار و پناہ بردن مردودان بقلعہ مذکور و مصدر ترددات
نمایان شدن خان مومی ایہ و ہر اہل ان او معلوم را سے عالم آرا سے گشت و جو را سے حسن خدمت
و تردد و نگاشتن و سعی خان مسعود در حضرت خلافت شد از راہ عنایت و بندہ کو از می شال شرف

تثنای محتوی بر حرمت والا بنام خان مذکور که امرت صدور یافته و تردد آن سزاوار مرام مرسل گردیده
 خان مذکور را با ایصال آن مفتخر و مباہی سازد و از آنکه خانه را دلائق انصافیت کنور رام سنگم بموجب نوشته
 آن خلاصه برخواهاند آن جان شاد در باب خان مرقوم بعضی مسئله رسانند و قبل ازین محله الملکی جعفر خان نیز مرقوم
 اتیس گردانیده بود از دوسه بنده پروری بآن عمده و از اسه رفیع الشان حکم نمودم که عوض محال
 صوبه مالوه برگزیده و دیگر برگزیدگان تعلق بکلیه حصار که متوطن اوست من ابتداء فصل خریف ابلایل
 تن نماید میباید که خان مذکور را بر عواطف والا مطلع و آگاه ساخته پیشتر از پیشتر سرگرم خدمات بادشاهی گرداند
 بموقوف عرض ارفع در آورده که آن هدایت و ارشاد بحواب مقدمه شوالیور سر بلند می نیافته و مرستاد
 کمترین که بطریق تجارت با بنجاره انداخته اند تا حال نیامده و قول و فعل ابلایل کمین شایسته اعتماد نیست این معنی نیست
 و ضعیف پذیرفت حکم جهان مطاع صادر میشود که چون درین مدت عادل خان توفیق امثال احکام مطاع نیافته
 بار عایت احوال لازم و تخم باشد اگر آن عمده را چنانکه دولت خواه میداند که قلعه آنجا بدست آید سعی و کوشش
 که در کشایش آن بایکد و بنص ظهور رسیده بنیای الهی سر کنند معروض داشته که از حضور بر نفوذ رخصت
 فرمان شده بود که چون موسم مهم زیاد بهر شش ماه نیست میباید که زود و خود را بر سر کار برساند و قذوی
 بجامع تعلق جمیع رسانیده بود که هرگاه جاو مکان مناسب برای اقامت اختیار کرده شود در تمام سال
 تردد می توان نمود و الحال مطابق معروض هم قلعه در محاصره است و هم تاخت و تاراج محال غنیمت بدال
 بالفعل می آید معلوم آن شایسته مرام بی پایان باد که چون لشکر نهد و ستان فیض نشان در موسم
 برسات دست از کار و بار میکشد و چنانچه اختیار مینماید لهذا نظر برین مراتب در شش ماهی موقوف
 مستکفان عقبه سپهر مرتبه گردانیده حکم الشرف صادر شده بود لیکن مابعد دولت و اقبال در عین جنگال
 قلعه نظر آباد و گلستان را مفتوح گردانیده ایم پیدا است که آن سزاوار الطاف بیکران نیز در هر وقت
 آنچه لازم سر انجام کار خواهد بود و بمقتضای تدبیر مناسب و اندیشه درست از قوه بفعل خواهد آورد
 و محروم را محفل و بیکار نخواهد گذشت فرمان قلعه داری شجاعت شعار سلطان علی بنیایت
 بادشاهی امیدوار بوده بدانکه درینو لاحفظ و حر است قلعه کلیمان از تغیر عبد البنی با و موقوف فرمودیم
 حکم جهان مطاع لازم الانقیاد و احب الاتباع بعرضه و می پیوند که بعد وصول مکرمت موصول بن شال
 که امرت تثنای با بنجاشافته و در محافظت و مهارت قلعه فرمود که سرحد بیجا بدست کمال آگاهی و
 پوشیاری بکار برده و دقیقه از دقائق نا مرعی ندارد و احشام قلعه را بتوزک تمام نگاهدارد و از لوازم
 توپخانه و غله و سایر اجناس نوزخیر کند و کمنه را بر وفق ضابطه مقرر در مصارف صرف نماید و احتیاط

کنند که در قلعه فیضیه کم از خراج یکبار نباشد درین باب تاکید تمام داند فرمان قضا در نیوقت فرمان
والا نشان صادر شد که خدمت قضا منگل پور و غیره من اعمال سرکار سها پور و قرض آباد و مضاف صوبه
دار الخلافت شاهجهان آباد از انتقال قاضی محمد حسین به شیخ عبد الحفیظ ولد شیخ عبد السبحان مقرر باشد
که مکلفی ببلو انچه آن به پیر داند و در شرعیات و قطع و فیصل قضا و معاملات و رفع و دفع دعاوی
مضومات و عقود و انچه بلا اولی و تمت ترکات و کتابت و سجلات و تحریص و ترغیب مردم بطاعات
و عبادات و اقامت جمع و جماعات و اجراء حدود و تعزیرات و تحقیق اموال غیب و ایام و تعیین اوصاف
و نصیب توأم مساعی موفوره بتقدیم رساند باید که حکام و عمال و جاگیر داران و کمرور میان حال و استقبال اول
قاضی آنجا و انچه و ارضی مذکوره را بتصرف مومی ایبه و اگر از نه و اصلا و مطلقا تغییر و تبدیل بدان راه نبرد
و تغلب بالوجبات و اخراجات مثل قلعه و پیشکش و جریبانه و ضابطانه و محصلانه و دار و خان و دیگر و مقتضی
و قانون گوئی و ضبط هر سال و تکرار از رعایت و کل تکالیف دیوانی و مطالبات سلطانی خراج نشوند و دین
باب هر سال سند مجدد و طلبند و اگر در محله دیگر چیزی داشته باشد آنرا اعتبار نکنند طریق جمهور کنند
و متوطنین آنجا آنکه خطوط و قبالات و سجلات را بنظر و محروم متبصر شمرند فرمان بر راجه عمده راجه های و متخواه
وزیر و مخلصان کار آگاه راجه بی سنگه متوجهات خاص اختصاص یافته بدانند که عرض داشته که از سیب پور سال
داشته بود و در قحطی از نظر اقدس گذشت یقینیکه تا حال از احمد آباد روانه پیش نده باشد باید که از راهی
که مناسب داند سرعت تمام رفته در دستگیر ساختن آن آورده و دست ادبار مساعی جمیده بتقدیم رساند
و موجب مجرای عظیم خویش داند بتاریخ هشتم شهر شوال بنواری دار الخلافت شاهجهان آباد و خواهم رسید
از عرض داشت فرزند عزیز بجان بیوند محمد سلطان بهادر که در پانزده روز از راج محل رسیده ظاهر شد
که نیز در هم رجب در میان کوهستان جمع راجپوتیه سوا راجه بجان سنگه بنبدیده بر عصمت آن فرزند
ترک همراهی لشکر ظفر انتر نموده روانه اینطرف شدند نمیدانم که کنور راجه شد که باغوا عاقبت
آیند ایشان و اطلاع بر اخص در دست آن عمده راجه های زمان چنین اراده مناسب کرده بر تقدیم
از جانب فرزند سعادت مند مهربانی و غایت نمیدید بایستی که با نهمه و دو تنخواه مان چرخ میروش
بیا محرمت ماعرض داشت میگردانانچه میفرمودیم محل می آورد و بهر حال کنور خود خانه را داشت و خاطر
آن دو تنخواه بلا اشتباه که پیش بسیار عزیز است در میانست تربیت و ارشاد و که باید خواهم کرد
اما آن عمده راجه های که در صدق اخلاص و بندگی او هیچ شبه نیست جواب بن خاطر آورده عرض داشت نماید
بر گاه و در وقت کالچین حرکتها از بنده می ندهد باشد تا چند بگزیم و با فضل بانها چه سلوک کنیم عمده

مخلصان خلیل الله خان بست و یکم از تمان روانه بکمر شده شاید که تا حال که بنفتم شعبان است با آنجا رسیده
باشد ایضا کفایت شعار مطیع الاسلام رسکداس بر حمت باو شاید نه امیدوار بوده بدانکه از آنجا که بجای
همت والا و تمامی نعمت فلک اعتلا بران دیاد آبادانی و معموری ملک و استرفاه حال کاذر عایا و عامه بربا
بدایع حضرت آنزید گرجل فکرة اندک و رفست و در میولا بعد استفسار حقیقت عمل پرگنات خالصه شریفیه
و بتولداران از کار پر وازان پیشگاه خلافت و جهانیا فی موقوف عرض اشرف اعلى رسیده که امناس
پرگنات ملک محمد و سبع جمع اکثری مواضع پرگنات را در آغاز سال نظر بر حاصل سال کامل و سال متصل و
رقبه قابل زراعت و حالت استطاعت رعایا و دیگر خصوصیات داشته نقد مشخص نمایند و اگر رعیت
بعضی از و باین عمل راضی نمیشوند آنرا هنگام رسیدن فرزوعات بعمل جریب بانکوت تشخیص میدهند و در
برخی از قریات که قرار عان کنش و در آن آنجا برایشان و کم بقضاعت میدهند عمل غلبه بخشی بقدر نصف
یا سوم حصه بایند و دیگر کمتر و بیشتر مقرری سازند و در آخر سال مواضع جمع تقدیمی موافق ضابطه و معمول
تبصیق خود و قبولیت کرد و در آن دستخط قانون گویان وجود دهویان بدفترخانه معلى ارسال میدارند لیکن
سرشته اراضی هر پرگنه از پرگنات باقید فرزد و تفصیل اجناس خریف و ربیع بدین خط که در سال گذشته
چه قدر جنس کامل بوده و ناقص چند و در سال حال نسبت بگذشته زیادتى و کمی چه تفاوت شده و تعداد اعلان
بر موضع بتفویق مستاجران و رعایا و غیره بدفترخانه معلى نیز سدا کیفیت بر محل و پرداخت تصدیان
آنجا که پس از تشخیص جمع مجامیدند از قرار واقع ظاهر شود اگر آنها بحقیقت قرار عان و فرزوعات هر تریه
وار رسیده از راه جزورسی عمل نمایند و سعی در فرزد و معمور ساختن اراضی لائق زراعت و فرزونی که تدارک
کامل بکار برند پرگنات آبا و معمور و رعایا حرفه لجال خواهد شد و زیادتى در حصول پدید خواهد آمد
و در نه صورتی اگر آفته از آفات رود و از راه کثرت زراعت نقصان فاش در حاصل را و در خواصیات
حکم جهان معاص عالم مطیع بشرف صدوری پیوندد بحقیقت هر ده از دیهات پرگنات متعلق بدیوانی
و امینی خویش و ارسد که اراضی لائق زراعت در آن چه قدر است و از آنجمله فرزد و چه مقدار و ناخرسوع
چند جنس کامل و در هر سال چه مقدار میشود و موجب فرزد و نشدن اراضی مطهر چیست و نیز در باید
که در زمان سوات نشان باو شاه غفران پناه جلد آرام گاه علین مکان عرش آستان و در عمل دیوانی
راجه تو در مل دستور اخذ محصول چه بود و وجه سائر مواضع ضابطه قدیم است یا در سال بیوس مبارک زیاده
بر آن قرار یافته و مواضع آباد چه قدر و ویران چند و یا عث و ویرانی چیست و پس از دریافت کیفیت
این مراتب معى در آن دیاد آبادانی دیهات و ویران و فرزد و معمور ساختن اراضی قابل زراعت بقول

درست و قرار مناسب و افزونی جنس کامل بکار برده و چنانچه باطل باشند در حرمت آن واحداث دیگر چنان
 بکوشند و جمع آنرا بنوعی تشخیص دهد که کافه رعایا بحق خود برسند و اهل واجب هنگام تحصیل درآید و بهر یکس از رعایا تعدی
 نرود و هر سال نسخه چنان مشتمل بر قبضه و تعداد و اقرار عان هر موضع و اراضی و غیره مزروع و چاه و باران و
 اجناس کامل و ناقص و سرانجام مزروع ساختن زمین لائق زراعت و افزونی جنس کامل و آباد شدن دیهانی که از
 سنوات دیران بوده درست نموده بادستور العمل و آنچه الحال بواسطه فرونی معموری بخوبی کند بفرستد و ابواب سایر
 هر چه ارسال جلوس نمیت مانوس بر دستور سابق زیاده مقرر شده تفصیل آنرا با مقدار مبلغی که در سال فراهم
 آمده باشد مقرر و در این پرداخت را از ابتدا به خریف ایلمان میل شده جلوس و الا مقرر است بدین
 موجب عمل نمایند و بعالمان محال جاگیر داران هم تاکید کند که بدین منط کار بند شوند نامه حضرت صاحب نظران
 ثانی شاه جهان بنده محمد والی توران کاشته عمده الملک محمد اله خان تالوج ضامن پیشین بنیان
 پذیرای استعاض صوبت است و موقوفه خاطر صواب گزینان مستعد است تمام نقوش مودت و انصافه النوار عدل و
 انصاف بلیغ زبان نصیح البیان سلاطین نصف آئین مشروطیت و از آله آثار جور و انصاف بزبان تیغ حقین
 جهاد تر کن مربوط بهار دولت و ربیع سلطنت نقاد و خاندان علیجاه مفاده دو دمان و الا دستگاه همدارای
 شوکت بساط پیرایه شمت برآرنده و ساد و عدلت فرازنده سند نصف درمی سیاه بنیرگی و برنگوی
 در دریای کامکاری و نامداری شگفته و خندان و سرسبز وریان با دنگارین صیغه گانگی و رنگین بسنجی که
 مصحوب محمد سعید بیگ سمت ارسال یافته بود رسید موجب فرونی موالات و و داد و مستوجب مصافات
 و اتحاد و دید بقتضای یکدیگر و بیگرای و تقاضای یکدیگر و یکسانی ایماست با ستعانه و استمداد و باره آفت
 وادار و رفته بود و خاطر خیر و باطن منیر و مجمع و جوه جمع باشد که همگی همت و الا و تمامی نیت علیا بر نظام حال و حصول
 استقبال الشمس فلک ابهت بدر سیاه عظیمت مصروف است و در هر وقت آنچه بایستی بوقوع آمده و
 هر چه باید الشا الله تعالی بفعل خواهد آمد بالفعل یکصد هزار روپی و نخی از اسب و کرا و الا لاشان کیوان مکان که در
 دار الملک کامل و برنخ دیگر که در دار اسطنت لاهور و مستقر الخلافت اکبر آباد بود و فرستاده آمد بنیت
 قدر مهربانی و دریافت رتبه قدر دانی جذب مزید جمعیت و جلب زیادتی طمانیت نمایند که بجز تحصیل نیکنامی
 و استحصال ذکر جاودانی امری مفلو خاطر حقیقت ناظر نیت و از اینجا که گذارش احوال اخبار و آنالین
 درگاه فلک اقتدار ناگزیر نشاء صداقت است نگاشته میشود که چون والی نادان عاقبت نیندیش ایران
 فرست ایام برستان را غنیمت شمرده مصدح حرکت ناپسندیده مخالف دعوی گانگی گشته بود چون
 لشکر گران دشمنی بی پایان در خدمت چرخ خاندان اقبال فروغ دو دمان جلال قوت ظاهر خلافت محمد اله صدر

نگارخانه

سلطنت بادشاهزاده عالی نسب و اقبالدار با وزیر سعادت نشان سعد الله خان و بسیاری از تاجیکان عالی مقام
و اعیان دولت پادشاه تعین فرمودیم مخالف دین و دولت و معاند مذهب و ملت بعد استماع توجیه عساکر و
ناظر طاقت مقاومت و استطاعت مقابلهت در خود ندید زمام اقامت و قرار و عنان توقف و اضطبار از
دست داده صبر و شکیبائی شمرزیا نگاری و شرساری و فرار نیج ربائی و دستگیری و البته از قندهار بهرات
شکست شکر ظفر اثر با آنکه بقصد جنگ صف معین شده بود و از سامان و سرانجام قلعه گیری توپها سے کلان که
جز غلظت ستانیت و در مرتبه دیگر چندین از ان باب که کوله هر یک که بمن بسنگ هندوستان بهشت نشان
که چهار و نیم من بلخ میشود باشد و صدف گاو و گاو میش از یک شکر همراه خواهد بود بداشت و در عرض سه ماه قلعه
در محاصره داشته تا می حصول انولایت و بکلی خسار آن ملک را متصرف گشت و پس از آنکه غله و علف آن
سرزمین بجامیت انجامید و فصل زیستان در رسید سودا سے پیکار و در باغ سودا سے غنیمت عاقبت و ختم
و اندیشه کارزار در سودا سے دل مضطربیم پدید آمد و انواع جسارت امتزاج خود را سے یکدیگر از بهرات
بعد و حضور ان قلعه فرستاده سالاران خود و ظفر آمو و دستم خان و تلک خان و بار باری از لشکر اقبال مرخص ساخته
مقرر گردیدند که نبوای در غناب رسید و توقف گزینند اگر جمعی از مخالفان بار آورده بیجا و پوس ناسزا
بر پیش آمدن جسارت نمایند خرا سے کردار در کنار این فجار نهند و دمار از روزگار این اشرار بر آورند و
چون سالکان ملک غوایت ناهنجاران پنج ضلالت بر قلب عدو تعین یافتگان مطلع گشتند و مرتضی قلیخان
سپه سالار قوچی باشی و تاجی خانان و بکلی سلطانان و جمیع مینک باشیان و نور باشیان از غلام و قوچی
و بکلی آفنگچیان سوار و پیاده بنظر شریف درآمد باشند با توپخانه پیهم رسیده در گوشه خود صرصره کار
و در سرعت و عجلت و ندادن فرصت در اتصال دیگر لشکر بمیکرد که پیش تعین شده بود دانسته
مغرور گشت خویش و قلعت شیران پیشه بیجا و نمندگان و دیار سے و غاشته فاضل از مضمون صدق مشون کم
فوتة قلیله غلبت فتة کثیرة با فون الله قدم ادبار در راه پیکار نهادند از انجا چهار فرسنگ راه و در نور دیده نبوای
قلعه شاه میر رسیده نصف النهار که صبح اقبال مقبلان و شام ادبار مدبران بود و برادر گشتند پس از اراده
آرا سے طرفین دیسان بندی جانین هنگامه قتال و جدال گرم گردید و تنور حرب زمانه آتشین بر کشید بغداد از
صدمات سم سقوران بعبوق رسیده و در روشن از گرد و بیجا بسان شب یلدا اگر دید و قشیه جنگ بکاوه
رستخیز انجامید هر کنار سے و قتیلی و هر ناجیتی و مقتولی و هر طرفی و هر جانبی و مجروحی از انجا فتح و ظفر
و البته بنیر و سیر و دانی و نیرنگی تا یکه آسمان ست نسیم فتح و صبا سے فیروزی از جانب لشکر بیروزی
وزید مجاهدان لشکر اسلام و غازیان نصرت فرجام بکلهما سے مردانه و صولتها سے کردا که گردید کان را عقل

و دین را از جا در آورند و آفت زدگان باد نجات رو به رحمت نهند و تمام توپخانه را به تصرف اولیای
 این دولت ابدیت دارند ناموس پرستان و غیرت دستان بکنجای دقت تعاقب برداشته و چون
 روز او بارشندان بشام بگفت رسید و تار یک دلی اینان بظلمت شب قرین گردید و فرکار بربان کمال
 آمان بقیة السیف طلبند مجاهدان نصرت مند و دلیران سعادت پیوند و فرسخ تعاقب کردند و بکسر فرات
 نمودند و پس از آنکه نمایان اقبال نمود فتح و حقیقت حال بمساعی بسیار جماع رسانیدند نیایش قادر بر کمال و
 ستایش همین متعال بتقدیم رسید و مناسیر قضایا تشریف دار را بقرار و دستور سعادت نشان صادر گردید که چون
 بفضل و کرم قادر نصرت بخش چنین فتح عظیم نصیب این نیازمندان و بے نیاز بستمند و ادارے انبار
 گردیده و کار باد گرد و وقت است درستان نزدیک رسید باید که آنفرزند اقبال مند و زیر بار بندیر
 از تسخیر قلعہ باز دارند آنکه کرم کار ساز بنده نواز امید اینست که آنچه اسال از قوۃ و قدرت سپاه فیروزی
 دین فتح نمایان معلوم جهانیان گشته بتوفیق اللہ بس ازین درکشایش قلعہ و در دیگر فتوحات بکترین
 و جسے و همین طرز ی جلوہ ظهور باید چون مقدمه خواجہ قاسم کہ ابلاغ صحیفہ الاول و تبلیغ آنچه با و مرسل گشته
 کارے ندارد و خاطر و دواثر خوابان دریافت حال ضرورت مال است بزودی اجازت انصرام یابد
 والسلام ایضا تا صاحب قلم از فیض جو سبار غنایت ازلی یابرا از مطالب و اطهار تار ب ترشح است
 و لوح قرعاس بیکار مقدمات محبت بار و کلمات صداقت آثار موعظ ذات فوخذہ صفات سلاخو این
 بلند مکان علامه خوابین رفیع الشان تقا و نازان دولت عضادہ و دودمان شوکت قرہ باصرہ عظمت
 غرہ نامیہ شصت بدریماے رفعت شمس فلک عزت مورد الطاف یزدان غرہ شجرہ گلشن بگلشن خان
 محمد نذر خان دامت ایام سلامتہ و عزتہ از ناشائست زمان محفوظ و از بالست دوران محفوظ بار
 رقبہ الوداد و صحیفہ الامجاد که مصحوب نذر محمد ارسال یافته بود در چنگ در و دار السلطنت لاهور از پر تو
 ما بچہ ریایات ظفر آیات فروغ تازه داشت رسید بر مضمون خلعت شحون آن آگهی پدید آمد اما از
 مطلب خالی بود زیرا که خبر آن کیفیت جریان حال حجب مال واقعی نمیداد و بفرستادن نامه و انوشتن
 حقائق اوضاع و احوال آن دیار و بے راه شبانی فرقه ناسپاس حق ناشناس بگالگی و بگالگی فراجم آمده بود
 چه نیای اولین بر اتفاق است و اساس دینی بر عدم وفاق و حال آنکه احوال و وقت مصادقت است
 نه هنگام محاببت بهر کیفیت چون تحقیق شد که فرقه طایفہ و فیہ خامیہ از باز پرس روز جزا و سطوت و برگیر سخت
 کبر و میالکبری با اغراض کشیمه قدیمه انیمانست نموده و از حقوق ملی نعمت خویش چشم پوشیده سرعصیان
 بر آورده اند و نسبت بانجلب از پے راهه روے بسملک بے ادبی شتافتہ مصداق ایاے ناهنجار

و بپای اخذ الیهما و در از کار شده و کار بر دلی نعمت خود بمرتبه نیک ساخته اند که جز قلع مسجد مکنی مکنی در
تصرف نماده و بنوعی آن اماکن و غریب آن مسکن پامال حوادث و دست فروش و قلع گردیده و در حق
ناموس آنها بیاد و فساد زفته و امن و آمان بالکل منهدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات کرام اهل بیت
بنوة و قرة العین رسالت اند و بمرتبه بنی بھما و عصمت قبول زهر انتصف و محبت اینان ابرو بلوغ اواخر و نواهی
و عز و ابلاغ احکام الهی است جسے کثیر و مجمع فقیر فقیر رسید تا بدین گران چهره بنابر آنچه بمقتضای خلعت
و محروم جانین و وفوت و اندام شایسته مناسرت فیما بین و چه بمقتضای جمعیت دین و رعایت ملت متین
و ترجم بر حال سلین و چه از راه اوای شکر نعمت قدرت و استقلال که این دو بهمال و داد از پیشانی بعض
فضل شامل و لطف کامل باین نیازمند درگاه در گافوش کرامت فرموده از خواقین روزگار ببرد بکنت
و شوکت امتیاز بخشیده از دار السلطنت لاهور بدار الملک کابل نهضت فرمودیم چنانچه آن بلده بلبه بست و دوم
شهر بیع الثانی مطبق میر فرهم خور و دو ماه مور و اعلام نظیر انجام و مستقر اند و به نصرت ابرگشت و ذرة
السنج سلطنت غلج خلف الصدق خلافت کبری فروغ و دو مان شمت و نامداری چراغ خاندان شوکت
و بختیاری مودید کامکار نظیر بختیار منصور نامدار شاهزاده و در بخش ابا لشکر پیدایان و شریکیران و
سامان بسیار و سرانجام افزون از شمار که لائق این دولت خدا و ابد بنیاد است رخصت نمودیم
که بدخشان در آمده اگر ازین گروه پیرایه جمعی را دریابد بنابر اسناد و جزای نکریده کردار و ناپسندیده
اطوار اینان در کنار نمند و الا متوجه پیش شده تنبیه جماعه فساد کش و تادیب طبقه تپاه اندیش چه از المانان بلخ و
بدخشان و چه از گروه کافر نعمتان که بر همین پوران سلاله و دومان جنگیری فراهم آمده و تیش بهر پافورده و فاکر دین
دولت خود گشته اند پر واز و دهر گونه امداد و کرا آن در درج دولت نه ایش کن با انجام آن کمایمینی
قیام نماید آن احترام برج کامکاری و داد و بمرتبه مقصومی و اتحاد و درجه علیا تصور نموده بجا بانه بار جاع
مطلب هنگامه آراے بجهتی و باطلاع تارب و تلق افزای یکرنگی گردند که بادشا هزاره کامکار بهر
تجویر که در امداد اشاره و در بموجب حکم اقدس دارشاد مقدس کارگزار است برگاه سلاله و دومان
نجد و علا نقاره خاندان عز و اعلا ثمره شجره بختیاری شجره ثمره کامکاری خسرو گرامی خلف آن و در درج
دولت شایسته فرزندان کوکب مستیز سماع لسات بمقتضای مال سگالی و عاقبت اندیشی بر یکتادی
که نیامین است اعتماد نماید و از پیشگاه حقیقت انواع رافت و اصناف عظوفت جلوه ظهور دهد و رعایت
آن صدر نشین محفل اعتلا که عقل و در بین و خرد صواب گزین دارند و سزاوار تر اند با تمام و چهره نشان آن
عاطفت و سبب این شفقت اند چون صورت بند و که دقیقه از دقائق رفاقت و صداقت غیر مرعی شود

پوسته گلشن دوستی و دولا آبیاری و فاسر بنر با نام شاهنشاهی حضرت صاحبقران ثانی به
 شاه عباس ولی ایران نوشته سعد الله خان هزاران شتایش و فراوان نیایش ذاتی را سزد که نه در کبریا
 نیل او حد را بار و نه بالاس خیزد او عدد را کار نه احسان همیشه را راهی و نه انصال خمیش را حامی گوناگون منت هم
 میخوش و مفصل میفرض را رسد که امتیاز بخشد نوع انسا فرا از هر چه باقی وجود رسیده در بد و نکوین و ایجاد
 که با فاضله نعمت او را ک و استعداد پس برگزید جمیع را بتفاوت درجات بر وفق استعدادات بکرامت
 فرمودن مرتبه رسالت و عنایت نمودن منزل سفارت بر اے بیان سپیل رشا و تبیان طریق سداد
 و عطا فرموده سلاطین عدالت آئین و خواقین صواب کمزین را خلعت خلافت و کسوت نیابت بجهت
 اجراء مامورات ناموس اکبر نقل و انضام مقتضیات قوطاس اعدل عقل و ضبط در ربط بلاد و اصلاح
 حال عباد و دفع فتنه و فساد و در و دنا محمد و دو سلام غیر معدود از حضرت معبود بر لفظه دایره وجود و دایره نقطه
 کرم وجود صاحب جوض مورد و دوا ملک مقام محمود مخصوص و منفرد از کرده قدسی شکوه انبیا رسل بر سا اگاه
 و دعوت عامه و تقوی بدلائل متکاثره و معجزات ستمه و افزه و تجلی بفصائل علییه فایده از احصا و ثلثه خارجه
 از استقصا فائده سالار رهنمایان رهنماے قافله سالاران بشیر متعوب جامع جوامع نعت پس ایند پیش
 قدم موخر مقدم و بر آل اطهار او صلی الله علیه و سلم که مرایاے صفاتی معارف و منبع زوارف عوارف
 مخزن اسرار بنوة و مظهر سر ازل ولایت اند بموجب خطاب مستطعات نمایرید اند لید هب حکم از جن
 اهل البیت و بطهر کم تطهیر ساخت جی انیان از ذنایت ببری و از لوث دناست مورا است و بر اصحاب
 ابرار او که آبروے دین و سبب لسان نور یقین و حافظان شریعت غراذ فانلان طریقت بیضا
 در افعال قواعد اسلام و بادمان اساس کفر و اطلام اند خصوصاً خلفاے راشدین محمدین که غیاط طریقه
 دین حنیف و پیار رکن ملت مینف که فانیان بقاے مطلق را قاده و قدوه و مستملکان حق را ساده و
 اسوه اند و هر کدام بموجب نصوص محکمه قطعیه لاله و احوث صحیحه یقینیه الافاده معینه تصدیق بر وایت عدلی از عدلی
 و حکامت ثلثه از ثلثه بسبب اختصاص بسجه رضیه و شیمه رضیه بمنزل منفرد و منقضی شود بقدر که قدر آنرا
 خداوندان قدر دانند و ختمار و تفصیلی که فضل آنرا خداوندان فضل شناسند ممتاز با دیگر گاه ملال گال
 حقیقت پیوند و مجسمه حق شناس هو شمند مخفی نیست که خالق اشباح و بارے ارواح را جل شان
 و غیر بانه در اتقاے هر فعله و قائل حکم است که نظر دور بین را با دراک آن آشنا نیست و در
 ابداع هر امرے لطائف مصاحبه است که گوهر شجرانغ خرد را در درک آن روشنائی نه پیدا است
 که عالم حاوٹ را بتقدیم جانسته و متناهی را بغیر متناهی مناسبت نیست پس پیش آمد کرده تبسم و رضا

اولی و استقبال مرغوب بشکر و سپاس اخروی لهذا در واقعه باطله و حادثه نازله رحلت خسر و حجاب جعل اللہ فی الخبت
 مشاواه اندین دار حیدار پر غماز شریعت پر اسے بقا و قرار بقیضه سے عدم استعلاء مواظبت بلند و بصالح سودمند
 سندرج و زمانہ مسلح محبوب مصدق خان کہ در معنی انجیات جاودانی بوده از چشمہ سار راستی و راست گفتاری
 و غنا سے روحانی از شاخسار درست کرداری و خاطر حق بین حقیقت گزین را در انفاض آن جزو مراعات نسبت
 پیر فرزند وے و محافظت قول بنی مادی کہ نفس مشغول حکمت الدین النصیحة باشد غرضی منظور نظر قرار پر و از
 نه ابتلاع اتقایل نادانان و انا غنا سے ہنگامہ جو و غیرہاں جمل انما سے بیصرفہ کو کہ ہمت پست این ہنیشاں
 بد سرشت گری باز از خوشنیتن است نہ اندیشہ مال کار ولی نعمت خویش با فراط و رار کتاب انجہ اقتباب ازان منہج
 انگلی و ہوشیاری در دنیا و شمر غلج و بخل و ربیعی است و تخریز ازان از ہمیں تہیاسما از طبقہ فرمان روایان بوقت
 اتقنا و صد رشیدان ارالک اعلم کہ غایت وجود این برگزیدہ با سے پروردگار و بزرگ کردہ ہے آفریدگار
 انتظام سلسلہ کائنات محافظت و نگاہبانی مخلوقات است نہ بالذات قانی پیوستن و نہ درست لذت جسمانی
 فرزند رفتن و محتاج بہ نگاہبانان گشتن وقوع یافتہ بر مقدمہ مقررہ و وجوب تلقی تقدیرات مقدر بیشان مادہ
 حکم یزدان از تعصب ہر نشی بنوشی و ہر بہار سے بخجانی و ہر قبولی بد بوری سے بصبر متبع اجر و رضاد
 مستوجب حسن جزا و الہ سیر و دنیا بر مودت قدیمہ و عظمت مستمرہ کہ در عالم شاخ ظل معرفت از لایہ عالم راج
 است و میان خواتین خلافت ترمین این والا خاندان و سلاطین نصف آئین آن دو و مان سلا بعد
 نسل متوارث حب صحیح بہ کساد جلوس ہیمنت مانوس آفرزند زادہ بر خور و ار کامگار نامہ اربابند مقدار
 ہیمنت گوہر درج دولت و عظمت و مین اختر برج شوکت و سلطنت نقاۃ اصلاط طبعین سلا را سلاف
 طاہرین پر و اخۃ میشود مین متعال و قادر ذوالجلال این جلوس میمون را بران مفعولہ دو دمان مصطفوی علو
 خاندان مرقضوی مبارک و فرزندہ گرداناد و از شناخت مقدار واداسے حقوق فریق سپاس گزار می جرم عفوالات
 بارشاد بیان عظیم الشان الرحمون یرحمہم الرحمن یرحمہم فی الارض یرحمہم من فی السموات ترک تعصبات
 و اغماض عین انما ثم برج اقتضا حکمت و اغراض و منفعہ از جہلیم بر طبق تقاضاے مصلحت مجملہ انما با مورات
 ہمدایت او اعرالہ و از جہاں از منہیات بدلات کلمات لو ابی حلقہ دانی و نصیب کافی کہ امت فریاد و از تقدیم
 مراسم شبانی و اقدام بر لوازم پاسبانی کہ مقصود از سلطنت و نریان روا سے و غنی بہت و آشوکشانی است ہر
 کامل غایت کند و چون بموجب کلام بانظام صحیح اللفظ حسن المعنی منطوق سر دفتر اہل بیان اشرف بنی عدنان کلکم راج
 و کلکم مسئل عن عیتہ و فریادش سوال بقدر کثرت شود و پریشان ماند از قدرت و دیرت نگاری و دیکھا با رہی و اصل
 بتو قیوم حق حق مربوط باید دانست و رسیدن بر خود داری با حق مصلحت و دانا مایع الناس یکث فی الارض نیا و دین غوطہ بایست

پوشیده ماند که چون از کمال و داد و اتحاد آن ملک منسوبان آن دولت را از خود میدانیم تقنین که تحقیق انیمنی از
 انجمنی نائب بطریق اولی خواهد بود بنابر آن نگارش میباشد که معلوم هر اقامتی و احلی است که التماس یار و فادار
 علی مردان خان امیر لاهور بدین درگاه آسمان بجا فطراری بوده نه اختیار کسی چه از و در جمیع احکام صادره
 از آن شده سینه نه فرستادن پسر و عزیزان جرم متبع و اطاعت و انقیاد و اطاعت امری سر بر سر و جاسی
 آن بود که بدید بانی شناسائی و بر نهائی رسائی آفرین رفتن و تحسین جلوه دار کسی چون برخلاف آن
 از یافه سرای و هرزه دلای و گوناگون تزدیرات و رنگارنگ تسویلات نو و دلتان حسد مرثشت
 غرض پرست که وای خود را در کشا و عزت یافتن و کثرت با کسی قدیم شناسند خاصه چنین کسی که بعد از آن تیره چنین
 که نقاد و سلسله صفوت و علامه این طبقه علیه بودند و را با کسی غافل میباشند بجای تحسین تعجب و در مکان حسن
 جزا نگارش یا سا قرار گرفت و اضطرار با عتصام عروه و ثقا کسی این فکر صواب کلین سلطنت را از آن دولت
 بیچگونگی جدائی نیست پناه باین بارگاه که ما من عالمیان و ملها و جهانیان است آورده و این امور اسباب ظهور
 غمخیزان نمایان و محرمی پایان در باره مشارالیه گشت اگر چه چار پسر خان موسی الیه از خدمت گزاران این
 و الا درگاه اندازا چون خواست قدسی سر را نیست که حقیقت یگانگی و محبت نیامین معلوم جهانیان گردد
 و کاشمیر فی رابطة النهار و منوع یا بد متوقع آنست که انفعی بر حضرت فرزند می که در آن آستان وارد و بر و سر روز
 افتد و ایلیمت و یگانگی را روز بازار دیگر گردد و میان کجستی و یکرنگی را استحکام و قوام یکتا و لی و یکتائی را انتظام پدید
 آید و جهات و نسبت سابقه را نکیدی و تشدید و مولات و موات لاحق را تائیدی و تمهید بشود و از انجا
 که خاطر قدسی نظام هر سبب تحقیق ابویت علیا نسبت بان فرزند زاده عالی و ساد و تعلق تمامی با طالع بر حال
 خیر مال دار و شجاعت نشان جان نثار خان را که از خانه زادان متعهد قدسی است و پیوسته بر جوع خدمات و عمل
 طلب سر بلند و در اکثر اوقات شرف اندوز حضور سر اسر نور بوده رخصت انصوب با صواب فرموده شد
 که این سر از نامه حکمت و موعظت و هدایت و نصیحت و تضمین بقدمات محبت و کلمات صداقت آثار است برساند
 مترقب آنست که او بعد از گذارش آنچه با و آید آن مامور گشته منفی الحرام سبعت تشریف رخصت اطراف
 یابد که ضمیر هر آئین محبت آگین را شوق تمامی و اشتیاق تمامی بسوی آنست که نزد می هر چه تمامتر و بیشتر
 آنچه زیاده تر کفایت احوال محبت مال و اوضاع و احوال آن بر خود را نماید را انکشاف یابد باید که هر گونه امری
 که باعث زیاده و استغراق آن کامکار بجای بر سریر سلطنت آن دیار باشد بجای باند بدان اشارت رود
 و هر نوع معاونت که لازم نشاء دوستی که بخاطر گرمی رسد بے تکلفانه اظهار آن جلوه استخوان و دگرانشاء الله
 و سر انجام آن مساعی شکوره چنان بر تو ظهور خواهد بخشید که معنی دوستی و حقیقت دوستی بر جهانیان

واضح گرد و و سپس سالک انہا سے و تعلق یومی و منہج ارسال رسل و رسائل برسیل متابع و توالی سلوک باشند
 از بار عدالت آمل و آمانی بنفسم عنایت یزدانی شکفتہ و فرزندہ باد ایضاً مشتکبہ و بر فتح بلخ و بدخشان سپاس
 عالی اساس و شتائش خارج از قیاس حکیمے کہ انتظام سلسلہ کثرت بوحث قہری مربوط ساخت و سدا انجام
 ہوار الملک جمعیت بعدالت جبری منوط تاج خلافت بر مرثالیہ افہم تقضائے حکمت و قیقا دوست و غلت
 نیابت و بر صاحب فرمود جب مصلحت عتیق او مالک الملکی کہ نواختن یکے بکشور کشائی و بر انداختن دیگر از نوک
 طغرائے قہر سے قدرت بر کمال اوست و اغراز سزا و ایرغز و اذلال استحق مذلت عنوان صیغہ جمال و اجلال اوست
 بابتدیرش سہو کار و زور تقدیرش لغور بار اگر نواختن ست با تقضائے فضل است و اگر بر انداختن ست تنہا صفا
 عدل اسرار مبادی صفائش از احاطہ عقول بیرون و رموز آثار و عنایاتش از حوصلہ فحول انزول و خرد از
 احصائے نعمائش قاصر و فہم و استقصائے آلائش خار سہم و مقدور و زہر شکستش میسور بہیات بدین دیدہ
 و دریافت کجی طاقت ستائش و باین قوت و آلات کرا استطاعت نیایش لاجرم دست از ان باز داشته
 باداے مطلب گرایدہ میشود و پوشیدہ ماند کہ چون دوستان از خبر نشاط انگیز انبساط آمیز یکدیگر سرگین
 و بہجت ترین گردند بنا و علیہ بگذارش عطیہ سینہ و مہربت علیہ و نگارش افضال بنیل و احسان جزیل کہ دین
 زمانہ فرزندہ نشان از دہندہ بے منت و بخشندہ با ممت بادا و ارواح پر فتوح فاتحہ کتب سیالت
 خاتمہ نامہ نبوت نخستین موج دریا سے قدم غایت و مدعو عالم و آدم واسطہ عقد آفرینش منتخب مجموعہ دانست
 بنیش کشاف سر از آسمانی و مفتاح خزائن معانی و مرات حقیقت اشیا صدر نشین محفل انبیا شمسوار و عہ
 قاب قوسین رتبہ افزائے نشانین محرم خلوت سرای مع اللہ بیدار دل حقیقت آگاہ حضرت والت پناہ
 سلمہ اللہ علیہ و آلہ وسلم نصیب این نیازمند در گاہ بے نیاز شدہ فرخت افزائے خاطر فطیر شمرہ
 شجرہ تنبیاری شجرہ شمرہ کامکاری صفوہ و دومان صفوی علاء خاندان و رضوی قرۃ العین بہت نوجودہ
 سلطنت کوکب مستیزہ سے سیالت وری برج عظمت فرزند زوہ کامکار بلند مقدار گردیدہ می آید
 شرح این مقال و تفصیل این اجمال آنست کہ چون درین ہنگام سعادت انتظام چنین بمسامع حقائق جماع
 رسید کہ فرقہ طایفہ و قیہ طایفہ از یک کہ در بلخ و بدخشان سر از گریبان عصیان بر آورده چشم از باز پرس
 روز ساد و سطوت رب العباد پوشیدہ دست باطل پرست آستین جور و جفا کشیدہ پا از جاوہ انقیاد
 دالی خود بیرون نہادہ کار بر بوتنگ ساخته مصدر آواہا سے ناہنبار و بی اعتدال ہوا سے دور از کار گشتہ انداز
 و ضعفائے آن اماکن و غربائے آن ساکنین با مال حوادث و دست خویش و قلع گردیدہ و عرض و ناموس
 مسلمین بباوقتنہ نفقہ و امن و آمان بالکس شہد گشتہ کار بجای سے رسیدہ کہ از مبادات کہ اہل بیت نبوت

و قرة العین رسالت اند و بیغته بنی بطحا و قلمه ده قبول زهر و محبت انسان اجر به تنبیه توام و نوایی و مزد ابلح حکام
 اتی است جمعی کثیر و جمعی غفیر قتل رسیده تا بگویند چه رسد از اینجا که باقتضا سعیت دین و حمایت
 ملت تین و ترم جمال سلیم و زکوة نصاب کمند و شکر نعمت قدرت که از و بیبال و دادار بیشال بقض کامل
 و لطف شامل باین مشمول عنایت خود از زانی داشته داد و دهی مظلومان و فریاد رسی شرم رسیدگان بر زخم
 همت و الانفطرت علیا لازم و تحم است عنان نیست حق طوبیت و غمیت حقیقت مدیریت نبرد هم شهر صفر خرم الله
 بالخر و الظفر از نوزدهم سال جلوس نیست مانوس نصر میغان و نصرت هم کاب از دار السلطنت لاهور بصوبه
 مستقر دولت و اقبال دار الملک مجد و جلال کابل مسطوف و مصروف گشت و بخت و دو دم ثانی ربیعین
 به مبارکی و به روزی تهرین پنج و غیر روزی دار الملک مسطور از پرتو ماهیچه اعلام لامع و رایات سامع و ذوق
 تازه یافت از اینجا لشکر گران و بیکران و شتر عظیم بے پایان با سامانی در خور این دولت
 سرخ و خردون خدا واد سرخجامی و در خور این شوکت ابد پیوند ازل بنیاد از تو پخته سنگین و خزان خارج از قیاس
 و تخمین بسرواری فرزند سعادت مند کامکار مویذ منصور بختیار قره باهره دولت غره ناصیه شمت نو خرد
 شوکت غره و وجه جلالت باوشا نژاده مراد بخش تعین فرمودیم با انکه راه از کشت نشیب و فراز طلال و غل
 صواب جبال و فرزونی و باد و میناک و بسیار س که ریوه و مناک و شوار گزار بود و بکشت طول برفت بمرتب
 که نظر تند عبور بران کند و کرده ابنوه از بیلداران چاکدست بکند زنان چالاک و جیت و تسویه
 راه و تصفیه آن از برف جد تمام و که تمام داشتند مبارزان نصرت شعار جلالت کیش و مجاهدان فیروزی
 و ثناء بعبقت اندیش که جان بازی در راه خداوند حقیقی و ضیو تجازی سرمایہ حصول سعادت نشا ئین میدانند
 و سو که زرم در تقدیم خدمت ولی نعمت محفل بزم می شناسند را بے که چون نظر بار یک بیان دقیق
 بود مثل موصد خویش و سبب انگاشتند و جبر نگرد و ناظر بفرزاده برف را بجمه و در خمر کنده بدست و سپر
 برداشتند و در گرامی خدمت آن رفیع قدر عالی نسب اوانل ماه جادوی الادل داخل ملک بدخشان
 گشتند و خسر و سلطان خلع نذر محمد خان که در قلعه قندهار که حاکم نشین بدخشان است بود و التجا باین درگاه
 آسان جابه که پناه عالمیان است آورد و چنانچه امر و ز دین حضرت بانواع عنایات و اقسام مطلقات
 کامیاب پس از آن جوتی از لشکر طغر اثر اسلام قلمه کم برد و در سر سواری مفتوح مکر و اندیده قلع در اینجا را
 اسیر ساخته بنوا که که چار طغرش خدقی است عریض و عمیق و آبش همه از چشمه سار همین خندقی بر حیرت
 و جسر بران بسته بود و بنمود و قلع بیرون بستی و چالاک و جلدی و تیر زبستی مسخر ساخت و چون پیغمبر
 قلع در و درخت قباد میر اخور که از جانب نذر محمد خان قلعه دار آنجا بود و بفرید اعتبار از اقامه موقوفات

از دین نیرنگی اقبال بقیین خندان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم قلم به هوا خوانان بارگاه جاه و جلال امان طلبیده
 قلمه را تسلیم و بختخوانان نمود و در سلک بندگان این آستان خاک نشان نشاندیم گشت و بتایید ابدی و خون
 سمدی دیگر قلم و بقاء ملک مسوره نیز تصرف اولیا دولت قاهره و اجاب سلطنت بابر
 در آمد باو شاهزاده عالمقدار بعد فتح ولایت بدخشان با افواج بحر مواج نصرت امتزاج بسعت تمام متوجه بلخ
 گردید و وقت تصرف از یک تاب صدمات شیران پیشه و غایا و روه از جمیع اطراف و جوانب بلخ ره سپرد و
 فراگشتند و آن روز آب حیون ز قند نذر حمد خوان گزینار اسب سبز داشت و نه طاقت تخصیص در جنبه
 باو شاهزاده موید بختیار با عساکر فیروزی شعار بخوانی بلخ میرسد بهرام سلطان و بجان علی سلطان پسران
 خود را برسم پذیره آن نو باو به بوستان سلطنت با مکتوبی شتمن خواش عواف حرمین الشرفین که بت
 و لا قدر نگاشته بود میفرستند هر چند آن علی گربا یمن پسندیده و طره گزیده تلقی نمود که بر میگردد و که خواش
 خان و الا نشان در حضرت خلافت با حسن و جوه جلوه ظهور خواهد یافت و دلدهی و دلدارای کرده آنها را رخصت آنظر
 پیش پدید میداد اما فردی آن حوالی شهر بلخ مریض بنیام نصرت میگردد و خان از استیلا و دم و توهمات بجا تمام عیال
 و اطفال مال و منال اندوخته مدت آنکه نگاشته و بجان قلی و سلطان قتل پسران خود را که نزد او بودند محرم گرفته
 و بهرام سلطان و عبد الرحمن سلطان و دو پسر دیگر را بجمعت عدم حضور اینان در اینجا مانده سر اسیمه دار
 با معدود دس از بلخ برآمده بسمت سرخان میر و دوازده اینجا با پدر خود رسیده از راه چول و بیابان
 برومی شتابد پیداست که آن نقاد و اصحاب طبیبین سلاک اسلاف طهرین چنانچه همین برادرش
 را با عراف رخصت حرمین الشرفین را و هاله شرفا و جلایا نموده بودند خان مشقت دیده تعب کشیده
 را نیز که خوانان این سعادت ست با احترام تمام دستوری طواف اماکن نیز خوانند و او هزاران هزار
 لشکر سازنده نو از که تدبیرات این نیازمند درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید و محض لطف
 و غایت بیغایت و فضل و کرم بیه نهایت که شامل حال این ریهن احسان و افضال عطا خاز اوست
 مطلب عظیم و مقصودیم که پیش نهادیم علی و مکنون خاطر قدسی سر آمد بود صورت انجام و حسن اتمام
 یافت و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع توابع و مضامینات که از مرمر فتنه و فساد و اوزر بیکه خندان بخت
 و نشاط داشت بود و در موکب نصرت قرین گلستان دولت و اقبال و بهارستان شوکت و جلال
 گشت و از روز و خول لشکر اقبال بولایت بدخشان در عرصه یکماه چنین فتوحات بزرگ و تسخیرات
 سرگ که زبان در آدای سپاسش قاهر است و دل از تصور تشکرش عاجز باسانی هر چه تمامتر و بخی
 هر چه زیاده تر نصیب این سر اسرستایش و سر پائینایش گردید و الله تعالی این فتح نمایان را که کار نام

روزگار است برین نیازمند درگاه خویش مبارک گردانیده فتح متوقد و بخار از نرسب گردانند آئین یارب العالمین
 این نامه هر عنوان و این صیغه تشایه بیان که میانش غرض صیغ فضل و افضال و سوارش حال خیر دولت و اقبال است محبوب
 شجاعت شعار راسخ الاعتقاد و ارسلان بیک که از خانه زار ان محمد این درگاه آسمان جاہ است فرستاده آمد و چون
 مشایخ بجز ابلغ این کتاب مستطاب با مرے دیگر امور غنیت یقینیک پس از تبلیغ پے توقف رخصت انصراف
 خواہد یافت مذاق آمل و انانی با بیاری جوے لطف رحمانی سرسبز و شاداب باد اسنا و وفاتر باد شاهی
 سند موجوداری چون بموجب حکم جهان مطاع عالم مطیع خدمت فوجداری سرکار کورہ و کورہ مضاف صوبہ
 الہ آباد حسب الفہم شجاعت و دستگاه محمدیات فوجداری پر گنہ کورہ وغیرہ متعلق اقطاع نواب مستطاب قدسی
 القاب علیہان باب رنج خباب با تقابہ تفویض یافتہ کہ بہ لوازم و مراسم این خدمت از روے دیانت و
 راستی پرداختہ باین پسندیدہ بتقدیم رساند و در بنیہ و تادیب مفسدان و سربانان و ہدم تعلیمات آن
 فریق در حفظ و حرارت زیر دستان و مالکداران و امینت طرق و شوارع و داد و اعانت گماشتہاے
 جاگیر داران نگاہ تحصیل زر و واجب و وصول زر و زر طلبان محال خالصہ مساعی جمیدہ بطور رساند و بہ
 آنکہ اگر آن تاکیہ کند کہ بندہ وق نہ سازند و بدیکر کار ہا آنکری قیام نمایند و بجستہ از تھانہ داران کہ بنیجبال محال
 مذکورہ بواسطہ غبطہ معین نماید قدغن کند کہ در معاملات مالی داخل نہانید و چیزے بصدیہ ابواب ممنوعہ گیرند
 و تا گماشتہ جاگیر دار یا عامل خالصہ نوشتہ نہ ہد اقدام بر ناخشن و ہی از دیہات متعلقہ فوجداری خود نکنند
 و بعد از گذشتن نوشتہ چندے از مقدمان آن وہ ہا کہ مواد فساد باشند بدست آورده در اصلاح بکوشند کہ
 از تحر و سربانی تادم و پیشان شدہ با لکڑاری و رعیتی تن در دهند و بر تقدیر اصلاح رضانامہ از عامل گیرند
 و اگر از شقاوت جلی باصلاح نیانید بران موضع بتابد و بنیہ و تادیب مفسدان نماید و رعایا را آزار نہد و عیسے
 کہ از مویشی وغیرہ بدست آید باصل تسلیم نماید و قبض الوصول شناند و بندے کنند مگر در دار الحرب باید کہ علان
 و زمینداران و چو و دریان و قانون گویان و رعایا و نزارعان محال مسطور شارا لیہ را فوجداریہ پر گنات فرورہ
 دانستہ دست تصدی مومی الیہ و اجراے امور مضافہ این خدمت قوی مطلق شناسند و شکایت اورا در بارہ
 خود ہا موشور دانند در بنیاب تاکیہ تمام شناسند و یو یو انی چون بموجب حکم جهان مطاع خدمت و یو انی
 صوبہ دار الخلافت از تغیر فلان من ابتدا سے فلان فلان تفویض یافتہ کہ بہ لوازم و مراسم این خدمت کمیشنی
 پرداختہ متقیہ معاملات و بازخواست و باز یافت مطالبات توفیہ نماید و در فرزونی و مہموری و پرداخت
 پر گنات مساعی جمیدہ بتقدیم رساند و محافظت خزانہ بعدہ خود دانستہ نوعی احتیاط بکار برد کہ بکدام پے سند
 معتبر تصرف نہ و دوزر سے کہ از تحویل فوطہ داران و دیگر وجوہ خزانہ عامہ آنجا عاید شود و قبض الوصول آن بہ

گماشتهای فوطه دار این وغیره بدانند و از عمل عال خبردار باشند که حدی از ان فریق جزات بر آنجا بواب منوعه
 منفور درگاه جهانیان پناه اقدام نمایند و احتیاط بعد نقصان هر فصل تعینات و تصرفات عمل از روی کاغذ
 خام اصلی تحقیق در آورده بر چه بر زده هر کس بر آید بر سر کار قدس شانند و اگر عالی خان و بعد عمل تمام شد حقیقت
 بجزو نویسد که بجایش دیگر تعیین گردد و با مناد و در میان مقرر سازد که نموده بقایا و تعدادی که از سنه پانزده سال
 است و رسوم نزد رعایا طلب باشد از موضع باقی دار از جمع مال که این تشخیص آن نموده باشد بحساب سرک
 صدر و پیم خبر و پیم در هر فصل عال هر حال از ابتدا به مسطور بوصول رساند و زر که بصیغه تقادیمی در سال
 گذشته در سرکار بر آید تنخواه باشد در اوائل توزیع محصول سال بگیری که درین احوال بوقوع خواهد آمد بانه
 خواست از دیوان و امین خواهد شد و نسخ دیوانی و دیگر کاغذ بقاعده مقرر درست نموده بدفتر خانه معلی ارسال
 دارد و باید که تصدیان محات و چو و حریان و قانون گویان و عمل و فعله انصوب خدمت فریور بموخی الیه متعلق
 دانسته دست تصدی مشارک الیه در اجرا ای امور مضافه آن قومی شناسند و از سخن و صلاح و صواب بدین شایسته
 بیرون نروند و شکر و شکایت موی الیه در باره موثر بنیاد در نیاب تاکید دانند و چو چواری چون
 بموجب حکم جهان مطاع خدمت فوجدار می پرگنات سرکار فلان من اعمال صوبه فلان از تغیر فلان خان
 بفلان تفویض یافت که به لوازم و مراسم این خدمت از روی دیانت و راستی قیام نمایند و در بند و بست و
 ضبط و در بقلم و قمع مفیدان و تنبیه و نادب و تمردان و حفظ و حرارت زبردستان و مالکداران و امنیت
 طرق و شوارع پرگنات مذکوره و ارجاع و در طبیان بامناهای محال خالصه شریفه براسه تشخیص جمع و قطع جنگل
 و هم قلعجات و گرفتار بند و قمار از ان فریق سعی فرادان بکار برود و با هنگران بندوق ساز مقرر کنند که بعد
 ازین بندوق نساوند و دیگر کارها را به آهنگری قیام نمایند میباید که عمل محال قبول داران و رسیداران
 و چو و حریان و قانون گویان پرگنات مذکور شجاعت شعار مشارک الیه را فوجدار مستقل آن محال دانسته و دست
 تصدی موی الیه را در اجرا ای امور مضافه این خدمت قومی مطلق دانند و از صلاح و صواب بدین حسابی که هرگز
 متضمن نسق و نظام معاملات محال فریور بوده باشد بیرون نروند و از حدی از مفیدان را که جلالت آنباه
 حرقوم بسیار در محال متعلقه خود بجا نهد و حمایت نمایند درین باب قدغن تمام دانند از خلاف حکم والا مختصر
 باشند و ندایمینی چون بموجب حکم جهان مطاع لازم الانقیاد واجب الاتباع خدمت امینی پرگنات فلان
 تابع سرکار فلان مضاف صوبه فلان از تغیر فلان خان از ابتدا به پنجمین فصل خریف تنگنویس سال چهارم و هم
 انجاصه و الا متعلق پذیرفته از همان ابتدا به بفلان تفویض یافت تا کمابیش بی به لوازم و مراسم این خدمت
 از روی دیانت و راستی قیام و اقدام نموده و قیقه از دقایق خرم و بهوشیاری تا مرغی نگذارد و و با کافه بریا

و عامه رعایا با حسن سلوک و مناسبت یک بفضل آورده دراز و یاد آبادانی و فضولی معموری و کثرت زراعت آن
 محال افراد آن سعی بجا آورده سر رشته کاغذاتی خود را موافق معمول بنده قرضه و الا میفرستاده باشد و در یکجا حاصل
 آن محال بتحصیل درآمده تحویل فوطه داشته و محافظت آن و جواب مبلغه که از عین المال یا بر داشت نزد فوطه دار
 باقی بماند باینکه مقدر بر عهده خود و اندک و بکروری تاکید کند که در واجب موافق تشخیص او تحویل نموده تحویل فوطه
 نماید و در یکجا رعایا بفوطه خانه میارند چنانکه آن بمر خود و دستخط فوطه دار بآنها بدهد و هنگام بے باقی و اصلات را
 مدافعت همان جتنی با محسوب گرداند و سوا مال واجب چیز بے بصیغه بهیت و بالادستی و تحسین داری دیگر
 از این بیکر که منقوعه و منقوعه بارگاه و الاست بگیرد و به وجود حریان و قانون گویان نیز قدغن کند که در اے
 دستور مقرر می چیز نیست مانند و بر تقدیر اخذ و جبر حقیقت را بنویسد و آنچه گمشدگان مشارالیه از محصول
 پنج سدس خریف تنه خالصه و الا تحویل نموده باشند آنرا با اتفاق کروری باز یافت کرده تحویل فوطه دار نماید
 که سلطان و زمینداران و چو و حریان و قانون گویان در رعایا و خزانان برگزیده خدمت مسطوره بنمایند
 متعلق دانسته از سخن و صلاح و نحو باید حساب او بیرون نروند و دست تصدی او را در اجرا اے امور مضاعفه
 این خدمت قوی مطلق شناسند و شکر و شکایت او در باره خود موثر نپندارند و الا حکم را شرف
 خدمت امانت برگزیده فلان مضاف بصوبه پنجاب از تغیر فلان من ابتدا اے فصل خریف تنگه و بیل فلان
 حسب الضمن تعویض یافت که با کافه رعایا و عامه بر ایا حسن سلوک مرعی داشته سعی دراز و یاد آبادانی
 و افزونی معموری نماید و کاغذ تشخیص را موافق ضابطه بنده قرضه و الا رساند و زرے که تحویل فوطه داشته و محافظت
 آن و جواب مبلغه که از عین المال یا بر داشت فوطه دار باقی بماند بعهده خود شناسند و بکروری تاکید کند
 که مطابق ترتیب تحویل در آمد و مبلغه که رعایا بفوطه خانه عاید سازد و جتنی آن بمر خود و دستخط فوطه دار بر رعایا
 بدهد و سوا مال واجب بصیغه بالادستی و بهیت و غیره چیز نیست مانند و به وجود حریان و قانون گویان
 قدغن نماید که سوا دستور مقرر اے چیز بگیرد باید که عالمان و زمینداران و چو و حریان و قانون گویان
 و رعایا و خزانان برگزیده خدمت مسطوره بنمایند متعلق شناخته از سخن و صلاح حساب او بیرون نروند
 و دست تصدی او را در اجرا اے امور مضاعفه این خدمت قوی مطلق شناسند و شکر و شکایت او در باره
 خود موثر نپندارند و الا حکم را شرف الاصلی برگزیده فلان تابع صوبه دار الخلافات از تغیر اسلام خان از پنج سدس خریف
 تنگه و بیل بنالعه شریفه تعلق گرفته اند خدمت کروری برگزیده برگزیده مذکور از همان ابتدا اے سعادت نصاب
 فلان مطابق ضمن مفوض گشته که به نوازم و مراسم خدمت ماموره از روے دیانت و راستی قیام نموده با کافه
 رعایا سلوک پسندیده بفضل آورد و مال واجب و حقوق دیوانی را فصل بفضل موافق تشخیص من بوقت تحویل نموده

نموده تحویل فوطه دار آنجا نماید و هر قدر از رعایا بفوطه خانه بیارند بجهت آنرا بمر خود و دستخط فوطه دار بدهد و
 هنگام میناقتی و اصلات را بموجب همان بجهت با مجری و محسوب گرداند و زر باستقواب فوطه دار و امین
 باقتیاد تمام بجزانه عامه راجع گردانیده قبض الوصول فوطه دار بدیاند و آنچه گماشتگان خان مشارالیه از محصول
 پنج سدس خریف متعلق خالصه والا تحصیل نموده باشد آنرا با اتفاق امین از آنها باز یافت کرده تحویل فوطه دار
 البواب جمع کند و بجمع و خرج و دیگر سر رشته کاغذ بضا بطه مقرر در دست کرده بدفتر خانه معین ارسال دارد
 و سوا سے زر واجب بصیغه بهیت و تحویل داری و دیگر البواب بلیه که معصومه درگاه آسمان جاه دست چیرینه نگیرد
 که آنهم در صورت اخذ از باز یافت خواهد شد و او به تغییر خدمت محتاب خواهد گشت باید که چو در میان و فغان گویان
 در رعایا در امان پر گشته مذکور موعی الیه را کرده در می مستقل آن محال دانسته دست تصدی او را در اجرا سے
 امور مضافه این خدمت قومی و مطلق شناسند و مال واجب و حقوق دیوانی را از قرار واقع و راستی تحصیل او بجا
 کرده چیرینه از آن قاصر و نکسر نگردانند شکر و شکایت او در باره خود موثر پندارند و درین باب تاکید و نذ
 فوطه داری چون بموجب حکم جهان مطاع لازم الانقیاد واجب الاتباع خدمت فوطه داری پر گشته مذکور
 من اعمال صوبه آلا آباد از تغییر فلان از ابتدا سے فصل خریف انتا کیل حسب الضمن بفلان تحویل یافت تا گمانی
 به لوازم و مراسم خدمت مذکور از روی دیانت و راستی قیام و اقدام و زریده دقیقه از وقایع خرم و
 بهوشیاری نامری نگذار و در روی که از محصول آن محال تحصیل برآمده تحویل او شود آنرا باقتیاد تمام نگذار و
 و چون محافظت و محارست زر مذکور و جواب مبلغی که از عین المال یا بر داشت نرود فوطه دار باقی بماند بجهت
 امین است و در فوطه خانه را بمر مشارالیه و کرده در می پر گشته مذکور مقفل داشته با اتفاق یکدیگر گریست و گشاید
 و زر باستقواب امین و کرد و ری بجزانه عامه راجع گردانیده قبض الوصول ستانند و یکدیگر ام بے سند معتبر و دیوان
 پسند صرف نکنند باید که مقصدیان محامات پر گشته مذکور مشارالیه را فوطه دار پر گشته مسطور دانسته دست تصدی
 او را در اجرا سے امور مضافه این خدمت قومی شناسند و آنچه بهیجهت از آن محال تحصیل در آید همه را
 تحویل او نمایند و داسے و در سه علاحد نگاه ندارند و درین باب تاکید و نذ بسمه دار و علی خزانة
 و شک باسم مقصدیان محامات عمده و فعله بجزانه عامه سهرند چون بموجب حکم جهان مطاع عالم مطیع بر وفق
 بختیاری سیادت و وزارت پناه فلان خدمت دار و علی خزانة مذکور از روی دیانت و راستی و تقی
 قیام و اقدام نموده دقیقه از وقایع خرم و بهوشیاری غیر مرعی نگذار و آنچه آنان کنند که در امر سے از امور
 آن محل فرو گذار شستی بوقوع نیاید و چیرے بے سند معتبر و دیوان پسند صرف نرود و آنچه از محصول پلک
 و محال سائر و دیگر وجوه بجزانه مسطور آمدنی شود موافق ضابطه مقرر و قاعده معین داخل جمع گردد و بیاید بشارت

را دار و غنم محل مرقوم دانسته از حق و صلاح حسابی او بیرون نرود و بدست تصدیق عمومی الیه را در اجراء امور مضافه
این خدمت قوی و مطلق شناسند سند جز انجی گوی می تصدیق جهات خزانه عامه دار الخلافت شاهجهان آباد
بدانند که چون بموجب حکم گیتی مطاع خدمت خزانه گوی خزانه مذکوره از تغیر فلان بفلان مقرر و مغض کشت تا گیتی
به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی قیام نموده و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری نامری
نگذار و وزیریکه از حاصل پیرنات خالصه شریفه و تحصیل مطالبات و دیگر وجوه بخزانة عامه مسطور عاید شود آنرا
باتفاق دار و غنم و سرف مطابق منایط معمول در حجه با سبب مذکوره بمر دیوان صوبه و دار و غنم گمار داشته
کشادن و بستن آن باتفاق هم نموده باشد و یکدام بے سند معتبر دیوان پسند صرف نماید میباید که خدمت فرموده
بمعمولی الیه تعلق دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضافه این خدمت قوی شناسند درین باب تاکید و نه
تحویلی دارد می چون بموجب حکم گیسبان متعاود خدمت تحویداری مندی ملک سابعه و شوره واقع مستقر الخلافت
اکبر آباد بفلان مقرر شده تا به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی پرداخته و دقیقه از دقائق
خرم و بهوشیاری غیر مرعی نگذار و در هر چه از مندی فرموده تحویل او شود آنرا باتفاق دیوان صوبه دار و غنم و
مشرف با قیام تمام نگذار و یکدام بے سند معتبر دیوان پسند صرف ننهند و در بخزانة عامه مستقر الخلافت راجع
مسافه از تصدیق آن فرموده قبض الوصول ستانند باید که تصدیق جهات محل مرقوم مشایبه را تحویدار محال فرموده
دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضافه این خدمت قوی دانند و آنچه از حاصل مذکور فراموش آید همه را تحویل
او نمایند یکدام علوه ندارند یعنی دستک با سبب تصدیق پتیه و نخاس دار الملک کابل چون بموجب حکم جهان مطاع
گیتی مطیع خدمت پتیه و نخاس فرموده از تغیر فلان بفلان مغض کشته تا به لوازم و مراسم این خدمت پرداخته از روی
دیانت و امانت و راستی و راستی تقدیم رساند با سواد اگران و دیگر عمل و فعله سلوک پسندیده نماید و در ضبط
حاصل منایط مقرر از تیار واقع بکوشد وزیریکه از محصول آن محال تحویدار شود محافظت آن و برآردن از عمده
بسلع که از عین المال یا هر چه داشت نزد تحویدار باقی ماند بهر ذمه خود شناسد و در باتفاق دار و غنم و مشرف بخزانة
عامه عاید گردد اینده تحویدار قبض الوصول بداند نگذار و که تحویدار بکدام بدون سند معتبر صرف تواند نمود باید که
مشترک الیه را این منتقل آنجا دانسته دست تصدیق او را در اجراء امور مضافه این خدمت قوی دانند
دار و غنم و دستک با سبب تصدیق جهات و مشکفلان معاملات محال بر صوبه مستقر الخلافت اکبر آباد آنکه چون
بموجب حکم گیتی مطاع خدمت دار و غنم محال مذکوره از تغیر فلان بفلان تفویض یافته تا گیتی بے لوازم و مراسم
خدمت مأموره بدیانت و راستی قیام نموده بیو پاربان و دیگر عمل و فعله الحسن سلوک خود را رضی دار و غنم و در ضبط
محصول منایط مقرر از قرار واقع بکوشد وزیریکه از محصول آن محال فراموش آید آنرا باتفاق این بخزانة عامه راجع

اگر دانیده قبض الوصول خزانچی خزان مذکور بنویسد ارجحان فرمود بداند باید که شارب الیه را دروغه مستعمل آنجا دانسته دست
 تصدی او را در اجراء امور مضافه این خدمت قوی مطلق دانند و از صلاح و صواب و حساب و دوسریون نروند
 درین باب تاکید بلیغ دانند مستند شرفی و شک با هم مقصدیان همت عظمی و فدا و تنجاس و دیگر محال واقع
 بلده و دار السلطنت لاهور آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت اشرف محال مفصله ذیل از تغییر فلان بفلان
 مفوض گشته تا مکمل بنی بیلوازم و مراسم خدمت ماموره بدیانت و راستی کوشیده و قیقه از قیقه خرم و بهر شای
 محمل و نامرعی نگذارد و احتیاط کند که در معامله از معاملات آن محال فوت و فرود گذشتنی بوقوع نیاید و سرشته
 کاغذ را بقضای مقرر و قاعده معین درست نموده بدقت عمل میفرستاده باشد می باید که خدمت مسطوریه را بشارب الیه
 مقرر دانسته دست تصدی او را در اجراء امور مضافه این خدمت قوی دانند درین باب تاکید دانند
 سند معافی فلان دیوان محفوظ باشند چون درینو لا بعرض اقدس ارفع رسید که فنی نادار که کسب اواز
 قوت او و قوت عیال او زیاده نباشد بموجب دستور شرعی از و جزیه بنیاد گرفت لکن ازین ره رعایا که کسب
 زراعت دارند و مدار قوت و تخم و گاه آنها همه بر قرض است طلب جزیه موجب فقره آنها میشود اگر مطابق
 شرع شریف حکم میرج در باب عدم اخذ جزیه انجاء صادر گردد تا بغیراع بال یکسب و پیشه خود که باعث آبادی
 ملک و امان رعیت است مشغول باشند و از کشال سوار و پیاده فوجداران جزیه خلاص یابند حکم جهان مطاع
 صادر شد که موافق شرع انور بزار عان بجلت اخذ جزیه فراموش شوند ملاز تعلقه داران و چو در بیان و قانون گویان
 و طرفداران و اهل حرفه و دیگر ساکن قضبات و قریات مطابق شریعت مطهره جزیه بازخواست نمایند جزایچه درینجا
 یادداشت واقع درست شد شرح آن درمنج تم یا قیتمه بران علمی میگردد و لکن وزارت پناه در تعلقه دیوانی خود
 موافق یر لیغ قضا بلیغ بعمل آورند و بزار عان بجلت اخذ جزیه متعرض نشوند و معاف شناسند پیر وانه امار او
 وزارت و رفعت پناه شجاعت و کفایت دستگاه فلان بعافیت باشند چون وکیل سرکار عالی نواب قدوسی
 القاب علیان آاب بلند جناب بادشاهزاده نامدار کامکار و الانسب عالی تبار منظره نظر حضرت آفریدگار
 عزه ناصیه دین و دولت قره باهره ملک و ملک معین دوحه سلطنت عظمی واسطه عقد خلافت کبری محیط
 انظار رعایت آتی مطمح انوار حرمت حضرت شاهی شاه هی جلیل القدر منبع الشان عظیم المرتبه رفیع المکان فروغ
 و دوام مجد و کرم ظاهر نموده که عاملان برگزیده فلان و دیگر محال اقطاع آن غره ناصیه دین و دولت در سر انجام
 معاملات تشخیص جمع و گزاردی مال محتاج با دوا و اعانت آنوزارت پناه اند لکن علمی میگردد که مدد و معونت
 عاملان محال فرموده را بر خود لازم و واجب دانسته بنوعی معاونت نماید که جمیع معاملات آن محال بونه احسن
 صورت سر انجام باید و گردد و آوری مال بوقت شود و واحدی اجمال تمر و سرکشی نماند درین باب تاکید دانسته

حسب المسطور عمل نماید بر و آنه قانون گوی در بنو لا بعض والا رسید که مقرر بودن قانون گویان در پیرگنت
 ممالک محروسه و سلاطین است که قانع بر سوم مقرر می بوده بر استی و درستی و در تنخواهی در خدمت قیام نمایند و سماعی
 موقوفه بکار برده در پیش آوردن پیرگنت بجمع کامل واکمل بکوشند با وجود این معنی ازین جماعه اکثری از شوقی
 اماره و عادت و سیمیه طریقه و تنخواهی و غیر اندیشی را از دست داده عالمانی را که بهره از تدبیر و مال اندیشی ندارند
 یا از فریب و حیل آنها آگهی نیافته اند با تمام خدایع و انواع حیل نفس از برای حصول مطالب خوشن متحرک با خدو جز
 بود و مشارک در اخذ حصه میشوند و اگر عالمی از حال توفیق خدا داد از حرکت و تعلیم اینان فریفته نمیکرد و ورین
 صورت زمینداران متغلب را بدیده ساخته مووی بغیر از حاضر ساختن از چو تیره و تساهل و راد اسی مال واجب و
 فرستادن بر سر فرمای میشوند بعد ازین همین خیالان متغلب در میان عالم در عایا مصلحت گشته و بحسب ظاهر خود را
 خیر خواه و الموده و جمع مبلغ کلی بعینه آفت و کمی و تعلقات خود و زمینداران متغلب بهیت تدبیر آنها مجرا گرفته
 و رتبه لازم الادام اکثری باقی نگاه میدارند و هنگام طلب باقی هنگام تقدیر میدارند و چون اخذ هر عامل بصلاح
 و ساز آنها پیش نمیرود و مجوز نقصان مال سرکار میگردد و و ازین رگه زان گمراه و فساد و پیر و غرض آموذ ملاحظه
 بانه پرس و اندیشه تغییر و تبدیل ندارند و ترک وضع نامهوران نمیکند درین باب بموجبی که ارشاد شود و عمل آید حکم
 جهان مطاع عالم مطیع گرامی نفاذ یافت که هر عالمی بعلت تغلب مغرول شود و قانون گوی آن محال در اخذ و جر
 با و شریک باشد و ازین در همان وقت تغیر نمایند تا جرت دیگران گردد و دست تحصیل مطالبات چون
 بموجب حکم ارفع اقدس اعطی خدمت تحصیل مطالبات سرکار والا که بر ذمه زمینداران و غیر هم بر گشته و جوی کوره و
 دیگر پیرگنت متعلق بصوبه آو آباد لانعم الاد است بسیاری آب سید عبدالواحد تفویض یافته تا به لوازم و محرم
 خدمت ماموره از ر و دیانت و راستی قیام و اقدام نموده مطالبات سرکار والا را موافق تفصیل که در فراد
 جدا گانه مسطور است و با و حواله گردیده از جماعه مسطور تحصیل در آورده بمعرفت دیوان صوبه بنجرانه عاوه صوبه
 الکه آبا و عاید گردانند باید که عالمان و دیگر علم و عمل پیرگنت مذکوره خدمت مسطور به شمار الیه متعلق دانسته و تحصیل
 ازین مذکوره از ان فریق امداد و اعانت سید مغرور بر وجه اتم نمایند و درین باب تا یکد دانند سند بخششی چون
 بحکم جهان مطاع عالم مطیع لازم الانقیاد و اجب الاتباع خدمت بخششگری و واقع نویسی پیرگنت سرکار بصورت تابع
 بگجرات از تغیر فلان بفلان تفویض یافته سبیل مشار الیه آنکه به لوازم و محرم خدمات ماموره از ر و دیانت و راستی
 پر و داخته آرا بر وجه پسندیده و طرز گزیده تقدیم رسانند و تصحیح تا بیان بنصدا ان تعینات انجا از ر و دیانت و راستی چهره
 باستصواب ناظم معاملات آن سرکار ملاحظه نموده و نقل را پیش نگا داشته واصل را بهر خود ناظم مذکور ارسال دارد
 همچنین رقانع و سوانح پیرگنت سرکار مسطور را از قرار نوشته بهتفه بهتفه بدرگاه والا جاه میفرستاده باشد طریقه منصبداران

تئیسات آنجا آنکه مشارالیه را بخشی و وقایع نگار آنجا دانسته دست تقدی او را در اجرا ای امور مضافه این خدمات
 قوی مطلق شناسند و سند کو توالی چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت کو توالی قصبه بگنجه آباد عرف بنارس
 و میر بجری و گنجه بادیه و دریای گنگ متعلقه بقصبه مذکور از بغیر مصالح معاوضت نصاب مزایای مقرر و معوض گشته
 که کماینبی به لوازم و مراسم آن از روی راستی و دیانت قیام و اقدام نموده نوعی بند و بست و ضبط را بدینگونه که در تقدیر مذکور
 در روی واقع نشود و سکنه آنجا در امن و امان بوده و کسب و پیشه خود مشغول باشند و جمیع کربعات خیانت گرفتار نشوند
 در مادی و مجوس و آشتن و گزند آشتن آنها بموجبی که قاضی آنجا بر افراد حقیقت آنها دستخط کند بعمل آورد و درین باب بطور خود
 جسارت نماید و از عابران گذرما به مذکور چیز به بصیدت محصول که بموجب حکم قدس معاف است نشانزد و ملّا حان
 هم نگذارد که زیاده از اجرت ملای از عابران توانند گرفت و احتیاط تمام بکاربرد و مفسدان و متعمران از عابران فرزند
 عبور ننمایند باید که متصدیان مهمات و عمل و فعله محال مذکور مشارالیه را کو توالی و میر بجری آنجا دانسته دست تقدی او را
 در اجرا ای امور مضافه این خدمت قوی مطلق شناسند و درین باب قدغن دانند و سند کو توالی چون حسب حکم الاشرف
 الاعلی خدمت دیوانی لشکر نظر آنکه همراه بسالت و وزارت پناه ایالت و شهادت دستگاه حسن علیجان بجست
 بتیمه مفسدان صوبه آلبا و تمین گشته بر فتنه پناه محمد موسی تقویض یافت تا به لوازم و مراسم این خدمت
 کماینبی بر داخته آنرا از روی دیانت و راستی و آگاهی سامان و سرانجام دهد و طلب نقدی مردم موافق
 ضابطه مقرر و اسناد معتبر نخواهد نماید و سر رشته کاغذ متعلق دیوانی را بر طبق قاعده و دستور بد فترت معطل برساند
 باید که متصدیان مهمات و دیگر عمل و فعله لشکر مطهر مشارالیه را دیوان آنجا دانسته لوازم و لواحق خدمت
 مزبور را بموجبی الی متعلق شناسند و دست تقدی مشارالیه در اجرا ای امور مضافه آن قوی مطلق دانند
 و تنگ مشترقی و تنگ باسم متصدیان مهمات عمل و فعله و از ضرب و گذر راج گمات واقع و از الامان
 ملتان آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت اشرف محال مذکور موافق تجویز وزارت پناه
 میر محمد رحیم دیوان صوبه از بغیر بگنجه بت بشیخت تاب شیخ مظفر معوض شده که کماینبی به لوازم و مراسم آن
 خدمت از روی دیانت و راستی بر داخته و قیقه از دلق حرم و احتیاطا مقرر و گذاشت ننماید و بنوعی بگنجه
 کند که احدی را مجال تغلب و تصرف نباشد و اشرفی و رویه با بوزن و عیار کامل مسلوک شود و آنچه بهر جهت
 از حاصلات آن محال آمدنی شود در و بر و داخل و در خارج میگرداند باشد و سر رشته کاغذ را موافق ضابطه دست
 نموده بد فترت معطل هر سال گرداند و متر دین را بحسن سلوک خود راضی دارد و میباید که مشارالیه را اشرف آن
 محال دانسته لوازم و لواحق آن خدمت را با و متعلق شناسند و دست تقدی او را در اجرا ای امور مضافه
 خدمت مزبور را قوی مطلق دانسته از سخن و صلاح و صواب و بی موی الیه که متضمن کفایت سرکار پیشکش گلیا باشد بیرون نرود

و دیگر دستک باسم متصدیان مهمات چو تیره کو تو ای نرغ منتهی تنب کو واقع دار الخلافت شاهجهان آباد آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت واقع نویسی چو تیره کو تو ای دایمی نرغ و منتهی تنب کو واقع دار الخلافت مذکور از تغییر فلان بفلان تفویض یافته بسبیل موعی الیه آنکه گمانی به لوازم و مراسم خدمات مأموره بر حاشیه دقیقه از وقایع حرم و بهوشیاری غیر موعی نگذارد و سوانح و وقایع آنجا را بدستور واقع نویسان هر روز می نوشتند باشند و در تشخیص نرغ آنچنان احتیاط نماید که تفاوت در آن واقع نشود و بر میو پاریان جور و تعدی نرغ و وزیر یک از محمول تنب کو بضابطه مقرر تحویل تحویلدار آنجا فراموش آید محافظت آن بقاعده معین بعدد خود دانسته آنرا با اتفاق دار و نه و مشرف بخزانة عامه راجع کرده آینده قبض الوصول تحویلدار بداند و نگذارد که تحویلدار یکبارگی بامین دست معتبر دیوان پسند صرف تواند نمود و اگر چیز از عین المال یابد داشت نرغ تحویلدار باقی ماند باز خواست و باز یافت آن بعد از اوست باید که خدمات مرقومه که بمشارایه مقرر و معین دانسته دست تصدی او را در اجرا امور مضافه این خدمت قومی مطلق دانند و درین باب تاکید دانند و دستک ایمنی دستک باسم متصدیان مهمات شاهدره آن روی آب دار الخلافت شاهجهان آباد آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت ایمنی محال مذکوره از تغییر فلان بفلان تفویض یافت تا گمانی به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی قیام و اقدام نموده دقیقه از وقایع حرم و بهوشیاری نا موعی نگذارد و بر میو پاریان و عمل و فعل آنجا سلوک پسندیده و معاش گزیده بفعل آورده فراموش آوردن حصول بقاعده مقرر و بضابطه معین فراوان سعی بکار برد و محافظت نرغیکه از حاصل آن محال تحویل تحویلدار جمع شود و بر آمدن از عمده آنچه از عین المال یابد داشت نرغ تحویلدار باقی ماند بر ذمه خود شناسد و ز را با مستصواب دار و نه و مشرف بخزانة عامه محال سائر دار الخلافت راجع کرده آینده قبض الوصول تحویلدار بداند و احتیاط تمام کند که در محال از معاملات آنجا فوت و فرود گذشت بوقوع نیاید و بر احدی جور و تعدی نرغ و باید که مشار الیه امین آن محال دانسته دست تصدی او را در اجرا امور مضافه این خدمت قومی مطلق دانند و درین تدوین شناسند و **دستک** باسم متصدیان مهمات عمل و فعله قبضه وزیر آباد و دیگر محال سائر محال بصوبه پنجاب که تفصیل آن در ذیل رقم یافته آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت تحویلدار محال مذکور بفلان مفوض شده که گمانی به لوازم و مراسم این خدمت از روی دیانت و راستی و درستی پرداخته دقیقه از وقایع حرم و بهوشیاری و احتیاط فرود گذشت نماید و آنچه از حاصلات آن محال تحویل او شود دهمه را در جیره خزانه نگاه داشته در آنجا بمهر خود و امین آنجا که محافظت و نگهبانی از تحویل او و جواب مبلغی که از عین المال یابد نرغ او باقی ماند موافق قاعده مقرر بعد از امین مذکور است مقض داشته با اتفاق یکدیگر گریست و کشاد نماید و بایام

به مندرجست و باین پسند صرف نموده و تمامی آنرا تحویل خود را مطابق ضابطه با اتفاق امین بخزانه عاوه انصوبه رسانیده
 قبضه اوصول ستانده میباشد که مشارالیه را تحویلدار محال مذکور دانسته آنچه به جهت از حصول آن محال تحصیل درآید
 رو بر و تحویل او نموده یکدایم علاحده نگاه ندارند و لوازم و لواحق آن خدمت را با و متعلق دانسته دست تصدی
 او را در اجزای امور مضافه آن قوی مطلق شناسند و برین باب تاکید دانستند و در وعده چون بکم
 الاقداس خدمت دارد و علی سلطان گنج و غیره متعلق بخدمت ملقبه تابع معویه بهار از تغییر فلان بفلان مطابق تفصیل
 مسطور فی الضمن مقرر و مفوض گردیده که به لوازم و لواحق آن راه دیانت و راستی قیام و اقتدار نموده
 عمل و فعل آن محال را از حسن سلوک و معاش نیک را بشی دار و در حصول را موافق ضابطه مقصود و فائده ضمن
 بضبطه آورده و بخزانه عاوه انجاریج گردانند و احتیاط کنند و معاملة از معاملات محال مذکور فوت و زکات
 نیاید و در انجام خدمت مأموره دقیقه از وقایع خرم و سهو شکاری و غیره داری غیر مرغی نگذارد و باید که متصدیان
 مهمات و مشکفان معاملات محال مذکوره مشارالیه را در وعده مستقل دانسته دست تصدی او را در اجزای
 امور مضافه این خدمت قوی مطلق شناسند و برین باب قدغن دانستند و آنرا ضابطه و احیای چون
 حسب الحکم الاشراف الاستی بر گنیه فلان من مضافات سه کاره فلان تابع ضوبه فلان که چنانچه بکم جمیع نسبت
 از تغییر فلان خان از فصل فلان در عوض مطالبه ذمه خان مذکور حسب الضمن بخالصه و الا تعلق پذیرفته و برآورد
 آن بجمعه و ایتام آن وزارت چنانچه مقرر گردانیده اند و شش ماهه میشود و بعد وصول این رقمه گردوی
 آبادان کار معاملة قهر و دیانت دارد و فوطه دار است سالانه باین محال پس از گذشتن ضامن مقبره تعیین نموده
 در مدار انجام معاملات و گردآوری مال اجب بهنگام و از دیاد آبادانی و دیگرین زراعت آن برگذ مساجی میل
 بمقیم رسانند و تاکید تمام بکار برد که هیچ یک از عاملان اخذ و خرج نموند و تا کافی رعایا آن محال مرفه آهسته
 بوده و دراز دیاد مأمور و کثرت زراعت بکوشند و غیره زنی در حاصل پیدا آید و اگر محال خان مشارالیه
 مبلغ از حصول فصل مذکور متعلق خالصه شریفه تحصیل درآورد و باشد آنرا باز یافت نموده تحویل فوطه دار
 آنجا نمایند و حقیقت را بر نگازند و تقسیم ده ساله و سیزده شصت حاصل سال گذارشته و دستور العمل فوطه خانه
 بدو نفر و الا ارسال دارند سند آبادانی مقصود بیان مهمات حال و استقبال برگرفته فلان بدانند که چون
 درینو لا فلان بجناب خلافت رسیده ظاهر نموده که در موضع فلان من اعمال فلان و بنه چاه افتاده
 سنواتی واقع است و نفعی از آن ببار و الا نمیرسد اگر چاه باست مذکوره بقدر کم دستور استمراری حواله
 بنده شود و آنرا فرود و سانه محصول را بدستوری که مقرر گردد و او را بستموده باشد از آنجا که بکلی بهمت و الا
 نعمت و نیت حق طوبی خدیو زمین و زمان خداوند کین و مکان سایه اتم پیر و درگاه رحمت اعظم

آفرید کار مصروف بر فائیت و اسودگی خلایق و آبادانی ملک است حسب الحکم الا علی نگارش میدیاید که چاههار را
 باراضی متعلقه آن تالک ماضی و قادر و در سر انجام نباشد برفع حواله نمایند و بالک قوعن کنند که اراضی متعلقه چاهان
 خود مزروع ساخته مانگزار می نمایند و اگر مالک حاضر نباشد و یا باوجود حاضر بودن قدرت بر سر انجام نداشته باشد
 بشتر طرفه اندی مالک چاههاست مسطور را برفع متعلق گردانند که بقدر استطاعت و قرار عان غیر جمعی مزروع
 سازد و محصول مال اجب آنرا باین قرار که در سال اول سر یک چاه روپیه و سال چهارم سی و چهار روپیه
 بستانند و از آغاز سال پنجم چاه روپیه همه جهت از مال و سایر تاده سال بطریق استمرار فصل فصل سال سال
 میگذرند باشند و بعد انقضای سنین مذکوره موافق بر دستور انجام باز یافت نمایند و بعلت اخراجات دیگر
 هیچ وجه من الوجوه غرامت نرسانند و تاکید تمام کار بر بند که قرار عان نسقی با شفع کم دستور اراضی متعلقه چاهها
 خود را گذاشته در اراضی چاهها که برفع حواله شده کشتکار کنند و هرگاه ظاهر شود که قرار عان مسطور در آن
 اراضی تراخت نموده اند حاصل را بر هر عملی که نصف بر عایا برسد و نصف مضبوط در آید بگیرند درین باب تفهین
 دانند تصدیق تصدیق آنکه چون بموجب عرض اشرف اعلا رسید که دوست محمد صاحب عیار دار الضرب
 و دار الفلوس بلده تلمبه که چهل و پنج روپیه ماهیانه داشت در گذشته و میر ابو القاسم دیوان صوبه بهار خدمت
 صاحب عیاری دار الضرب بلده مذکوره با خدمت تعیین و امتحان عیار باده و طلا و نقره به محمد صالح برادر
 متوفی فرمود که در ایام حیاتش کارهای متعلقه متوفی مسطور به نیابت او سر بر اه می نمود بقرار بسیار چهل و پنج
 تجویر کرده درین باب هر چه فرمان رو و داند حکم جهان مطاع کرامت صدور یافت که خدمت امتحان و
 تعیین عیار دار الضرب و دار الفلوس بلده محقومه از انتقال دوست محمد متوفی و صاحب عیاری باده طلا و
 نقره بر وفق تجویر دیوان مشارعیم بانه چهل روپیه به محمد صالح حرمت فرمودیم که بحال راستی و دیانت
 و جزو سی بتقدیم آن پرداخته در امتحان عیار طلا و نقره آنچه لازم احتیاط درستی است از قوه فعل
 آور و تا اشرافیه و روپیه بالوزن و عیار کامل بسکه مبارک میرسیده باشد و وجه علوفه را موافق ضابطه و
 دستور از تجویر خزانة انصوبه تصدیق دیوان متصرف بوده و توقع از بیوپاریان و دیگر عمل و نعل کند
 مقری در ماهه سنه دیوانی چون بموجب حکم جهان مطاع لازم الانقیاد واجب الاتباع خدمت دیوان
 و اینی برگزیده ازنگ آباد و دیگر محال مفصله ضمن تابع صوبه متعلقه الحفانت اکبر آباد و غیره از انتقال عبدالبنی خان
 من ابتدا به ریع محتوایل یوزارت تاب محمد عسکری تفویض یافته بنا بر آن عملی میگردد که به بلو از م و مراسم
 این خدمات کما فیضی پرداخته آنرا از رو و دیانت و راستی و آگاهی سامان و سر انجام دهد و با کافه رعایا
 و عامه بر یا سلوک پسندیده بعضی آورده و بقیه آبادانی و کثرت زراعت نصف فراوان حتی کار برسد

و نصف دیگر بر عایا عاید گردد و بطلب در تحت متعلبان نماند و ستم بر عایا سه بر نره نرود و بوقت شخص کند و بخواهیم
جمع دروز ناخجات تحصیل و مجبندی و مجمل جمع و خرج برگشت مذکوره فصل بفصل و سال بسال بدست میسر باشد
باشد و بعللان برگشت مذکوره قدغن نماید که نزد واجب را مطابق تشخیص کفایت شمار فرمود تحصیل در آورده
تحویل فوطه داران آنجا کنند و زریکه از محصول محال آنها شود محال فطت آن و برآید از عهده آنچه نزد فوطه داران
از عین المال یا بر داشت باقی بماند بجز و متعلق و انند و گذارند که فوطه داران مذکور بدرون شدند معبر دیوان
پسند یکدم صرف نمایند و از محال آنجا بواقعی خبردار باشد که از عایا بصیغه سمیت و بالادستی و تحصیل از
و بپای داری و جهت نامه و فصلان و خسیج صادر و وارده و دیگر ابواب بلکه که از پیشگاه خلاف و بهمانای
بمقتضای کرم گسری و رعیت پرورشی بر عایا معاف شده نمانند و اگر احدی از عاملان وجود معیار
و قانون گویان چیزه از ابواب مسطور و تصرف کرد و حقیقت آنرا نبویست و وجه تصرف از عامل مذکور
بمعوض باز خواست و باز یافت در آید و بجزای عمل گرفتار شود و سند وار و غلی چون حسب الحکم الامر
الا علی خدمت دار و غلی معا بر دریا بلده ملکیه و توابع آن که سابق بفلان تعلق داشت بفلان مقرر و
مفوض گشته تا کما یمنی به لوازم و مراسم آن پرداخته و دقیقه از وقایع حرم و بهوشیاری و خبر داری غیر مرعی
نگذارد و احتیاط تمام بکار برد که احدی از مفسدان و ذر دان و قطاع الطریق از گذر باس مزبور عبور
نکنند و با مشردین و مسافران و عله و فعله سلوک پسندیده نماید و بعلت اخذ محصول ابواب ممنوعه درگاه
خلایق پناه حرام و متعرض احدی نشود و اجرت ملاحان آنچه مناسب باشد با اتفاق دیوان قرار دهد که موافق
آن میگردد باشد و زیاده ازین نگیرد و میباید که متصدیان همات علمه و فعله آنجا خدمت مذکوره را بمشار الیه
مقرر دانسته دست تصدی مومی الیه را در اجرا امور مضایق این خدمت قوی مطلق دانند و از صلاح
و صوابیداد بیرون نروند و درین باب قدغن دانند ایضا چون بموجب حکم جهان مطاع خدمت دار و غلی
عدالت برگشت مرکار حصار بفلان مفوض گشته که به لوازم و مراسم این خدمت از بروی راسی و نیت
قیام و اقامه نماید و آنچه از قضایای و معاملات دران محال روئے دهد از با استصواب مقصودان و
قضات برگشت مذکور مطابق شرح شریف منقح و مشخص سازد و احتیاط تمام بکار برد که بر احدی جور و ستم
نرود و باید که متصدیان همات برگشت مذکوره این خدمت را بمشار الیه متعلق دانست و دست تصدی او را
در اجرا امور مضایق خدمت مقرر قوی مطلق شناسند و درین باب تاکید دانند و دستک راه و دستک
باسم را به داران و گذر بانان و متحفظان طرق و شوارع از دار الخلافت شاهجهان آباد تا بندر سورت
آنکس چون از وی مخفی که بهر دستخط رعیت و معالی پناه حکمت و صداقت دستگاه صالح خان و محالی

مرتبت برهان الدین و دیگر مردم بدقت و الا رسید و معروض را به عالم آراست مملکت پیرایه گشت که تخفیف نیروی
 که از سمت ولایت ایران به بندرستان فیض نشان آمد و بود و گوهری شخصی نکرده و داد و ستدی هم با کسی ندارد و الحال
 غم و معاد و ولایت مذکور نموده و از پیشگاه سلطنت امید و ابر است که دستک راه حرمت شود و لهذا حکم جهان مطاع
 صادر شد که هنگام رفتن مشایخ از راه بندر سورت به دیار ایران احدی در آستانه راه بوجه من الوجوه مانع
 و مزاحم نشود و اگر از بندرین باب تاکید دارند و دستک مشرفی و دستک باسم تصدیان مهمات پامال
 خر و عات واقع در رکاب ظفر باب آنکه چون حسب حکم معی خدمت مشرفی پایمالی خر و عات از تفریق
 بفغان مغرض گشته تا به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و راستی قیام و اقتدای نموده و تفریق از
 وفاق خر و عات بهوشیاری ماهر می نگذارد و آنچه در هنگام عبور لشکر فیروزی اثر از رهگذر پایمالی خر و عات بر علای
 نقصان برسد از آن تحویل تحویل از دست بدست بآنجا رسیده قبض الوصول حاصل نماید و سرشته
 کاغذ را موافق ضابطه بدقت معی برساند باید که مشایخ را مشرف پایمالی خر و عات مذکور دانسته و دست
 تصدی او را در اجزای امور مضاعف این خدمت قوی مطلق دانند و درین باب تاکید دارند خدمت
 مشرفی دستک باسم تصدیان مهمات و بیوپاریان و عاقله و فاعل حال سائر بلده محمد آباد و عرف بنارس تابع صوبه آباد
 آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت مقومی حال سائر بلده مسطوره بر وفق تجویز وزارت پناه سید محمد
 صوبه آباد و مشیخت باب شیخ عبدالقدوس امین برگشته محمد آباد به بدری واس و بنین سنگم مغرض گشته و
 مطابق استدعا به شیخ مذکور مقرر شده که آنها بشرط خدمت مقومی حال خرابه سه صد و بیست و یکم آن برضای
 بیوپاریان بصیغه دلالی از بیوپاریان می یافته باشد و کماینبی به لوازم و مراسم خدمت مسطوره از روی
 دیانت و راستی پرداخته قیمت پارچه را از قرار واقعی نماید تا تفاوتی در اخذ حاصل بوقوع نیاید که در صورت
 ظهور تفاوت از عمده آن خواهد برد و از بیوپاریان و عاقله و فاعل سوله به مرسوم مقرر طبع و توقع نمایند و وجه
 دلالی را بشرط تقدیم خدمت مذکور متعرف شوند باید که مشایخ را به این خدمت مقومی حال مسطوره مقرر شناسند
 درین باب تاکید دارند و دستک معافی دستک باسم تصدیان مهمات مندوی چوب برگنه خض آباد
 و دیاران و گدز بانان از برگنه مذکور تا دارالخلافه شاهیجهان آباد آنکه چون بعرض اشرف اعلی رسید
 که وکیل امیرالاحرا چوب پنجه را از و پیه از کوه کیلا کمره به س عمارت حویلی آن عضدالملکات و اقوامه و اخلا
 طلب داشته التماس مینماید که دستک بنام آنها در باب عدم مزاحمت در آوردن آن حرمت شود و لهذا حکم
 بهمان مطاع لازم الاتباع شرف صدور یافت که بکسان وکیل آن رکن السلطنت در آوردن چوب مذکور
 که از کوه خرابه خریده بیاورند مزاحم نشوند و بعلت حاصل متعرض نگردند و طلب و طمع ننمایند درین باب

تاکید دارند سرانجام اسپان و تنگ با هم را بدان و گند به بان و مستحقان طرق و شوارع از اردوی
 گیهان تا صوبه اوده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزیده بر دار نوشته حسب حکم الاملا علی یکے بامانت و
 ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه اوده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزیده بر دار نوشته حسب حکم الاملا علی
 یکے بامانت و ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه اوده و بی بی بنام فضیلت و وزارت دستگاه تاسف
 خلیل الرحمن دیوان سرکار گورکھ پور بدو کچھ الکی می برده اند نوشته میشود که براس سوار می باشد الی اسپان
 بلی توقف سر برده نمایند درین باب از جناب سلطنت قدغن تمام دانسته حسب المصلو عمل نمایند بمطابق
 زمین دریا بروی زمین که از مدت است سال بسبب سیل و یا بطرف دیگر افتاده داخل محال
 دیگر شده باشد از اجالک به محل قدیم متعلق دارند و رعایا محصول را بجا گیرند و آنجا جواب گویند و اراضی
 که قبل از مدت مذکور نسبت دیگر افتاده بقریه آن سمت متعلق گشته باشد همان قریه به پیچی که از قدیم معمول
 بوده است بحق دانسته متعرض نشوند و در باب دانی در نسبت ضابطه سابق مقرر و مقرر دانسته و دانسته
 و انغ اسپ چون بموجب حکم جهان مطاع بر وفق باید داشت و دفع مسطور بتاریخ فلان که فلان تاریخ
 مکر بعرض مقدس رسیده خدمت مشرفی خزانه عاوه صوبه بهار و بعضی محال دیگر واقع بلده قلند انداخته
 هدایت الله و توفیق لوازیم بسعادت نصاب محمد عارف مفضول شده و یکصد روپیہ وصولی بالقطع علونه آتش
 مقرر گشته اند اعلی میگردد که اسپ سوار می مشرف مذکور را موافق ضابطه بلوغ رسانیده و انغ نام با و بدین
 و در آینده موافق فرجه و تهمید را بقاعده معین ملاحظه نموده تصحیح نامه با و میداده باشند پروانه طلب
 ضامن می چون عزیز الله منصب را حاضر ضامن هدایت الله کرد و بی برگنه قبول ظاهر ساخت که نموده اند
 ضامن کرد و بی برگنه برمی آید اند اعلی میگردد که بعد وصول این رقیه کرد و بی برگنه را قدغن نموده اند
 کرد و بی برگنه ضامن دیگر که معتبر و مقصد باشد بگردد و تنگ آنرا تصدیق خویش بدو مقرر علی ارسال دارند
 و بگردد و بی برگنه در باب دادن ضامن دیگر تاکید نمایند و گندارند که فعلی و اعمال در نزد دین بات تاکید
 دارند پروانه فرمایش گماشته سیادت و نجابت پناه بسالت و معالی دستگاه پناه خان که در برگنه
 برده و متعلق تیول خان مشاییه است بدانند که چون بموجب فرد س که تصدیق ممت توپخانه سرکار والا
 بدو مقرر رسیده و نقلش در ضمن رقم یافته مقرر گشته که در باب سر برده نمودن چوب بتول و غیره که بجهت
 استعمال به کلمات و کار است و بخاران ملازم سرکار معالی برگنه مذکور دیده آمده اند نوشته شود که
 اعلی میگردد که چوب مذکور را بوقوف بخاران فرزند سر برده نماید و وجه قیمت نامه بهر قاضی و تصدیق نمودن بهر
 اندام مذکور بدینند که موافق آن وجه بها چوب مسطور بموجب برگنه پروانه کشتت عالیتر تصدیق

مهمات برگرفته فلان بدانند که بموجب فردی که تصدیق مقصدیان بیوتات سه کار فیض آثار به فتر معطی سیده
 و فصل آن در ضمن رقم یافته مقصد گشته که فلان در شانزده بیگمه زمین موضع فلان فالیز تر بود بر سه
 سه کار و الا بکار و لهذا انگاشته می آید که شانزده بیگمه زمین موضع مذکور بهر جا که ششالی خوش
 نماید با و حواله کنند و هر چه لوازم کاشتن فالیز از قلیه و غیر آن در کار باشد بهر مقدار پیشین سه
 برآه نمایند و اعدای سه مقصدیان مهمات برگرفته فلان و غیره من مضاف سرکار مؤلفه تالیف صوبه
 بهر بار بدانند که چون درین باب حسب الحکم الا علی تھو میسر شد بجهت گرفتن جسد بهر سه آنرا
 بدرگاه خلعتی پناه بیاورند بنا بر آن نوشته میشود که در گرفتن جریها سه مسطور مقصد رساند و که
 مانع و فراحم نشود و در دامگاه دخل نمایند تا مومی الیه هر قدر که تواند بجای بیاورد و در ده مخصوص
 سه پانصد و سیار و اندرین باب تاکید و قدغن تمام دانند و پیروان را بهراری معلوم غرت
 آثار شجاعت شعار خدایار بیگ بوده باشد که چون حسب الحکم الا شرف الا علی خدمت را بهر
 راه از لکھنؤ تا بانگر مو که پیش ازین بعد غرت آثار فاضل بیگ مقصد بهر بوده بآن شجاعت شعار
 تقویض یافته و یکصد و ده سوار بر منصب مرحمت شده که از اصل و اضاف و و صد و پنجاهی ذات
 و یکصد و پنجاه سوار باشد بیاید که شکر این مو بهریت بجا آورده و در بند و بست را ده ساعی موقوف
 بمشهور رساند و چنان کنند که در راه مسطور امن و امان بوده باشد و مسافین و مشرودین بحیثیت
 خاطر آمد و شد میگردیده باشند و در هیچ جاذبه و در هر نی و واقع نشود و در هر جاذبه و در
 و قطع الطریق ظاهر گردد و ندی سعی نموده آنها را دستگیری نماید و بالتفاق قاضی علی و فی الشریعت الغزالی
 رسانند تا باعث بخت دیگران شود درین باب تاکید دانسته حسب المسطور لعل آور دست احتساب
 چون بعضی مقدس معطی رسید که در برگرفته کیب دو ابر سنده ساکن مضاف صوبه فلان محتسب که سنده درگاه
 داشته باشند نیست لهذا حکم جهان مطاع واجب الاتباع صادر شد که خدمت احتساب برگرفته مذکور بفلان
 مبلغ یک پاور و پیم بلا تصور بطریق یومی از تحویل فوطه دایر برگرفته فلان مضاف بصوبه فلان بشه خدمت در
 وجه مدد معاش و حسب انصاف مقصد باشد که کما فی بنی به لوازم و در اسم آن خدمت اقدام نموده و تنبیه و تادیب
 از باب خضوع و سکران و جبر و منع اصحاب ملاهی و مسکرات و تخفیف نزع و اجناس و تعدیل اوزان و ذراع
 یکسال و مایکون من هذا المثال مساعی موقوفه به تقدیم رساند و مبلغ مذکور را صرف معیشت بدعا و بقا و دولت
 روز افزای موانعت می نموده باشد میباید که حکام و عمال و جاگیرداران و کوریان مل و استقبال این حکم و
 را مستمرا و او را محتسب آنجا رساند و مبلغ مذکور را از تحویل فوطه وار مذکور را بدو میرسانند و از آنجا بهر سه قاصد

و نیکو نگه دارند و درین باب هر سال بند و حکم محمد و طلبند و اگر در محله دیگر داشته باشند آنرا اعتبار نکنند و طبعه
 جمهور سکنه آن آنکه او را خقب آنجا دارند و لوازم خدمت فریور را با و منسوب شمرند و پیر وانه معانی نیز
 بعضی اشرف طایفه رسید که عاملان محال خالصه شیریفه و جاگیر داران بحسب طلب و وجه باقی سنوات فراغ احوال
 رعایا میشوند و حال آنکه فریق که زر بقایا بر ذمه آنهاست کثری از آنها در گذشته اند و طایفه فراری اند و چند
 که مانده اند بے بضاعت و نادر دارند و قادر بر ادای آن نیستند هر چه فرمان رود حکم جهان مطلع عالم طبع بموجب
 یادداشت واقعه مسطور بتاریخ فلان شهر بتاریخ فلان مکرر بر عرض تقدیس رسیده باینکه پیوست که وجه باقی
 سنوات در برگزینات خالصه شیریفه و محال جاگیر داران بر رعایا مالکتر احب الضمن مخاف و موقوف العلم شناسند و
 اصلا بجلت طلب آن متعرض آنجا نگرند و آنچه از سال گذشته نزد رعایا باقی مانده باشد هر کس از آنها حاضر
 باشد و تواند از عهده باقی بر آید و باز خواست نموده از باقی دار قوتی و فراری و نادر طلب ننمایند
 و متعرض احوال او نشوند باید که درین باب در محال خالصه شیریفه متعلق دیوانی خود بر طبق حکم ارفع بعمل آرند
 و باقی فریه و طلبان که از راه ترواد و احوال و جواب ننموده باشند باز خواست نمایند منع اجاره از اینجا
 که حسب الحکم الاشرف الاطیعی چنین مقرر شده است هیچ یک از آنها و کمر در میان محال خالصه شیریفه قریات پیکنات
 عهده خود را تا آنکه مالکان سرانجام معاملات آن بواقع نموده مالکزاری نمایند اصلا با جاره بند باشد با شاهی
 و متعلقان خود و چو دهریان و قانون گویان مقرر نمایند و بنوعی احتیاط و خبر داری بکار برد و کاین جامعه
 بلباس و تزویر تعیین اجاره بنام دیگر می نموده خود متصرف نشود و هر کس از چو دهریان و غیره مواضع
 ملکی داشته باشد با و قدغن نمایند که در از دیاد ابادانی که شعیده مالک احب را جواب گوید و دولتی که پرداخت
 آن بسبب ویران بودن باستانی احوال رعایا منحصرا جاره باشد آنرا بر ضامن می مالک در اجاره شخصی که
 غیر از بند باشد با و شاهی و چو دهریان و غیر هم باشد و تکفل آباد نمودن آن بحسب تردد و داد و ستد و توافقی
 بر رعایا شود بجمع مناسب مقرر کنند و وجه اجاره را موافق قرار داد بگیرند و بمتاخر نیکند نماید که زیاده از نصف از
 رعایا نستاند باید که درین باب بر طبق یرینغ مسئله بعمل آرند و پیر وانه خدمت گماشته ها جاگیر داران
 فوجداران و زمینداران برگزینات از دارالخلافه شاه جهان آباد تا پیر گنه بازی آنکه چون انبیا گاه خلافت
 و جهانداری شهباز و غیره قراولان تعیین شده اند که از راه پیر گنه گامان و بهاری به پیر گنه باری رفته بحسب
 نزول موکب اقبال منازل در جاها به مناسب که عطف آب فراوان باشد قرار داده هر جا اجتماع و جماعت
 و خوش و ملیور بر اسطه شکار باید کرد و نشیب و قرار راه مذکور هموار سازند و از راه باری بر راه شیب و چو گنه
 معاودت نموده منازل و راه شکار به دستور مسطور فی الصدد مقرر ساخته بدرگاه جهانیان پناه این حقیقت را معرفی

اقدس گردانند لهذا حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف صد و ریافت که آنهار فاقه و بهر ای قراولان مذکور در انجام
این مطلب بر وجه اتم نمایند و هر قدر فرد و بر براس تصفیه راه باس مسطور در کار باشد سر بر راه کنند این باب
قدغن دانند پیر وانه پیل بندگی چون اعلام طفر انجام به مبارکی و فیروزگی و خجستگی و بهر فزی متوجیه و
شکار فیض آباد است و رفعت پناه امام علی بیگ از پیشگاه سلطنت و جهان داری براس بستن پلها بر روی
نهر باخورد و ملاخط شکار و خوش و طیور در حد و دیر گنات و اقعه بر دریا چون از دار الخلافه شاه جهان آباد
تا پیر گنه اندر سی و خضر آباد و فیض آباد تعیین گشته لهذا کاشته می آید که هرگاه مشائیه در حال متعلقه فوج داری
و دیوانی آن وزارت پناه مثل پیر گنه خضر آباد و غیر آن که بر کنار دریا است چون واقع است بر سد اینچه مصالح
و فرد و دیوانه انجام این مطلب در کار داشته باشد آنرا بدستور سابق سرور نماید و امداد و اعانت
مومی الیه اندرین امر بر وجه اتم کنند درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن تمام دانند پیر وانه مخافقت
ایشه چون عبد القیاس میوه دارا سلطنت عظمی به پیر گنه حویلی شهر نر تعیین گشته که مخافقت اینهاست انتخابی
که ژالی آن در سنوات سابق به میوه خانه سرکار اقدس میر سیده است بر وجه اتم نموده از تالیخ که انبه برید
ژالی آن تا انقضای مومش متواتر و متوالی میوه خانه سرکار فیض آثار میفرستاده باشد و اگر سواس باغات
متعلق سرکار خالصه شریقه از باغ شخصی انبه قابل ارسال ژالی باشد بفرستند و وجه قیمت آنرا با مالک باغ
مسطور بدینند و هر چه بجهت بهاس انبه و اجوره که اماران و دیگر لوازم ارسال ژالی در کار باشد آنرا با متفقوا
آن وزارت پناه از تحویل فوطه دارا آنجا صرف لهذا عظمی میگرد و که هر گنه سعی که آن رفعت پناه را در فوج
اینهاست مرقومه و ارسال ژالی آن به میوه خانه سرکار اقدس تا انقضای مومش باید نمود و نمایند و اینچه
بواسطه انجام این امر در کار باشد آنرا از تحویل فوطه دار پیر گنه خضر بر تنخواه دهند که ثانی الحال بر طبق تصدیق
آن وزارت پناه مجری و محسوب خواهد شد درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن شناسند
ضمایطه گرفتن حاصل به موجب حکم جهان مطاع آفتاب شعاع مقرر شده که حاصل دواب که قیمت
آن پنجاه و چهار ر و پیله و سه پا و چهار سرخ نقره باشد از سلیم چهل و یک و از قومی چهل و دو و از عربی چهل
و چهار بشتر عقل و بلوغ و عدم تمسک و رغبت شرعی در سال تمام قمری یک مرتبه در یک مکان بصنط و آید
و اگر عربی بدار الحرب رفته باز در همان سال بر تصدیقان ضبط محصول بگذارد و از و مکرر حاصل بستانند
و بر تقدیر که در حالک محروم بوده و یک سال مکرر بیاید بعلمت اخذ محصول بنگر از خراحت نرسانند
و جماعه سپاه از سلیم دهند و که خرید و فروخت اسپان و دیگر دواب نمایند بشتر طیکه از بهر تجارت نباشد
بدستور پیشین معاف شناسند و در باب چهل و یک و دیگر اجناس مقرر گشته که مالکان مسلم خود بفقرا قسمت

نمانند و بسبب اخذ آن در سرکار و الا احرار نم نشوند انداختنی میگردد که در صورت صدق مورد در باب اخذ
حصول و اب و غله و دیگر اجناس مال را فغان بموجب بیع قضا تبلیغ بعمل آورند و احتیاط تمام بکار برند که
هیچ پار یان بجهت عدم آوای حاصل مال خود را تبلیس داخل مال مسلمین نساژند و بدفعات آورده نفر و نشند
پسر و آنه دیوانی چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت دیوانی دیوتائی روضه منوره مقدسه از انتقال
فغان فغان سواست تولیت روضه مطهره که بموجب سند جداگانه بشمارایه تعلق دارد و تقوی یا فغانه لوازم و مراسم خدمت ماموره
از روی دیانت و راستی پروا نداشته از ابوجه پندیده بمقدیم رسانند و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری غیر محرمی نگذارند
و از تسلیم دستمال رعایا و از دیوان آبادانی و فرزونی معموری قریات متعلق روضه مقدسه و ضبط حصول محال
ساکر که بر روضه مذکوره تعلق و بازخواست و باز یافت مطالبات ذمه عاملان بضابطه مقرر کما فی بی کوشد
وزیریکه براسه اخراجات روضه در کار باشد موافق معمول و مستمتر نخواهد و هر باید که متصدیان محامات غله و غله
روضه مطهره خدمات مسطور به بیاد پناه حقوق متعلق دانسته دست تصدی مومنی الیه را در اجزای امور
مضافه این قومی مطلق شناسند و از سخن و صلاح و موابدید مشارالیه که بهر آئینه متضمن سرانجام معاملات آنجا
بوده باشد بیرون نروند و کالت متصدیان محامات و مشکفان معاملات صوبه گجرات بدانند که چون
بعض اشرف اسلام رسید که در صوبه مذکور خدمت و کالت شرعی سرکار فیض آثار و دار و غلی بیت المال
بجس متصرفیت انداخته هم جهان مطاع واجب الاتباع شرف صدور یافت که خدمت و کالت شرعی سرکار
جهان را براسه دعوی و جواب دعوی و خدمت دار و غلی بیت المال صوبه مذکور به بیخت باب فضیلت
انتساب شیخ عبدالحق خلف شریعت و فضیلت پناه افادت و افاضت و دستگاه انقضی القفات فغان مقرر فرمودیم
تا به لوازم و مراسم خدمت ماموره از روی دیانت و راستی پروا داشته دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری نامحرمی
نگذارند و اموال متوفی لا وارث و غیر آن متعلقه بیت المال را از قرار واقع و نفس الامر ضبط نموده آنچنان
احتیاط بکار برد که واسه دوری اموال مذکور فوت و زوگذاشت نشود و به تحت کس نماند و حق احد
بموجب شرعی بسرکار اسلام عاید نگردد و میباید که خدمات فرخنده بشمارایه تعلق دانسته دست تصدی
مومنی الیه را در اجزای امور مضافه آن قومی مطلق شناسند و امداد و اعانت شیخ مسطور در شصت خدمات
مرقومه بجای آورند درین باب قدغن دانند میرآبی عاملان و زمینداران و چو در هر یان و قانون گویان
و مقدمان و وزراء عان پرگنات سرکار و صوبه ملتان بدانند که چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت
میرآبی پرگنات مسطور به بر وفق تجویز سلطان ناموس صوبه مذکور بر فعت پناه سلطان محمد تقوی
یافت و بشطر خدمت مسطور بموجب یادداشت و توفیق بعض مکرر رسیده پنج سوار اضافی مرحت شده

تا کمائی بی بی به لوازم و مراسم خدمت مأموره از روی دیانت و شجاری و ضروری پیرداخته در کندی دن
 ناله جدید و صاف کردن ناله اقامتیم و بستن بند سیل باتفاق دیوان انجاسی موفوره بکار برده و نوبت مقرر کنند
 که هر کدام موافق نوبت آب بمنزله دعوت خود میرسانند باشد و احتیاط و تاکید نماید که احدی بے نوبت آب
 دیگری را بمنزله دعوت خود نتواند برود که مشارالیه را میرآب با استغفال پرگنات مسطوره انکاشته هرگونه بدو
 معوضه که در کندی دن و صاف کردن ناله و بستن بند سیل و دیگر امور متعلقه این خدمت بموی الیه بایک
 از قوه بفعل آورند درین باب تقدیر شناسند پس روانه عطا سے زمینداری در نیولا بعرض اشرف
 اسطی رسید که رفعت و جلالت دستگاه حسن علیخان فوجدار چکله اسلام آباد عرف متحر زمینداری است و بیچ قریه مسطور
 در ذیل تابع پرگنه سهار تعلق صوبه مستقر الخلافت اکبر آباد که ساکن مفسدان است و بجایکه شجاعت مآقا سم
 ولد دولت تعلقه دار بمشارالیه بجزیره نموده و التماس کرده که از پیشگاه فضل و کرم فرمان عالی شان محتوی تفرغ
 زمینداری آنقرایات بموی الیه عطا کرده و حکم جهان مطلع عالم مطیع زینت صدر دریافت که زمینداری دیهات
 مزبور به تاسم عنایت فرمود و یک تاسم مفسدان نکو سیده و اطوار را جلالتین نموده رعایا مانگزار را در آن دیهات
 آباد سازد و در آن دیهات آبادانی در نزد فی معمری و بنده و بست و ضبط و ربط آن موضع سعی موفوره بظهور
 رساند و بار رعایا حسن سلوک مرعی دارد و احتیاط کند که دزدی و دزدانی در آن موضع بوقوع نیاید بحالت
 را بداری و دیگر ابواب ممنوعه درگاه جهان پناه فراعیم هیچ یک نگردد و اما آنکه آن قریات بجایکه مشارالیه تعلق
 باشد باو واجب و حقوق دیوانی متصرف شود پس از آنکه دیهات مزبوره بجایکه دیگر سے تعلق پذیرد و حاصلش
 بمعامل انجاء جواب گوید درین ماده فرمان فرخنده عنوان باو بدینند پس روانه معافی متصدیان محتات پرگنه
 لده پور من مضافات سرکار خیر آباد تابع صوبه او و بدینند که در نیولا شیخ غلام محمد متوطن قصبه پرگنه مذکور
 بسارگاه فلک جاہ رسیده بذریعہ بار یاننگان محفل فیض منزل بعرض اشرف اسطی رسانند که حال انجاء بعلت اخذ
 سرور ختمه یکقطعه باغ ملکی رافع که در موضع سلیمان پور تابع پرگنه مذکور واقع است و قبور نیا کانش در آن است
 حرام میشوند و اینمضی باعث پریشانی مستقیقت میگردد و از انجا که حسب الحکم الاسطی مقرر شده که با غاسنه که در آن
 مقابر یا حاصل آن بجنج برابر یا کمتر باشد حاصلش معاف شناسند که بسایتمنی که داخل آن از خرج زیاده باشد
 از قدر زیاده ششم حصه از سلیمان و پنج حصه از بنود بگیند و اندکاشته می آید که بر تقدیر وقوع مقرر سازند که حال
 آنجا در باب باغ مرقوم بموجب حکم بعلی آورند تا او مکرر تعظیم نماید پس روانه تاکید ارسال سر رشته
 موجودات خزانة سیادت و وزارت پناه علان بعانیت باشند چون سر رشته موجودات خزانة
 عامه صوبه بنگاله بنایت شهر مرقوم الحرام بدقت مقرر رسیده بعد از آن اصلا نرسیده و پرشش اینمضی اکثر اوقات

در محفل خلد آیین میشود و لهذا حکم قضا جریان قدر توانان شرف صدوریانت که از انجا که از جمیع صوبه سر رشته
موجودات در هر ماه دو مرتبه میرسد باعث نرسیدن سر رشته موجودات بنگال با وجود معین بودن ذاک چکی
برای ابلاغ کاغذهای ضروری و احکام مطاعه چله باشد بهر حال آن وزارت پناه بخلاف گذشته در هر ماه
یک مرتبه سر رشته موجودات خزانه عامه آنجا را بامکتوب خود که محتوی برحقائق و کیفیات محال خالصه شریفه
و دیگر خصوصیات بوده باشد ارسال میداشته باشند میباید که در نیمضی از پیشگاه خلافت عظمی تدغن تمام دانسته
حسب حکم الا علی بعل آرنده و احوال و مساعده جائز ندارند تصدیق تصدیق آنکه بموقوف عرض اشرف اسط
رسید که در دار الضرب بلده دارالامان لسان کنجه باری نام نهند و صاحب عیار راست و شاه محمد از پیشگاه
فضل و کرم جانبانی امیدوار است که خدمت امتحان عیار از تغییر کنجه باری با و مغفوف شود و لهذا حکم جهان مطلع
لازم الاتباع کرامت صدوریانت که خدمت امتحان تعیین عیار از تغییر کنجه باری به بلایه پنجاه روپیه بشانند
مرحمت فرمودیم که بجال راستی و دیانت و جز و رسی تقدیم آن پرداخته در امتیاز و امتحان عیار طلا و نقره
انچه لازم احتیاط و راستی است از قوه بفعل آورده وجه علوفه را موافق ضابطه دستور از تحویل خزانچی خزانه
آنصوبه بتصدیق دیوان متصرف بوده طمع و توقع از تر دین و میوباریان نکند صفحه دوم مناشیر عالییه
چون درینو لایا محبت انجام از جناب عالیان آباء شاهی خدمت فوج داری محال متعلقه قبول و کلام
سرکار دولت مدار واقع تفریح تابع صوبه مستقر خلافت اکبر آباد از تغییر طاهر خان شجاعت شعار دیانت بیگ
مقرر گردیده لهذا محلیل القدر پیرایه اصدار میباید که اناس و متصدیان همت و مثال و کرم و دیانت و
زمینداران و قانون گویان و چو و دهریان و کانه رعایا و سکنه محال فریور شجاعت شعار مذکور را رفو جدا متعلق
آنجا دانسته دست تصدی اوراد بر جمیع امور متعلقه خدمت مسطوره قومی مطلق شناسند و از سخن او که
هر آنکه شتمه صلیح دولت و متضمن بر ضبط و ربط همت و کرم و آوری مال سرکار در نهایت رعایا با گذر باشد
بیردن نروند طریق مومی الیه آنکه در خدمت مرجع خود دقیقه از وقایع خرم و میوشیاری فوت و زود نکند
نگه ده و در باب نظم و نسق و قطع و تمع نفسدان و دفع قطاع الطریق و محافظت راهها و امنیت طرق و شوارع
ساعی و موفوره بجا آورده چنان سمی نماید که کافه رعایا و خزار عان حرز و محال و نارغ البال مشغول است و کار
باشند و باحد از تر دین و مسافرین و سایر رعایا و سکنه آنجا اوقیتی و نقصان نرسد و قضا یا و معاملات با
باتفاق از باب عدالت آنجا بر طبق شریعت غرض فصل میداده باشد و در تحصیل محصولات و مینیه دیهات
زور طلب بنحو مدد و معاون عمال بوده باشد که دام و دانه از مال واجب نرو رعیت باقی نماند و تحازد و از
ناکیب بلیغ نماید که از اخذ البواب ممنوعه درگاه خلافت و جانبانی محترم باشد و تدغن نماید که اصد و منکب

منشیات نتواند شد و آثار مناهی و ظاهری از آن محال معدوم مطلق گردد و درین باب تاکید مطلق و قدغن عظیم
 شناسند نشان عرض داشته که درینو لا ارسال سده سده مثال نموده بود و متوسط سعادت اند و زران
 محفل غرواقبال از نظر فیض اثر گذشت و حقیقت استنساخ دیوانی و امینی محال متعلقه قبول و کلامی سرکار
 عالی شعالی و فرستادن تعدیاضافه پنجاه هزار روپیہ در همین سال با وجود وقوع آفت نسبت بسال گذشته
 و پذیرایی آن در پیشگاه خلافت و جهان بینی در رسیدن حسب حکم بهر اسد خان متضمن اختیار غل منصب
 محال سرکار عالمیان مدار آن شجاعت شعار از روی افراد و قایم بغیر و ضوح پیوست امر جلیل القدر شرف
 صدور یافت که خدمات مسطورہ را بشرط برآمدن از عہدہ تعدی بر طبق حسب حکم المصلیٰ بزود خود شناخته و بلوغم
 و حر اسم آن کمائی فی پیروا ختہ از روی راستی و درست پیگیری رساند و در سر انجام معاملات برگزینات و تسبیه
 و استماله مالک زاران و تشخیص جمع بوقت دیگر و آوری مال بهنگام و از دیاد آبادانی و از فزونی معموری و خود زراعت
 مسامی جمیلہ بکار برد و گنجایشها سے در تعلقات رفیعہ از آن تختب نگذار و بلصیغہ بصیغ و بلا وستی و تحلیلهای
 و صادر و وار و دیگر ابواب ملکہ بمقتضای رعیت پروری از پیشگاه گرم ستری معاف مت چیز طلب
 نمکند و در اخذ خفی زیادہ از نصف و اندازه و طریقہ شرح النور و ملت ظہر مقرر گشته اند و رعایا طمع نمکند و نسخہ
 دیوانی را موافق ضابطہ و دستور مقرر و مفصل و شرح بد فتر خانہ و الابلہ اعمال ارسال مینمودہ باشد و باز پرس
 و باز خواست خلاف تعدی را بر خود دانستہ حسن خدمت را شمر ثمرات نیک شناسد نشان شجاعت و آثار
 شعار دیانت بیک بغایت عالی شعالی مناهی سرافراز بودہ بدانند عرض داشته که درینو لا شتمیلہ از طہار حسن
 سعی خود در افزونی محصول آن محال و استعدا سے استقلال و حقیقت بعضی از اعمال ارسال سده سده مثال
 نموده بودند بذر لیغہ بار یافتگان غرواقبال معروف و اقصان موقف اعتلا و اجلال گردد و بدیجوانی او شد آنچه
 متعلق بخیریت امینی و قوجواری مت مثل بند و بست و ضبط و ربط برگزینات و نظم و نسق معاملات و قطع و قطع
 مفسدان و تشخیص و تحصیل بوقت آن شجاعت شعار خود را در آن امور مستقل شناسد و آنچه تعلق با امور دیوانی
 چیکہ وار و از بابت ضبط خزانہ و طلب تنخواہ مردم و گردآوری سہر شتمہ کاغذ و ارسال آن سال بسال بد فتر
 عالی آنرا بطور دیوان آنجا که باز پرس این مراتب از دست و گذارد و از جمله عمالی که در تشخیص و تحصیل و خیل اند
 و اندازہ خدمت عزل نموده و دیگر را بجای او نصب نماید و حقیقت را بمقتضایان حضور فیض گنجورہ بر نگارد
 و خاطر عبودیت تاثر جمع دارد که در استان مصلحت نشان بدون تحقیق مروض هیچ کس در بارہ کسی سموع
 نخواهد شد و بر رسم نیکو بندگی را متبع نتایج نیک و اند و ظہور حسن خدمت متلمبہ تقاضا و آرب خویش شناسد
 ایضا با تقابہ معلوم نمایند که چون سیادت و نجابت پناه لائق العنایت و الا احسان رحمت خان د جمع

امور موقوفه بودیوانی سرکار عالی متعالی شاهی مراسم جد و کد که منبغی بعل می آید و در خاطر توجه احوال اوست لهذا
 نگارش مییابد که مقدمه جایگزین او را بنحوی که خود ستایش از خلقت نوشته در وقت نیک بعرض اقدس ارفع
 اسطی رسانند و مراسم غایت در انجیل آن از قوه بفعول آورده مطلبش اقسیمی که میخواهد صورت و هند ایضا
 سیادت و نجابت پناه لائق الغنایت والاحسان قابل اللطف والاشنان رحمت خان بغایت عاقل
 متعالی سرافراز بود و بدانکه چون درینو لایحه فوت والد و برادر و بعضی اقربا بر آن لائق الغنایت بعد عرض
 تقدیمی رسیده لهذا از کمال الطاف پیرایه نگارش مییابد که درین قضیه ناگزیر صبر و شکیبایی شعار خود ساخته
 بمقتضای آنکه کرمه انما یوفی الصابر و ناجر هم بغیر حساب جزای جزیل را نتیجه اصطبار شناسد و جبرئیل
 واضطراب را بنحوی در راه نهد و سلامتی حضرت نعل سبحانی را از حق در خواست نموده غایات مآرا در باره
 خویش روز افزون داند از روستای غنایت خلعت فاخره حرمت فرمودیم ایضاً مان سنگه بالقاب
 بدانند که چون درینو لایحه عرض جناب جهانیان مآب گردیده که مقصود بیک خدمت امینی برگزیده بود
 باینکه پسندیده بتقدیم رسانیده و اکثر معاملات را در حق تعویق گذاشته بنابرین حافظ عبدالرحیم من استبد
 خریف پارسا یک در حضور پرنور بخدمت مسطور سر فرادگشته باید که آن قابل الشفقه بگماشته است خود
 که در آن محال به نیابت آن زبده افشال والاقران خدمت نو جدی را بجای آورند تا یکدم تمام علمی نمایند
 که از سخن و صلاح و صوابید موعی ای که مقتضی خرید آبادانی کانه رعیت و عامه بریت و کثرت زراعت و تحمیل
 مال سرکار فیض انبار یا شایسته یک سر رشته موافقت را مضبوط گردانیده انچنان سعی موفوره بکار بر بند که
 رعایا بحال جمیع و رفاهیت مآدای مال احب سرکار از قرار واقع می نموده باشند درین باب تا یکدم بلایع
 دانسته توجه عالی را شامل خود داند ایضاً داراب خان بالقاب بدانند که چون درینو لایحه حافظ محمد ابراهیم اجاب
 سعادت انتساب بخدمت امینی برگزیده پالو برین استبدای فصل فلان سر فرازی یافته که در انجا رسیده
 در خرید آبادانی کانه رعایا و عامه بریاء گرد آورده مال سرکار مساعی موفوره بتقدیم رساند چون آن لائق الغنایت
 والاحسان را از انخواهان آستان فیض نشان خود دیدیم انیم برگزیده مذکور در قرب جوار آن سیادت پناه
 واقع شده لهذا احرجیل القدر عرض مییابد که در جمیع امور مدیه معادن حافظ مسطور گردیده خدمات
 و مهمات سرکار عالی را که او اظهار نماید باین پسندیده شمشیری ساخته باشد و توجهات بار شامل مل عقیدت کل
 خود داند ایضاً شایسته شعار قابل الغنایت والاحسان محمد لطیف بغنایت والا امید واره بوده بدانند که چون
 برگزیده پادشاهان مضامین بچند بیلی که به خود جاری آن شجاعت شعار دست بجایگزینند قره العین نو با دهنده
 دولت و اقبال تازه نهال گلشن اسبست و اجلال سلطان محمد عظیم قدس شده بنابرین احراز ان لایحه را برادر

اقبال نشان داشت در هنگام ذهاب و ایاب از مبارک شکله و محال مخوفه بسلامت بگذرانند و هر چه از راه و غلام
 واسپ و شتر و فوکه از آن بلاد بجهت سرکافریض آثار بسیار دلو مار آنرا ناخامان تمام صوبه مسطور بر خود یادداشت
 نموده و برگردن اسب و شتر هر لککه کرده بفرستند و برین باب تأکید داشتند و از فرموده و تخلف نورزنده ایضا
 متصدیان مهمات و فرجداران و جاگیرداران و مستحقان سبیل و مسالک و ساکنان را بداران و گذر بانان
 اردو و سبیل تابلده بنارس بنایت والا سرفراز و امید وارد بوده بداند که چون محمد شریف و غیره که
 از ملازمان سرکافریض آثار از براسه اقبای بعضی اجناس از حضور پیر نور متعین گشته اند باید که در هنگام
 رفتن و آمدن بعلت ابواب ممنوعه بارگاه جاه و جلال متعرض احوال آنها نگردد و دیده از محال مخوفه و مبارک
 مشکله بسلامت بگذرانند و اینجا لوازم امداد و اعانت است بطوریه رسانند و برین باب تأکید تمام داشته
 از احرار عالی تحلف نورزنده عریضه مبارک کباب جشن جلوس مرید فدوی حسین انکسار بر زمین چرخ
 و افتخار سوده ذره مثال بسامع جاه و جلال میرساند که بهار دلکشی آمانی و آمان و گداز بجهت اخرا
 کاهرانی و اقبال یعنی ایام هیئت انجام جشن جلوس مقدس که هنگام سعادت انتظام و آوان فیوضات
 گوناگون و زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی الهی منظر انوار نامتناهی قبله
 و کعبه زمان و زمانیان پیر و مرشد جهان و جهانیان که هزار جان گرامی بقدر خاکپای حضرت ایضا
 نرسد فرزند و محبت باد ایند و شغال سایه بلند پایه بنایون را بر سر ساکنان ربع مسکون پائیده داشته
 میامن این روز را با بقای دوران عشرت افزای جهان گرداناد و در خطای خلعت
 میرساند که وصول مکرمت شمول خلایع خاصه زمستانی که براسه این مرید فدوی و جاندار محمد منیر الدین
 و محمد عظیم از پیشگاه فضل و کرم مصحوب نلان شرف ارسال پذیرفته بود و قیامت اعتبار این مرید فدوی
 آثار را پیرایه عز و افتخار بخشید آداب آنرا بآداب و آیین بندگان عبودیت نشان بتقدیم رسانیده حق
 جل و علا علی خلیل ابدی التظلیل آنحضرت را بر مفارقت ربع مسکون نمود و برین مرید خصوصاً با بقای
 و حر و ثبات عصر مبسوط و گستره گرداناد مبارک کباب و عید الفطر مرید فدوی زمین خدمت بلب ادب
 بوسیده ذره مفت بموقف عرض اقدس اشرف اسطی میرساند که هنگام سعادت انتظام عید الفطر
 که آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی الهی
 منظر انوار نامتناهی قبله و کعبه جهانیان که هزار جان گرامی بقدر خاکپای مبارک آنحضرت نرسد
 فرزند و محبت باد ایند و شغال سایه بلند پایه بنایون را بر مفارقت ربع مسکون پائیده داراد
 مبارک کباب و عید الضحی آداب بندگی و فراغت و مراسم سرفرنگدگی و استکانت بجا آورده بذروه

عرض سعادت اند و زان حضور کرامت بخور فائز انور میرساند که درین آوان سعادت اقرار تبحر و ادیب
 آداب و ذریع او اسع حراست تمینت و مبارک باد و در و فیض آمو و عید سعید انجی جبارت نموده زبان
 عبودیت بیانی و انصاف و تعیبات الوان مبارک کبا و کشوده تسلیمات آنرا با خانه زادان عبودیت آگین بقدم میرساند حق
 انعامه جمیع ایام و لیالی و سنین و شهور خصوصاً این روز جهان افروز را بر ذات اقدس و محضر مقدس حضرت بقدر
 و کعبه جهان و جوانیان پیرو مرشد عالم و عالمیان مبارک کند و اشوه آفتاب نخل آگهی را صبح امید سار جهانیان
 گرداناد عطا اسع جوایز میرساند که بورد و جوایز کازر و سقفضل مصحوب فلان حرمت شده بود
 مغفور و باهی گردیده فراوان غر و افتخار اند و خت و آداب تسلیمات آن بذات حیدان عبودیت پیشه تقدیم
 رسالت بدین مرید بتاریخ فلان از پانی پت گذشته منزل نمود بکرم ایزدی امید و راست که شرف کیست
 پیرو مرشد حقیقی که مافوق جمیع تمینیات این مرید فدویت است شرف گرد و در تراب اقدام مبارک
 کحل الجواهر بر صدر مدح بران کشیده و بصیرت خویش گردانده چونی رعمده اداسه شکر مر ارامم خباب بیاون
 که بسال نعمای الهی متواتر و توالی مستسج و نبهتواند بر آید لکن اقرار بجز نموده بدعا و ختم گرد آفتاب
 عالم تاب نخل آگهی بر مفارق عالم و عالمیان ابد الله مر سایه گستر باد و در تولد فرزند میرساند که نصارت
 بخشش گاشن هست که ریاض آفرینش را بر شحات افضال اکرام حضرت پیرو مرشد حقیقی اسع آراست و نهال
 آمل جوانیان را از ابنیان بر و احسان بقدر و کعبه تحقیقی شجرات حصول مقاصد و حرام شمر و باد و سنجیدین
 ایام خجسته انجام پیرس از والدۀ خانه زاد و محمد عظیم کرامت فرمود بتاریخ فلان خانه زاد نور سیده از کتم عدم
 بشهرستان و خود جلوه نمود تسلیمات مبارک کبا و تقدیم رسانیده امید و راست که بحرمت اسم و شرف تسهیل
 جناب جهانیان تاب نامور و کامیاب گرد و زیاده از حد خود دور دانسته بدعا و ختم نمود در و رود
 فرمان مرید قدوسی میرساند که فرمان عالیشان سعادت عنوان منوط بیان مزین و نور بالانار
 خط قدسی منظره منظر ظهور سر اسبکی سپاه و رعیت قندهار از نوشته تمامه نهیدان ملتان و صد و یکم تقدس
 سق بکشت این مرید در پشاور بر تقدیر وصول خبر متق از قندهار غر و و کرامت آمو و خشید حراست
 آداب تسلیمات تقدیم رسانیده مفتخر و مباهی گردید و مرشد حقیقی سلامت این مرید بوجهات قدسی بعد از
 حصول جمعیت خاطر آنکه گذشتن جمعی در جلال آباد و دیگر تها نجات دوشنبه یازدهم شهر شوال بیاف ظفر سیده
 امید و راست که در بهر باب مطابق ارشاد اقدس عمل آرد و عطا خلعت و عفو تقصیر میرساند
 که بورد و فرمان عالیشان منتعمن مرده عفو تقصیر و عنایت خلعت خاصه بر اسع این مرید و خانه زادان و دیگر جز
 ارشاد مصحوب فلان غر و افتخار کونین اند و خت حراست آداب و تسلیمات جمیع مرید تقیص نوید و حرمت عفو تقصیر

بطول کلام این سرپا تقصیر بخاورد و در ادب و شکر معرفت بجز تمام است حق جیل و عدا سایه ابد پیرایه همایون را بر بفرار
عالم و عالمیان ابدالدهر خنجره دارد و در ایام عاشورا میرساند که چون بقصایع بشهرت و شایع عیوب و بیت که نفس
تقصیر است میتواند بود که ازین مرید فدوی امری خلاف مرضی پیر و مرشد تحقیقی که آنرا شد جرایم و انعام میداند
سوء آصورت پذیر شده باشد لهذا درین ایام سادات انتظام عاشور که زبان عفو تقصیرات و خطیئات است در باب
صفحه آن از روی عجز و آنکسار بجناب اجابت تاب حضرت ظل سبحانی که در جرم بخششی و خطایوشی آفتوز ج و گاه
آئین است استند عارض نماید امید و راست که نقوش زلفات این عقیدت سمات بر شحات سبحان حرمت مرشد
کامل محو گردد و زیاده برین انطباق درین باب از حد ادب دور دانسته بدعا ختم نمود و ظل لیل خلافت بهمان ایام
سختل باد و معروفی عارضه میرساند که مرید فدوی را بعد از و خل شدن در بلده فلان عارضه نزل و
زکام و شدت تنگی نفس بمرت و دشواری تمام میکشد تا سه روز انتظار در حصول تخفیف این آثار نگذشت
که شاید بمیاسن توهمات اقدس فریخته حاصل گردد و در خط عیوب و بیت نمیدانود سعادت اندوز نوشتن این محضر
تواند شد چون تخفیف و سستی بهم نماد و روز چهارم بتجویر یکم قصد نموده باز و ده دامن خون از رکب اکمل کشیده با چاره
بدایعی ضرورت ضعف قدرت مجوز تحریر منشی گردید از پیشگاه فضل و کرم گسترای امیدوار عفو و مغفرت این
تقصیر اضطراری ست ظل لیل ابدی التخلیل و الاشاہی بر مفارقت ساکنان ریح سکون عمو با برین مرید فدوی
خصوصاً تا بقاع و دهر و ثبات عصر بسوده گسترده باد و در جواب فرمان مرید فدوی میرساند که زنان علیشان
مکرمیت عنوان منور با نوار عنایات آثار خط قدسی منوط قدسی شاعر شضمین طلب اندر نگه بجنور پر نور و ارشاد
بدایت بنیاد نصیحت نمودن و منع کردن مرید فدوی او را از اظهار تمیثیات بیجا و قوتحات و دراز کار
با نقول فرامین مطاعه در نیاب بنام موعی الیه و دلیر خان شرف اصدار یافته مصحوب و اک چوکی پر توصول
مکرمیت موصول انداخته سرمایه افتخار این مرید فدوی ویت و ثناء گردید تسلیمات آداب آنرا بآئین و دواب
فدویان عیوب ویت نشان تبخیریم رساند مرید فدوی بیانت عنایت و بد رقه انفصال لایزال حضرت
پیر و مرشد تحقیقی و و شنبه داخل بلده خسته بنیاد شد و اندر سنگم را که در نیولا پیشین فدوی رسیده بود و بر طبق
ارشاد لازم الانقیاد و مطیع و منقاد اندر ز و نصیحت ساخته روانه دیگاه عظمت و جاه گردانیده و نوشته بموعی الیه
شضمین قبول احاعت و انقیاد و رجع مواد موافق قدسی ارشاد نیز باین عرض داشت ارسال پیشگاه جاه
و جلال نمود و آفتاب سلطنت و جهاندارای ابدالدهر و نشان باد در قصد کرد و ان میرساند که بمیاسن عنایت
پیر و مرشد تحقیقی روز فلان بفلان منزل رسید و نوزدهم ماه فکوری برابر ضرورت قصد کرده مقام نمود و انشا الله
تعالی بعد و و سنگم و ناز ضروریات آن فراغ حاصل نموده با اختصاص محل تنین توهمات بادشاہی روانه پیش

خواهد شد آفتاب عالم تاب سلطنت جهانی بر مفاصل عالمیان ابرازد و در نشان باد عریضه شاهزاده
 پنجاب شاهی عرض داشت خانه ناد حقیقت گزین محمد مزالدین آداب عبودیت و بندگی بجا آورده بموقف
 عرض جناب ارفع اسطی میرساند که هر چند نظر بر مراتب قلوت بضاعه و عدم استطاعت خود برأت نگارش
 عرض داشت را بدرگاه خواقین سجده گاه ارشاده ادب دور میداند لیکن درین آوان سادات ائمه تجمیع
 ادیب آداب و ذریعه مراسم تنفیت و بندگی و در و فیض آموذ عید اطهر حبارت نموده زبان عبودیت بیان
 بصرف ثجیات و الوف مبارکباد میکشاید حق تعالی جمیع ایام دلیلی و نین و شمو خصوصاً این روز جهان افروز
 بر ذات اقدس حضرت قبله و کعبه جهان و جهانیان پیروم شد عالمیان مبارک کناد و شکر ششمیه صمیمه خانه زاد
 محمد مزالدین بعد از ادای آداب عبودیت و بندگی بموقف عرض اشرف اسطی میرساند که چون درینولا
 از پیشگاه فضل و بنده پروری صمیمه این خانه زاد و تشریف تسبیح سرایه سادات دو جهانی اندوخته خانه زاد اباد
 این موهبت و عنایت قدسی بشارت که از وجود نبات مکدر و ولول نبود امیدوار باشد که جمیع عبودیت را
 بسجرات شکر و درین ساقه تسلیمات آنرا تقدیم میرساند آفتاب پیر خلافت و جهان داری بر مفاصل ساکنان
 ربع مسکون سایه گستر یابد و در که خدای شایسته از ده نخلص عقیدت آئین محمد مزالدین بعد از ادای مراسم
 اخلاص و عقیدت مندی بفر عرض قدسی میرساند که چون درین ایام زمان تمتد منقضي گردیده که این عقیده
 از نسایل بخت حضور موفور السور دور و مجور است اندازد درین ایام عشرت انتظام که نخلص تمام
 گفته شده خود را فریاد خاطر موقوف تاثر میدهند زیاده چه عرض نماید ایضا نخلص صمیمی محمد عظیم بعد از تقدیم
 آداب اخلاص و اختصاص موقوف میدار که چون درین ایام بجهت التیام مقدمه کار خیر این هوا خواه
 سمت وقوع و پیرایه حصول پذیرفته اند بواسطه تقدیم تسلیم آن بار سال عرض داشت و مختصره این شکش
 مصوب میر شرف الدین خود را فریاد خاطر اشتقاق تاثر میدهند زیاده چه عرض نماید علل عالی بسوط و گسترده
 با در مکاتبه همیشه و عزیزه که بر محترم محمد ره سداق محصوت و رفعت بعد از سلام محبت انجام ماموم نمایند
 که میخیزد لطف شمل بر ادای مبارکباد ولادت با سعادت فرزند از جبهه سیده و مضامین محبت آئین
 سرایه بجهت و نشاط و باعث و نور سرور و انبساط گردید بفضل جواد در زیر سایه اگر نمای حضرت پیر و مرشد
 یقینی بمهر طبعی رساند ایضا از استماع تفسیه ناصر ضیه سلطان عالی شایسته شایسته چون بچکس را اجازت
 اشتقامت نداده اند درین قسم قضایا بغیر از صبر و شکیبائی چاره نیست آن عزیز محترم که میباید بقاء
 سایه بلند پای حضرت خلافت و جهان داری خاطر خویش را تسلی و اطمینان دهند زیاده چه نگارش رود در
 زیر سایه پیر و مرشد یقینی بمهر طبعی برسند پنجاب باو شاهی عرض داشت که تیرین بندگان معین الدین

مراسم عظیم و ستودنی و لوازم بندگی و ارادت تقدیم رسانیده بوقف عرض بار یافتگان محفل فردوس مشاغل میسازند
که در نیولان نشان عالیت آن حضرت غفران که نرین بود و خط مبارک بایک دست مبارک خلعت شرف نازل و دست
وصول گراست از زانی در ششده نفرین خاکسار با وج اعتبار رسانید لوازیم استقبال و آداب کونش و تسلیمات
بجا آورده بسعادت این عطیات اختیاری و مباهی گردید بموجب احوال و الاقدار و ضبط و ربطات شهر و بیرون شهر
حتی الامکان سعی و کوشش در تشریف انداخته و تقدیم خواهد رسانید چنان اقبال روز افزون و در تمام صوبه امن و امان است
و خاص بدعا سده و دوا م دولت مشغول احوال و الاقدار شرف اتفاق یافته که جمیع که بحسب حفظ و حرارت این صوبه
خود در داند و مشغول دارد و پناه جهان و جهانیان سلامت با فضل براسه محافظت صوبه سده و سوار با عزت و ایستادگی
کو کوال خدمت میکنند که از سر کار و مشایخی علوه و میبایستند و الحال از سر کار عالی نخواهند یافت همه سواران
جمعی از حاکمان و قیاس شوند و جمعی را فرمان رود که بنده با اتفاق بخشی سر کار و الا نکرنگا دارد و بعد از این مطالبه
که روزی در خدمت داشت خواهد کرد آفتاب سلطنت و ایستادگی و ستاد و ساطع باد ایضا کترین خانه زاد آن
فردوسی حامد ذره آسای عرض بار یافتگان سده عز و اجلال رفیع اندوزان عبده دولت و اقبال میرساند که
چون در سده قضیه بی غلام مضطرب است برگشته شک از راه ناعابت یعنی غلات صاف و صیاد و صحران و اگر شسته
اند برگشته در وقت و سلطان مجمل است افراط و تفریط غنیمت است انکاشته بار عایا در ساخته و اتباع هوا و در انفسا
یرو لوازیم غلام بخشی نیز و اخذند را بنیوتان و غریب پیشه و واقع طلبان نگویمده اندیشه تصرف در موجودات نمودند
در عایا سکی نشی نیز طریق سلامت روی نه چیمودند لهذا خانه زاد که بنده برگشته کور مامور بود و با شتار خبر جاگیر
و کلاس در بار عالم مدار کرد و آری مال انجامه و بیل سعادت علیه و باعث و فور برکات بسیه تصویر نموده بعیت
وران محال رسیده و دره بدو حریه الا تقوا و جدید الا تقوا و منصب گردانیده در عرض چند روز بقیه موجودات کما شعی
در حیطه ضبط آورده جمیع تیره نهادن که با تقسیم مرات در آن برگشته استقامت داشتند و تفر و اجلال بادشاهی
مسجود متعل گشتند و در هر که جو و هر بان متعبد که اموال واجب را تصرف گردیده و با و پیا س فرار شدند بکفر سیاه
پاکان خواهند گشت اگر چه نسبت سال گذشته اضافه نمایان بمنصب بر و ز آیده آنچه تخمینا بومن خاطر بود شامت
مباشران عمل صورت بدست از اینجا که غلام جابجا مخزون است و مدخون است و ایام تسلیم و استماله رعایا و بر ایا
هر قدر که کار پر و از آن از حضور سر سر و بالا استیصال رسیده به تردد و پرداخت برگشته خواهند شامت
قرین صلاح دولت ابد مدت خواهد بود و آفتاب دولت و اقبال از افق عز و اجلال ساطع باد و بختیاب و شانه زده
میرساند که مصائب و قیله و جویان سلامت اگر چه وجود محقر این ذره که بقدر در بارگاه عرش آشتیاء خداوندی است
انها س مطالب کلی و مهمات کلی ندارد لیکن چون از خاک برداشته آن آستان سدره نشان است و محض بنابر

کار و خدمت متعین رفاقت سیادت و امارت پناه سید غوث خان گردیده ناگزیر بقتضای وقت در آنجا بقیل
 ناقص خویش صلح دولت روز افزون میداند بطریق مبادرت پیموده معروض میدارد که چون از ورود کرامت
 نمود و الانشان حرمت عنوان که در باب تنبیه و تادیب مفسدان ضلع جودان دین سیادت پناه مذکور بدانجا
 بخان مشایر الیه رسیده خان مذکور از راه دفر عقائد خودیت و کمال فزایدانی بخواست که با جمعی که سوختن تیان
 نجات و مردم بل خدمت پیش خود دارد و تهدید و مکافات اعمال و میمه انجمنه خدول العاقبت گردیده با آنکه
 در خاطر بار یافتگان حضور انور صوبه پنجاب نسبت تمام مالک محروسه دارالامن قرار گرفته چون درین نایبیت
 نیز با وجود کمال حزم و حسن تدبیر خان موافق الیه اختلاف و شعورش به طرف دیده پیشور باز بدو خلقت آوردند
 سرداری چنین آمده که تا کار از دست دیگران سرداران خود را تصدیق آن امر نگردیده اند چه خطای دیگر از
 سردار تذکر تواند کرد و از آن او را دیگر کسی نماند کمترین خانه ایدان بقتضای نعم خاص خویش بر آمدن
 خان مشایر الیه از شهر و رفتن به سمت مذکوره مصلحت ندیده مستدعی آن شد که این فردوسی یا هر بنده را که متاع
 داند همراه جمعیت سرکار والا استعین آن ضلع ساخته خود با استقلال تمام در تقدیم حراسم امداد و محاضرت هر یک
 بوده باشد پنجاب شاہی کترین فدویان دور افتاده جان مشار و حقیر ترین غلامان جمهور خاکسار و رے
 ادب بر خاک بخیزالیده بذروه عرض بار یافتگان پایہ سریر سلطانی که توأم چهار عناصر انسانی منو و بجمہار
 پایہ آنست میرساند که فرمان وحی نشان که از رے کمال بنده نوازی و ذره پروری متمایز انواع غنایات
 خسروانه و نوازشات بادشاہان شرف اصدار یافته بود سر افتخار این بهیمن قدر باوج خلک دوار رسیده بعد از
 ادای لوازم سجدات مجبوری و بندگی چون بفرجوائے مضمون بلاغت شمعون آن سعادت اطلاع حاصل نمود
 چندے از حیرت و تفکر سردار غرض یکشیدم و مدتی ارشاد مانی این پایہ تقرب که حوصله کتاب صدیک آن
 نیست بیہوش میگشتم و با خود میگفتم که شل تو فخره البکار بته آنکه محل ورود تجلیات توانی شد تا آنکه سواد خوان
 فطرتم تحت بدو آفرینش در پیش نهاده راه تسلی بر میگشود که هر گاه ایندو تعالی و تقدس بآن جبروت و کبریا حضرت
 آدم را علی نبینا و علیہ السلام از گل خمر نموده با وجود عقول و نفوس عالیہ امانت دارد خود کرد و اگر ظل البدن نیز که
 منظر اتم اسرار جیم و کریم است شل تو آسینے را با وجود دلا و فقره آئینه عکس پذیر ضمیر خود گرداند و بشرف مرتبه
 راز داری رسانند چه عجب ای باستحقاق عالم صورت و معنی و اسے مالک الملک حقائق و معارف سبحانی چون
 ایندو جل شایه نخواست که چنانچه در جمیع کمالات آن اشرف اولاد صاحبقرانی را ممتاز و بیہمال آفریده در وقایع و
 نیز بی شمع و شال بجلالت و انامید این تفتیہ جانسوز و حادثہ غم اندوز جبر بر رے کار آور و والحق آنچه از زبان
 بادشاہ اقلیم حقیقت و قدر وائی درین تفتیہ بوقوع آمده مقدور بر نیست بلکه کلفت و امتداد الم بجا رسیده

که روح مطهر مقدس آن پرده نشین غرقه نبوت و سند پیرایه قصر منفعت نزدیک است که از غم حضرت لذات
بهشتی را ترک نماید و از عشرت آباد بخرد و اینسا بسو که دورت انقباض گراید بقدر راستان سلامت الحال
وقت آن است که چون ذات اقدس منظر جمیع فضائل و اخلاق گردیده و بخلق بصیر و شکیبائی که آن کمال انضایل
انسانیت جلوه نمایند و در مقام رضا و تسلیم گرایند و مرتبه رضای که آخرین پایه عبودیت است نبوی و حید
تسخیر در آورند که گره ابر و رگناه کبیره شمارند بهرات بهرات سزای عهدان کو که ناوانی را که میرسد که حکمت
آفتور لقمان ازین موقوفه سخن سرایم یا ازین ادبی لب کشایم یا مسرت باد که عنایت اگر از جوش باغی بر کشد
معد و راست جرم بخش بخیر صلکان سلامت اگر همه بر سر رفاهیت و خوشنودی خلایق باشد که راه شادی بخرد
پایه کشود و جهانیان را از کلفت سگواری بر آرد که بادشاه خلایق را بمنزله جان ست حزن را به مراد دل
توئی تا بوقت بجای به چو دل مست شد مست شد دست و پا به پس چنانچه الله تعالی پرورش خلایق
بأنواع عطایا مینماید و در شادی بر روی بندگان میکشاید خلیفه رحمانی را که از دواعی عطیه کفی است باید که روح
مقدس آن سر دفتر منفعت و خاطر غم نایده شانه زده با به عالی مقدار را شاد دل گردانند و بنده با به
خود را بلکه جهانیان را از قید غم و محنت الم نجات بخشند ایضا خانه زادند ویت کیش پیشانی نیاز را بوسیده سجده
بندگی چون جبین آفتاب بر افروخته و سر عبودیت به بتیاری تسلیمات غلامی بر افراخته بموقف عرض راه
یافتگان ساحت آسمان مساحت درگاه عرش اشتباه خواتین سجد و گاه که فلک از شوق سجودش سر سبز
در رکوع است و ملک از ذوق آستان بوشش موبهوب با خضوع میرساند که این خانه زاد سر پای اعتقاد از زمین
عنایت بیغایت شهنشاهی و بدرستی اقبال ابد اتصال ظل الهی روز جمعه اول ربیع الثانی بمبتصره خلافت کبریا
رسید هر چند آنقدر شایستگی و لیاقت نداشت که در صد و این قسم خدمات عمده تواند گردید اما چون عطیات غلظی موقوف است
کبری که ذره را منصب خورشید و روز را دولت جمشید تواند بخشید شامل حال و حاوی مال کمترین است مهند پرورده تربیت
کرده و نوافته و از خاک برداشته جناب این بارگاه گهوان پناه حقیقت کار آنچه از کار فرمای ارشاد و هدایت آن مرشد
کامل صورت یافته اینست که پیر و تنگ پادشاه عالمگیر سلامت از میان دولت ابد پیوندد که شیرازه بند مجموع ملک ملت
است نسخه بند و بست محافظت شهر و گد را به حوالی از رشته خرم و اعتقاد شیرازه انتظام پذیر نیست
اهل فساد و شکنجه غم محسوس گردیده و از باب صلاح چون کتاب در جلد آرمیده کاتبان رساله تزدیر را
دست حجت چون انگشت قلم قلم گشته و شنا خوانان راست گو را زبان شکر چون زبان علم علم شده مکنه شهر
حوالی از اهلای و مولای حرف خط را از لوح خاطر شسته چون بنفشه در دل کشیده در حوض امان نشسته بود و در دعا
دولت و عمر ابد بقدر توان و طیفه شناس از دیاد نصرت و غیره می رزید و از افزون عذاب البیان و طیب اللسان

از سایه دولت پایه خیر والا که آفتاب انوار بر تو ز منش نور یاب آمده تا چتر سپهر دایره است سایه گستره جهان پر و پاوار
 جانب میگرم نوشته عرض است کمترین کسینان با و شاه بانو که در سه نیاز بقصد در آورده و دست دعا بجواب
 بر آورده از حضرت رب العزت که ای ابراهیم جگر گشته دل بقربانش داده و اسمعیل گردن رضا پیش تسلیم نهاده و یوز که در
 عمر دولت و خلافت و نصرت و محبت و عشرت ابدیت است بخدمت خود نگذاران بارگاه عجز و خجالت که قدسیان پناه است
 که از قبله گاه طوافش ادنی تر از حج اکبر است بل حج اکبر را هوای طوفنش در سر آداب عبادات اطاعت و ادب
 کور نشات عبودیت به تقدیم رسانیده مبارکباد عید الفصح بموقوف عرض اشرف اقدس اسطی میرساند امیدوار است
 که تا کبره مطاف را باب حج است و محرومه محل سعی اهل صف و ادب تشنگان بادیه ناکامی تشنه آب زخرف از رویه یماکان
 دکان رعایا خردیدار بازار شناود لیا سے این دولت قاهره چون گل باشکفتگی گوناگون داعیه و مقصود قربانی
 از عرق در خون با و بنج الاقطاب والا و الا و الا یضا قبله عالم و عالمیان سلامت با اتفاق عمده الملک خلیل الله خان
 دوم سوال به ملتان رسیده الحمد لله و المنة که عیامن دولت خدا داد ابدیت ازل بنیاد و ملک و خلافت و کمال
 انیت و مهادنیت مشغول دعا گوئی در اقام ایام سعادت و جهان پروری و خلود و عموم خلافت و سعادت گستره
 یانت چون بعد از رسیدن اینجابر و الا عبارت خطبه جهان افروز که قبل ازین در تمهید مراسم تعینت و مبارکباد
 عرضداشت عقیدت طراز ارسال داشته شرف آگهی اندوخت در ساعت فیض بشارت ششم ماه مذکور بوقت
 تصدیان صوبه و اکابر و قضات تمام فرزندگی و سر فرازی به مسجد جامع رسیده گوش بهوش عالمیان بهین آوازگی
 خطبه مبارک که انشاء الله سبحانه و تبارک تالفیح صدور و اقطار و کائنات عالم بر منابر اسلام در دانسته خواص و عام
 باد سعادت آمو و بخت آگین گردانیده و به خطیب مجتهد میان فرزند جهان خلع فاخره پوشانیده و این آرزو
 جمهور حاضران وقت مسعود را به بشارت مستفیض و الا مال ساخت اینها چه در خور که اگر تقدیران و سرایه عمر بشکریه این
 سو بهت عظمی آملی و عطیه کبری نامتناهی شار و ایشار نموده آید کم است و چون شرح سکه مبارک بابک روحیه نوبیان
 حلال را در قدوی رسیده هزاران حمد و سپاس در گاه فیاض غل الاطلاق و کریم بالاستحقاق بجا آورده دار الضرب
 صوبه ملتان را بسکه والا مبارک نوراند و در فیض آمو و گردانیده چنانچه یک اشرفی و یک روحیه که بایون بحضور
 اشرف ارسال نموده که بنظر کمی اثر گذار شده که است قبول یابد و سعادت پذیراے جاوید حاصل نماید الا یضا پیر و غلام
 قدیم بر جاده عبودیت مستقیم بعد از ادا سه نصیحت و نکات و تقدیم جبر و نیاز و فراغت بموقوف عرض ایستاد هاست
 پایه سر بر خیزد تنویر میرساند و تسلیات فرود سلامت و تند رستی فات اقدس که جان بلب رسیده رادم
 روح القدس بوده و دیده رده با بوسه پیر این یوسف رسیده و غنچه خاطر محزون را چمن چمن شکفتگی کشیده بجا
 می آرد و الحمد لله و المنة که نهال آرزو را گل مقصود دید و در حیات تازه تر از طوبی جهان گردید و از بهجت

و شادمانی آنقدر بر خود بالید که سر از سدرة المنته بر کشید حکیم خلق و شافی بر حق وجود فائز البر و شهنشاد جهان پناه
 کرد و بخشش بیازان و ارشاد فایده امید و پیوسته و هر چه در جهان آفریده است منظر قانون شفا و مصدق قاعده
 شکرستی دارد و ایضا میرساند که بنده درگاه و تبارخ چهارم به هم پیوسته و رسیده و دست بدعا سه هفتاد
 عمر و دولت خدا داد و استعلا سه اعلام حضرت ازل بنیاد اساطیر حضرت خاقان جهان ستان و بر داشته جهان روز
 باتفاق تصدیان بادشاهی دیوان کرده شروع در نظم و نسق صوبه داری نموده امیدوار است که همین الهی و برکت
 اعانت حضرت شاهنشاهی مصدق خدایتی گردد که موافق طبع اقدس اساطیر و مطابق مرضی مقدس بوده باشد خوشبخت
 سلطنت و اقبال از انقیاد کبریت میسر میسر تعالی ابدآباد تابان و درخشان باد ایضا و تهنیت میرساند که عرض مرض
 بر ذرات بهایون موجب هجوم غموم بر خاطر ساکنان ربیع سکون بود و از استماع خبر صحت خراج اشرف عموم غلاتی این
 مرز و بوم را انوار بهجت و شادمانی از مطلع آمال و آمانی طلوع نموده دانست که استقامت عالمی باز بسته سلامت او باد
 هرگاه از منبع اعتدال انحراف یابند تو خیر و صلح چگونه بر چهره روزگار بخار و کبار هر دیار تابد وجودی که بهر سود و هر سود
 بصورت او مقرون بود و هرگاه اگر سوت قوه عاقل ماند بکدام طاقت و توان از نه طاقه انسان اقامت در محل
 اعتدال تواند داشت الحمد لله که از ارشاد آذر حضرت نفوس شفیق آن عارضه کمال صحت تبدیل یافت و از مشرق
 و تفرل من القرآن ماهو شفا و رحمة للمؤمنین انوار سلامت کلی بر چهره احوال نقطه دایره سلطنت و اقبال یافت
 و شاهان کبرست جهان پر غم بود که کار همه خلق از مرضت در هم بود که گشتند طلاق بشقایب خوشحال و وزیر جهان
 کجاء دل خرم بود که مکتوبات سیادت و وزارت پناه اقبال و عوالی دستگاه صحیفه الوفا فی کشفین و فوجیت
 و اشتیاق رسول بود و معرفت سیادت و وزارت پناه میر محمد کاظم وصول نمود و موجب نشاط خاطر شد و انبساط
 تازه درین ایام مسرت فرجام آنکه فیض الهی و عنایت بادشاهی شامل حال اقبال اشتغال گردید و تعویض خدمت
 دیوانی بیوتات سرکار بهایون و اضافه میمنت مقرون جلوه ظهور بخشید الله تعالی و تبارک فرخنده و مبارک
 گرداند و بر ارباب و مناصب و خواهر سنانا و بنده و کمال کریمه ایضا حسب الحکم و الامور فیلانی سرکار علی بموم
 بلانده نموده میشود این و خفیل کوه روان سر حلقه فیلانی خاصه بادشاهی که خوراندن اجمده گماشتهای و کلاک
 سرکار بادشاهی است لا غریده شد و بلند از استفسار سبب لا غری بنظر پیوست که وجه خود را که بدید
 میرسد و دیت است که نتوانه نشده باعث آن از محمد سعید دیوان و محمد اسحاق بیوتات پرسیده شد و ظاهراً
 ساخته که موجب مقرری خادمان محل اخراجات ضروریه کارخانجات متعلقه دارالملکانت شاهجهان آباد هم
 بهین دستور است و مردم بعزت میگذرانند محصول پرگنه سنج قبل ازین بجهت ضروریات اینجا نتوانه شده بود
 آنچه کفایت نمی نمود اما ثانی الحال تصدیان حضور آنرا نیز بحال نگذاشتند و دیگر از باب طلب تنج آن کردند و نیز

مسموع گشت که برگشته مذکور سابق زیاده برشته که در پیجمه داشت حالا بی شش هزار روپیهر رسیده اند و مقوم
 میگردد که از جانب خیرخواه بلا اشتباه بعرض عالی متعالی خواهند رسانید که محل دیگر امور دیگر را به قسم پنج لک روپا و آن
 مهمات برسد بجل آرنه لیکن براس این قسم ضروریات امر علیل القدر صادر شود که معطل و موقوف نگذارند و برگشته
 مسطور در تنخواه مردم اینجا بحال دارند و عمال آبادان کار تین نمایند العاقبه باله ائمه الیغیا تا میداشت این دی همواره
 شامل حال خیر فیزی مال امارت و اجلال مرتبت شوکت و اہمیت شہرت ملا و حجاب خان عالی شان باد و استیلا
 شوق دریافت بجاست صورتی که مورث اتم حاج باطن است اگر بواسطت کلک خشک نه و کا عد تنکات
 بجز قرض بیانی آمد سے بارے طور یا سے نرشته و زمان مشغولی آن خلاصه الامجاب انکا شسته دل تالی کردے
 و داد و عوانان فراق خواستے سبحان اللہ قلم درینجا خط بہ بنی میکشد و زبان بجز معرفت جز خوشی و مسازنی نمی بیند
 محب در ماه ربیع الاول قریح چشم معلول نمود و بنیات الہی آب نازل کر مانع بصارت بود و مرتفع گشت بعد
 انقضاء ایام محافطت عیال صحبت نمود و عازم حضور لامع النور و دل را ہمدوش آرزو خواهد ساخت اشفاق
 و توبہی کہ در بارہ اغرض سید ہدایت اللہ مرغی میدارند منت آن بر دل و دیدہ دوستدار است کوکب غر و جلالت
 از افق اعلا مطلع بود و ایضا ہوارہ مصدر الطاف بیکر آن ایرودی بودہ کامیاب باشند بعد از شوق مواصلت
 منور الہیجت کہ صد سے و نہایتے نذر دشمن و صمیمیت پذیر باد کہ در نیولا چنان مسموع شد کہ رنعت پناہ
 محمد سید از خدمت دیوانی اینجا منزول گردیدہ از اینجا کہ اینجا بآن فرزند را بصفت و رایت و گہایت
 ممتاز میداند و تا حال احر سے کہ خلاف تدبیر و مصلحت دولت باشد از آن فرزند بوقوع نیاید بنابر آن
 نگارش میرد کہ سبب غل رنعت پناہ مذکور معلوم نشد کہ چہیت مشار الیہ مرد سے دیانت پیشہ و
 کفایت منش این قسم شخصی را کہ متدین و فہمیدہ کار باشد بدون صد و تقصیر منقول نمودن از امین تدبیر
 تقدیری گری بعید است اگر تقصیر بسبب عدم پرداخت محال صوبجات متعلق سرکار فیض آثار است مشا الیہ
 درین امر و خطہ ندارد زیرا کہ مدار تشخص برگزانت با دیگران است کہ نصف را خود سے بر بند و نصف بکار
 میرسانند و محمد سید پیش از تحویل داری شغل ندارد و اگر چنانچہ مدار کار با سے برگزانت این صوبہ بشار الیہ و اگر اند
 از فہمیدگی و معاملہ سی مومی الیہ ترین است کہ در اول فصل از برگزانت اضافہ سولے بگیرد و کفایت نمایان
 انہامور رساند بہر حال چون اینجا بجنب جنباب عالی متعالی رسوخ بندگی و ارادت دار و در انچہ مصلحت دولت
 داند لازم است کہ بنویسد و بخواہد از وقت آمدن بصوبہ پنجاب امر علیل القدر شرف نفاذ پیوستہ بود
 کہ بندہ اختیار کار با سے سرکار عالی را بخواہد متعلق دانستہ در عمدہ شناسد بہر حال و الا نشان نیز درین بارہ
 بر بندہ حرمت شدہ بود و اغلب کہ این معنی بر ایشان ظاہر شدہ باشد و اگر مطلع نباشند الحال آگاہ خواهند شد

آن داشته که از قلت تعالیّت و ریشا و اولی کاری نسازد و از کثرت غفلت بکار نشا سخر وی بداند و احوال
 همگنان را بحال نادرشال خود قیاس ننماید همه را همه حال معذور قریبند خصوصاً این سودا سبب بیارستان اغیار
 چون بهارستان روزگار ناسازگار است و در دارالشفا سے غزلت و معمول خود مشغول و اگر اندرند و توجه باطن شل
 افتقد ظاهر مرعی دارند فردے از منوی معنوی نیز با تمام التمام مطالعہ نسخہ جامع مذکورہ دارد و از ایساتے
 که بر لوح دل حسرت منزل نقش بسته یک بیت محی گاه و سده مدت بگذارد این حیلست بری چند پیش از اجل
 از آذری به خیر خاتمه و حسن عاقبت نصیب باد ایضا بعد از اے ماوجب علی الفقیر استمودا سے حق گرانے
 مینماید که از وجود عاقبت محب و در شهر صفای دیگر است بجز الحقیقہ صانع اللہ صرعه و طریقت هر چه پیش مالک
 آید خیر است چه احوال که در شان آن عالیشان چنانچه کمال دولت صورت بست نشا استغنا و علو بهمت نیز
 بظهور پیوست یقین که استراحت ظاهر و جمعیت باطن در بحالت پیش از پیش خواهد بود و اگر چه بعضی آشنایان
 بیگانه از معاد چون آنکس از الحسان مصدر حمایت در عایت همه بود از دوحیه ترک و بر یک داعیه بلول شده باشد
 اما جمعت ملال طبعی سودا بنا سے روزگار رنج و حافی اختیار نمی توان نمود عقل معاش میگوید که با آنکه آن گمان
 زمانه دست از دنیا باز داشته اند دست از ایشان باز نخواهند داشت و بوضع مختار خواهند گذشت عقل معاد
 میگوید در آنچه مخطو گشت تمیید رسمیات بود و بدعا و غیر آن نیست که صحت و عافیت و خیر عاقبت نصیب باد
 و آنکه فیما نزد حضرت او راه نیست بیاد خود دارد و ایضا خیریت صوری و جمعیت معنوی شامل حال اقبال آباد
 صحیفه لطیفه بعد از ندته و در و نمود سودا نامه سحر کار با سر سر کار در زیر نهت انفرانی همرنگ است و سر سر در
 میزان نظر با کمال الجواهر هم رنگ آنچه از استغنا سے خدمت حضور پر نور و در جمیع بصوبه لاهور و سطور بود و کل مضمون
 ماضع اللہ فهو حقیقہ باید نمود و مکتوب دیگر که تفصیل کیفیت احوال حواله با و شده نرسیده اگر رسید به جوایش
 نیز رسید سے العاقبة بالعافیه و الخاتمة بالسعادة ایضا رقیه دلکشای شوق افزا اگر دید و بمطالعہ هر فقره اش
 که از مطلب اصلی خبر میداد و پرده از چهره شایه نفس الاو سیکشا و ملاوات و لذات که کام دل شیرین کند و روح را
 راحت بے اندازه دهد بجهول انجامید خاصه بینے که از نتائج فکر بلند و آثار طبع سخن پیوندد و دیده از نگار بے اختیار
 آن ذوق و کیفیت دست داد که همانا از یار آستان سخن آشناسند و آنکه از وصول این دو مستدار بیان شهر
 انظار خوشوقت نموده بودند یقین که قرب صوری باعث از دیا و استراحت معنوی شده باشد اگر چه آشنایان سبب
 که روابط آنها منسوب عبارات و اضافات و مغلطه و غرض و اغراض بود و از این معنی ملال داشته باشند لیکن دوستان
 بیری که بعضی مباسات ذاتیه متوجه اند خوشوقت خواهند بود خاصه ملی که جمعیت و امنیت را باوقتی و ریاضت و طبعی
 که از ادراک این نشا و عالی نظیر و غیره مخطوط شده باشد به پیشینه دل خود در زیر نگ تو سبب بهر باره و انبیا

صد کرد بر بخت چون بلبل تصویر بیک ساختنست کمال برنگه شد و پیر و از برنگه این دوریت را که درینو لاشا بخش
 خاطر فرین و دل تلخین بود بولالا خدمت نواب جناب جامع مراتب فال و حال طرازنده دولت و اقبال صابی جوهر و
 داشت و التماس نمود که اگر از زاد ما سے طبع سلیم و ذهن تنقیدم نتیجه از متون فکر نیاب بمحض ظهور رسیده باشند تمام
 منشیان خسته رقم را با علام آن جولان خواهند کرد و دست عظیم بر خوگر عنایت و مراحم خواهند گذاشت که درین ایام دست
 بزمان سابق نعمت حقیقی توشیح در وقت گرامی فرمود و از تحیداری جیهما سے حمذب الاخلاق نجات حاصل گشته
 و فرزند مطالعه کتب نظم و نثر بقدر سه دست داده و جمعیت نصیب شد و شادیم سادات و خوش میگذرانیم
 خوش میگذرانیم جهان گذرانند که کاشکے این کم کاری در جهان آباد و روز سے میشد که تبارک گذشته پر و افخته
 دولت خدمت خاطر خواه یافت ایضا اتحاد انفس اوعیه مضامین الگین که از شایسته تصنیفات مرسوم
 جهان و غایت کلفات انبای زمان منزله و مبلست ذریعہ تشدید مبنای اختصاص و موافقت و وسیله استحکام قوایم
 اتحاد و موافقت انکاشته بدین دست آویز شهود را سے بیضا ضیاء و مکشوف منیر محبت اقتضای امارت
 و اقبال حریت ایالت و اجلال منزلت مکننت و معالی نقبت ابهت و شوکت رتبت خان رفیع المکان
 گردانیده می آید که در هنگامی که خاطر خلعت آمو و بقتضای تعارف قدیم در وابط جدید مقرر صد اخبار مستان
 استقامت خراج و حاج آن طراز کسوت شوکت و اقبال بود و موصول بجهت موصول گرامی بفرقه مودت نگار که فرقه
 کلک محبت بار گردیده از راه و فور فالصرت و یکتا دلی مصحوب رعت تاب اشرف بیگ سمت المانی پذیرفته بود
 مورث نشا و خاطر و انبساط باطن و ظاهر گشت و ترسیل سراسر سپ و چند شتر مار خبر بزرگایر که بحسب شمول
 موافقت اتفاق اقاده موجب فرید ارتباط مغنوی شد و بمصدق نهاد و انجا بایر لایه اسباب خوشدلی خست
 از اینجا که در نشا اعلق مراعات آیین مصداق مرغوب و تسخیر طبایع اتفاق گزین آمده و رسیدن وقت تاب
 مذکور که الحق در مراتب نهیدگی و محبت افزای یکتائی وقت میتوان گفت موجب تاسیس بنیان یک
 جسته گشته در نیصورت نمایان طریقہ انقیاد آشنائی آنست که پیوسته ابواب مکاتبات تو و دسات مفتوح
 و از طرفین انهار و اظهار کلام مطالب که مخطوط خاطر خلعت مآثر گرد و باعث از دیاد مواد خوشوقتی و فرط یکدلی
 میگردد و بدیده باشد علایم تقارر اچاره از اسباب هندوستان جنت نشان موجب تفصیل جدا گانه بمقتضای نیت
 فلان تسلیم یافت که بوسیده رسانیدن آن مستعد و درک گرامی خدمت شده باستحصال اخبار سلامتی عنصر
 خیر نظر باعث ابتهاج دل اشتیاق منزل گرد و سه چون ظلم مدحرف اشتیاق چه نعمت شد مضمون مکشوف خلوت
 چون و در زمین هند از نوادر ایران دیار پیر کے که مطلوب است اسب خوب توان گفت یقیناً که هرگاه
 اسپان عراق بخدمت ایشان برسد بقتضای و فور دوستی صحتی دوست بیرایر بکباب خواهد آمد

خط درینو لایحاً هر شد که بعد السلام نامی خون گرفته تحصیل فاسد با چندے از تابیان ایشان که بر تھار غوغین
متعین بودند آوارہ و شت او بار گردیده و بیخ نفکر از جلا آن شود از دہاے گمراہ از ارادہ فاسد پشیمان شدہ
و نماندہ بکجا عاقبت خاتم تہ کشش را بدست آورده چنان بہ تنبیہ مالی و جانی و تعذیب عرضی و جہانی رساند کہ دیگران
نیز حساب شدہ و عبرت پذیرفتہ خیال انقسم را درہ محال بخاطر نتوانند گذرانند تا ما کتاب آن و اقدام بران چہ رسید
والا اگر دشقادت در دماغ بہ پیچیدہ صدد چنین بے اعتدالی و عیہ ناسر خواہد شد یقینیکہ در تدارک مقدمہ مذکورہ
بہ پنجہ خوانند کہ شید کہ من بعد این راہ مسدود شود و چنین ہر گوش نخندہ و خط ملاذ اعتقاد انضائل و دستگاہ
حقیقت فرزند ارجمند ہمت خان بر راے محبت انتما ظاہر شدہ باشد کہ روز بر وزیر و در چنان تہنگام تک
کہ از تاقن قبل غنیمت پائے سواران شیر شکار در رکاب نامدہ و خان از دست نندگان خو خواہد رفتہ و مواعیل
خود را مردانہ وار قائم داشتہ و از اسب پیادہ گشتہ با ہفت ہشت کس استقامت و زریذہ در شیوہ جان
فتشانی و سر بازی و بہ ہم گشتن منصوبہ بریف کج بار رخ از ان عرصہ بر نتافت و چون فرزند قطعاً براہ کجروی
بشتافت چنانچہ این حقیقت مفصل قبل ازین بخدمت بساط بوستان شاہ دین و دنیا پناہ غرضداشت
کردہ است اگر ایشان نیز در وقت نیک بروض اقدس رسانندہ اصناف برائے او بگیرند انیمنی باعث سرسبزی گشت
امید خاندان و استحلاص مہرہ دلش از غیرت خانہ بیدی خواہد بود چون یقین حاصل است کہ ایشان در سعی حصول
این مقدمہ تصدیق بسیار بر خود خواہند پسندیدہ زیادہ ازین تصدیق پسندیدہ ندیدہ صفحہ چہارم منشیات
شیخ طالع یار عرفداشت بندہ فدویت ششم رستم و تاب عبودیت و جان سپاری و وفائت عقیدت
و سرشاری بجا آورده بحرض ایستادہ باے پایہ سر بر خلافت مہر و متکفان عقبہ آرزنگ عرش نظیر میرساند
کہ باستقبال منشور لامع النور حضرت کججوری کہ شملہ فتح بادشاہزادہ بہادر موبد و مظفر نامدار بالشکر نفکر کردار
و شکست تاسپاسان شرقی دیار شرف اصدار یافتہ سعادت دین و دنیا و برکات صوری و معنوی فراوان و خست
چویشانی عبودیت السجرات عبادات سپاس گزار می برافروخت بعد از آدائے تسلیات مبارکباد و عرض
میدار و کہ این فتح عظیم بر او لیاے دولت و اجابے سلطنت مبارک و خستہ و فرخ و فرزندہ باد قبلہ گاہ
عالم سلامت امر و کہ سلاطین ہفت اقلیم را بہ بندگان دالادہ گاہ داعیہ انگسار راست و بندگان آن بارگاہ آسمان
را بر خداوندان تخت و ہیمن داعیہ افتخار ہر گاہ فرمان روایان مرز و بوم بریکانہ را راے دیارے مقابلہ لشکر فوجی اثر
نما شد نعمت پروردگان و تربیت یافتگان آن در گاہ فلک بارگاہ را مہر چنین قصد بجا و غم ناسر اگر
بجز آثار بے خبر وے و تہ راے و اطوار ناسپاسی و حق ناشناسی دیگر چہ تواند بود چون پاس ادب بادشاہ
حق شناس کہ بر برکت خوات اقدس و شخص مقدس شرح احمدی دولت محمدی پس از ہزار سال رونق از سر گرفتہ بود

بر دمه زمینیان و آسمانیان لازم و متحکم است هر که از جاوده ستقیم اطاعت خلیفه خدا که فی الحقیقت طاعت خداست
تجاذر گیرند از خود به بند شمره مکافات از شجره مکافات خود بر چند مصداق این مقال کفر کفران و پاس خصیان است
که در حق حق ناشناسی از کمین مودت خدیو خداوند بنی آدم صورت ظهور برگزشت سیادت دولت رهبر و راه او
به ادب محروم گشت از لطف رب چه هر که گستاخی کند اندر طریق دیگر و اندر وادی حسرت غریق و در تنهیت
فتح قلعه نوشته میرساند که با استقبال دولت اشتغال منشور بر سر نور نصرت گنجوری دلا سیما سے آن بنو افغانی
ید بیضایین نگارش دست خورشید آسا گیتی خدیو گویمان خداوند فرود آمد الهی داشت سعادت ابدی و بر کاش
سرمدی اندوخت و چین عبودیت بسجدهات سپاس برافروخت اعجاز اقبال خداوند عظمت و اجلال را
در کشور گیری و گیتی ستانی شگرف تصرف است که ز افکار و او یام بران آگاه و نه عقول و انهام را در آن راه
بادشاه عالم سلامت قلعه به پیر بنده درگاه از مردم کمین سال شینده که پاس تحت سلاطین بهمنیه بود
که نظام الملک و عادل بخانیه و قطب الملکیه خاشیه خدمت آنها بر دوش میکشیدند کشایش چنین حصین امضا فاش
در عرصه بست و بهشت روزنبار بهمن پیوستن میرخان حبشی سیاه و قلعه دار آنجا و منبسط و مصدر دسی توپ لبر کار والا
و در آمدن غلام بدست غازیان لشکر نظر اثر مصداق بخیر اقبال عدو مال بادشاهی ست امید و راست که در
دولت و اجبای خلافت مبارک و بسته باه و ناصر مطلق آنرا مقدمه تسخیر و جاپور و جمیع جنوبی نالاک گرداناد و بعد
از تقدیم نقاره نصرت و شادی بر نواخت تا سامعه کوب اهل ایران و توران شود و نتایج خود را با نقل
فرمان عالی شان به تمامه داران غوثین و غور بند و شاک و نامیان کیم و غیره فرستاد که کوس نظر بلند آوازه
گردانید پیرو مرشد جهانیان سلامت وین خسته زمان که هنگامه بنر کارزار در جنوبی دیار گرم است کاش پیغام
نیز شریک این ترو دات می بود که به نیروی اعانت اقبال و لا داد دل و دست میداد چنین سعادت خدمت
و در گرد و دقت است امید آن دار و که اندک تعالی دعوی جان سپار را که سلیقه اش غیر از سپاه گری و جبال پارس نیست
و درین ضلع مصدر خدته گروانند که باعث رضامندی بادشاه دین پناه گرد و در محنت او کلبه بدو بهشت گرد و دام
در انعام بادشاه نهاده نصرت آغاز فیروزی انجام از عطایا سے شاهنشاه بسیار بخش فراوان بخشایش است فرمان
عالیشان که بنام منصبداران و احدیان و برق اندازان در استقلال سرودای و صوبه داری کمترین شرف
صعود یافته بود که ابراهیم حسین سیدخان جهان بعد از استیلام عقبه اسکان رتبه بخندسته در خور سرفراز گردیده
رضت انصاف خواهد یافت بادشاه جهان پناه سلامت آنچه بنده از حقیقت او قبل ازین عرضداشت
کرده از قرار راستی و نفس الامر است چون بنده در کار آمدنی و بالقی الترتیب است یقینیکه مشمول عنایات
بادشاهان خواهد دیگر کمترین بنده چهارم شعبان داخل بلده کابل گردید دست دعا با ستیغای یام خلافت

ابد مدت بر داشت بجهت تیار نمودن بازاری بخت حکم شده بود که بحسن خان بیوات تا کند حسب الحکم مطاع خود
 دیده و تاکید نموده و عذر داشت خواهد کرد و تمهید فتح میرساند که حقیقت بعین بمقابل غنیم عاقبت و غنیم که در
 گوشه خود و میمند بر روی قلیچ خان فرا آمده انتظار سپه سالار و دیگر لشکر برادر خود میکشد و مقدمه
 فتح اولین که بغایت بینایت الهی و اقبال عدو مال بادشاهی و در منزل و و نیم گرمی قبله و و قنبر که سیاهوش
 ملاعرباشی و انظر علی با جمعی از تیره بخنان چهار دهم شهر شعبان تار و وضه شیخ ولی تاخته مال و مواشی لشکریان
 در عایا پیش انداخته ره نور در حمله ناکامی شده بودند و بنده جانسپار با وجود بودن اکثری از تابینان و
 قینا تیان بجهت سرانجام ضروریات در اردو و عالی با نظر بهادر و جمعی طویل از رسید بهای فوج محض
 تبصیب سانی که نسبت بقلیچ خان واقعه شده بود بلا احوال سوار شده بعد از طی مسافت شش کرده بنفتم نگیت
 شروه و دچار شد و آنها نیز صف بر بسته و جنگ تیر و تفنگ ثبات قدم در زیده و چمن که عنان اسپ فدویان
 کشنده گشت راه نبرکت در پیش گرفتند با شش گروه دیگر تعاقب نموده سر بسیاری بریده اسپ و علم
 و صلاح فرادان غنیمت لشکر فیروزی اثر گشت فتح و لغزت نصیب اولیای دولت ابد مدت شد از عذر شد
 بادشاهزاده بلند اختر و وزیر و انشور بعضی اشرف اظهر رسیده باشند بعد از آن چون بکوی متواتر بنگ حصار
 با بن رسیده و قلیچ خان نیز بقدری ملحق گشت بستی و پنجم شهر مذکور روز جمعه کوچ کرده بنگ حصار بالا
 منزل گزیده شب تقبیه است و ششم که فردا فتح و فیروزی در پیش داشت با جمیع و و توکلان مجلس کنکایش
 منعقد نموده با مادرش با مادر دولت ازل بنیاد کوچ کرده بصلحت فدویان جانسپار قرار داد که متصل قلعه بهمین
 که شش گروه جنوب رویه گوشه خود واقع است بجهت آب برکنار از غضاب دایره نماید و فریاد آن راه
 جول که تا گوشه خود در میان ست قطع نموده بر سر غنیمت رسد اما کار کشایان پیشگاه اقبال کار احرار و افراد
 میگذرانند یک پیر و شش گلهی از روز شنبه بستی و ششم شهر مذکور گشته بود که بمنزل موجود رسیده و هنوز
 دایره برپا نشده و مردم بجای ریختن نار و فریاد بطریق آگاهی غنیمت رویه بار نقاسوار استاده بود که اول
 هراول سید رویان سیاهی نمود و در باره نماند گشته غباری از لشکر نگیت اثر پریشان روزگار بر فرق
 شان بلند می کرد گشت فی الفور قلیچ خان را از دایره طبله داشته با قینا تیان فوج بیسره مقرر نموده و نظر بهادر
 با همرا بانش بجای هراول و سردار خان و راجه راسه سنگه و انتخار خان و دولت خان قیام خانی و محمد مراد
 سله و در روز روح الله در میمنه قرار گرفتند چهارمین انشاء خانان فوج بکثرت تمام و هجوم تمام در رسیدند
 از بسیار فرقه نگیت نهاد و چاه قیاس نماید که بر لشکر ظفر اثر محیط شده سوئے قلب بد و سه دور و در گشته
 بودند چنانچه یک دوران بوقوت شیر محمد فرستاده بادشاهزاده نامدار چهار صد و شصت و چهار چوب چاشنی

در آمده و در هنگام کار زار سپاهی تجربه کار تخمیناً بیشتر از سنی هزار سوار نمودار بودند و از آنکه مقبره چهار رسید ما به
 لشکر غنیم و چه از زمینداران کوشک خود و غیر ذلک متحقق گشت که مرتضی قلی سپه سالار و مرتضی قلی فوجی باشی و
 سیاوش ملا عباسی و نظر علی میرزا خورشیدی و دیویش حاکم هرات و علی قلی حاکم مار و چاق و محمد قلی میر آتش و رشید
 حاکم خور و دوست علی تهمان دار و زمیندار چارده سردار درین جنگ صف بودند و منگ باشی و یوزر باشی علی
 و جمع هایون و در مرتضی قلی سپه سالار با توپخانه و لشکر پیش رسید ما به کوشک خود پیوسته با وجود کوشک
 میرزا خورشیدی طعنه بر ما می کرد و او تیار کرده بود و ناخورد و بغز و آنکه لشکر بادشاهی اگر کثرت غنیم اندیشیده و مثل
 قلیخان بدر آورده بصاحبزاده نامدار مستظهر شود و مخروم رزق و روزی و در قهر و ذری آفرین در آمد و دگر گری
 بر نصف النهار گذشته که تا در جنگ تیر و تفنگ شعله افروز گشت و تیر و توپ و بند و ق در میان زرم بارش
 گرفت در عین هنگامه جان تانی و جان فشانی بر نظر بهادر و زور آورده بهادرانه ثبات قدم و زوریده توپخانه فدوی
 طلب داشت بلا توقف با حیات میر آتش خود و تبیین نمود و بر قندازان مغل و راجه پوتان گستر پیاده گشته و شتران
 و شتر نال نشاند و مخالفان را آنچنان در زیر تفنگ و بان گرفتند که از آنها از آن طرف پیش رفت کار ندیده فوج
 فوج بدست راست بنده درآمدند تا نزدیک دایره گاه بسیل بر بسته اول بدست اندازی و بجان کشتن
 نوکران لشکر شونجی نمودند چون کثرت اعدا را از اعدا و بندها به تفاد و دور از حساب داشت بمقتضای
 وقت خبر گیری این دیار مصلحت ندیده توکل بر کرم کار ساز نموده قرار داد که اگر فتح و نصرت نصیب بندها
 در گاه است تدارک این باسانی می توان کرد و اگر بکار می آید چه جا به اندیشه بهیروزنگاه یک قدم پیش رفته
 باشد در نیوقت ناصر حقیقی چهره کشا اقبال عدو تال آمده مخالفان را در عرصه ادبار و لیر تر ساخت چنانچه
 سه فوج متفوق شده بر بسیل مینه نیتند که کهر ان و اکثر از بندها به راپا به استحکام بر جاناندا لاسه در خان و سید
 فیروز خان که زخم تیر و بند و ق بر داشته ثبات قدم نمودند و راجه دلی سنگه و انتخار خان و سید شهاب
 و سید شاه قلی و جبار قلی و روح الله که زخم تیر و شمشیر چهره کار سعادت گشته معدود و زمین را بگذاشتند اما کار
 بجان آنها رسیده نزدیک بود که بازمی بر هم خور و غیرت سپاه گری و فدویت نگذاشت که عمل بر قانون
 سرداری و دوسوا به این علاج ندید که خود را سپاهیان در اندازد و شش گهری در مانده با آنکه توپخانه
 و کل پیش هر اول درست چپ مانده بود و سید فیروز وکیل خود را با دو چوکی هر اول نموده به تکیه غایت
 سبحانی و اعانت حضرت صاحب تران ثانی با نابینان و چند س از ریزه منصبدار و غنیم لیم اسپ انداخت
 و از راهی که لشکر ظفر اثر بجای شده بودند درآمد و خود نمایان شده کار با سلمه کوتاه رسید جمعی از سادات
 و افاغنه و راجه پوتیه همراه سید فیروز و اد جان سپاری و چند تنگزار می داد و اکثر بکار آمدند و زخمها بر داشتند

و در بند های درگاه یوسف برادر بهادر خان مرحوم و سید احمد و سید خضر و سرست تر و دشایسته تقدیم رسانیدند
 باقر ولد مختار خان و منصور و ظاهر و رفعت خانه زادان درگاه و الا ضرب با کمر بر صلاح و جلقد برداشته یک یک
 دو و در تزلزلش بدشاش را بجاک و خون غلطایندند در تن و مراد نیز مصدر خدمت جانفشانی گشتند بعد از تلاش
 تمام غنیمت مقابل خود برداشته شده بود که فوج عظیم از دست راست فدوی هجوم نمود و باغات لشکر اقبال نهزم
 گردید و مرتبه سوم چوقی از دست چپ رسید و بطرز پیشانی شکست یافت و دفعه چهارم بر سر فوج یکجا شده
 بهیئت مجموع رو برو درآمدند بنیات آلتی و دست برد و اقبال بادشاهی پس از مدافعه و مقابله عظیم راه نهیست
 پیش گرفتند و فدوی بتعاقب جلو ریز شد بعد از غلبه کشا س فدوی و نظر بهادر نیز بار بار از آن توانیان
 و قیما تیان هراول غنیمت مقابل خود را از قلب هراول و طلیش و طرح مخالف برداشته تر و دشایسته نمود
 چنانچه دو تیر بر روی اسب سوار س اور رسید و سکنه و شعبان زخمی برداشتند و محمد نواسه جانب پیاپی نمود
 و سه تیر جوکی درجه شهادت یافت و رام سنگه و پرتی راج و روپ سنگه و رتن را تصور و چتر مجموع چو بان و علای
 و شعبان نوحانی و قطب غلزی باو تیری بودند و رن مست مذکور بر که در باب بجالی خود س منصب و جاگیرش
 بر لپ و اتماس است تر و دشایسته نمود و بکار آمد و از سیر قلع خان جفته نمود و پنجه ظاهر شد و نه پاش ظاهر خان
 و قباد خان مصدر تر و دشند بنیات بنیات فتح بنده نواز و اقبال بادشاه عدد و گد از نسیم ظفر بر پرچم لواء
 ملک ساس شاهنشاهی و زبده شکست بر شکست مخالف افتاد و تا و نیم گروه بند های درگاه تعاقب نمودند
 و توپخانه بار بار در کل بدست آمد و چپه کثیر از فرقه مخدول علف تیغ بیدریغ گشت و اسب و سیاق و طبل علم
 بسیار از طبقه بی نام و نشان غنیمت غازیان لشکر اسلام شد کله های سر برهنه آنها سوار افتادگان
 معمر که آوین موچیل حصار تند ها گردیده و بعد از حصول چنین فتح عظیم چون علمت شب مانند پیشانی
 بخت آنها پرده در انداخت سر سجده شکر محتاج حقیقی بر زمین نیاز سود نقاره ذر زان بنزل گاه باز گشت و غنیمت
 برشته بخت خویش بر کو شک خود رسیده نفسی راست تا کرده نقاره نوبت نصف اللیل لشکر فیروزی اثر
 شنیده بحال طبل سواری بنده درگاه از آنجا نیز فرار نموده پا نژده بست کرده بر کنار آب همی مندرت فتح
 و نصرت که بر وزگار آن خدا داد در ایران و توران یا دگار خواهد بود و نصیب اولیا س دولت ابد مدت
 شد امید و اراست که بر دولتخواهان درگاه مبارک و خسته و فرخنده با و قبله گاه سلاطین هفت اقلیم گشت
 اگر این فتح و نصرت خدا داد و لغو شکوه بادشاهزاده مظفر و منصور بنیاد میسر شد مخالفان از اعصام بدست
 آوین تور که بادشاهی میگشت و اگر با وجود وزیر اعظم و عده های دیگر صورت میگرفت جنگ تر از س

شکار و گاری اقبال زیاده برین نمیباشد که از دست بکند و در راه احقر تمامی لشکر ایران را نیز بر دوش برخواست
 طرز ایران زمین و وضع ایران بوضع مشکفان عقبه اقبال رسیده باشد که در نجار بات کلان دالی اینجا بطریق
 احقر نیز نگاه می آید اگر بمقر بن ظفر که هرگز مباد میشود و نوک انش علی برافراخته آس آس او بر زبان
 بر میگردد و اگر شکست بخورد از مو که خیل را عقب برشته اند خود را نمایان نمی سازد چنانچه خطی که احمد موسی
 به قطب الدین پسر ظفر بهادر نوشته نقل آن باین عرض داشت از سال داشته مصداق این معنی است زهر
 قوت اقبال و قدرت و سطوت اجلال که قطره بر دوش برافراشته و در راه بمقدار این چنین اوج کرامت
 فرمود و بعد از فتح سه روز در سرزمین مفتوحه مقام نموده حسب المطلب با دوشا بنزاده والا که کوچ کرده فر داس
 آن سوم ماه رمضان ادراک خدمت صاحب زاده نامدار نموده تحقیقت را عرض داشت کرده بود ثانی الحال
 که ششم ماه مذکور عسکر ظفر اثر متوجه ملازمت اعلی شد ظاهرا گشت که عرض داشت مذکور در راه تلف شد
 لاجرم واجب دید که بتکلیف بعضی رسانند تهنیت جشن و زن مبارک درین زمان دولت بیکر اکتبته
 هنگام آرایش زمین در زمان است و فرخنده وقت پیرایش کون و مکان و صحائف دوران بقوش فرزندگی
 جلوس مینت مانوس موش و صفای عالم بر قوم خستگی اجلاس مسرت اساس مترشح بحاب تهنیت جشن
 و زن اقدس بر چارچین عالم بارید و نیم عطر آمیز مبارکباد از عجب این دی غایت بر هفت انجمن علوی
 بر وزیر نقیین مهر ماه در کف نیز ان نشاء در آمدند قطان آسمانی لالی نجوم بر آسایش از رخا فرستادند نمایان
 عدالت بماند و قدرت الهی استقامت یافت بار کونین در میزان عظمت نامتناهی مایه اعتدال پذیرفت
 آسمانیان را باز میفایان بفراس این بیت از سبای پدید آمده شاهی که دلش طلسم اعظم دارند و کج فلک
 بوزن او کم دارند و از فرط بزرگی نتوان دلش کرد و در یک طرفش اگر دو عالم دارند و فدوی که وجود و بود
 ذره هستی او وابسته النوار نورشید اقبال این خلقت ازلی شعاع ابدی ارتفاع ابدی ارتفاع است بتقدیم
 این تهنیت تسلیات عبودیت بجا آورده معروف میبارد که اعیاد مسرت بنیاد که عبارت از عید بر عید
 و جشن جشن است بر اولیای دولت ابد پیوند مبارک خسته و فرخنده باد ایضا میسراند که نصرت خان
 حسب حکم جهان مطاع عالم مطاع در باب حقیقت شکست و یخت عمارت غصه الحاقیت الکبری امیر الامرا که در
 بلده کابل واقع است نوشته بود که بنده درگاه ملاحظه نماید اگر چنانچه هر دو طبقه اش منهدم گشته و تعمیر پذیر نباشد
 هر دو را هموار ساخته و طرح زمین کشیده ارسال دارد که هر دو طبقه اش از نظر انوار اقدس بهر حدی که پسند مقدس
 کرده و در باب ساختن آن حکم والا شرف صدور یافت و اگر طبقه بالا منهدم گردد و اند بادشاه جهان سلامت

چون بر حقیقت مذکور دارسیده شکست و رنجت بسیار یافت هر چه بجهت مرمت آن خرج شود و ضائع و عیبت و جمیع مرمت
 اندر اطمینان تمامی عمارت کشیده از سال دوازده بهر چه حکم مقدس شرف نفاذ خواهد یافت فرمان پدید راست و رشک عطا
 خلعت پیر غلام یک رنگ رواتب عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض ایستاد و بایستاد
 سریر خلافت مصیبه و تنگنایان عقبه عرش نظیر میرساند که روز مبارک و شنبه مهم ماهی الثانی بتقدیم آداب استقبال بهیت
 سلطانی یعنی خلوت خاصه ذات اقدس ایزدی سایه که بر اسرار برکات کونین تبرک قدسی پیرایه و ادراک سعادت
 نشانین را عظیمه قدوسی سرایه ماه تواند بود و اگر مکن محمت گیتی خداوندگار صاحب مخرج گزیر در در نشاط گاه شکار به بنده تعلق
 عنایت شده غور غریب مغفرت و مددک دولت دنیا و آخرت گردید و دوست نوازش بر سر دوش کشید شکرانه مهم با او نامه نه
 سپاس تقاضای خسروانه بخواند از زبان عجز و نیاز گذارش نماید در رسیدن عارفان شکرانه ایچانه زانو و رجا به غلام
 حسب الحکم حضرت پیر بادشاه نوشته غایتی است به عنایت چه بنده اگر آوازه لو از مر عبودیت خداوند حقیقی خطه میکند
 عنایت خداوندی در دنواری پرورده نعمت و پیش آورده محمت کرم خود را کار بیفرماید لیکن بر مرشد و پیر روشن
 دل صافی نظیر نیکو روشن است تهنیت جشن و رسید خلعت و فتح مهم سیوا عرضداشت پیر غلام یک رنگ
 رواتب عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض ایستاد و بایستاد سریر خلافت
 مصیبه و تنگنایان عقبه اوزنگ عرش نظیر میرساند که درین شگفته هنگام طغرا آغاز نصرت انجام که سامع زمین فرمان
 از هیبت تهنیت جشن و زن مبارک شاهزاده بهیت و سرور بود و ناصره مکان و مکن از مشاهد مکنین و زن جشن
 مقدس بمقبرین فراوان اصناف نور و در محمت نمود و الا مشهور و رخنه سطور با خلعت خاصه بن نیم اقدس
 دست نوازش و افتخار بر سر دوش سرایا انگسار کشید و روح سعادت در کالبد ارادت و میدگارش آستان
 و جواب مطالب معروفی از فرط غلام پروری و پرورده نوازی خداوند خدایتقی و بخاری ست والا شکر و کاری
 ایزدی عنایت و افضال و بدایع طرازی شاهنشاهی اقبال عدو مال در علو کار سازی مقدس ست از احاطه
 در معموله پیر داری متعالی ست از ادراک عقول مختصره خواطر و او بام را دران راه و نه در کات و انعام بران
 آگاه مصداق انحال آمدن سیوا عجز گرامی مغلوب دست تسلط و استیلا عساکر جهانگشایه بپای نیایش
 بپایه و فرقی زمین فرسایه در بناگاه عفو و افضال بذریعه استکانت و ابتهال و فتح قلعه و شوار کشا پورند
 هر و قبض قلاع متین و حصول حصون حصین مفصله ذیل در قلم و خلافت ابد اتصال است امید که بر اولیای
 دولت ازل بنیاد مبارک و خسته و فرخنده باد اقباب سلطنت ابد میعاد پیوسته تابان و درخشان باد
 بادشاه عالم سامت مفصل این جمل آنکه اگر چه بعد از رسیدن لشکر طغرا اثر در نواح مائل کسان سیوا نزد
 خدوی آمد و رفت داشته و ما رسیدن در پلونه دفعه دیگر نوشجیات او آورده اند لیکن بنده جواب نه فرشته

به این مضمون باز میگردد و ایند میداندست که تا دست نزور بر و غیره حرف و کلماتش فروغی از صدق ندارد
 بعد از اینکه یک نوشته نمود وی طویل الذیل مصحح کرامی نام معتبره ارسال نمود و فرستاده مذکور همین عصر بر زمین
 داشت که یک مرتبه مضمون آن باید شنید و بجواب متوجه باید شد چنانچه بر آن بر طالب مند رجاش مطلع گردید غلامه اش
 این بود که بنده درگاه آمدنی والاد درگاه ام و کار بسیار از دست این بر تقصیر بر سینه آید اگر لشکر فیروزی اثر مریدان
 متوجه شود بهتر است که درین کوستان دشوار گزار سنگ زار ننگ انشا الله القهار در زیر سم با و پایان عساکر حضرت اظهار
 بنجاک بر بر خواهد شد و اگر حیات و نجات خود را طلبکار ست علقه علایح غلامان این درگاه که سرایه افتخار
 جاودان اوست در گوش هوش کشیده دل از قلاع و جبال برگیرد و الا هر چه بدید از نیکی اعمال خواهد بود پس از رسیدن
 این قسم جواب مکرر و غیبت فرستاد و هر قدر کار بر و تنگ میشد تفاوت آن در اداسه پیشکش با وادن
 یکد و جاک بنظر بند ما در نیاید گذارش بنیام مینمود و همان جواب بود که می شنید تا زمانیکه قلعه او در مال تصرف
 او یاس دولت ابد اتصال دو آمد و قدوسی تقسیم افواج نموده داوود خان و راجه را سه سنگه را بتاخت آنگاه
 فرستاد جمیع را بجماعت داره گاه در ملایش با نر و زری مقرر ساخت و جمعی را بر سر گیس و سواری معین کرد
 که اقامت این مردم بطریق دوام در خانه زمین بود و مردم موچال جمعیت خاطر در پیش بر دن کار جد و جد
 بسیار کار میبردند و قدوسی در همه جا حتی المقدور ضروری شد چنانچه درین وقت سیوا سه مذکور در مجمع مردم
 اندام نمود که در زمان سوار سه داوود خان و راجه را سه سنگه را سه تاخت چندین بقصد بر هم زدن
 موچال اراده آمدن نمود اهل لشکر را چنان آماده و مستعد یافتیم که اگر می آدم رفتم به راج گدایا سخت
 و دشوار بود و خلاصه مطلب لازم المروض آنکه چون از تنگ گرفتند محاصره قلعه و فتح شدن و فتح برج و کنگره
 و تاخت و تاراج آنگاه از سوار سه افواج نصرت امواج و تفرق شدن جمعیت فراموش آورده چندین تلاش که
 درین فرصت اکثره از سواران او را بعد از قول طلبیده و مناسب مناسب و علوفات ده پانزده و ده است
 زیاد به قرار تنخواه نقد از خزانه در ملک بند های درگاه منسلک ساخته و پانصد پیاده که ملو جو شده نیز از حیاتی
 طلبیده شش روز بر روز در جدا ساختن جمعیت او تلاش داشت صورت حال را او برین متوال دریافت انجام
 کار خود بدو شوق قرار داد ادا و آنکه رجوع مقاصد به بنده درگاه نموده التماس جان بخشی و وطن بکند اگر بدین
 قبول اقتد چه بهتر ازین والا بشق ثانی پرداخته بر خیز از تلکوکن عامل خان با و باز گذاشته و هر دو متفق گشته
 راه مخالفت و پیش گیرند و از جوایس معتبر رسید که عادل خان گرفتند چند س از محال تلکوکن خود را در پیش
 دولت خواهی والاد درگاه نموده در باطن هر گونه اعانت و امداد که باید کرد قرار داده و فرجی از خود در
 تلکوکن مذکور میگزارد و که لشکر پادشاهی قصد آنسو ننمایند پادشاه عالم پناه سلامت پس از اطلاع برین اخبار

بد ریافت عقل ناقص ذره بمقدار چنین رسیده که الحال این را مطلق نامید ساختن شخص با اتفاق اینها صادق است
 اگر چه کار هر دو تبه کار در پیش اقبال عدد مال چندان و دشواریست اما هر چه تندیر درست شود چرب و دراز
 باید انداخت و بعد برین اشتهار و اسطوری قصد و پیژدست تمام حشر شدیدی است مذکور بطریق انفا رسیده گوارش
 مدعیات از روسته قسم مغلفه نبود نمود نظر بر معنی بعضی رسانیده جوایش چنین داد که در اصل از جناب
 خلافت و ستوری حرف و سخن نداده اند و بنده از پیش خود نمی تواند مصد ر کلمه و کلام خدا اگر به سلام نایب جوان
 عضو پشرد و خود آمده التماس بخشش و بخشایش کند درگاه والا غل جبهه گیر است شاید بگریم بخوش آید پندست
 مذکور رفته پاسخ داد که باین طرز پسر خود را بفرستد بنده جواب داد که آمدن پسرش محسوب و مقبول نیست
 باز اشتهار نمود که اگر قول و عهد بر ملا داده نمی شود بطریق افتخار در میان آید که تکیه بر آن نموده تواند آمد نظیر صلاح
 کار بر عهد و پیمان خاطر نشان ساخت برین آیین که اگر پس از آمدن خودش احکام مطاعه را قبول کند
 مشغول عضو و عنایت خواهد گردید و الا سلامت بخانه خواهد رسید و الا بنزد و یا سایر سید بنیم و بچه برین مذکور
 نزد او رفته بهنم یک پسر روز گذشته که بنده سر دیوان نشسته بود و خبر آورده که او همان وضع باشش و چنگا پانی
 نزدیک رسیده که تیرن بند با او ویرج منشی را با او کر سکن کجا به پیشتر فرستاده که رفته برگرداند که اگر تفریق جمع
 قلع رضامند شده باشد بیاید و الا پس رود و بعد استماع این معنی و انمود که من در بندگی در آمده ام قلع بسیار
 داخل محاکم محروم خواهند گشت این را گفته بر فاقه رفته بهار رسیده آمد تا سرور و از ده جانی بیگ بخشی را
 فرستاد پیش طلبید پیش از رسیدن دلیر خان و کبریت سنگه خانه زاد بمحضی که در بند علانده مرخص و استند
 موجب اشارت ندوی یورش کرده قلمه کهنه کلا با کلا مفتوح ساخته قصد درون قلع و داشتند و شعله افروز کرد
 آتش جدال و قتال این چنان نمایان بود او مجروح رسیدن و در یافتن التماس شکیبش قلع بوزند هر بود بنده گفت
 که فتح این با معان تردد و لمعان شمشیر بهادران لشکر خضر اثر شده و در دم و ساعت زنده اندیان قلمه خلعت
 نیغ بیدریغ خواهند براسه پیشکش قلعات دیگر بسیار است اما امان جان محمد در آن درخواست تباران
 خانه می بیگ را با کس او نزد دلیر خان و خانه زاد فرستاده که قلع را متصرف شده قلمه نفسان را و اگر از تفصیل
 در آمدن مردم بادشاهی در قلع و بر آمدن متحصنان از افراد و قانع بعضی اشراف خواهد رسیده بعد از آن سوار
 براسه اقامت در دیوانخانه خود جاداده برخواست و پیام گزاری صورت سنگه کوبه و او و سه سراج منشی
 را بدبل محله در میان آمد تا نصف شب سوال و جواب و عجز و الحاح از جانب او در پیش آمد بنده درگاه
 او را بدادن یک قلعه راضی نمی شد رفته رفته پس از گفت و شنفت بسیار برین طریق مقرر گردید که دست
 و سه قلمگان و خر در که محصول مضافات آن چهار لک همون باشد داخل محاکم محروم شود و و از ده قلمه

خود و کلان که از انجمن یک راج گنده و یازده دیگر که جمع کاغذی آن یک ملک هون میگویند تصدق فرقی مبارک
مشروط بخدمت و دو تن از این با و مقرر باشند سوائے متمسکین که در میان آمدند و عرض میدارد و منطوق اول او آنکه
درین مدت عقل نال اندیش نداشتیم و طریق کوتاهی یعنی سپرده ام رو سے آن ندارم که سعادت حضور نصیب من گردد
الا پس خود را به بندگی و غلامی میفرستم بجنبه نزاری ذات سوار و سپهر افزا شود و جایگزین از قرار شش ماه
هر جا وید اینان غلام تنخواه کنند قبول دارم او همیشه در خدمت حاضر باشد و من بقرعیه از منصب و نوکری معاف
فرمایند تا زنده باشم گردن عبودیت از خط خدمت گزار می برندارم و طوق این احسان در گردن جان انداخته
هر جا در یاساق دکن بخدمتی تعیین شوم بلا توقف بجای آرم و اگر از ملک عادل خان که تلکوکن بیجا پو بجای اصل جبار ملک هون
در تصرف من است و چند محال از بالا گاه که مجموع محصول آن ملک هون باشد باین پیر غلام مرحمت شود و
عالیشان شرف نفاذ یابد اگر یک وقت حکم جهان مطلع به تسخیر بیجا پو رخوار تفاع خواهد پذیرفت تعلقه مذکور
با و مناف خواهد شد مبلغ چهار ملک هون که سکه ملک بطریق تسط هر سال او انعام بخشش بادشاهی قبول دارم
قبله حقیقی سلامت در عرض داشت نمودن و مطل بجواب بودن ویر بسیار میکشد و او پس از تشخیص عامله
خواهان رخصت بود و با وجود عهد و قول با من و آمدن او باین طریق اگر حکمی نگذاشته می شد اول اینکه مرز بانان
تمامی این ولایت تا که نالک بر عهد و پیمان بند با س درگاه که مانند سکه سکندر استوار و لبان نباشد این دولت
برقرار است اعتماد دیگر و دندانیا حیران معجزه برسانیده که او در وقت روان شدن از اینجا بند و است خانه
و تلعجات ایشان نموده آمده بود که بر تقدیر یک او را بر رفتن آنجا نگرانند آن مردم او را بعد و موم انگاشته هر قدر
نگران باشد از گاه داشت خانه جبه تمام بجای آرد و نظر بر هر دو صورت صلاح و تسط و رخصت و قبول بدو می
او دانسته روز دیگر را سه گزاشتن قلع مذکوره تا یکد نمود و از تعلقه بر هر دو کس ویر ستاد که و اگر از او بدو
سبحان سکه نوشت که اندر من برادر خود را با جمعیت شایسته آیین نماید که رفته تصرف شود و یک کس دیگر را
برای تعلقه او بگذارد و غرض که چهار تعلقه بر تعلقه که همه قدر یکدیگر در کمال استحکام و ارتفاع قائم اند معین نمود خود می
به قباد خان قلمی ساخت که زود در آن سرزمین رسیده قلع مذکور در تصرف بیاید و براسه قلعه کند از ظاهر
که پس از رخصت خواهد که برت سکه خانه را و نموده بر راج گنده رود و پس خود را فرستاده در خانی که در آن قلع
و یکدیگر تمام نماید ششم شهر مذکور بجهت اینکه هنوز مردم بر آمدن او متصرف نبودند چهار راجه را سه سکه نیل
سوار کرده نمرد و در خان بر باجی قائم بود در تصرف رستاد و هم بر فاقه کبرت سکه خانه را و یک میل و دو راس
داد و رخصت نمود براسه سربا سه پوشیدن این غلام بجهت آنرا هم پوشانید و گفت که بنزد او و خان
برده غلام مقصود گردد و پیمان بعمل در آمد ایضا میسرانند که بتاریخ چهارم شعبان الحظم رخصت بادشاهی

عالم رسیده ملازمت نمود از روی فرجه دانی پیرو مرشد و دهبانی تفقد و مهربانی فرمودند آخر روز خیم شهر فکریه
در خلوت محض از جانب خود بیان عبارت التماس نمود که غریب طالع و نیکوئی بخت زیاده برین نمی باشد که در ظل
تخلیل و ساینه نبیل بادشاه حق آگاه که صرف اوقات آنحضرت در حق شناسی و یزدان پرستی و وظائف
عبادات و روانی ریاضات و ملکات آرائی و معذرت پیرائی و جهان کشائی و حفظ جمیع مدارج
بلوشاهی دستور و قانون بندیت براس سلاطین روزگار و خواقین اودار بلکه فرمان روا بان عالم ضامن
آن عنصر مقدس را پیرایه سعادت و نیوی و اخروی میدانند تربیت می شوند و مشمول عنایت و مرحمت هستند
شکراین عطیه یزدی و دستمیک بر سر مواز جاده عرضی مقدس تجاوز ننمایند در جواب گفتند کفی الواقع نیست
دقیقه از دقایق مرشد پرستی فرو نخواهم گذاشت و در باب صفت شکن خان نیز التماس کرد که منزه کار آمدنی
والا درگاه است مهربانی میفرموده باشند قبول نمودند و بخت گزارش بر عرض مطالب بمنز صفت شکن خان
رفته از جانب خود بایستی گفت گفته او خانه را و درست اعتقاد است خاطر مبارک من کل الوجوه جمع باشد
بموجب حکم اقدس در پنجار زیاده از سه روز توقف نکرده بهتم شعبان رخصت شده عازم مطلب گشت دین
توقف سه روز به بالفعل مذکور و تقریب و اطلاع بر حقیقت همین قدر بود که عرضداشت نمود سایه بلند پایه قبله
و کعبه و دهبانی پیرو مرشد جاودانی بر نرق اقامی و ادانی مخصوص این پیر غلام پاینده و بسوط آباد و رعایت
و عودت در دس و دریا سے هیچ کس چه در نیجا و چه بر سر کار منظور نظر ندیت اثر ندارد و هر قدر بر حقیقت
و اخبار مطلع خواهد شد عرضداشت خواهد نمود آنچه حکم میشود بعمل خواهد آورد و در طلب استقلال پیرو مرشد
مردمان راسخ الجودیت سلامت بر ایستاد با سه پایه سیر عرش نظیر روشن و مبرسن است که معامله سرداری
شکر منوط و مربوط است بامید و تمیم پس از سوبه داری امیرالاحرام صورت حال برین منوال ظاهر شد که همگی
معاملات لشکر از تغییر و تبدل و تنخواه جاگیر حیدران و نو سر فرازان و بازخواست اقساط مطالبات و عزل و نصب
اهل خدمات تعلق بمقتصدیان بلند خجسته بنیاد او رنگ آباد دارد و براس صورت هر مطلب اصحاب مطلب را
از سر هم بر خاسته بدانجا باید رفت و بطور مقتصدیان کار را در پیش برد و سردار لشکر که بر حقیقت و جمعیت
این مردم مطلع است میداند که با هر کس چه نوع سلوک باید کرد و اختیار می در رسانیدن نفع و ضرر ندارد
و بادشاهزاده عالم و عالیشان خود در مرجع و تاب جلگی معاملات اند که هر که شکفل انکسار خواهد بود و موافق حکم اشرف
اقدس در خدمت ایشان عرضداشت خواهد نمود درین صورت التماس نمودی نیست که اگر موافق عرض مقدس
معلی باشد اختیار تغییر و تبدل جاگیر مقتصدیان و گرفتن و موقوف داشتن اقساط مطالبات نظر بر خدمت
و جمعیت هر کدام از یثولداران دکن و عزل و نصب اهل خدمات که تعلق بمقتصدیان مسطور دارد و بعد وی

متعلق شود و سر رشته جاگیر و مطالبه تعیناتیان و برگزینیان که درین صوبه نصرت منصوبه قابل تنخواه جاگیر باشد
نزد کمترین برسد بنده در گاه که تربیت یافته هدایت و ارشاد سپرد و مرشد بهانیان است راضی بقصصان بانی پادشاهی
نخواهد شد و هر چه درین باب بعمل خواهد آورد بلا توقف معروض مقدس میسلی نخواهد گردید و تعیناتیان اشکر دید
خود را باختیار کمترین دانسته بکار و خدمتی واقعی دل خواهند داد درین ضمن مطلبی بجز کار با پادشاهی ندارد و اگر آنمغنی
مطابق رضا اشرف نباشد همین قدر کافی است که این التماس بعرض اقدس نرسیده اگر مردم واقف نشوند که
بدرجه قبول موصول گردیده بجاختیاری دیگر عاید میشوند و امیدوار است که این بنده عرضداشت مجدد مگر و د
قبله گاه بهفت اقلیم سلامت فاضل ولد افضل بجا پوری اراده بندگی والادار گاه نموده و مردم واقف حال بر
میگذرانند اگر منصب پنجزاری ذات و پانصد سوار سرفراز شود نسبت تجویزات سابق بسیار بی موقع است
و جمعیت و یافت او در انجام هم کمتر ازین نیست چون او را با سیدوای شقی دشمنی پدر کشی در میان
است با نفعل استالار نامه با نوشته و حقیقت او بعرض رسانیده دیگر آنرا که رجوع آورده اند می آرند فهمیده
التماس خواهد کرد و از رقاع آن مقهور نیز غمخیز است که خرقه نرفته جدا شده به بندگی والادار گاه در آیند
در باب تجویز و تنخواه جاگیر ایتیان و طلبداران تیول که چند س از سابق هم هستند هر چه حکم شود با پادشاه نموده و
بر درده نواز سلامت سید منوره خان ظاهر نمود که در وطن بیست و اندی عیان خلاف حساب و بیوجه زحمت
تامی متعلقان او و پس ماند های سید منصور برادر کلاش میرسانند التماس مینمایند که بقصد بیان آن منقطع
حکم شود که از حال اینان خبر دار باشد تا فرامحت بیوجه بضعفای مسطور نرسد در و رسول فرمان
میرساند که باستقبال مثال وحی تمثال واجب الامتثال که چین نورالکین و رخشان بود بیعیات نگارش
تکم و اقبال طغرای غزای بهت و اجلال در بستم شوال بدرک سعادات حال و منجر برکات مال گردیده
و از وصول خلعت خاصه جشن مبارک این سال خجسته مال که تا سالهاست بسیار هم قرب تائیدات ایزد متعال
براجای خلافت ابد اتصال فرخ و فرخنده با و ناصیه دل را مانند پیشانی سر بسجده شکر خدا خداوند روشنی
بخشید پسندیدن درستی اندیشه و فهمیدگی تدبیر و مقامات معروفه این اقدار غایت غنایت و دستگیری
سپرد و مرشد و روشن دل صافی ضمیر است والا از دزه به بقدر چه آید که بموقع قبول در آید و از قطره به سر و برگ
چه کشاید که پسندیده آمدن را شاید نایش هر کار و کشایش هر دشوار باز بسته با نظار عاطفت سایه آفریدگار است
و تکمیل و تربیت این ناکس کم عیار منوط و مربوط بنظر کسیر تاثیر گیتی خداوند کار امیدوار است که تشکر و سپاس
این عطیات افزون از قیاس بزبان فعله آدا شود موجب سرخ روی ازل و ابد گردد و بادشاه علیدان سلامت
حکم تضا نفاذ که در باب تصرف تملک و کن نظام الملک از بند قبول و غیره غم و در پیرفته بود حقیقتی این عزیز

از روی عارفین کیمین متواتر بعضی امور رسیدند نخستین نظر بر مصلحت وقت و مغلوب و منکوب بود و آن زمان
و میدوای سید بخت غریمت سانور مقرر شد ثانیاً محاصره قلعه بعد از اتفاق افتاد و انشاء الله تعالی با سبیلای
اقبال دست بالانور و مفتوح و مسخر گردد و درین خان بانبند با سبیلای و قانع بعضی رسید و باشد و تسخیر
محسن مذکور تیام دارد و داد و داد و خان با فو بجای که مقرر شد و قدیمت تافت و سوار سبیلای آمد و این غلام
مقتی المقد و برجه جا باید رسید و تلاش باید نمود و درین صورت اگر بند زینول و غیره نیز درین وقت میسر
فوج خونی که دیگر محتاج یکک نباشد و با استحکام و اینجا با استقامت نماید با سبیلای فرستاد و آن خود درین قلمت
فرصت شتدر و رسانیدن رسد غلات نیز در ایام برسات براس آن مردم مباحثت و در دست معبود
بنابرین و جو موخوف بسال آیند گذشته امید و راست که در او اعلی بر آمدن هنگام بارش فکر بر اصل آن
نموده عرض داشت نماید تا آن وقت که مردود و تیره روزگار از آن طرف خاطر جمع دارد و در کرکوه
غفلت غمخوده است و اگر بروقت و هنگام جهازات و غریبات از سمت صوبه احمد آباد ناگهانی بر سر
بنادان مقهور ربانی بر سر غنیمت فراوان بدست می افتد و سزای شایسته در کنار روزگار شش
گذشته می آید در باب ملکوکین عادل خلایان از تصرف الهام مواظن گیتی خداگان نفعه دانست که هر چه بنده
درگاه ببرکت شاکر دی استاد کار آگاهان بعا دل خان گفته بے تفاوت بر زبان خامه عجا یگار رفته
تفصیالش بطریق اجمال آنکه چون ملازم مقدمات ترتیب آینه تزیینت انگیز بسیار شنید مفصل با قاعه خود
نوشته جوابی که باور رسید خلاصه آنکه بر جاده فرمان برداری ثابت قدم هتیم و از دل و جان بآن مردود
بے مرهم میریم اگر از پیشکش بادشاهی مبلغی صاف شود و سرانجام نموده نو بجای براس گرفتار ملکوکین با پایین
سیرتسم و التجه دیگر آنکه تهمانه سر دل و غمده نامه من و اخل است احتیاج مردم بادشاهی و اینجا نیست مقرر شود
که جمعیت من و اینجا باشد که تزیین در باب این مقدمات گفت که ازین گفتار تفاوت بعد از تزیین است
اما اگر در اول آنکه فرستاد آن فوج براس ملکوکین با پایین چه تعلق دارد ملکوکین کجا و پایین کجا و اگر ملاحظه
اشک که نظر اکثر جمعیت خود را در پایین میکند اندک آنکه بود سبیلای خدمتگزاری و فرمان برداری مشمول غایبات
بادشاه هستند ملک شما امون و مصون است و الا اینها صد برابر اینها چه می تواند کرد و اتهاست معافی چیزه بجهله
پیشکش براس تصرف ملکوکین چگونه مقبول و معقول تواند بود و اگر ملکوکین بجا بود را تو ایند تصرف شد منت و
رعایت است که از بند با سبیلای کشیده باشند دیده و دفته اگه شما بسیار گذشته می شود و اگر نه
هر چه امر روز و تصرف آن مقهور است از هر که باشد تعلق بجا ملک محمد و سوار و اینجا است اتی جبر و تهر و تهر و تهر
و بعد تسخیر اتهاست شما در بنوا مسموع میگرد و در حرب تهمانه سر دل بسیار بجا و غیره موقع است بر زمین

امروز بایسوانجکت اندوز ترا صبح و آخرات صبح ست بر نیکه تا حال با دو موافقت بود پس در صورت اتفاق
 با مخالف درگاه عالم پناه شد و بعد نامه سلم نماد آیین راستی و راستگاری انیست که از اندیشه تباہ و فکر کوتاہ
 باز آمد خدمت و دولتخواهی بادشاهی بتقدیم رسانند که هنوز در تدارک و تلافی باز است و الا کسے کہ بہرہ
 از عقل و دراندیش دارد میداند کہ مال اینجاں چه خواهد بود قبلہ و کتبہ حقیقی سلامت در بے عقلی و نادانی و اتفاق
 پنهانی عابد خان بآن مغضوب غضب یزدانی بیج شهنیت یکن چون لشکر فیروزی اثر بر سر مردم دیگر است
 مصلحت ندید کہ یکبارگی سخت گیر دیاست بگذار دلندا ملا خرم را تا رسیدن جواب مشخص در اینجا نگاہشتہ
 محمد ابراہیم و گوہر بندہ نہت را کہ در سلک بندہ ہا سے در گاہ منسلک اند با یکے از بہرہمیان نوکر خود نزد
 عادل خان فرستادہ و مقدمات مذکورہ را بشیخ و بسط حوالہ گزارش انیان نمودہ و مکتوبے کہ بجان مسعود
 نوشتہ نقل آن ہوا در گاہ فلک بار گاہ ارسال شدہ و قطب ملک مرزا بن کول کندہ خطے مصحوب بہرہمن
 معتبر با چہار قسم جوابہر آلات فرستادہ ہر چند چیز ہا سے مذکور قلمبیت پسند خاصہ بادشاهی تدار د
 اما چون لائق بخشش و بخشایش بہت ستاقب ارسال والا بار گاہ خواہد نمود و را مثلہ جلیلہ بنام مختان خان
 و اسمعیل خان بر طبق التماس بندہ باعث سرفرازی گردید و مقرر شدن اختیار و مدارہ جمیع معاملات سپاہ
 فیروزی در گاہ بہ بندہ از غایت عنایت بادشاهی و محرمت بے نہایت نفع التی است پس از
 رسیدن نائب شیخ خان و سر رشتہ کاغذ در ہر باب بنوعی کہ حکم شرف بشرف صد و بیوسہ حقیقت را
 بعضی معطل خواہد رسانند و بدانکہ مامور گرد و جعل خواہد آورد و در خدمت بادشاہ زادہ و لکھنیز خواہد شد
 درین ضمن تجربہ استقلال کار را و ما کے کہ بمجر و صد و این حکم والا حاصل شدہ مطلبے ندارد و پیوستہ از در گاہ
 نجیب الدعوات مسالت مینماید کہ بایزد سے تائید و شاہنشاهی اقبال زود این حرد و دنیست و نابود
 شود و جمیع معاملات این سمت حسب المہمار و دولت خواہان صورت گیر و بادشاہ عالم سہمت چون
 فرستادن فوج شایستہ بمضافات راج گدھ و غیرہ کہ مسکن و ما دہ سے آن مقہور است بچندین مصلحت ضرور بود
 اولش اینکہ عادل خان و آخر دود بر سے العین مشاہدہ کنند کہ مامی لشکر ظفر اثر در محاصرہ قلعہ متعلق نیست
 و افواج نصرت اترا ج بر سے کار ہا سے دیگر مستعد و تادہ است ثانیاً در بند و قتل و تاخت و تاراج مردم
 از جہد و تفرق شوند و عیال و اطفال و رنقا سے اورا پناہ گاہی در آن نزدیکی نمایند تا مردم اوقبل ازین
 بتاخت ملک بادشاهی آمدند حالا بند ہا سے در گاہ در تعلقہ اور فتنہ تاخت سیکردہ باشند و فرصت ندہند کہ مردم
 با جمیع تواند شد را بجا زمین ولایت آن مقہور کہ مکر رغل فرسا سے حوافر قبول ظفر اثر گرد و ہمیشہ در مد نظر
 باشد بنا بران داود خان و راجہ ر سے سنگہ و دیگر بند ہا را باشندش ہزار سوار چیز سے زیادہ نبواج را جگدھ

و برهیره و کندایه تعیین نمود که در مضامین این امان اثری از آبادی نگذاشته و خراب مطلق ساخته بیایند
و اگر کسی بچنگ پیش آید بعبود غایت الهی و اعانت اقبال بادشاهی و مارازر و زرگارش بزند و هم برین مضمون قصید
فوج لو بکهره و دیگر تهنات آن مقهور و بند و قتل و سبب و غارت مال و منال آن بدناک به طیب الدین و
لودی خان نوشته تا از هر طرف شورش واقع شود و مردم او متفرق گردند امیدوار است که تعلقات بالالکها
بلکه اکثری از پائین گهاط بعد برین قلت فرصت این سال زیر و زبر خواهد شد و فکر تلکگوین در بادی سال
آینده انشاء الله تعالی بواتمی شود و ایضا بادشاه عالم سلامت محمد امین مکتوبی حسب حکم قضا جریان
در مقدمه لودی خان که جوابش به خان مسطور نوشته و بعضی والا رسیده باشد قلمی نموده بود که هر کس از غینا نیکن
یساق پیرایه شتابد و رتبه آن تهاون جائز ندارد و کمترین بار و دوی در یاقردی از افراد و چند غیر علوی
باشد منظور نیست چند سالی در خور تقاعد خدمت در بنجامینه ساخته و بعضی را سزاوار نیست که عتابی
از عتبه سطوت و جلال نظر نفوت جلال و جمال این دشتعال صادر شود و شل سبب کردن بندیکه را و در محاسن
که کی قلعه با اتفاق بر دل خان نوشته بود و اهل دلد نهاد خدمت نشد و شوق رعایت آن مقهور را بشقوق
دیگر بهتر انگاشت اگر بجای منصب محابت کرده بسیار بر جاست و دیگران درین طبعه که اگر دیندار
عبرت میشوند غایتش این غلام امیدوار است که عرض بنده به چنگس ظاهر نشود و حکم اشرف بدین مخط
بشرف تصدیق رسید که از نوشته و قانع نگاران خفیه حقیقت تقاعد و کوتاهی فلاتی در خدمت بادشاهی
بعضی مقدس رسید او خوب نگرد و اغماض او ناپسندیده افتاده اندا حکم چنین از پیشگاه خلافت نماند گشت
متمن قدوسی درین مقدمه نه از راه خویشتن واری است بلکه از عمر نیست که اگر در باب همه از پیشتن خود
چنینا کند مردم نفرت میگیرند و بدسلوکی و بد و رشت خودی منسوب میکنند بندگان حضرت ظل الوهیت
سایه احدیت خداوند مطلق در افاضه پاداش نیک و بد فرمان فرماست بر حق اند هر چه به نسبت هر کس
واقع شود نتیجه اعمال او خواهد بود و متوقع است که این بنده عرضداشت معدوم گردد و دیگرے واقف
نشود تمینیت جشن و وزن میرساند که درین هنگام مسرت فرجام که از مبادی بنرم آرایش اجلاس
میمنت اساس و جشن و وزن مبارک خاقان حق شناس عالم را وزنی و تکلیفی و وقارے و اعتبارے
از سر بهر سیده چشم جهان روشن و باطن و درون گشتن گشته ندائی این بیت بمساع جهان و جهانیان شاهراه
بساگر گردانیده بوستان بر بوستان انگلند زین بهجت شارح آسمان بر آسمان انداخت زین شادی کلاه
کترین خانه زادان تسلیات و سجدات تقدیم رسانیده مستدعی آنست که در آیام سلطنت ابد پیوند همبرین
نخط عید بر عید و مسرت بر مسرت شامل حال کافه انام گرداناد باننون والصاد و وصول فرمان

میرساند که در غره رجب روز مبارک یکشنبه بوز و عظمت آمده والا منشور لامع انور منوره خاتم خاص
 ید بیضا خواص که جان عبودیت اقتباس قدا سے هر حرف نورانی لباس باو با خلعت خاصه رستان مطهر
 بطراز نوازش خسروانی سر و هوش ارادت تازه و برو دوش عقیدت کرامت بے اندازه اندوخت
 جبین غلامی بزمین نیایش خداوند برافروخت و دم شهر مذکور از آب زنده شود و بنده کوچ بر کوچ خادم
 مطلب است دلی ضرور راضی بتوقف نیست انشا الله تعالی از دریافت طاعت با دست به زاده
 جهان و جهانیان زیاد بر سر روز قیام مکرده موافق حکم اقدس عمل یونور رسیده بعد از آن نظر تقصیر
 زمین بر سر زمین هر چه بیل آر و خرد داشت خواهد نمود آبادانی و زراعت از شکر کرده سراسر نوشهری
 تا مانند یارب خوب است و بر تبه ایست که همه نواح سر و جی توان گفت بادشاه عالم قبله گاه بنی آدم
 سلامت ششستین مقدمه بند یلما باعث بر تقدیم آداب تسلیات استر شاد گریه اندیشه نیک اگر این
 قدریت پیشه صادر شود از بکشته ارشاد هر شد و ما وی علی این است ششش بنابر کس کما پیش از قوم
 بنده بیدار سراسر مردم دیگر بپند و ستان و پیش آن کونته اندیش نشان میبندد بعد از رسیدن آنجا هر چه
 بتحقیق رسد بالفعل بر او در بجان راه گریه بر سر خفتش جفت کرد و بر حکم تقدس آگاه گرد و آیند اگر
 بر او در شکار سے توانست از پیش بر و بهتر والا در باب او التماس خواهد نمود و باو حکم شرف شرف صدور
 باید که هر وقت نوشته بنده بطلب او برسد بلا توقف خود را نزد فدوی رساند ایضا میرساند که والا
 منشور لامع المنوره بطالع المنوره که نایبه والا سے آن بقصدی تحریقه و سی اسطیر و نشان و صفحه اش
 نگار شش پذیر صغحه اقبال تنویر پیروز مرشد حیدر ان ارادت نشان بود سایه و رود و بر تو در صول و نزول
 صعود بر سر فدوی انداخت و فرق عقیدت بفرقدان مفاخرت برافراخت از روزه سے غلام نوانی
 و نواخته پروری حکم جهان مطلع شرف اه تقاع یا نته که بر فهمیدگی و تدبیر او اعتماد تمام است در هر باب
 مال اندیشی نموده در آنچه استیصال آن مقهور بیداند در عمل آر و بادشاه مرشدان و مرشد بادشاهان سلامت
 فدوی نیز غلام تصدق خوار والا درگاه عالم پناه است و وجود و بوجوش منوط و مربوط بعبادت
 و نوازش بادشاه قبله گاه و در هر چه فهمیدگی و تدبیر این حقیر نیک بر آید و درست بعرضه ظهور آید این
 تعلیم و ارشاد استاد کار آگهان خواهد بود و در شب و روز یک خطه از شغل خدش که بدان مامور است
 فرصت و آرام ندارد و امید که بغایت فتاح واجب الوجود و اعانت اقبال خلیفه حضرت عبود مر و دزد و
 مستاصل بکفایت و نابود گردد و آئین یارب العالمین در جواب فرمان میرساند که دلبت و چهارم
 و یقعه بوز و دکر امت آمده والا منشور نورانی سطور مقتبس از اشعه الهام نامتناهی لوح محفوظ نظام تمام

بادشاهی مفتخر و مهابه گریه و روح و روان بنده جانفشانی فدای تو یک خامه مرحمت نشان که منظر اسرار
 سفیدی و سیاهی و مطلع انوار فیوضات ید الهی است باد تا شمه از شکر عنایات بیغایات شاهنشاهی بزیان
 قدوت بجای آید و الا در او اسرار سپاس تقدمات افزون از قیاس عرق نیاز بر جبین و چشم عجز بر زمین
 دارد آنچه از خوبی در آمد اول در ملک غنیمتیم بر زبان قلم اعجاز رقم رفته آن همه از بهنای و کار فرمای
 فضل خدا و اقبال خداوندین و دنیا سلامت که خوبی آغاز امور مجبور از شکر نگاری اوست و در حسن
 سرانجام مجبور اوست مایه امید واری اند و روان شدن پنج توپ از بارگاه خلافت باین سرعت آن
 غایت مرحمت بندگان حضرت قدر و قدرت است صف شکوهان در سر برهه ای را بهی ساختن توپها
 ریخته خمچین توپ ریز که در قلعه و دولت آباد بود حسب الحکم اشرف اعلیٰ جد و که تمام دارد و در اصل
 خان مذکور در سرانجام باین یساق تا حال دقیقه از دقایق دو تنخواهی در کار بادشاهی فرو نگذاشته
 به بجای او دیگر هر که می بود در سرانجام امور برین طریق نمی توانست نمود اگر حکم قضایان درین باب باد
 شرف صدور یابد که فدوی چنین عرضداشت نموده بود روز بروز در کار به این سرگرم خواهد بود قبله
 سلاطین بهفت اقلیم سلامت تاکید انوار اطهر در تسخیر قلعه بود و هر چه فی الحقیقت کلید کشایش بهر دشوار
 و مفتاح فتح این حصن استوار است لیکن این غلام در جد و کد این کار روزانه یتابی و شبانه تنخواهی دارد
 و با وجودی که محاصره این قلعه در ایام چچادنی برسات که هنگام تعطیل است واقع شده و کاریکه درین
 طور جا با امکان نداشت از عنایت الهی و اقبال بادشاهی در روزها صورت گرفته تا تسخیر آن روزی
 بسال برآمد و هر چه روز شده و میشود جز و یا نش شایستگی موضوع میداد و خاطر اشرف من کل الدیور
 جمع باشد که فتح این قلعه بعنایت ربانی و نیروی آسمانی و اقبال حضرت خاقانی نزد صورت میگردد
 ایضا بادشاه بادشاهان سلامت در جواب کتبتس قدومی حکم مقدس شرف نفاذ یافته که باید دولت و
 اقبال در عین برنگال قلعه طغر آباد و کلیان مفتوح گردانیده ایم و نیز در هر وقت آنچه لازم سرانجام کار
 باشد از قوه بفعل خواهد آورد و مردم را معطل و بیکار نخواهد گذاشت که با کسی که از ذات اقدس و شخص
 مقدس آمده و کار نامهاست اقبال روز افزون که هر یک از ان در عالمگیری و جهاندار می بنام صیغه فاق
 لمعه ظهور در چشم روزگار و نه گوش گردون شنیده فهم و ادراک بند با کسی که تواند رسید پر غلام
 که در شاگردی کمترین و ناقص ترین است اگر بر طبق هدایت و ارشاد استاد حقیقی مصدر کار با کسی
 تواند شد کمال خود در آن میداند و اینکه خود را و مردم را بیکار و معطل گذارد و امکان ندارد در موسم
 برسات این دیار که آب با کسی خود و سیلاب با کسی بے نام و نشان حکم دیر با کسی بیکران بهم

میرساند تا بجایه دشوار گزار چه رسد و تردد و دین حکم نه مردم را براسه تعلق آسانی ارتفاع بامید و بیم و لطف
و عفو بادشاهی هرگز از خدمت سلسله چنانچه شش قلع عمده که اگر این همه تاکید درین قسم بارش نمی شد براسه هر یک
از آنها قلع یک یک ماه میبایست تصرف درآمده و دیگر تاکید بر تاکید میکنند و همیشه از پیر و درگاه حقیقی اینچ
میخواهد همین است که این ذره احترام موافق مرضی اشرف اقدس مصدر خدمت گرداند ایضا میرساند که فرمان
عالیشان ظفر عنوان که بطغراسه فتح و فیروز و قلع نصرت و بهر فیروز و فتح بود ظل و در و انگند و به بشارت
فتح و نصرت کوش عالم و عالمیان را شاهراه تو افلح بهت و سرور گردانید حصول چنین نفع عظیم که عنوانه صحافت
فتوحات روزگار را سرور است و از نتایج کرامت و اقبال و اثر عظمت و جلال خدیو افسر خلافت الهی خدایگان
سریر نیابت ایزدی تواند بود و شکوه سپاس آن از اقتدار بشیریت افزون است هر چند فدوی در قطع مسامت
و مسارعت ره نور دی مقدر شده لیکن چون درین روزگاه حاضر نشد نبات منفصل و شمر منده است مگر بعد ازین
مصدر خدمت گریه و ذکر از جلالت برآید نصرت رایات جهان کشاے بسبب دار الخلافت اکبر آباد و زمین شاهزاده
منظور و منظور نماید از تبعاقب آن اداره دشت ادبار مبارک و خسته و رفیع است این خانه زاد است و ششم
ربیع الثانی بر زمین بوسه فرغانی روشن پیشانی خواهد گردید در اطهار مقدمه جنگ میرساند که هزاران
شکر و ذره و ان سپاس ایزدی عنایت و شاهنشاهی اقبال که روز بروز زناش بیجا پوریان تبه سگال و قطب الملک
خسار و خذلان مال بر طبق اراده اولیا سے دولت ابد اتصال دست میدهد و تزلزل در قوایم جمعیت
این پریشان روزگار می افتد و سلسله هستی این غبار آلودگان خاکستان نیستی گسته پیوند میشوند
از انجمه مقتول و مجروح گشتن جمیع کثیر از تقابله با کار است در بنده و پیکان و پیغمده راه بنیاموسی سپردن مخافیل و ذیل
بیایه پس گراسه فرار پس از پایه داود اسپان و شتران ذره و دکترباز و پاکلی با سے ناسر داران
تیر روزگار و چیزها سے بسیار که مفلاش در افراد و قانع بعض رسیده باشد در و در و و نامه و در و
شفقت آموز و گرامی نامه عطف التیام که تخریک خائنه شک نام و تر شیخ قلم غنبر از قام مقصد و تبین احکام
قضا نظام تدار نظام بود و روح سعادت در کابله ارادت افزود و انصاف فیض عنایت پیر و مرشد آموزگار
در حق ذره بے اقدار نگارش اخبار ایران دیار دیگر سرآمدی احوای موقوف به تالاف آداب خداتناس
و خداوندگار گردانید اعتقاد و ندوی برین معنی که بنده از بنده با سه و بگاه بیایه تنبیه آن نامه سیاه اندیشه
تباه کانی ست رسوخ تمام دارد و الحال که رایات جاه و جلال بدار السلطنت لاهور جلوه اقبال فرموده و وجود
قدش و بود و تمش معلوم است که چه خواهد بود و بنده از کم طالعی خود چه نویسه که رو سے هیچ عرض ندارد و با وجود آن
جرات نموده التماس مینماید که همان مصدر دولت و اقبال که فی الحقیقه در دار السلطنت ابد مدت است بفرغ

تا به اعلام نامه نور آگین باشد امیدوار است که از پس پرده تقدیر نهیسان تا یکدست یزدانی و بشارت اقبال خاقانی
 بشارت فتح و کامرانی برسانند آنچه از مقدمه رویناقتن و شرم و ناموس بیاد دادن فلان در بوم ایران محروم شده
 عزیزین شمامه شسته بدی است که پناه این درگاه را که هست و نیست او بایز دی غایت و قدرت در بقعه انتظار
 بنده باله آنحضرت باشد بامن خود نیندیشیده رجوع بجایه کند که او ببال تباه خویش گرفتار باشد هر چه دیده است
 کمتر و هنوز بسیار خواهد دید برپسندیده آن معادوت خود می دانم آنچه بود کلاسه دنیا داران و کن گفته آداب
 تکیات بجای آورد ایضا نور و مسعود ملاحظه سانی نامی که هر لفظی از الفاظ آن بانوار سر احکام الهامی گرامی بود
 در او ائیل و او اسطمانی رسیدن مغفرت و ابرین حاصل نمود نخستین بر اخبار ایران دیار مطلع گردیدند چون
 انعمی از روستای غایت بادشاه بود آداب سپاس بر ارحم خداوندی تقدیم رسانید نصرت نواب قدسی
 القاب بادشاهزاده جهان و جهانیان با جود و طغیان و دست دار الملک کابل همقرین نصرت و تفریر سندی
 مبارک نخستین و فرزند است در باب نصرت رایات جهان کشایه والویه فلک فرسایه اگر
 فدوی در رکاب نصرت انصاف میبود و لعل شرف احمد سیر ساینده که تزلزلش نکبت سانش شکر نگاری
 اقبال عدو مال که رنجشیم عبرت دیده با وجود آن اگر سپاس پس گرایه حلیه پامایه اوبار گرد و براس
 جنگ صف که در طرقة العین معاشه شخص میشد و دکان بنده درگاه بحجت اتهام لشکر ظفر اشرف کافی ست و کار
 فرمای اقبال بلند بادشاهی مؤیدت بایکدلی وانی و نریسورت تصیل مقدس بحجر و خبری که صدق آن
 لایح نه و نظر بر کمیت و کیفیت علوفه خوران ایران ترین و ایرانیان تا عاقبت بین این نوع حرکت نفرجه
 دو زمینای بر کمیت و براس چیست لیکن از آنرو که بافضل التماس این قسم مقدمات ندارد و در معرض
 آن جرات توانست نمود ایضا نواب والا القاب منبع الخباب امیر الامرا ظمیر الوزرا اعتضاد الاجاب الملکی
 مدار الهامی پیوسته مورد غنایات حضرت خاقانی بوده مستند آراسته دولت و کمیت و ایهت و کامرانی باشد
 بعد از اظهار امتیاق و آرزوی صحبت کثیر الاشفاق مشهور ضمیر منیر عطف افکار ازات اشراق میگرداند که لای
 آبداری که از بخاطر مصلح و جواهر اسرار که از معدن ذهن فیاض برآمده حسب الحکم اشرف که روح دروان
 فدویان فدای فرمان مقدس معلی باد و سلک تجرید دلپذیر و درآمده بود اینچه گرامی نامه والا عبارت
 و شربخشب و دانه هم محرم الحرام و در مسودی فرموده با صره را و دینش نور بصرا افزوده در شکر غنایت
 بادشاهی چنین عجز برین نیایش سود عفو تقصیر و عطا جان و عرض سیوا با وجود و جود صلی او بقصصا فضی
 و کرم خسر وانه است و از غنایت جرم گزاردی و محرم نوازی بادشاه فرمان رفته بود که هر چه در باب
 اد بخاطر او آورده باشد واصل داند مروض دارد و در سال مردم کار آمدنی او و انتزاع قلاع متعلقه اش مثل

را بگذرد و غیره بطریق انسب و الیق سعی موفوره بظهور آرد و منبع الشاننا صحرایا نظیر امتثال حکم واجب الاتباع
 هر چه بقصد ناقص درآمده بعضی میسراند که فکر تسخیر ملک او متعلق بسبب شوق است یک شوق متضمن بر سختی و در سختی است
 و این منشی راجع میشود و تعیین فوج و قصد محاصره و کیفیت حصانت و ممانعت قلعه را بگذرد بعضی اقدس اظهار رسیده باشد
 که تا پیش آن بر شرفیات کوه رفیع واقع شده و هنگام محاصره اش زیاده بر شش ماه نیست چه در ایام برسات
 از چیرگی بارش و تیرگی هوا اقامت لشکر در حوالی آن متعذر و بالفعل مهم بجای آورد و پیش و اتفاق قطب ملک
 به بجای آورد خط هر دو سپاه بنا برین وجوه از هر سه طرف بشویش در آوردن عاقبت نمیدانید نشان متفق ساختن
 تمامی خطرات کیشان مقرر و بصلاح دولت نمیدانید شوق دیگر آنکه اگر او بر مهربی غایب و امید غنایت باو نشان
 دل ازین کو مهاد و سنگ را کشیده راضی بر رضامندی او لیاسه دولت شود و بهترین شقوق است و شوق دیگر
 آنکه از آنز که بنده باشد درگاه از منچر میخواستند گو در حاله اش تا کید تعجیل را دخل نیست اگر احوال منی نهد
 در یک مدتی خواهد فهمید اما صلاح کار آنست که او را با سستی نگاه باید داشت که نوکرانش از و نا امید نشوند و رجوع
 بجای دیگر نکنند. دیگر بنده غنایت و لوازش در حق پیشش نیز باعث امیدواری و دلگرمی نوکران او خواهد بود
 تا برادر زاده اش را که در اینجا است با خود متفق نگردانند و اینکه در اتمانه مردم کار آمدنی و فکر انتراع قلع
 به بنده حکم شد حتی المقدور بر وقت و جای بدین باب تقصیر نخواهد کرد و بر بنیمه هر تنبیر روشن و هویدا است
 که در زمانه که بنده در استیصال سید القید داشت اگر تسخیر تمامی قلع او را بر سرعت صورت پذیر میدانست
 چگونه میگفت شوق منی کشایش بست قلع بهتر باسی و چند قلعه اولی تر لیکن در آن هنگام نیز همین مصلحت پیش آمد
 زیرا که اگر بقول و قرار او از خودی طلبی او به عادیان متفق میگردد اگر پس از آن بعد دیگر سلوک چینه و سید
 خودش مشت استخوان پیش نبود اما چون بدست آوردن قلعی که بدست آمده بدون رضامندی بطول
 میکشد لذا اصلاح دولت در آن دید که پس از فتح بجای تو تسخیر و دانه قلعه چندان شوار نیست چه گاه داشت قلعه
 و البته بیک است و ملک متعلق با اتفاق بجای پوریان هرگاه بجای تو تصرف اولیاسه دولت قاهره در آید
 ملک از میان بر خیزد و نظر برین کنگاش و شمانت و چندان کوشش کند که او را بارگاه خیمت و جاه رسانند اما حال
 لشکر هر کار از اختیار خود بیرون نیست مطلب ازین تصدیق آنست که غلامان و خاندان پشست و پشت
 که از خاکساری و وفاداری محسودان باه جس خود اند و قیقه اند و قائل دولت خواهی باو شاهی خیر نمیگزیند
 چنانچه آن دانا سر روزگار که خلعت و رارت دنیا بت این سلطنت از بنیاد هم بطریق ارش و هم از رو
 استعداد و در بر دارند بر حقیقت درستی اعتقاد غلامان موردی خاص این علام که نوخته و از خاک برداشته
 گیتی خداوند گیهان خدا از همه جداست نیکو طالع مند حاصل آنکه جان و مال و قوم و بنیده ندای کار باو شاهی

و دیگر در باب مهم بجای آورده اطلاع ندارد که چه قسم سرانجام بجای آمده و بعد از برسات که از این
 شروع و در کار خواهد شد اگر حقیقت کمابسی آن آنگی حاصل میگردد و نظر بر آن در فکر می شود و آنچه ضرورت است التماس
 مینمودایم دولت و جاه و ترقی با و ایضا سند صدقات و امارت بوجود مسعود آراسته و پیرشته با و بعد
 از دعوات اشتیاق و تحیات وفاق مشهور و تمیز گردانیده می آید که اگر چه بحسب ظاهر بلوغ مفاد و ضرات از
 طرفین کمتر توقع می آید اما دانا و نهان و آشکارا بهتر میدانند که لحظه بے یا و خوبیها سالی نمیگذرد و این مقدمه
 هر چه بزرگوار و مشقبه بعونیات و رسمیات میشود تا باین شاہدین حال خاطر آید مثال میدانند که در مذکور حضور پر نور
 همیشه مراسم حفظ الغیب بجانی آرند و دوستان مننون می سازند و اسلحه عادل خان بجای پوری بر آید
 مملکت پیرایه محبت اقتصاد خورشید انجمن از رفعت و شوکت پناه اہبت و عظمت و دستگاه فخر خاتم نیکو
 کاری آبرو و گویا قوت و نامداری مشید و اتحاد کامگار سے محمد مراسم جهاندار می شمع انجمن کار آگاهانی محرم
 اسرار ظل آبی عنوان صحیفه شجاعت فارس و شمار شہاسمت طراز استین اہبت و جلال و بیسوط عز و اقبال ممتاز
 الخلافة العلیہ فخر السلطنت البعیدہ زبدۃ الامجد والایمان منبع الخلق والبر والانتشان منوال دولت والرحمة والابہت
 والشوکت والقدیمہ والصفیۃ والاقبال راجع جو فنی و مستور نماید که فضیلت و بلاغت پناه سعادت و رفعت و دستگاه
 خراجدان کار آگاه راست گفتار درست کرد و ارتقاء لائق النایت والکرم مولانا خرم که از مقتدان ماست و گاہی
 باجمعی الیہ تجویز جدائی غیر مودیم نظریہ اتحاد آن خلاصہ نیکان زمان فرموده بگری می خدمت فرستاده شد
 یقین کہ مومی الیہ و رسالہ عطف و درافت جا خواهد یافت این محب بر شایہ اہت اطاعت و فرمان پذیری بندگان
 حضرت ثابت قدم و راسخ دم است و از صلاح و موابدید آن عمدہ نیکان روزگار سیر و نیرت باقی از تقر صدق
 پذیر مشار الیہ معلوم خواهد شد اہتمام خیام دولت با و تا و خدا و بسوط با و ایضا ساجدین جهان بفرغ خلافت گیتی
 خدایگان منور و شام جهان از نسیم رحمت خدیو گیسوان مظهر خراج عالم از برکت شایہ شاد حق پذیر محل تخلیه
 اعتدال شعاع جهان کشا سے اقبال رفور افزون در اطراف اقالیم ساطع و نور نیردان پرستی و عدالت
 پیروی و کثافت آفاق لامع ستیما سے سعادت نام سے آن قریق مدارج اہبت و ایالت رونق افزا
 مراتب شوکت و لبالت جوہر مرات صفوت و وفا محمد مراسم قنوت و ولاجموعہ مکارم اخلاق قاعدہ و ان
 محبت و وفاق محور سیما سے بختیاری صافی زلال منہل کامگاری عمدہ اما جکر ام سلا اکابر عظام نقادہ
 خاندان غرور علاء ضادہ و دو مان مجد و اعتلا بانوار عنایت خاقانی و آثار عالمیت حضرت ظل سبحانی
 نور آگین باد بکہ از تطہیر شام خواد بشامہ مودت و اتحاد مکشوف خاطر مرصیا و مشہود و تمیز شاد پیرایه
 گردانیده می آید گرامی رقمیہ بدایع نگار دسامی صحیفہ موافقت بار در اعیان اوقات و اشرف ساعات

ویکبر بخشید آنچه از اخلاص و درست و عقیدت راجع بکثران سده سین و ثقیله علیه بندگان حضرت سلیمان
 کملت عدل پرور جو گستر فرمان فرما سے بحر و بر بادشاه دین پنا و شاهنشاه حق آگاه که اوقات پادگان
 و اورا و نیکان مصروف و عا سے بقا سے دولت روز افزون جان فدای نام اقدس و اسم جلالین
 با و مدارات و دو تنخواهی و امتثال امر با و شاهی و اتحاد و اثنی باین خیر خواہ عقیدت نشان در گاہ
 مرقوم فرموده بود و ندنیان عرافت و وادیه نسبت عبودیت و اعتقاد خلافت ازل نبی و ابد معاد
 استحکام گرفت و شام طبیعت با شام شام الحسن نیت طراوت و نازگی تمام پذیرفت حقیقت عنایت و
 راضی و مهر بانی و نوازش و محرم و قدر وانی حضرت خاقانی گیمان بخش گیتی خدا ملک ستان کشور کشا
 طرازنده سریر جهان بانی سر ازنده اکلیل کاهرانی قبل ازین بعمده هر کار با گفته شد که بآن تهنه فلک
 ابعث نبوت اصل سخن نیست که خاطر شریف ازین طرف مجمع و جوه جمع دارند و به اطمینان قلب و تسکین جان
 نقش عقیدت و اخلاص بر منقح ضمیر الطاف پذیر بزرگازند یقین که موافق انچه برضا و صاب و فکر معالفا آرا
 و عقل دور اندیش اقتضای امید بر منج و دولت خواهی با قائم نموده و از سر بر خلاف مرضی شاهنشاهی
 برکنار بوده و یقین از دقاتل رضا جوئی نخواهد گذاشت ایضا بنده خیر اندیش
 سالک مسالک عبودیت و عقیدت ذاتی او ویراج رستم خانی رواتب بندگی و اعتقاد بجا آورده و در
 آسایه نص عاشیه نشینان بساط سر نشاط و راه یافتگان محفل سربا انبساط میرساند که دعا سے
 استیفا سے ایام عمر و دولت و استقلال سے اعلام پناه و شمت خداوندان و دولت و اقبال که تفصیده
 از بامان محرر سے احتیاج از چشمه سار فیض نشان شاداب مقصود میشوند بزرگوار بندگی از بزرگ
 از قبیل ذالین عباوات است مخصوص بندگی که از دیرین مدت حلقه بندگی در گوش عقیدت نیوش
 داشته باشد چگونه و در اسم دعاگو سے شبار و نری مقصر خواهد شد صاحب و قبله سلامت هرگز و من
 رستم خانی است از اضافه عنایت خداوندی بهره مند شده احقر که از سر بندگی دار و دشته مستحق محبت
 است و نیز از احاطه امید داری بیرون نمی تواند شد حقیقت بنده را خو سے شکست دایه منشی که از لای
 اطلاع در ملازمت سر اسر عبادت است بتفصیل مرورش داشته باشد کترین هر جا که باشد از صاحب
 است و خود را از فیض پذیران مانده والا امید انداز من عبودیت بلب ادب بوسیده و پیا سے
 ادب در و امن عقیدت کشیده ذره دار بر منی است و گان پیشگاه دولت همیشه بهار و مخلصان بارگاه
 اقبال پایدار میرساند که بعد صبر بان و بهجوری ضروری است ان قبله و کعبه معنوی با دیده و دل زار و نزار
 قطع مسافت نهاده ششم او بهار الخلافت رسیده قحطان را دریافت و با اتفاق شکر و سپاس اکرام اوصان

خداوند خدا گمان بقدر و مقدر و زبان حال و لسان مقال بتقدیم رسانیدیم میزبانان مایشان ملازمت نمود و سنگ
استان قندهارستان دانست و میرانی فرمود و مدح و ثنی که در اینجا بنظر درآمده با وجود جلالت و جمعیت معکوس که
روز افزون است از تشریف آوردن عمده کابل و خبر وزارت کل که معطل ساعت مانده بود و لرزان و
منضرب و هراسان بودند تا آنکه از پرده غیب نداست بر جع القهویه در دادند و آرزوهای سرینداش
در جلیاب خفت جلوه گر ساختند و زیاد دولت و اقبال با دایمیا چمن دولت و کامرانی بگلبن محبت و خدایانی
نواب فرزند خطاب نجسته القاب سردار مکره دوران سپه سالار عساکر خود و امتنان بزم پیرایه و امانت
بزم آراست عالی سطوت ملاذ الفقراء و المساکین استظهار ببلند کلین مهربان قدر دان همیشه سر سبز و شاداب
یا بعد از زمین گلدسته فحاصت و ولائیت قاتق و ریاضین مصداقت و صفایه شیار بی غلبه سخن که پیوسته
در چمن پیرایه و حدیقه آراست دعاست دولت آن بهار مکرمت و جلالت رشک افزای فرود و
برین غیرت بخش نگار خانه چمن است مکشوف راسته زرین و شهود ضمیمه نیت گزین میگرداند که اگر چه
بدل نغمه پرواز قلم را در بهارستان معنی هیچ نواست تازه تر از داستان شوقی دریافت محفل گرامی
و انجمن سامی نیست لیکن از اینجا که لوب بارگاه سلطان کل زبان هرزه در آست و بسیار گوئی او بسته
دار و بنام خاموشی گزیده نیربان بیزبانان داستان پیرایه دعاست و شناسه نواب مهربان است
امید که سالهاست بسیار کامران و کام بخش چارباش دولت و اقبال باشند و گاه گاه به بخلافت گذشته اگر یاد
این دعاگوست و در حاشی غیرت کیمیا تاثیر عبور است یافته بطوفت نامحاجات شریفه محفوظ و سرور میگشته باشند
از کمال خیر اندیش نواز می و دعاگو پروزی نواب چه عجب و چه شکل لطف از تو و بوز رشک نور از
خورشید در رسمیت قدیم و عادتت محمود است به قبل ازین باعطاء الطاف گرامی شجاعت شعار
روان خدمت سامی ساخته از حاشی مطلع نیت که در سعادت ملازمت است یا نه چون آدم و ولایت
اینهمه جرات نموده شد نه یاده چه القاس نماید نه نهها خشق از دیدار خیر و نه بسا کلین دولت از
گفتار خیر و نه از استماع خوبی و محرومی و ابلت شما که با سخن سنجی و مراتب ذاتی فراهم آمده خاطر
دوستی دولت به اختیار ابدی حاصل نموده نادر عصر شهامت مستوجب توجه و شایان رعایت است
و لیاقت صحبت و مجلس عزیزان دارد و در محفل ذکر خوبیهماست ذاتی ایشان به زبان داشت
یقین که در پاسب غرت و اشغاف امور لازم الا تمام او در ریغ نخواهند داشت و قدر ذاتی و مهربانی خود
را بر دوستان تلامه خواهند ساخت اگر قریب جوار را منظور داشته سرشته محبت بپیرایه حکم
دارند و با اعلام اخبار فرصت آثار شاد و سرور میگردانند باشد باعث از دیاد مواد بیکرنگی خواهد بود

ایضا کمشوف ضمیر محبت متویر گردانیده می آید که امارت و ایالت پناه داد و دهان هم از تو بماند فیض مکان
دولت نشان اندوهم باین دوست دوستی کامل دارند نظر بر این معنی که دوست دوست غالب خود
نیباشد حق محبت ایشان بر آن قدوه اتحاد کیشان نیز ثابت و تحقق است در نیمه لاجچین ظاهر شد
که داو و گز نام جائے دست که از مسجد ثابت ایشان در اینجا است و کشتی نیز درین ممبر جاری است
کسان آن امارت پناه براسه محصول فراخ میشود و وقوع این معنی از طریق حروت و قوت بعید میباشد
در سالها و قرنهای اخیر اتفاق دست میدهد که این قسم مردم گرامی شیم را باندک سلوک آدمیانه راضی
کرده شود چون قبول می توان کرد که صد و این طریق با اطلاع شریف باشد اما اگر از معاملاتی
کسان مذکور باشد منع فرمایند و من بعد در تلافی و تدارک که بشود ضمانه داد و میکرده باشد که نتیجه
نگارش بطور رسد عرض داشت میرساند که دو نیز نور یعنی و منشور لامع السطوح از مطاع محبت بادشاهی
برسات عقیدت و ره بمقدار طاع شد جان و روان فدایان فدای توک خاتم مقدس که مظهر انار سقیدی
و بیابای و پیر و کشته استار حق کونی و آلی است باد بوصول تفقه شمول آن دو جز گردن ارباب
از اوت و دو و یک بازو و اصحاب سعادت مدرک مفاخرت ابد و محو رجاهاست سرمد آمد نخستین تسلیمات
تسلیت فتح شرقی حاکم بجا آورده و نامیا از سوانح این ایساق بعرض میرساند که آنچه از احوال کثیر الاختلال
بے شکوه خسران مال بسمع بندهاست قدویت اشتمال رسیده انیست که آواز صولت آلی آلی عساکر گرامی
بحال تباه طاع سیاه و ریح جاستقامت پذیر گشته در آنکه کج رسیده بجا می رسند از اینجا مستعدی و بلندی
آن شد که مگر به بیماری او مقصر می تواند بهر ساینده از اینجا افواج نصرت امواج پاشنه کوب رسیده بنیدار
مذکور از روس مال اندیشی راضی این معنی نشده او را از تعلقه خود بدر آورد میگویند که از آن بهت یا بعد و
گذشته بجانب شده رگه اے دشت او بار و ناکامی ست بندهاست و گاه تبعات او و حله پیاپی بعد
جد اندامید و راست که بنایت ایزدی و اقبال بادشاهی آن مشکوب مقهور ماسور سپهر خجسته بادشاهی
گردد و ایضا میرساند که فرمان عالیشان عنایت عنوان نگاشته علم اقبال منور بنوک خاتم نور با خلعت
خاصه که از روس بند پروری و پرورده نوازی شرف صد و پذیرفته بود و بر تو و رود و دانست
سرفراز و غرور و فرق غرور و اختیار از خضیف انکسار با وج سپهر از برافراخت چنین سر بلند می برافراخت
و سرمایه سعادت و دانست آنچه از رسیدن لشکر بنگار و دربار من و نهضت ریاست جهانگشای و الوی
فلک فرسایه بصوبه ال آباد و طلب این خانه را و فدویت نهادن و درگاه آسمان جاده رفیع رفیع بود
تسلیمات بقیاد و ادب حسن اعتقاد بجا آورد و از نیکه در ایساق خضر براق این خانه را و در طلب حضور

سر اسر نور شده فی الحقیقت عنایتی است بینایت و حرمتی به نهایت انواع سرفرازی و اصناف دل نوازی
 حاصل نمود امیدوار است که منتقاب این عنایت داشت با جمیعت خوبه خود را بسیار گاه عظمت و جاه رساند اگر چه
 از خمر تب و تر و متواتر بعضی از سپاهیان سپاه لاغر خوابد بود لیکن امید آن دار و کینایت الهی و اعانت و
 حرمت باوشای جمیعت خوب بیار و دیگر که اندر و سخته خانه زاد نوازی خبر واقع بیکر قوم خائمه الهام نگار
 شده بود که صف شکن خان پیش را و پیشکوه گرفته و سید میر و ولی خان و دیگر بندها به بتماق و رانده
 از اینجا که اقبال مخالف مال و دیگر کشا و طفر آه اس و نصرت پیرا که است و بندها به که بنیعت مذکور
 مامورند کار طلب و درست اعتقاد اند یقین که دستگیر شده باشند زیاده ازین جرأت و جسارت حداب
 بنیده بدعا و استعفا ایام سلطنت ازل نبیا و وابستگای اعلام خلافت ابد طر از ختم نمود آفتاب نصرت
 و غیره و نسی از مطلع ایزد س تا ابد الایات و تابان باد ایضا میرساند که شکر فکری اقبال عد و مان باوشای
 بالاتر و بالاتر از انست که انکار و عقول را دران راه باشد یا او هام و انهام پیران که آگاه تواند شد
 الله اکبر که با عجز عظمت و کرامت گیهان خدیو پیشکوه با سپر و متعلقانش در قید ماری در آمد حصول
 این مطلب بلند بر او لیا و دولت و خلافت مبارک نجسته و فرخ و خنده یا و حقیقت چه دیده شده
 بیک فرس شتافتن عسکر ظفر اثر با وجود زبونی افزا س سپاه و شدت تاب آفتاب و تقصیر هوا که
 آن دیار و دیگر مصاحبه و متابعی که وارد حال بنده در گاه گردیده از عرض داشت عمده الملک بهان
 بعضی مقدس بر سر صحیفه پنجم نامها که مستعدان متقح نویس این دو دولت از سوزش و داغ
 و تیر خونی است از دل پر دغ و غم بخوری از مهر و وفی سر رشته و بخاری از جوش گرم خونی باوخته
 اگر چه باد داغ اهل سر داغ ناساز ترازد و دو چراغ است و در نظر ارباب باب سوز آلوده تر از خضایا سوز
 لیکن در بزم گرم خویان بدل آشنای که شام شان از زکام سرد مهر س سرد است اگر خوشک را آتش
 غیرت و رشک تر از آب جلالت دهند بر جاست پیش ازین این اند و لگین کاسه خون غم فرو خورد
 و آرد س از دور و ن پر خون بیرون نیاوردی که مباد و انانیش جان خراش من خاطر مهر زین
 خراشده و جگر خوری من باعث دل آزاری ایشان باشد اکنون که سیلاب اندوه از سر گذشت و شتی
 شکست تباهی گشت بجاچار بر خیز از سر گذشت تراوش پذیر گشت با بدیای غم افتادیم و
 آبی بر نخواست خوش تر و دقتیم و دست آشنای بر نخواست چه هر چند خشک آشنایان چرب
 گفتار و بسیار گویان کم که دایره اخبار و آثار دلیری شانرا تا تاب پندارند و پیغام غم فرجام
 ایشان را انفساد خواب شمارند و انهم که بر درو نامه من سر سرے گذرند و از آزار نهانی بوسه بزند لیکن

هرگز تیران زهره پرور معنی پیکران دریا گوهر که پست و دش زبان شان بادل یکتا است و جهان شان با دایم
 و موزن از هر دو غالب و در دمنده یابند و بد زبان پش و هی شتا چندین همان بهمت خاص بد و گاری
 نمایند و پیدا بمخاضه اخلاص انگساری فرایند شوقیه نوب خدایگان افضل افراد انسان قبل و جهان
 را تو فیکتات سبحانی و تائیدات آسمانی ملازم و زنگار باد جذبه شوق برین داشت که هر چه از دل برآید
 آید بد و گاری قلم برایشان برقم برین محیض ثبت نماید اما عقل فصول اندیش بر عدل نمود گفت که مراتب
 قباحت فحشی استغفر باش و دست از قانده ادب بردار نشینده که گفته اند تا پیر سنده مگو خبر از خود نداری
 که نمی پرسم و میگوئی سخن فحیده گو و چاره کار از من جو س سعیدی همه عمر بندم دم به میگوید و خود
 نمیکند گوش و تاجین و در مصراع خواندم خاموش شد و بجای خود نشست و در وعظ و نصیحت از خود
 راه مدعاس کردم تا حدیث شوق بر زبان آورد دم حیل و دیگر حجت و گفت بمقتضای مودای تکلم و
 الناس علی قدر عقولهم فی الجمله اندیش باید کرد که مخاطب کیست میترسم که در آن حضرت سخن رانی و در قدم
 اول فرومانی تمکید اسباب کن بالفاظ تانه و معانی رنگین نه عبارات پسندیده نه استعارات و لفظین
 نه خبر از انشا و نه بهره از املای همه جرأت نمی شاید اگر بهما س تو ای طوطو خواهد که در خدمت این اسکندر
 اقلیم دانش زبان بطق کشاید و سخن در آید اندر و س انتصاف بعجز اعتراف نماید گفت حال مخاطب
 ملحوظ نظر داشتن و مطالب را هر صعب و سبب نگاشتن و علم نصاحت و بلاغت برافراشتن و خود را بدین وسیله
 از آریاب استعداد پذیر داشتن و طیفه شخصی است که باستصواب تو کار کند مجذوب محبت را که هرگز بفرمان
 تو بنوده باین فکر پیوده چکار است و دیوانه عشق که در کو س ملامت قدم تا بزناتو شود و از مدح و دم
 بر آسوده مرفوع اقلیم وضع المقارنه خاک قدم عشق و را س عقل است و طے کردن این ره تریکا
 عقل است و سر که سر فرشته زبان بجای است و ا س عقلک بے عقل چه جا س عقل است و
 چون سخن باین حد رسیدم عقل معاش از تلاش باز مانده و نعمه نند فراق نبی و بیگ فرود خوانده بکنار فرزند
 اما چه فائده و فتنه حرامین و اگر داشت که دماغ هم حرف شکایت او شد اکنون که مفتوره رهوش و تصور و جوش
 و خروش بهر سیده تذکار اعتذار نموده بر سبیل اختصار در دل چهار ا اعیان و حقیقت الحال اربیان
 میکند همین که از سعادت خدمت گرامی بظا هر محرومی دست و اوقات و فزیران طے منازل نموده
 و قطع حاصل کرده بمحوره لاهور قدم نهاد اول بدو تکیه آن مربی قدر دان رفقه بخدمت والدۀ ماجده
 عرض تسلیمات رسانید و از ادراک این سعادت غنیمت بر خود و بالید چند پره بان که از ر و س شفقت
 مادر می از اندرون فرستاد و شکوین س و خرو س که آنرا در پذیرفت و خاطر حزن ازین رهگذر بغایت

اشکفت از اینجا بخدمت امارت و ایالت پناه حجام امید گاه رسید و بعد از ملازمت آنچه لازم بود تقدیر وافی و آدم شناسی
 بود و زوایا از آن جناب بطور اینجا میسر بعد از آن بکلیه خود آمده و آرام گرفت و متعاقب آن حال خوشحال بیک رطلبیده
 آنچه و البته مردم جامه پیچیده خود را خدمت نموده بودند با ماکامیت که در دست داشت تفویض مشارالیه نموده و در شب
 ابراهیم خاطر خوابیده چون روز شد ثانیاً به ملازمت امارت پناه بشتافت و در آن روز از زوایا ایشان را
 در میان تیرافتن همچنین توجه خاطر ایشان در باره خود و یونیورسیتی و تقاضای عفو می پدید آمد آنکه نقیر نیز از جمله
 مقتدران و شکر گویان گردید و آنکه که اخلاص و عقیدت از آن جناب و تفقد و شفقت از آن جناب بر همه کمال است
 آنچه در وقت و دواعی از ملکات رفیع و صفات سینه و اخلاق ستوده و اوصاف محموده این سید بزرگوار فیض القدر
 عالیست و بر زبان الهام بیان خدایگان جاری و ساری شده بود و همه بیان واقع و مطابق نفس الامر بود و
 اکثر اوقات و اغلب احوال به شرمخنده و ذکر محاسن و مدح آن مخدوم پیشانی اشتغال دارند و در حفظ مراتب
 دوستی و معامات مقامات یاری و پاس حقوق آشنائی و آئین دوستداری ذات برگزیده صفات یاری و
 پاس حقوق آشنائی و آئین دوستداری ذات برگزیده صفات این بزرگوار دستور العمل می توان گفت
 آنکه اندک این خیر اندیش و فاکشیش جمعیت خاطر شسته غلامه اوقات را در دعاگوئی شما و ایشان مصروف دارد
 زیاده چه برگذارد و در شکایت فراموشی صد نامه نوشتیم و جوابی نفرستی به اینهم که جوابی ننویسند
 بواب است چه نمیداند که در برابر تغافلها و آن مخدوم ناهجران که مخلصان را بهر پانیهای سابق و حاضر و آیندهای
 در مقام شکر و شکایت دارند از چه راه در آید و چگونه کیفیت زبان بحرف کشاید هرگاه این فکر داشتند که آتش
 یا استغفار سر کشند بیایستی در ابتدا از اینهمه تفقذات دیگر دور و مندان کرد و الحال که طبیعت با شفاق
 خداوند خوگیر شده است یکبارگی تغییر سلوک را ضعیف نمی شود بدو سینههای قسم میدهم که من بعد بحال و بطن
 صمیمی به این بر و دخت میفرموده باشند تهنیت خدمت جمع را که دولت ابدی یعنی فقر محمدی
 نصیب شده باشد بر سر ترقیات بے ثبات دنیوی تهنیت بجا آوردن خود را به بیدار نشی منسوب
 ساختن است لیکن با وجود آن دولت خدا داد اگر بے سعی و تلاش و دست و پا زدن و زحمت و زحمت و زحمت و زحمت
 کمال مبارکباد گفتن معیوب نخواهد بود و مخلصان مزاجدان به یقین میدانند که آن ملکی ملکات را از جنس خطرات و مخاطر
 اوقات و احتساب انفس پیش نهاد بهمت است احتساب نفوس در حسب چندان قدر منزلت ندارد
 لیکن ابواب خیر که کلید فتح آن بدون انضمام ترقی صورتی ناپدید باشد بهرین معنی مولوی معنوی میفرماید
 آن خور و گور و همه نور خدا و زمین خور و گور و پلید و زهر و جادو را امید که قبولی خدمت بادشاهی مستحب
 قبول با نگاه آگهی و باعث عزیز آگاهی و رسیدن سعادت نامتناهی با و بود و تعزیت چند در این ششم

کار و خاموشی کنم بهوشه یکبار بدل تنهت گوش کنم به تازده سادهم بر پیش مار طرازی پس این تازده چند بر سر طرسه پوش کنم
البت سجان و تعالی آن برادر را از حقیقت کار آگاه درین واقعه چنانکه جبر خلیل و احب جمیل که است کنا وادی را
غیر این هستی طبیعی که باز بسته زمان است هستی دیگر است باقی بعقل و نقل ثابت گشته که دنیا عانی
گذشتنی است بنی آدم را نعمت که امت در بر نهاده اند حضرت اقامت جاوید ندادند و مرد را باید که فکر و
اندیشه کار خود داشته باشد تا واقف شود که در هر زمان چه صفت و حال او چیست موجب شکر است
یا باعث عذر در حالت بسط شکر بر داند و در حین قبض با استغفار اکنون وقت حوصله از مالی است اندک
بخود باید پرداخت پنج و سه نخواهد بود که در مانم آن محمود العاقبتی جمع نباشد علی الخصوص جمیع که بقرب
موری با قرب معنوی اختصاص داشته باشند یعنی که مادام حیات در عزالکده تاحشر بدافع جبر متلازم بود
اما چه فایده ناچار بیدردی و واباید ساخت و پیشتر قضا سپرد باید انداخت خوشحال در دمنده
که تلخی صبر و نایاق او شیرین نماید همین کلمات که سطره البسم بکتابت در آمده اگر جوانمردی بیان فرمود
هم آئینه بجز و استماع اثر بخشیده و غمان دل را به اختیار بکباب سکون و قرار کشیده چون این
ضعیف را بغیر از سه رایه تقلید نقد روانی در دست نیست در تفسیر خارج از دست و اگر داب اضطراب
نمی تواند بر آید حقا که تاب و توان رو بر روشن در خود نیافت انداخت زاده حضور ترجیح داده
در همین گوشه که یکمید بسیار نشسته اولاً آفرینش آن بهشتی تعلق او ثانیاً خرید حیات ملازمان و ساکن
باز ماندگان را از واجب بے منت مسکنت نمود بهر خدایین جرأت بمنزله رفته ناسور است که بهر هم
نمی توان بست اما با شریعت باقی است از خفت گزیر نیست قتل که بهر و در هو پنبه بدافع ماتمیان گذشت
آید آفرینان ملاقات خواهد شد انشاء الله تعالی پیوسته بر ضایع حق خورسند باشند شوقیه در نه ناکسار
محمد رضا بعد از ادا س لوازم بخیر و انکسار باراد و آیات احلاص خالص و اعتقاد راسخ را درین صحیفه که نموده
صفحه سینه صداقت گنجینه است ثبت نموده عرض میدارد که بهر چند نظر بر کثرت مشاغل و دوفور علائق آنجناب
مستطاب کرده بار سال عراض کثرت مقصود میگردد و اما عالم السوء و الخفیات میداند که در مواظبت بشراط
دعای و محافظت بر مراسم شتاب بهما نمی گزاشته و همه وقت بند کمر محامد آن موی قدر دان طلب
اللسان بوده س حافظ و طیفه تو دعا گفتن بست و بس چه در بند این مباحث کشید یا شنید چه حاصل
که بنده به نسبت خادمی آن آستان نخر و مباحث دارد و خود را در زمره مؤمنان و یان خاص می شمارد امید که
توجاهت ظاهری و باطنی مخصوص حال این دستگرفته خود داشته از حاشیه خاطر فیض ناشر محو و منسی نفرماید
تقریریت حوصله را کار باید فرمود و در هر حال خویشند باید بود و فیق هم چاشنی این الم چشیده و شربت

فراق ارتقا کشیده با بیداران باغ جهان همچو برگ گل به پهلوی یکدیگر بر تپه خون شسته ایم و نفسی چندی که
از حیات مستعار است اگر صرف یا و حق گردد و در به سعادت و دلارای که داری دل در و بند و در گشیم
از همه عالم فرو بند و شوق زنجیر گسل که بقیه خلوت خاک و دل حقیقت منزل است رابطه زبان و به و اسطیخان
بضمیر اهل بصیرت جلوه گریست منت پذیر نامه و خامه نیگری و اشتیاق ملاقات صوری جامه صوری پاره
ساخته سفید تاب و توان را در گرداب اضطراب انداخته بسبب که حصول این مامل بوده باشد از نشین تقدیر
در محد امکان خرام کند ایضا سید بر حق مشفق مطلق سلامت نقلی که از کلام اکابر دین و با و دیان سبیل
متین مرقوم شده تا زیاده ایست که خفتگان بستر غفلت را بیدار سازد لیکن این مجبوس هوا نفس
بے تائید جذبه توفیق ارتقا بر مدارج کمال نخل میناید مخبر صادق میفرماید من شالی یوما غموقبول و اس
به حال مردم کم و ز تاز و سه و فردا از امر و ز تنزل باشد مابدان مقصد عالی نتوانیم رسید چه هم مگر لطف
شما پیش نهاد گامی چند به ایضا حالت شوق مستعدر البیان و ذکر محمد مجید و ز زبان اخوی محمد تقی نوشته
که گاه عدم وصول مکتوب میفرمودند اگر غدر تقصیر و خواست عذر می دیگر لازم می آید در جائیکه موجب است
عذر بیگانه است مکتوب خود را این پایه و رتبه تمیز است که آن ملاذ در انتظار و رود آن باشند و نه
لطف است و خلاص نوازی بعد از این تقاعد نخواهد رفت از گوشه جوین و طبیعت چندان محفوظ نیست بر
مشق توکل اقامت این دیار بسیار بکار می آید چند شیخ کمن سال از ایجاد آدم تا این دم دام تدویرین
گزوده دم از گریست می زنده حالتی ندانند که مستفید توان شد بهر حال شکر است عنایات بادشاهی
و قبول منصب مبارک با جمیع حال ایشان در همه حال و به لباس مطلوب است و در دعوت
اجابت دعوت مسنون است و ثواب و دلداری مومن از ثواب بیت الله افزون مکرم و اعزاز این
مسافر خان و مان را موقوف نظر داشته بنان جوین که تفاویذ بیت امیر صاحب کرامت شکرانه سلامت
روزی تقدیر کن در ویش بنیوارا و در و و و نامه عنایت نامه شوق انگیز و رقیبه سرت آینه
که ناخود این فقیر شده بود اول از شنیدن و بعد از آن از دیدن و پس از آن از فهمیدن آن خاطر
حزین گسل شکفت دل اندوگه گریه را آلود کرد و درت بهستان سراسر و درت انداخت از احوال
چه نویسد عمر عزیز بر باد رفت رفته و دشت استخوانی بر جا مانده آه از پیرایه و حیف از جوانی
نست خواب گفته رفته رفته عمر رفت و تیره بختها رفت و استخوان شد نرم از پیری و سختیها
نرفت به ایضا زندگانی مجلس ساحی که بتدقاسه آمل نیکان روزگار است و بتدقاسه آملی محنت
زدگان هر دیار و در سرت و کامرانی هر گاه و بیگاه مسالت میرود و جان داری محفل گرامی که روز

بازار فضائل است و بارنامه افاضل در سبقت و شادمانی خواسته می شود و باین عنایت بینهایت که به عهد
آفرینش را که روزگار خط نسیان بر نام او کشیده بخطاب کریم که الفاظ و رنگین و حروف سحر آمین چون آب حیات و
ظلمات را در برده نشین است یا در مودند و این بے استعداد دانش و فنیش را که عنکبوت حرمان بر کام او تنیده
بکتاب تویم که معانی از جند و مضامین و پندیر آن چون گار هر هفت کرده در قناع مشکین نقاب گزین است
شما ساخته و مفارقت با آسمان بر فراخت و نجم خانه دل را از غمها سے نو و کمن را بر داخت مکارم اخلاق و تبار سازی
و احسان پر دازی چنین باشد و مفارقت و صاف در بنده پروری و پرورده نوازی بهین صاحب اسرار و
خداوند اندازد و انا سے این بے و دستگاه صورت و معنی در خور و خطیر نگارش و قانع این دولت ابد پیوست
و نه حالت پر بهالت این کوتاه همت ناقص نمت با ندازه شان کبیر تسوید احوال این سلطنت قی پسند
نه در تبتع پاستانی که منشای ساقی این کار و شوار است استطاعتی نه و در قنات و درایت
که نگار والا آثار است ابضا عتے خصوصاً و رتوانائی پیری و پیری عمر گزیر پا از سر منزل سین که عت
و فاته است و در حل پیش رفته پیدا است که شمع بهام رسیده چه قدر خانه بر افروز و و اکتاب بشام
کشیده و چگونه سر افراز و اما به تنو مندی از ان دل خوشم سے بنا که می ندانستند عالم به کنون نتوانم از مستی
که نالم به و ضعف تن که هزار دنیه است بجای سیده که حواس ده گاد که کار گذاران این کاخ هست
نیاید و اندر نزدیک شد که دست از اشتغال خویش باز کشند چه جان من چه یک به باشد شکست کف
چه چشم چه یک به خیمه گسته طباب به لیکن توجه قبایل بلند ان و التفات و و تمندان را که قضا متهم و متباد
و بیکار بر هم بیکاران متقاضی امضا سے امور مشکله بقتضی انتهای شیون مفصله دانسته درین کار عیسر
شروع پیوست و همت خرد و همت را در انصرام این شان عالیشان بستی بگو که بوسیله وصول این
امنیت آتیه بر روی روزگار این بے سر انجام بیاید اکنون ده جز و بر رسم نمودار خدمت ارسال شده
امید که با صلاح تلم عطار و رقم شرف پذیر گشته بهین نظر اکیرا شربندگان حضرت عرش مکان حسن قبول
و در یاد بکریم عظیم سبحانی و اقبال روز افزون صاحب قدرتی و توجه شکل کشا سے خان خانی میر و محصل باد
ایضا عرض بار یا ننگان میرساند که بگر اخی تو چه آن خدایگان صورت و معنی تافله سالار دین و دین
خسته نواز تو اتمه پرور این و راز راه پر خطر را بغایت نور دیده و هم محرم بدر الخلافت اگره رسیده
و از رنج و وری آن آستان که آتش جان شوریدگان ست و مرهم گاه نا امید می خستگان
چه نوب و چه نگار و که هر کبار و زگار دشمن غوبه تیره روز ناکامی مجوری آن قبله امید بر نشاند
بر آگندگی و دشمن کامی او به نیازمند نگارش شود سے روزگار از تو زار که در مراد روزگار این چنین

ہزار کنند کہ کو کسے کہ بر سر خط من بہ خاک بر نسق روزگار کند چہ غریب نواز سلامت این باد یہ پہا سے
 ناکامی ہلکی خواہش نین دوری چند روزہ آن بود کہ یکبارہ پدید پیرا کہ گو ناگون پرورش برین نزار
 دل دار دلواند دید لیکن از آنجا کہ زمانہ دورن آستان از آن نامانہ گار تر است کہ چگونہ خواہش اینان
 یر فراز پیدائی و روانی بر آوردنا گاہ نامہ چون گویم کہ منشہ مصیبت از خانہ رسید و بر سانحہ ناگزیر
 بے پردہ الکی بخشید چہ نویسم کہ رسیدن آن بن چہ یہ سائند کشادن آن دلدار فرود گشت دیدن آن چشم
 را بد را در دوسہ نامہ مطلع آن رخ دل و آفت جان بہ نامہ قطع آن خور دل دور و جگر پریش گرد و
 کہ صوت از و گاہ سماع بخون شود و در مک دیدہ از و گاہ لفظ اگر چہ از شنیدن آن داستان و کلوب
 کہ چون ہزار پاکوش خراش بود ہوش از نمرہ خروازہ شد لیکن در یوزہ گری آن نخل الکی کہ در آنجا
 آئینہ دل زدودہ گرد و چشم حقیقت نگار شد و کی باید باید داشت سختہ بہ نیرنگی تقدیر و ناپائیدی
 این بہا مہمان کش پے برودہ مردانہ نہ ہر آہ شکیبائی در کشید و روسے حل فراکاری کہ دستور
 یافتہ بود و آور و بفرخ ساعتی آغاز مقابلہ و فتراول نمود امید کہ بقدر سی توجہ آن کار کشا سے دین دنیا
 بزدوی و نہایتنگی سر انجام پذیرد و چنان قرار دادہ کہ عبارت کے کو ہیچ گونہ توجیہ و تاویل بخود نتواند
 قرار داد بدزد نویسد بعد از آنکہ از سعادت حضور رسد بایہ بخجوری برگیرد و بعضی رساند ایر و دانا ہمیشہ
 ہما نیان را در سایہ آن کام بخش دین و دنیا شاہ کام و نشاط اندوز دارد و رشک کایت جدائی شدت
 ایام بے انتظار دوری و محنت اوقات پر آگندہ سات مجھوری ضروری کہ در رستی آن از حساب
 شہور و نین بیرون ست و تیرگی آن شب و بچہ را بتار کی نہ ہنمون سے بے رخ دوست گویم
 کہ ماہ و سال ست وہ انچہ بید و ست گذارند نہ ماہست نہ سال ہد کاش گذارش پذیر بودے با بکاش
 نیاز نامہ دل از غم والے پر و اخست و غم از دل دوری ان ازت پس ہمان بہتر کہ داستان نزہت
 نشان شوق را کہ از دل بدل پر تواند از است و از جان بجان سخن پر و از زبان بے زبانی و
 بیان بے بیانی بے آنکہ یاد آلودہ خامہ بے سودہ شود و بعضی آن رعونہ جان وانا برساند
 ہر چہ در خط و دیان آید ہر دست بیکانہ در میان آید بہ ایضا تفرہ کلک گو ہر بار و گاشہ
 قلم بجز نگار کہ مقتضای قنات سخن و لطافت عبارت مہر سکوت بزر بان سخنہ ران میگذاشت و از
 غایت استعمال بر حرات محبت و اشعار بر لہ از مبعوت یاد از نکال کر نگلی میداد و حنیکہ ویدہ مشتاق
 بر شاہراہ انتظار و گوش بر اخبار سرت آثار بود جلوه نمود و با بحث انبساط خاطر مہر گزین و خوب
 انشراح دل تو و و آگین گشت تنہائی کہ در برابر عنایات منعم حقیقی و عراحم خداوند جای آوردہ بودند بر خیمہ

صافی دلان آگاه از آفتاب روشن تراست که در هر دو آن طریق بهوش و آگاهی را از کتاب انور روزگار
نه براسه حصول مرادات نفس انماره و جمیع زخارف و ذنوبیه است بلکه از براسه آنکه شاید نظر بر حق تعالی
امر از قوت بفعول آید بوسیله آن رضا خدا و سایه خدا حاصل شود اخلاق نیک و مواد ثواب که از بنده پاس
غیر از پیش تراوش نیاید در جنب اخلاق قدسیه ضمیمه جو جهان خلیفه زمان ذره ایست و پیش آفتاب و قطره الیه
فور برابر همان چون اخلاصه اوقات و در خدمت کیمیا خاصیت مرشد کامل مصروف میگردد و آنچه تقدیر استعداد
حاصله از آن فراتوان گرفت بطریق ارشاد گرفته صرف آن نور صورت مینماید و عالم صورت را بچشم معنی مشاهده
نمیکند امید که در صورت و معنی امر به نظمو آید که شایسته عقل و در بین باشد چون ایام مهاجرت منتقضی
و سپهری گشته اظهار مراتب شوق بربان حضور که انشاء الله تعالی قریب الوقوع است موقوف داشته آید
زیاده جمیع باد ایضا چشمه که از رویت و دام عکس پذیر صورت دوست شده باشد اگر بحجاب مغایرت
گرفتار گردد و وضیافت هر روز در برابر بیل عادت از تمثالی که در منقش است متحمل نشود بیم آنست
که خود را از نقاب هستی موهوم برآورده بسیلاب عدم سرد و دایم باشد که چشم من جمال جهان آرا که
در هر دل بگنج بزمی هر چشم پاندهد و در فحادی دل مستمند دارد تا کامیاب خود شده بقبوت آن دارالملك
بدن را از آسیدب ایمن ساخته بگوش خلایق این ندایر سازند منم که در بکشمایم و در حیرت جمال و نذر ابران
به عالم یک حرم باشد حل میکنم سیاهی چشم از پیکر مداد و قناد لباس نامه برینم جمال دوست و ندایر و نایاب
پایان مغایرت را چنانچه بمواصلت روحانی و معنوی سرگردانیده به صاحب جسمانی و معنوی نیز
خویش گذردان و جرمه از جام وصال بکام و گلوی لب تشنگان بودای فراق رسان سه فر از نایر
نه غلط گفتند بل شفا نامه از دار الشفا کس غیبی بر سیده و عجز عیسوی ظاهر گردانید دیده زد دیده را از سر
مغایرت تازه بخشید و دل جنون پرست را در رنگ روغن با دام بهوش افرا کرد و دید بر دماغ جان بسته
کتاب فرو شکست و دل از دست رفته و تار و پود هستی گسسته را برشته افکند و عطف به هم پیوست و رفته
جسم نوشته اندایر از نقصان حق کلمه کار بنو شیر را ایسله چگرا می برادر را بمبادا بمقتضای شربت
و دوسه روزه نجات قید نماز و حساب جور و ظلم شماری و در شکر گزاری و سپاس داری علول حقیقی بر جزمی
و سادس و همی مجور و مجبور مالی گرفته قماری صبور و وسیله نجات معنوی ست و زیان کاری و دنیا سرمایه
سعادات اخروی حاصل که از دور و دور و جنس بر مانی بقناعتان متاع معرفت آگاهی دارد و گردیده از
مرشد کامل بار یا ضایات و مجاهدات شاقه بر طبع سالک فایض نشده با ما سپهر مصلحت داشت را نکات مع
برنده تر شود چو بنگ فسان نشست امید که آنچه بمقتضای خیریت و درین باشد از قوت انوار تهنیت فتح

از نوید فتح گراست که فاتحه فتوحات بے اندازه است سامع بر فردخت و خاطر شکفت این شکاشین
 را در محضر من تنبیه گزاری بزرگان بلند اختر که بجای اوقات مصروف تحصیل ریاضے الهی دارند و ازین
 شرسا محفل ادب شناسی شدن ست سبحان الله بزرگ نهادی که تائیدات این دو کار ساز و تقدیرات وادار
 کار پر داز بهسان اقبال مقدمه لشکر دوست و کار فرمای همت و غیرت که دو بازو سے دین و دولت ست
 پیشکار خدمت گاه و بیگاه اگر هزاران چنین نظر هر روز بر و سے کارش آیند نزد آگاه دلان بیدار
 شکفت نیست و در حقیقت این توی دست صورت زمینی را به تمنیت خود باید پرداخت که درین ترکش
 مروت و برهم شکستگی بازار مردی چنین قافله سالار دین و دانش دل نهاد کار و اسے مازیان زدگان
 چار سو سے دنیا خند همواره بهسان آسمان گرد و دلهاسے زمینان میگردد و لکن آنکه که شاهد مرادان پس پرده
 تقدیر چنانچه میخواست و دل نمی جست جلوه گر شد و دست و دواز در یوزه اجابت تھی بزرگشت چون بخت
 ترین لشکر و عاسے بیزیا است و میهمی دعاگو که اگر لشکر اخلاص یک تنه کار هزاران میکند شریک طالب
 این فتح والا دانند در غیریت خطآن عزیز نوزدهم شعبان بمطالعہ رسیدم قوم بود که مرحومی فلان که وجود الیقین
 قوت دل تمام اوش بود و دیت حیات سپرد حقاک فقیر و جمیع خویش و قوم شمارا دل و دینم شدن این قسم
 که خدایان گاه گاه بعالم وجود شتافته باعث آبرو سے الوس میشود لیکن آنجا که از قضا چاره نیست و از بخت
 گذر نیما شد صبر صبری را اختیار کرده و کلمه نوشته میشود که سلامتی ذات خود را که چسب از این خانه است
 غنیمت دانسته خود را نکند و شکیبانی اختیار نموده الحال در غنچاری خرد و دیر زده بسیار که مانده اند به
 پر دازد در عیادت تا آذر و ده خاطر سے بچان به به بکنا خاطر است آذر و است به از خیر از دلکی پائے
 مبارک که جز و تحصیل رضا از نردی قدمی سپرده دوستان میهمی را اظهار شکست خاطر نمودن چو من
 تالم مبادرت نمودن مشغول تحصیل بودن ست انشاء الله تعالی این آذر را نایابا ر و زروال عهد
 خاتمه مکاره آن عنوان مکارم اخلاق شود و خط غایت الهی صاحب دوستی را که نفع و نفع رحمت
 سازد و دور و دگر دوی را بهمانه نعمت بے منت ساخته پیادش آتش متوجوب مکارم ناستنای
 میگرداند والا از وضع طبعی افتادن پائے که بقدر و سعادت نروزش غبار سے در ر بگذرد و دلهامیندیشید
 باشد و کافی خبر طریق صواب مانند نفوش قدم نضا و قدر میداید انگاشت دیاب انداختن گوهر کوه
 فطرت نظیر آن در صدف روزگار ندیده نروزش دست ناظران نظام کل میشاید دانست چون
 شریطی که موجب خیر کثیر در حکم خیر است شکر این سانچه واجب شمرده تر صد نوازش ربانی و تشیفات
 حضرت خاقانی باید نمود چه سکو فروشی تقصیرا هر که بابر و سے شکفته و پشیمانی کشاده میخورد و د باشد

که شیرین کام گرد و در و در و نام سه سپهر سید بدست شکلا از این حقل پیکر باغبان زلیس غوره میدهد انگور
 پیوسته چمن بلاغت و انجمن فصاحت بوجود فایض الجود القدره و دودمان مخوری و منتخب دیوان فصاحت و بخت
 گسری آنرا است با دگرگاه سبزه اعجاز نمانی که بدست تفکرات گشتان قدس و بوستان انس حیدره چون گلدسته
 جمال هزارینان با صد هزار طراوت و نزار است بر هم بسته بودند مانند مرده وصال و بار دیگر و در شام روح را بچشم
 فتح گردانید اینچنین با افلاکش چون پدیده تامل تماشا که دم عالم عالم معنی بگردیدم از رنگ و بو و رعنا و لطافت
 آفتاب بر عارض بسته و در جمله عصمت نشسته نفس ناطقه که حقیقت شناس کوئی و آلتی ست چون از روزنه
 حواس آفتاب انوار خورشید آثارش نمود و خود را چون موج دریا برکش و سرگردان دیدم آفرین بر باغبان
 کین چمن را آب داوود و ایما از ابر رحمت این چمن شاداب با دگر خاک از و در این لعیضه غیبی و محضه مقدسه
 لایبی چند ان بخت بر بخت و نشاط بر نشاط افزود که زبان قلم از تقریر آن چون قلم معجزه معترف است در عوالم
 مجلس خدیگان که مجمع اکابر شعرا و اعظم فصحاء است بطریقی که لائق مشرب دوستی باشد خوانده شد یکی
 مورد تحسین و آفرین گردید سه کالای چونیک باشد تاجر زیان نه بنده صاحب شمع یوسف دایم عزیز باشد
 شوقیه بسیاری شوق و در و تو را اشتیاق که کنون دل مهر منزل ست بزبان خامه آلوده ساخته و این بخت
 آنرا به راد و بار از ظاهر پرستان آوردن سر او را بگری و یکسانی نمیداند و اگر ایما را منتظر نظر و در بین
 ایشان باشد و زمره مترهان روزگار در آمدن نا تلایم پیدا شسته بخوابد که محبت صافیه خود را بگریده ظاهر
 پشوده در و ن خراب برون آنرا است متعب ساخته بزرگ این جو فروشان گندم ناشود و چون بقیه میدان
 از کالای ظاهر و در و ن خراب برون آنرا است متعب ساخته بزرگ این جو فروشان گندم ناشود و چون بقیه میدان
 بومر و خطاب نخواهد بود و معذرت آنکه در لوازم موالات و محبتی و حفظ الغیب و دوستان میمهی ظاهر و ننگ
 نیست زیاده شوق است ایضا از طالع مکتوب چندان حیرت دست داد که بگفت در نیاید عجب که
 بخاطر شریف چنین پر تو نگنده باشد بگردان رسم بیگانه که بار است پیوند دوستی دارم و با کمی رسیده خاطر
 نیزه بگو و در و ن خراب برون آنرا است متعب ساخته بزرگ این جو فروشان گندم ناشود و چون بقیه میدان
 به آمده و من آنرا که دورنگی که شمس بی افلاک محض است و از بگانی بیگانه شوم قسم برستی اگر خلاف
 بگویم و الا شرمه امید بخون من همان غلصه و بر نیم و ایشان حیران شفقت آیین زنده ازین مقوله نیزه بخاطر
 را فندک گفتار را بر چند برنا همیدگی و کتب او محمول ساخته و زنه نشد بداند که ایشان لائق تر خواهد بود
 آن ناخدا ترس غنا فیده صورت عفا کشیده هم اگر غبار و در خاطر میداشت از فحواست نیاز تا محبت
 که همسم ارسال داشته و درمی یافتند و چراغ غبار باشد که آینه نمیری که بصیرت محبت ز دوده شده هرگز رنگ

که در دست نه پذیرد و دیگر محبت را نخل نسازند ایضا چون از کلیات سلوک و تصرفات طریق این نیازمند
درگاه الهی آنست که بعد از انتظار سر رشته موالات امر سے که منافی طریق مودت باشد پیرامون خاطر نمیگرد
و در خلوت خانه ضمیر راه نمیدارد بلکه هر روز دراز و دیاد و سهر خفته در انزایش محبت میکوشد میباید که حرابت و داو
پوسته در افزونی تصور نموده یقین دانند که بهبود ایشان را خاطر دوستدار پیش از بهبود خود میخواهد زیاده چه
نگارش رود ایضا گاه ستم معانی و رباین زندگانی که از چمن طبیعت گل بریزد بوستان خاطر هرگز خورشید
بلع فیض قطرت بار یک بین ضیافت مسیح عالم سخن طوطی ساحری فن خسرو منش سعدی کلام بوا هر سنج
بیا و نظام ضعیف نطق خسرو پاره طلسم نگار نظامی شکوه بیاد فکر نشین رزم مبانی گلگون قلم همین بهوش روشن
ضمیمه بهار سخن مولانا رنیر مرسل شده بود در شکفته ترین اوقات ورود فرمود بهارستان گلشن خاطر این
نیازمند را که غایبانه مال محبت در حرز عه دل عرش کرده و تخم دوستی در حرز خاطر افشاند گلگل شگفتانده دانه
زیر پرده حرفش گوناگون نقش معانی بر صفحه اظهار محسوس گشت و الفاظ جان پرورش و طبیعت نوازی
از نیم صبا بچمن پردازی چالاک تر آمد هر چند این طالب نیازمند بدستگیری دیده ظاهر بین گل حیدار
فائض الانوار از باغ وصال برنخیزد و از بوستان ملاقات که توام حیات ست بهره یاب طرب و نشاط
نگر دیده لیکن رواج محبت و نسایم طلب نهی در دماغ دل پیچیده که با وجود آنهمه مجروحی صوری
بر معرفت مدت امتداد و نفوق میجوید امید که بزودی بمقتضای عنایت ایزدی ابواب مواصلت که بقفل
حجاب بندوست بپایین گویند بکشاید و شاید مقصود در بزم حصول جلوه نماید شفا بخش از اینجا که اشتقاق
عیم آن صبح نفس آفتاب جبین در رنگ طلوع نیر اعظم عالمی را فرا گرفته و احاطه ربع مسکون نموده
هر کس فشار شعور در سردا ر میخورد که تبه جرحه جام لب برین عنایت و حرمت صاحب که سرست با ده غما
اند سر خوش گرد و از انجمله فلاسفه که درین سدر زمین در اقران خود امتیازی دارد امید که منظور
نظر کیمیا اثر و قبول طبع مشکل پسند افتد که بیک کرشمه توجه عالی گریبان خود را از چنگ فلک بر آورده
کلاه فخر و مباهات بر آفتاب سایه چون فقیر را ذره آن آستان دولت نشان میدهند مرکب
این فضولی میکنند و الا سن و قدر من معلوم اقبال روز افزون باد طالب حویلی عزیز فقر چون درخت
بجد آید و داغ مفارقت البته بر دل اجاب میکند اید ترصد آنکه صاحب خانه را دلاسا کنند که آنخاند
به محمدی اینها که از خوبان عالم و نیکان روزگار اند درین دور و زباین شهر آمده اند و ازین طایفه
در سربلای میبزنند بد و آنچه از سرکار ملازمان باو می رسیده میاید که به بمنون میشود چه گاهی
بتمقرب دیدن ایشان لایحه انغیزه وجود از آن مکان میکنند و این عزیز از محنت بودن سربلای

فایز میشود و چه خوش بود که بر آید یک کرشمه دو کاسه شفاش خدا که دلها را با عالم معنی با هم آشنا
 گردانیده نهی بخش آن مجاس آراے معنی باد اگر چه بنده را بحسب صورت آن آینه ضمیر ملاقات را نموده
 اما از آنجا که تسو آشنایه ما ازلی در مراتب انجیال اندیشه مسم خود را دیرینه آشنایان کرده بر آن صاف دل
 روشن میگردد و آنکه خواجہ پندے داس که رقم بنجان دفتر نزدش خط به خطی میکشد چون آن نوے آن دارد
 که در سلک حلقه جوشان آنوالا که منتظم گرد و امیدوار است که غنیمت نشینان آن هایلون اختر از روے مهر
 نوے آن فلک زده را نوازش فرماید که از شادی بچرخ در آید روشن است که اگر آفتاب کار زده را
 فروغ غنیمت زده روشن طالع میگردد و دوازده رجه آفتاب دقیقه کم میشود و ایضا عطفوت نامه سامی تو
 وصول نموده بر مضمون الکی بخشید آنچه از انتظار حصول جواب از پیشگاه خلافت نگارش یافته در جنت این
 انتظار غلصان نیز شریک اند چشم براه امید آنکه جواب موافق بدعا برسد و احیاناً اگر قسم دیگر در شیت
 ایزدی باشد انشاء الله تعالی در مراتب جد و جهد که از قبیل یاد و ادان او بجد شد نیست دقیقه نامرعی
 نخواهد گشت خاطر گرامی ازین مخرج باشد و توفیق خطاب مسند دولت و کامرانی نبات متوده
 صفات وزارت و اقبال پناه رفت و عوالی دستگاه سلاطین و دوان عز و علا عضاده خاندان مجد و اعتماد خان
 عایشان شفق و امید گاه آراسته باد بعد تمهید قواعد اخلاص و تشیع مبانی اختصاص که بهین شبوه صافی نشان
 پیرایه و حین شیمه دوستان راسخ الولا است مشهور در آے آنجلاے میگردد و آنکه نوید عشرت جاوید عک
 خطاب خانی از پیشگاه خاقانی بآن مورد الطاف ربانی کوش اهل روزگار را بریزد و زنده دمانی گردانند
 خاطر اخلاص ماثور دوستان صافی نهاد که خوابان ترقی مراتب و جاه آن امید گاه اند همقرین بهجت و غوغا
 جاودانی ساخت احوال و الفت که آنچه مرکوز باطن جمعیت مواعین خیر نشان صافی نهاد وانی اتحاد و دایر گمن
 انقضای بنصه ظهور آمد و هر چه دل صداقت منزل تو و دیکشایان میساخت بوضه ظهور جلوه گر گشت امید که
 یوگانیا عمر و دولت آن رفیع درجت بحسب خواستش مجبان متضا عفت گرد و تقادیر مطلق این عطیه
 عظمی شاهنشاهی را که تمناے تمام ارباب دول و احتیاج است بران منبع ایشان و فخران او شفق و
 فرخنده و مبارک گرداناد و مطنه کام بخشی و کامرانی و صیت یکنی و نیکنامی آن منظر حسنات را به بنحی
 که اشتها یافته ابداله هر شعور جهانیان و اراد و باعث فرید الطاف خاقان زمان و سبب و فواید احاطا
 شاه عالم و عالمیان کناد و زیاده عمر و دولت باد و شیرین رقم شد و تو آے شکرین عتاب و این تلکام
 را از حلاوت بهین پس است و تازگی بخش آئین گمن محمد بنیر صاحب سخن سلامت نخستین فکر باے رنگین
 و تو آله شیرین از دست دو زبانی قلم کج حج رقم نیاید مگر نهاده استان طبع گویان شاه باز از آن

راه ترانه تواند سرود و همین دم که شتاق خدمت عالی است اگر قدم به نجه دارند منت جیشم برور دهند خود
میکنند مانند و اگر بخواهی نمایند از قدم سکنت و نامرادی خویش ممنون میگردد و اینها همیشه بیدار دل و
تابان اندیشه باشند از شادمانی و فرزندان معنوی آن مردم دیده اعیان چشم خرد را بر ششانی تازه نگه افروز
گردید و نظر در چشم تر کشید برای اندویدار دوستان آرزو میکند اگر ابرو س انسان عین یغی میزخانه
دیده را نورانی نموده با مردم چشم بهنجا شود و گنجایش دارد اینها که کسب بلع نیز همواره اوج پذیر معانی
باو اشتیاق صحبت گرامی نباده از اندازه تحریک است و انتفاع آن خیر بد یافت ملاقات خدام میرفت
ویر و زرفقت کرده تشریف آورده بود و فخلص چون در خانه بود غیبت حاسل گشت که تلافی آن جز تکرار توبه
ایشان چیز نیست نیکند اگر امر در فرصت باشد شرف قدوم از زانی دارند و الی هر وقت که باشد بحسن اتفاق
موقوف است اینها همواره مورد فیوضات بے اندازه باشند شرح مرتبه انتعاشی که بوسیله ورود نام
اتحاد نصیب دل دوستی منزل شده از حسن تعلیف زاهد ها به طبع و قواد آن یار تمام استعداد از خیر تحریر
و عود تقریر بر سران است و در برابر امضا فضا میسر بیان اشتیاق پر و اختن به تکمیل حاصل شدند
ست همان بهتر که بر سر مدار و در حقیقت خوبها به صورتی و معنوی آن نتیجه فطرت الهی بدرجه عرض نواب
خداوند رسایند و مکتوب گرامی را که درج لالی تشریف و در نظم و بگوای گذرانند از رو س میرا
پروانه اشتیاق شرف اصدار یافته همین غراب را گرفت با توقف متوجه دارالقدس آستان اقبال ایشان تا
شد که صاحب قدر دان ست و مجلس نامی آنحضرت جمع نمایان کرد اهل اهل مانند باشند مجمل اینها
درین غرض است که از هر چه و هر کس همین آن یار مای باید و بس عزیز من چون کار با در کرده گیه و وقت
ست در خلف و عده اضطراری بر ملازمان گرفته نمیتوان گرفت و نه با آنگاه جزا سے از نه تشایانند
انچه بالفعل بالیست درین روز از قوه بفعل آید روز دیگر ممکن است اگر پیش از آن روز زمانی بغیض
صحبت شریف فقیر از اسیر طلب سازند زیان به با و فیاض شما نیز ندانید همیشه خوشوقت باشند
انشار اللہ تعالی این خطورات را اگر چه هزار جز ثقیل باشد رفع خواهد نمود اما عجب از ایشان است
که در مبادی نوکری ملازمت اوقات گرامی را باین صرف بینمایند که روز عید هم به مبارکباد صاحب خود نیز
از صحبت شریف چه نویسد هر چه شتاق توایم تقدیر پاک پسر به برادر من بحق صحبت که در خزان همیشه عالی
نکته همین عدد موجود بود و آرزوم چیا پیشه میخواست که باین مایه قلیل نعمت خدمتگاری بر جان نامرادیها گذارد
اما از آنجا که در اتحاد و محبت خجالت از کار مغرول و شرمندگی نامعقول است لهذا در نبوقت بهین جردی که تقار
اینها با دیده نور دنیا کامی عبد الحمید که با اینهمه پادیه پیا در نماز و مودگی و خامکاری بر همان قدم نخستین است

داستان شوق ملکه دل درگزارش آن منت پذیر خام نیست نور دیده میگردد اندک احوال بکام و دوستان است
و جزه وری اجباب که همان ترعه آن و رانل بنام این سرگردان زده اند آنزدگی پیرامون خاطر نیست
امید که اینزدگام بخش از کشمکش تعلق و تجرد باز داشته بآراشگی تمام دل بستگی بر کمال روزی گردانده بتم ماه
بر بنارس رسیده شد تماشای معابد و پیا کل که از دیر باز بزرگ داشت آنرا گرد و شکستن و زیارت
کردن آنرا جمعی برگزیده نرین پرستشهاست اینزدیچون میدانند دل در بند این شهر دار و الحی چگونه تماشای
آن نتوان بود و پیکر چه چند اگر شکستن و پرستیدن آن عبادت است و از افزونی حسن صورتی چه بپسند
مهر عه غمی که مرده بود و کنون جویش میزند بد پوشیده نمائند که شجاعت و جلاوت مرتبت جانی بیگ
بدگاه آسمان جاه رسیده دولت کورش والادریافت و نامه تامی را در نظر اشرف اقدس علیه گذرانند
چون شش بیکمال صداقت و اتحاد و تعین جمعی تباحت مرو و لواجی مشند و معاودت نمودن آنها بانیل مقصود
بود باعث اینهاج و خوشوقتی خاطر ملکوت ناظر گردید جانی بیگ مشغول مراحم معنی گشته از پندگاه غنیمت
و جلال دستوری معاودت یافت و از اینجا که حواله ساختن جواب نامه بسفیر که نامه بیار و خلاف رسم
و آئین بود است پاسخ نامه گرامی محبوب یکم از بندگان بادگاه ملک اشتباه شرف ارسال خواهد پذیرفت
و از آنرو که شجاعت مرتبت مذکور ترکی دانست و بر زبان فارسی آشنایست جمله الملک مدارا لهما می نویسد
را بموجب ارشاد مقدس بشا رایع گزارش نمود و بر کاغذ جدا گانه نوشته با و حواله ساخته اند تا اگر موی ایبه
آن مراتب را چنانچه باید تقریر نتواند نمود آنرا در س کاغذ مطبوعه مفهوم شود و ایضا بوصول تلفظ نمودن
غنایت نامه مباحث انداخت آنرا در س التفاف فراوان رقمزده خامه نگارش کرده بود اگر چه سوغ عقیدت
و خلوص ارادت خیر اندیش خاطر فین آئین بود اما درین ایام که امارت و اقبال پناه بهره مند خان از حسن
اعتقاد و خیر اندیشی هوا قلمی نموده موجب از دیاد مواد توجه و عاطفت گشت نواب خدایگان قدر دان بکمال
خیر اندیشی از بدو حصول نهدگی خباب علیان تاب ذریعہ سعادت دارین و دولت نشایین و تقدیم شرافت و وظائف اقبال
میداند و البته که درینو لایفیت صدق انلاص و عقیدت بر مراتب باطن خویش شید تمثال نظم و پیوست و نیمغنی
سرایه بیست و پیرایه طماننت خیر گال گشت بادای عظیمی لوازم شکر گزارسی و مراسم سپاس داری تقدیم
رسانیده خیر اندیش بوجهی که بوقت دستوری ارشاد یافته بود بمقتضای آن در سر انجام خدمت متعلقه ساعی است
چون حکم جهان منقاد بطلب نایبانی بقیه بهر تبه کرامت نفاذ یافته امید که عنقریب بفرخی و خجنگی عمر این
دیار از ورود دولت آموخته و مینماید آئین نور آیین شود و زیاده چه عرض نماید سایه والا پاید دولت
است بر رفایق خیر اندیشان عقیدت نهاد و مبدو با و ایضا غنایت انی و التفاف شاهنشاهی مکرر کیمیا ی

سعادت نامتناهی است چهره پر دانه آمانی و آمال و زار است و اقبال پناه رافت و اجلال و دستگاه خان عالیست
 مشفق و دستان با دانه اشتیاق طلائع کثیر البرکات که خلاصه مطالب و برگزیده مقاصد و آثار است
 چه نویسد و چه گوید آن نوشت که بجز از رش تن در نهد و بنگارش راست نیاید اندک تعالی بیست ساند و کار
 و معلول این بگرام فرزند انجام شاد کاهی حاصل آید و در نیو انجی رام از کمال تقدیر و مهربانی آن ملاذ نویسته بود
 موجب مزید خوشحالی گردد و تو جهات گرجی امروزه نیست و چه انباش که فمابین محبتها به سیر یا متحقق است
 تا گزیر سیاس این مراتب حفظ الغیب جلوه ظهور مید بد الله سبحانه آن استظمار مهربان را بحسب خواستش
 کایا به مطالب بلند داشته و درگاه سلامت دار او هر چند شاغل بسیار و فرصت کم لیکن گاه گاه به
 دوستان صمیمی را بگرامی مفاد و مشتمل بر سلامت ذات بابرکات یا دیگر مودود باشند که انیمتی باعث
 اینست و دستار خود را بدو حراست شوق بر تر از مقدار تحریر و تقریر ننیداشته و شرح این مقصد را جمعا
 بد ریافت ضمیر زراست پذیر محول داشته پرده کشا به هر که مدعای شود که از حراتب محبت و دوداد و
 جراسم تود و اتحاد و پاس شد الط حفظ الغیب که بمقتضای مکارم اخلاق از ان رفیع الدرجات بمنتهی ظهور
 آمده و می آید وکیل در بار سید همیشه مینویسد اندک تعالی آن ملاذ و دوستان را درگاه سلامت و آرا و
 که در ایفا به سر رشته نگاشته اینهمه سعی و توجه اندازانجا که وصولی رقایم مودت با را و در حالت
 مساعدت جسمانی فریجه حصول تکامل و وجدانی قرار داده اند ترقب که پیوسته با بطن محالک الولا مسرور و منبسط
 می ساخته باشند عواقب امور بخیر مقرون باد ایضا صاحب من مهربان من رسم همان نوازی خود و دیگر
 انجامید و احباب را شیرین گردانید با تکلیف ضیافت نمودن و بر مواد و بهیمات افروندن خالی از
 تکلفات عرفیه نخواهد بود لیکن بار استرضا خدمت باید نمود و بهر کیف که سختی از اوقات صرف خدمت
 گرامی شود آنرا از جمله نعمات باید شمر و اگر معاف میداشتند و در از کیتای و یگانگی مشهور نمی شد
 و در صورتی که تصدیق خویش و تفریح مخلصان مشتاق باشند روز جمعه که روز آزادی است چه جور
 سلف آنرا عید هفته قرار داده اند معین ساخته اعلام نمایند که فقیر یا بنده زاده باستان بوس خنده و
 شرف اندوز گردد و در خط پیوسته بل شاد و طبع آزاد مشغول حق پرستی و خدا شناسی بوده باشند
 براسه حق بین صواب گزین ظاهر است که نوع بشر باز یکم دست قضا و قدر است همیشه او را از خوشی
 بوضع و از حالی بجای میرساند گاه از عرش قوت و کاهانی بر فرش ضعف و ناتوانی اندازد و پای به
 شناسی بندگی آنست که در همه حال رضامند از این و متعال باید بود و کام ناکام از و و کام که صبر و شکر است
 تجا و در نباید نمود و الفتی که درین هنگام و در و آزار از و و کلمه پریشانی دست سراسر مغرور است

خاطر خیرین را شاد و دل اندوگین را آبا و ساخت **ه** اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی
 قلمی بود که از چگونگی احوال آگهی بخشند چه گوید و چه نویسد که این معنی غیر از سبب افزایش ملال نخواهد بود و استدعا
 محبت و عافیت از درگاه قادر ذوالجلال و شافی بهمال مینماید باشند خاتمه نهاد که اختتام نگارخانه نشی
 بعنوان پذیر بر بر فاقه فرزند از چند صورت سنگه سر وقت یک گنج که در ترتیب رسائل و کتابت اوراق
 و ستیاری مینماید و صورت سر انجام پذیرفت و قادر یادگاری بر صفحه در کار نقشش ماند اگر چه چرخ زندگانی
 این خاک نشین کو ع غفلت و نادانی بوجود مسود فرزندانش پیوندد که از سراسر عالمی و پیرایه علی بهر طرف
 دارند بنا بر سعادت مند که بتایید آسمانی و یمن روحانی ترتیب عارف ربانی اولیس از بانی حضرت
 جمال الدین ولی ملتانی قدس الله سره العزیز هر یک صاحب معرفت و آگاهی صدر نشین احوال نهایی
 خواهد شد بر و مندرست و سخن سنجی و رنگین طرازی بیان زمانی دراز چهره پر دانه بلند نامی از این بزم
 گزین خمول خواهد گردید لیکن بر رسم و آئین نکته آخر میان نشین که هر که در نظم و شعر هر چه بقید تدوین
 کشید از بهر پایداری اساس کلام فصاحت نظم مقدر و تحقیق و تحقیق آن بر و اخته نشان و پیرمان
 چون قصر نو شیردان و عمارت هرمان بفرصه عالم گذاشت لازم نمود که بتالیف مسودات برگزیده خویش که در
 بندگی بادشاهان است قدسی تراز و خوانین کامل استعداد و زمان خدمتگزاری دیوانیان کاروان
 معاند شناس بحسب روسته کار نگار یاب کلام بدیع و قسم گمراهانیده بود شیرانه بند جمیع علم و شرح
 گرد و تا طالبان فن انشا را مطالعه این کتابت دل گزین که سرایا نگارش مطالب و گزارش معاملات
 است وقت کار بکار آید و اولاد و طمانت نهاد و دستور العمل کار دانی و دست مایه جاد دانی بدست افتد
 امید که جهد المقل این قلیل البضاعت و در نظر جوهریان با نزاره بخندانی و مقبولان متاع شیدا ربانی حسن
 قبول پذیرد و جواهر نه و اهر عبارات شسته و فته دلالی متکالی معانی غیر بفرمانسفته جیب و امان از رو
 مشتریان کالا سئوخی مال مال سازد و چون به نیر و سکه خرم درست و دست ز و در طبع و قادر و مولا
 متانت افلا و زانت مضامین و جزالت بیان و سلامت کلام و پذیرد دریا بند و باندا نه و جودت
 ذهن و انتقال فکر ازین ماده تازه چاشنی لذت گیرند راقم رقیه را که به توقع فرد و منت محض از براس
 تحصیل تحسین و آفرین هنر و درستان رنج خامه گزاری و تشویش فراهم آوردن منشآت اداره چنانچه خود
 و چنان عزیزان با وجود عجز نیری و عطف اعضا که در امتداد ایام سفر و کلفت جدائی یاران با جواهر
 اختیار کرده بدعا سه خیر یاد آرند و اگر بمقتضای حلق انسان ضعیف اسوی و لغو سه بیند عیب بوی
 و انخاف العین که نیلوه ستوده بنرگان نیک محضرت بکار برده بسخن چینی و حرف گیری او بر سرش

مکنند که تنبیه این با سنجیده بعد عروص نه زنده را نفع است و نه مرده را ضرر الا که بر پیشانی جوید زشتی غصه و با گوسه
خوشتن را بر عیب مطعون خاص و عام می سازد و آنچه بر سر و دیگران بیاید با تمام پر چهره آن ناگس زشت فرجام
فرود می آید مانند ذوالافتال والا کرام و علی بن اقیع السدس و السلام

خاتمه الطبع

پس از شناسایی انشا کار کاف و لون و لغت سرور با وی و بهر مومن بر زبان والا و سنگاه و قیصر و نویسان
بلاغت کوشش صبح نفس چون تباشیر صبح نورانی پوش در پرد و استقامت مباد که درین روزها به بهجت
افروز که نشسته اند با دلماس و کارست و صد کاهراتی را روز بازار بهارین گشتنی باشند و مانی تازه که در فقرات
نگینش لاله خدایان چین معانی با پرده لطافت در محاب گلبندهی ست و در نشین رویان گلزار مطالب نگار رنگ
با پرده لطافت و آفتاب لطافت و در تاب و تندی تاشن نگار نامه منشی که در چین از انشایش گها به هزار رنگ
بنا شده که و آنچه جانفشانش شام اهل سخن را سطر می سازد و بار یا چین نشسته بهر قسم است بهر تعریف انشا
و منشی و با بهیت هر دو که نر او را باشد و این گلزار جاوید بهار یعنی کتاب والا خطاب شکی است بر دو دفتر خلاصه
و دفتر نشین زیر بالایش پذیر بر یا چین مسودات فتوی بر چهار جلد صحیفه اول نگاشته است شانه او به نام نادر
والا تبار از اربعین و کتابات و نشانه ها به قیض عنوان صحیفه دوم مخالف نویسان عالی شان حقیقه سوم
نوشیات و یونان کاروان از عراض و مراسلات دیر و انجات مالی و معاملات و اسناد و خدمات و دستکات
و غیره و لک صحیفه چهارم خطوط عزیزان و دوستان و چند مسودات دیگران از اسوله و اجوبه و دفتر و زبان
آرایش باب با گها به منشآت دیگر دبیران نکته تنج نیز به چهار جلد که بهر جلد با انواع فرامین و مناشیر و غیره
رنگار عیب و توکلون از بهر باب رنگ تازه دار و تصنیف و بهر جلد به منشی که بهین الاقران خویش به
ملک را و نه شش مرت که در شش جلدی این گدسته بر یا چین انشا را زیب تحریر داده با بچه نسخه قدیم را و نه
منقول عنه توسط سخن شناس او و معهود و اس صاحب کار زنده سرکار نامدار سیر نشین حصار یکس ملتان و بهر جلد او
درب تحریک کار گزار به موصوف بر سه افاده سخن نهمان قدرت نگار به مقام کعبه و در مطبع نامی منشی نو کعبه
تصحیح مما اکمل به ماه فوری ۱۲۸۴ مطابق ۱۲۹۹ هجری رنگ به بیعت یافت خداوند عالم مطبع و لاس اهل علم
گرداناد و نه و کریم

